

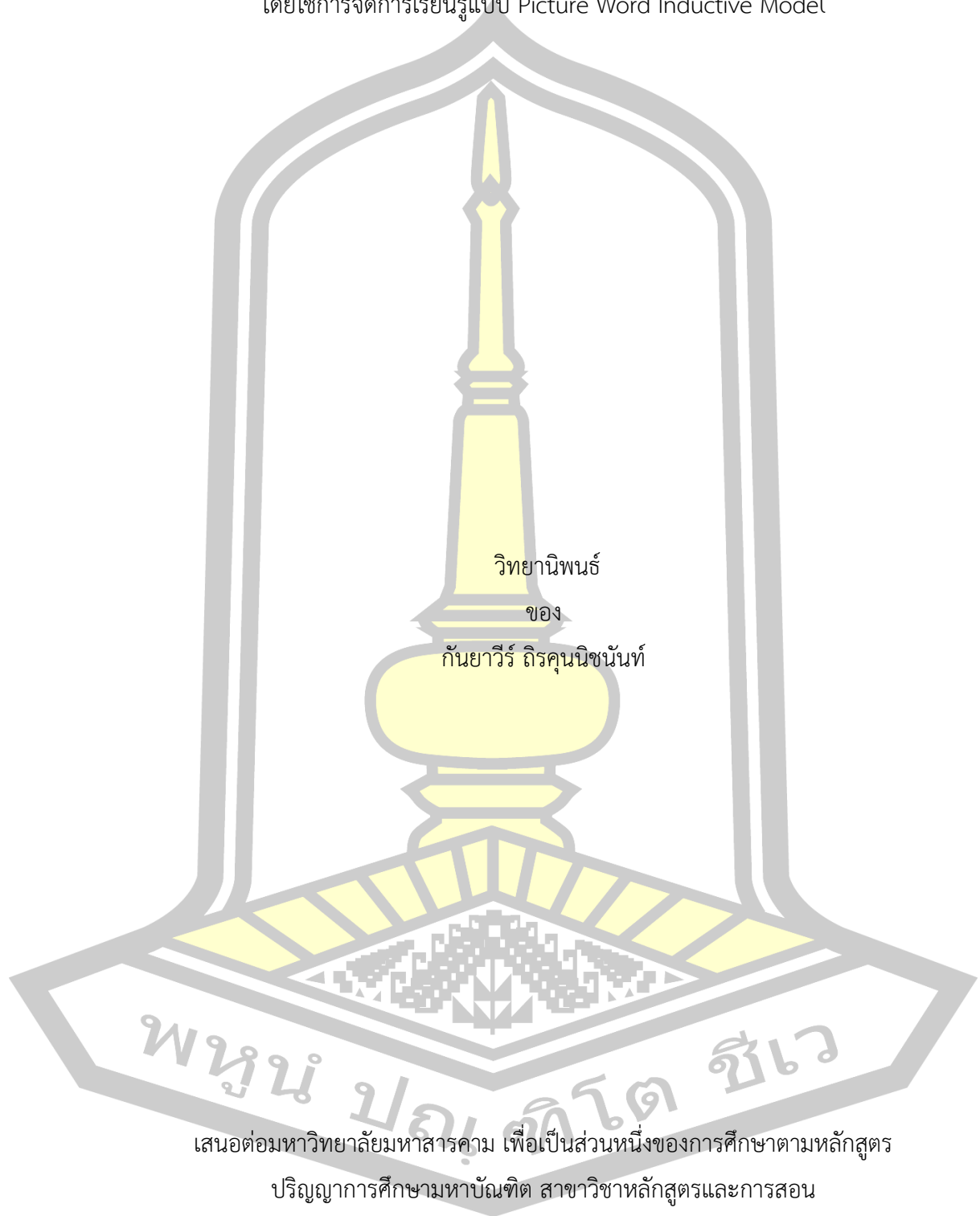
การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model

วิทยานิพนธ์
ของ
กัญญาวีร์ ธีรคุณนิชนันท์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
มิถุนายน 2567

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model

เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

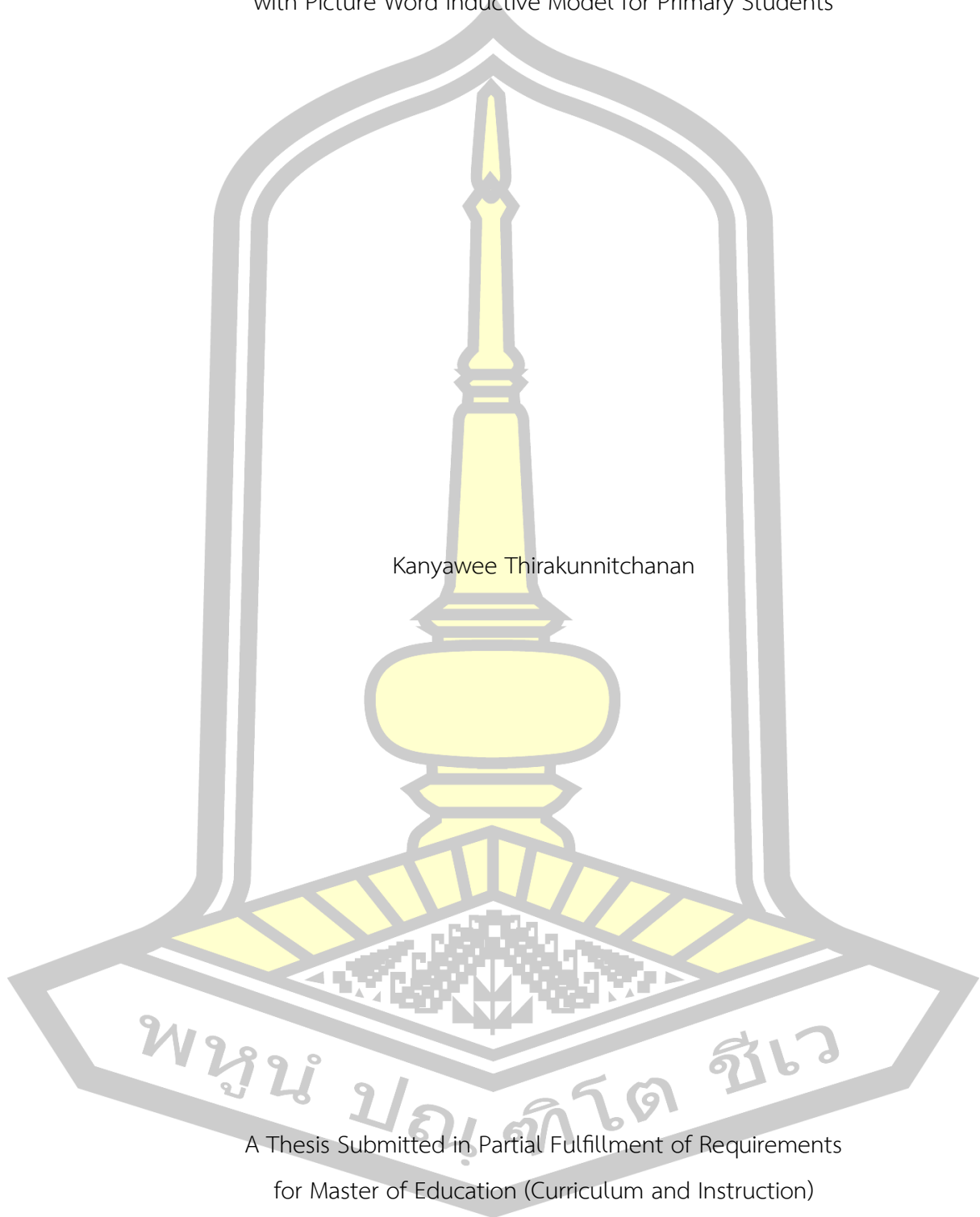
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

มิถุนายน 2567

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

The Development of Thai Vocabulary Spelling Ability using Learning Management
with Picture Word Inductive Model for Primary Students

Kanyawee Thirakunnitchanan

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of Requirements
for Master of Education (Curriculum and Instruction)

June 2024

Copyright of Mahasarakham University

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของนางสาวกันยาวิรุ์ ธิรคุณ
นิชนันท์ แล้วเห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ประธานกรรมการ

(รศ. ดร. ขวลิต ชูกำแหง)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(รศ. ดร. อัฐพล อินตะเสนา)

กรรมการ

(รศ. ดร. วราพร เอรารวรรณ์)

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

(รศ. ดร. ดนิตา ดวงวิไล)

มหาวิทยาลัยอนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญา การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

(รศ. ดร. ขวลิต ชูกำแหง)

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

(รศ. ดร. กริสน์ ชัยมูล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษา โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model		
ผู้วิจัย	กันยาวิร์ ธีรคุณนิชนันท์		
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร. อัฐพล อินตะเสนา		
ปริญญา	การศึกษามหาบัณฑิต	สาขาวิชา	หลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัย	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	ปีที่พิมพ์	2567

บทคัดย่อ

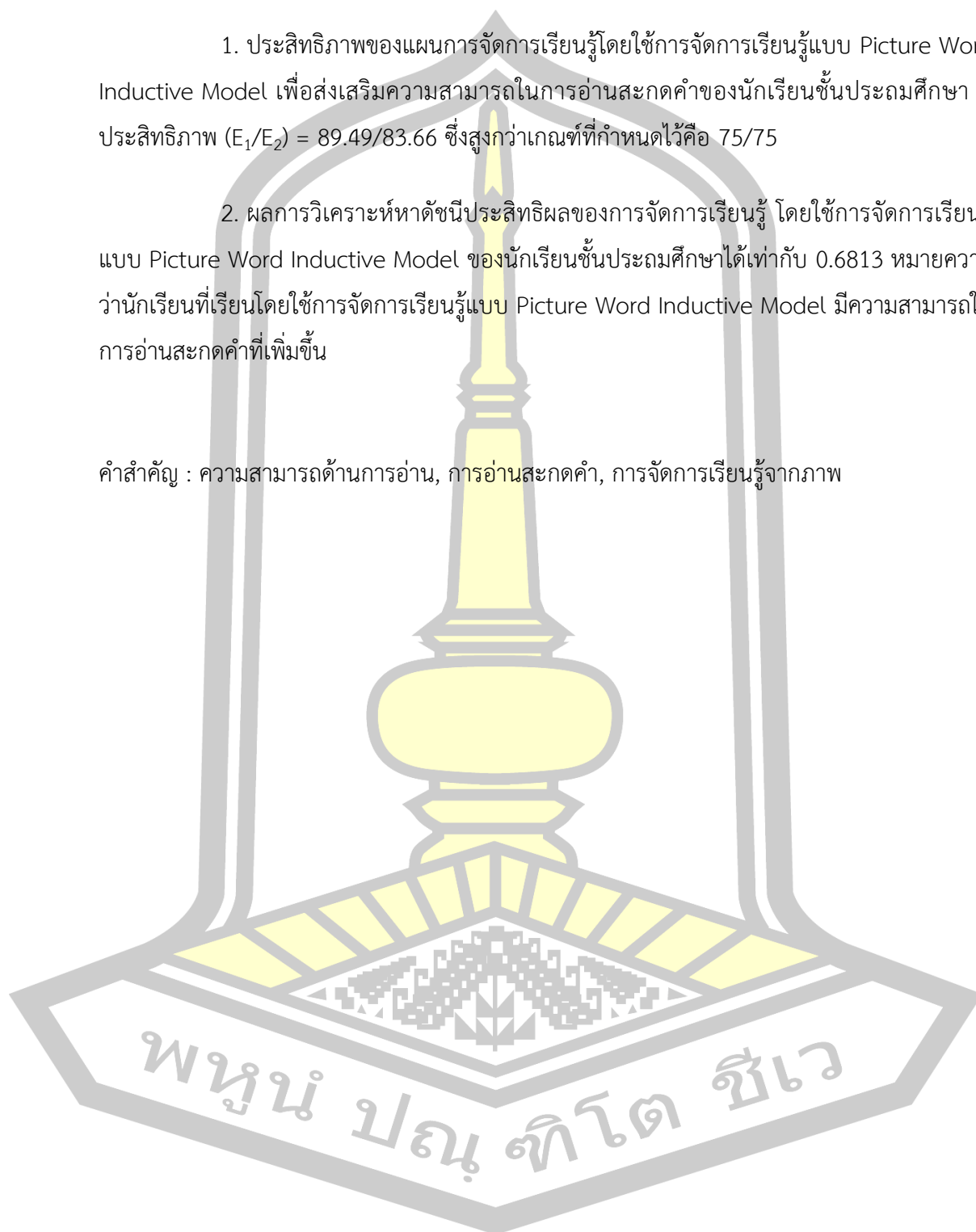
ทักษะด้านการอ่านสะกดคำเป็นทักษะพื้นฐานที่ผู้เรียนจะต้องเรียนรู้ เพราะการอ่านสะกดคำเป็นสำคัญในการอ่านเพื่อนำไปต่อยอดสู่การเรียนรู้ในด้านต่าง ๆ ดังนั้น การวิจัยครั้งนี้จึงมีความมุ่งหมายเพื่อ 1) เพื่อหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 2) เพื่อหาดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษา โรงเรียนพระกุมารมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 23 คน ได้มาจากการคัดกรองโครงการคลินิกภาษา โดยการประเมินการทดสอบความสามารถพื้นฐานด้านการอ่านสะกดคำ ปีการศึกษา 2566 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ที่จัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 8 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 16 ชั่วโมง แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย แบ่งเป็น 2 ตอน ตอนที่ 1 เป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ตอนที่ 2 แบบทดสอบการอ่านสะกดคำคำศัพท์มาตราตัวสะกด จำนวน 40 ข้อ มีเกณฑ์การประเมินคือ การอ่านถูกต้องตามอักขรวิธี การอ่านเพิ่มคำหรือเปลี่ยนคำ ความชัดเจนในการอ่าน การอ่านในเวลาที่กำหนด สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษา มีประสิทธิภาพ $(E_1/E_2) = 89.49/83.66$ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 75/75

2. ผลการวิเคราะห์หาดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาได้เท่ากับ 0.6813 หมายความว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model มีความสามารถในการอ่านสะกดคำที่เพิ่มขึ้น

คำสำคัญ : ความสามารถด้านการอ่าน, การอ่านสะกดคำ, การจัดการเรียนรู้จากภาพ

TITLE	The Development of Thai Vocabulary Spelling Ability using Learning Management with Picture Word Inductive Model for Primary Students		
AUTHOR	Kanyawee Thirakunnitchanan		
ADVISORS	Associate Professor Atthapon Intasena , Ph.D.		
DEGREE	Master of Education	MAJOR	Curriculum and Instruction
UNIVERSITY	Maharakham University	YEAR	2024

ABSTRACT

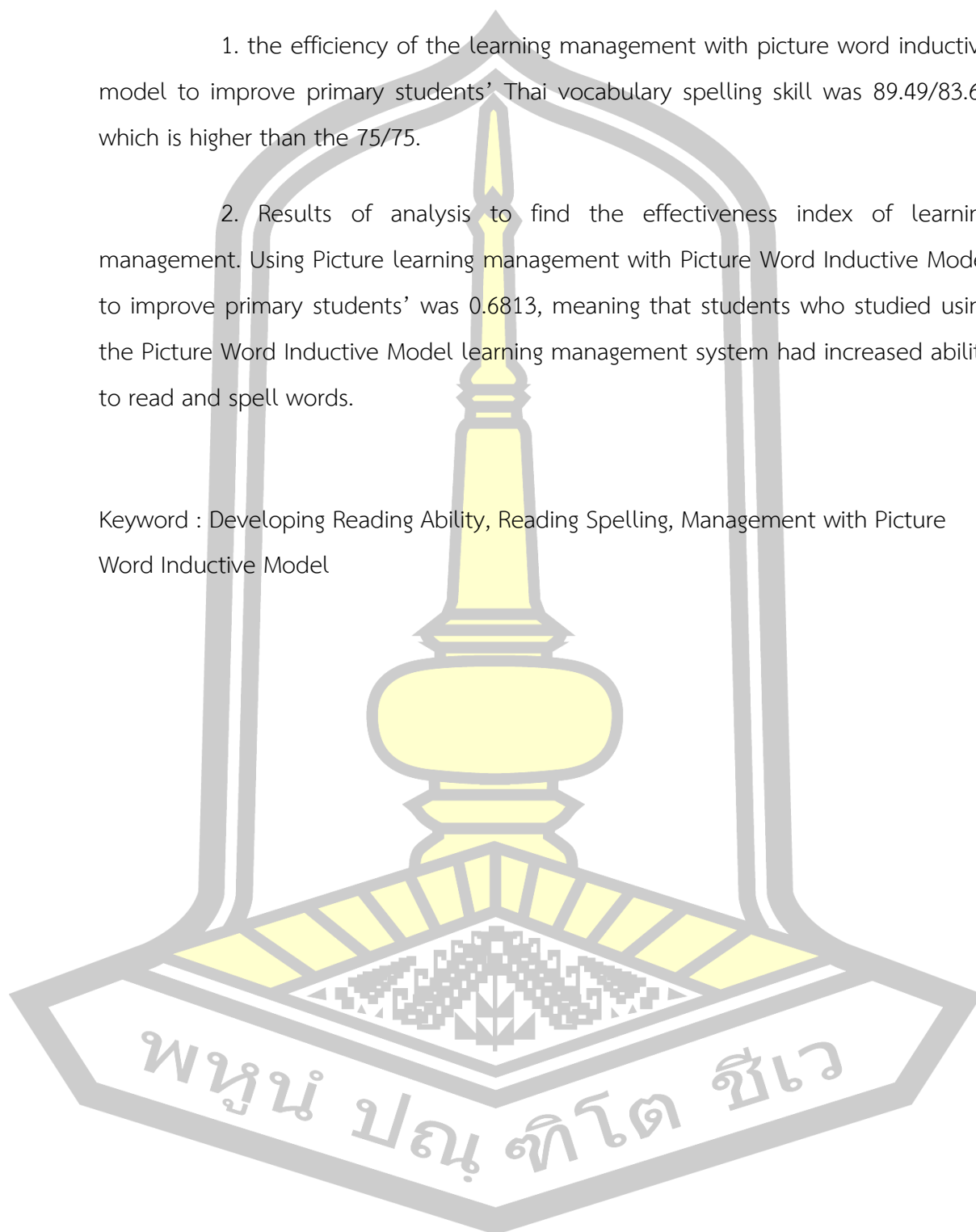
Vocabulary spelling is one of the fundamental skills to learn a language. Being able to spell a word leads to the abilities to read and write the language. According to that the objectives of this research were 1) to develop a learning management model to improve the ability to spell Thai vocabulary based on the 75/75 standardized criteria efficiency (E_1/E_2) for primary students, and 2) To find the effectiveness index of learning management Using Picture Word Inductive Model learning management for elementary school students. The participants of this research consisted of 23 primary students of The Holy Infant Jesus Maharakham school, Maharakham province. They were selected by being tested with spelling quiz in semester 2 of academic year 2023 to participate in the school's project called 'Thai language Clinic'. Research tools being used were 1) 8 lesson plans blended with picture word inductive model; study time of two hours per plan, 16 hours in total, and 2) Thai vocabulary spelling test based on Phonics reading method, contained two sections; 30 questions of three-item multiple choice and 40 questions of read aloud spelling. Assessment rubric criteria: reading accuracy, ability to add or change words, pronunciation, and ability to read within assigned time. The statistics used were percentage, mean, standard deviation, and t-test (Dependent Samples).

The research results revealed that:

1. the efficiency of the learning management with picture word inductive model to improve primary students' Thai vocabulary spelling skill was 89.49/83.66 which is higher than the 75/75.

2. Results of analysis to find the effectiveness index of learning management. Using Picture learning management with Picture Word Inductive Model to improve primary students' was 0.6813, meaning that students who studied using the Picture Word Inductive Model learning management system had increased ability to read and spell words.

Keyword : Developing Reading Ability, Reading Spelling, Management with Picture Word Inductive Model

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความกรุณาและความช่วยเหลือในการให้คำแนะนำ และให้กำลังใจด้วยดีตลอดมาจาก รองศาสตราจารย์ ดร.อัฐพล อินตะเสนา อาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์หลัก

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.ชวลิต ชูกำแพง ประธานกรรมการสอบ รองศาสตราจารย์ ดร.วราพร เอรารวรรณ กรรมการคุมสอบ และรองศาสตราจารย์ ดร.ตนิตา ดวงวิไล กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่กรุณาให้คำแนะนำ ให้ข้อเสนอแนะ และตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่ตั้งแต่ต้นจนสำเร็จ

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ภาควิชาหลักสูตรและการสอน และคณาจารย์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคามทุกท่าน ที่อบรมสั่งสอนให้ความรู้อันมีค่าแก่ผู้วิจัย

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.อพนันท์ พูลพุทธา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทัศนศิริรินทร์ สว่างบุญผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิทยา วรพันธุ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สินธวาคามดิษฐ์ และอาจารย์ ดร.อารีย์รัตน์ โนนสุวรรณ ที่ได้กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญช่วยตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขอกราบขอบพระคุณ นางสาวลออ ปั่นทอง ผู้อำนวยการโรงเรียนพระกุมารมหาสารคาม ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือ และชอบใจนักเรียนที่ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณ คุณพ่อ-คุณแม่ พร้อมญาติทุกคนที่ให้กำลังใจสนับสนุนและให้ความช่วยเหลือตลอดมา ทำให้การวิจัยในครั้งนี้สำเร็จได้ด้วยดี คุณค่าและประโยชน์ของการวิจัยฉบับนี้ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชา พระคุณบิดา มารดา ตลอดจนครูอาจารย์ทุกท่าน ที่อบรมสั่งสอนประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้สติปัญญาและคุณธรรมอันเป็นเครื่องขึ้นนำความสำเร็จในชีวิต

พูน ปณ กิตโต ชเว กัณยาวิรี ธิรคุณนิพนธ์

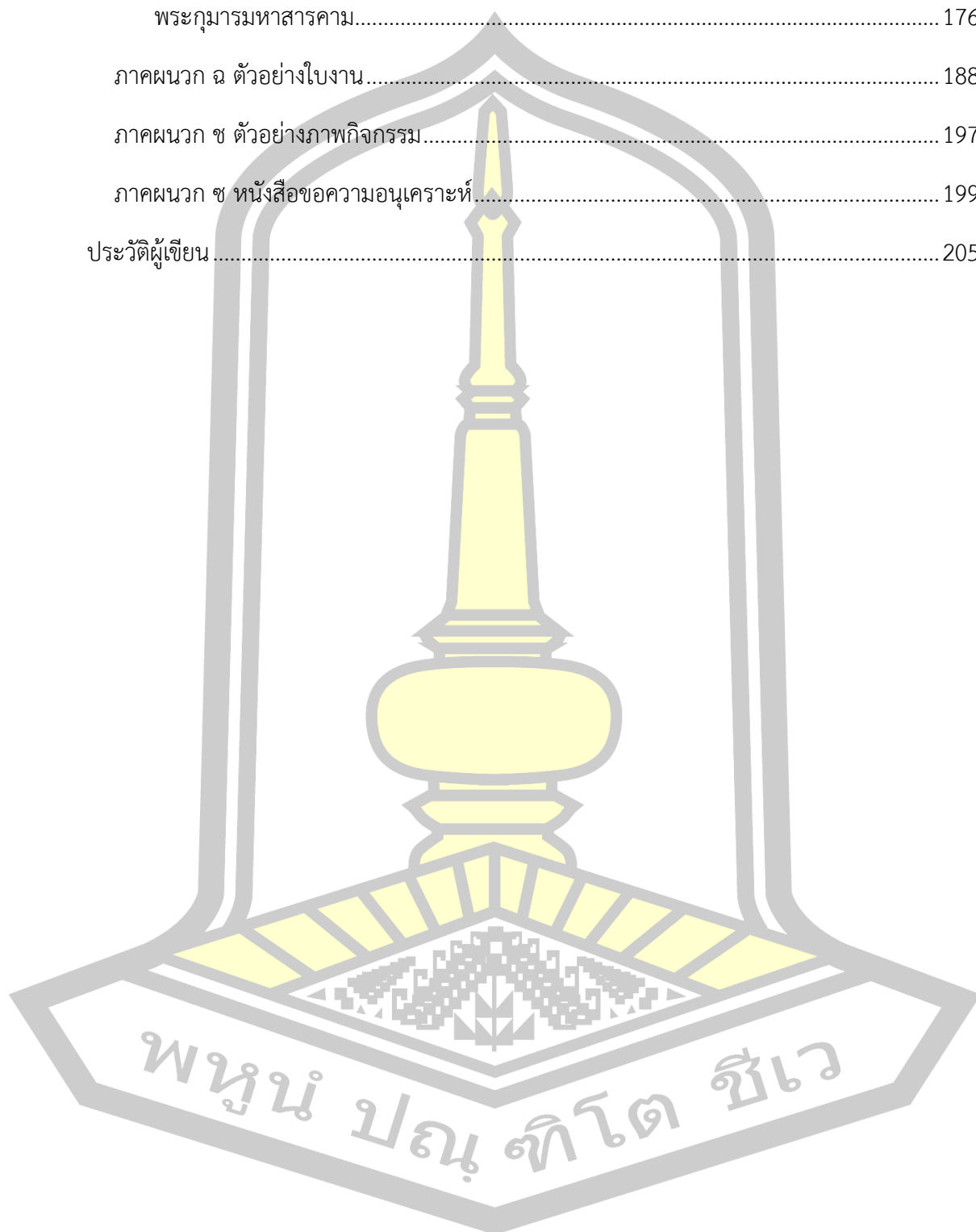
สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ฉ
กิตติกรรมประกาศ.....	ช
สารบัญ.....	ฌ
สารบัญตาราง.....	ฐ
สารบัญภาพประกอบ.....	ท
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	5
ความสำคัญของการวิจัย.....	5
ขอบเขตการวิจัย.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551.....	10
การอ่าน.....	20
ความหมายของการอ่าน.....	20
ความสำคัญของการอ่าน.....	22
การอ่านสะกดคำ.....	24
จุดมุ่งหมายของการอ่าน.....	28
ประเภทของการอ่าน.....	31
ประโยชน์ในการอ่าน.....	34

การวัดและประเมินความสามารถในการอ่าน.....	35
มาตราตัวสะกด.....	36
การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model.....	39
ความหมายของรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model	39
วัตถุประสงค์การใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model	41
องค์ประกอบของรูปแบบ Picture Word Inductive Model	42
ลักษณะสำคัญของการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model.....	42
รูปแบบและขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model.....	45
ประโยชน์ของรูปแบบ Picture Word Inductive Model	49
แนวทางการนำไปใช้.....	50
แผนการจัดการเรียนรู้.....	51
ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้.....	51
ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้.....	52
องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้แผนการจัดการเรียนรู้.....	54
ลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้.....	57
ขั้นตอนการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้.....	59
ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้.....	63
ดัชนีประสิทธิผล	68
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	71
งานวิจัยในประเทศ.....	71
งานวิจัยต่างประเทศ.....	75
กรอบแนวคิดในการวิจัย	76
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	78

กลุ่มเป้าหมาย.....	78
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล.....	78
การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ.....	79
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	85
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	86
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	90
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	90
ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	91
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	91
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	95
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	95
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	95
สรุปผล.....	96
อภิปรายผล.....	96
ข้อเสนอแนะ.....	98
บรรณานุกรม.....	100
ภาคผนวก.....	108
ภาคผนวก ก ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านสะกดคำของ นักเรียนชั้นประถมศึกษา โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model.....	109
ภาคผนวก ข ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้สำหรับผู้เชี่ยวชาญ.....	137
ภาคผนวก ค แบบทดสอบการอ่านสะกดคำ แบบประเมินความสอดคล้อง (IOC) และผลการ ประเมินความสอดคล้องโดยผู้เชี่ยวชาญ.....	145
ภาคผนวก ง แบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านสะกดคำแบบปรนัย และแบบทดสอบ ความสามารถด้านการอ่านสะกดคำ.....	170

ภาคผนวก จ รายชื่อผลการคัดกรองโครงการคลินิกภาษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียน พระกุมารมหาสารคาม.....	176
ภาคผนวก ฉ ตัวอย่างใบงาน.....	188
ภาคผนวก ช ตัวอย่างภาพกิจกรรม.....	197
ภาคผนวก ซ หนังสือขอความอนุเคราะห์.....	199
ประวัติผู้เขียน.....	205

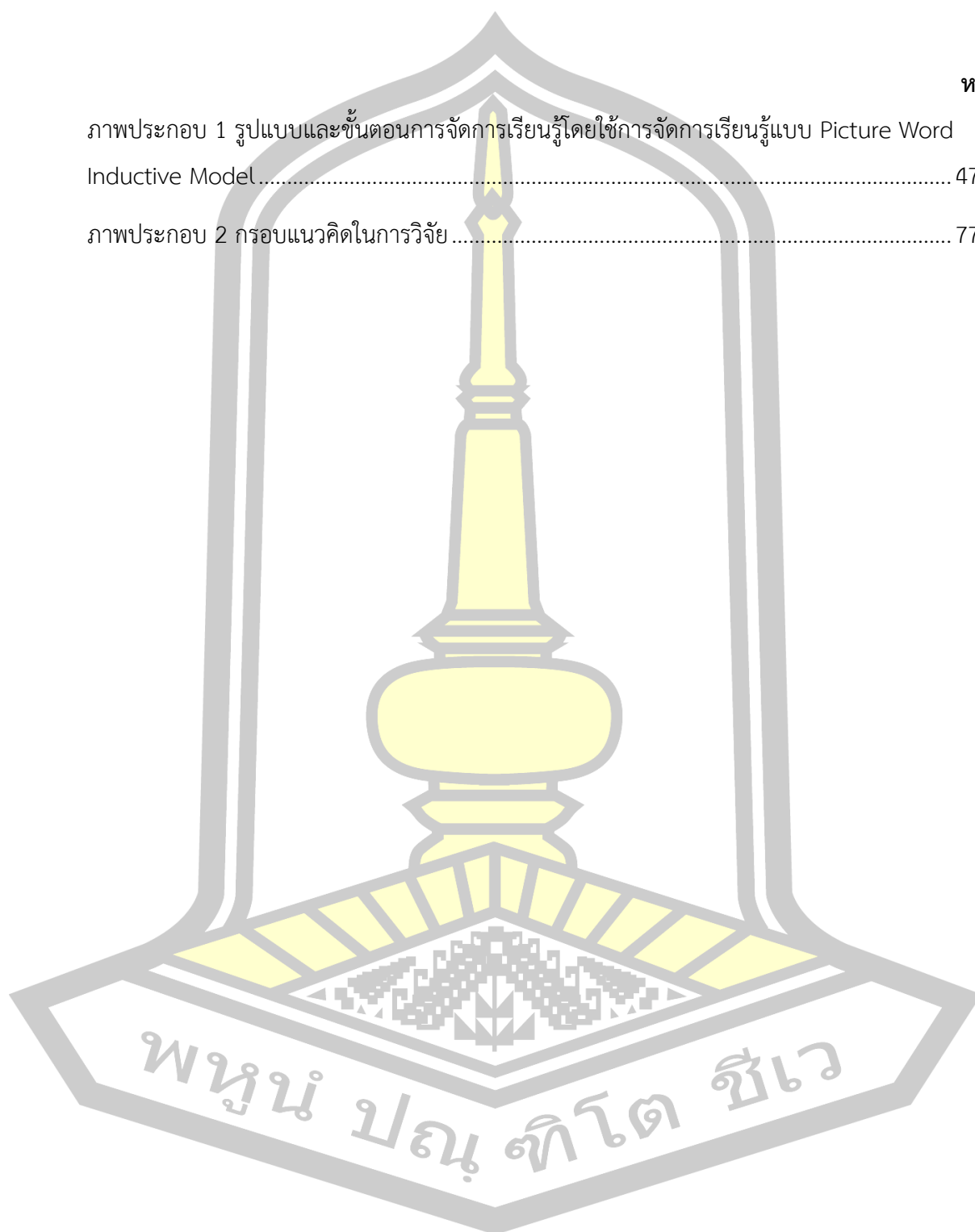
สารบัญตาราง

	หน้า
ตาราง 1 การอ่าน.....	17
ตาราง 2 สารที่ 1 การอ่าน.....	17
ตาราง 3 สารที่ 1 การอ่าน.....	18
ตาราง 4 เกณฑ์การให้คะแนนเกณฑ์วัดความสามารถในการอ่านสะกดคำ.....	36
ตาราง 5 เกณฑ์ให้คะแนนใช้เกณฑ์วัดความสามารถด้านการอ่านสะกดคำ.....	85
ตาราง 6 ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) ของการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษา โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model..	92
ตาราง 7 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) ของการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษา โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model.....	93
ตาราง 8 แสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน ในการประเมินผลความสอดคล้องแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษา โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model แผนการสอน แผนที่ 1-8.....	141
ตาราง 9 แสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน ในการประเมินผลความสอดคล้องแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อการพัฒนาความสามารถในการอ่านสะกดคำโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model.....	143
ตาราง 10 ผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบตอนที่ 1 แบบเลือกตอบ 3 ตัวเลือกของนักเรียนชั้นประถมศึกษา โดยผู้เชี่ยวชาญ.....	161
ตาราง 11 ผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบตอนที่ 2 แบบทดสอบการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษา โดยผู้เชี่ยวชาญ.....	163

สารบัญภาพประกอบ

หน้า

ภาพประกอบ 1 รูปแบบและขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model.....	47
ภาพประกอบ 2 กรอบแนวคิดในการวิจัย	77

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาและส่งเสริมความรู้ความคิดให้แก่เยาวชนของประเทศโดยเฉพาะในโลกของศตวรรษที่ 21 ที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทั้งด้านเทคโนโลยี การสื่อสาร และการคิดค้นพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ ๆ ที่กล่าวได้ว่าการอ่านและการรู้หนังสือ (Reading & Literacy) เป็นทักษะที่จำเป็นอย่างยิ่งสำหรับการเรียนรู้และการดำเนินชีวิต เนื่องจากการอ่านและการรู้หนังสือทำให้เกิดความรู้ความสามารถ และส่งเสริมให้เกิดทักษะการคิดวิเคราะห์แยกแยะ ประยุกต์ใช้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อชีวิต ซึ่งหากผู้ใดมีความบกพร่องหรือขาดความสามารถในการอ่านการเขียนก็จะส่งผลให้เกิดความยากลำบากในการสื่อสารและการเรียนรู้และจะเป็นปัญหาในการดำรงชีวิตต่อไปได้ (สถาบันภาษาไทย, 2559) อาจกล่าวได้ว่าการศึกษานับเป็นกิจกรรมทางสังคมที่เป็นรากฐานสำคัญของการสร้าง สะสมพลังของชาติ ชาติใดมี “ทุนทางสังคม” แข็งแกร่ง มีคุณภาพดี มากน้อยเพียงใด มีปริมาณมากแค่ไหน ย่อมขึ้นกับคุณภาพของระบบการศึกษา (ชัยอนันต์ สมุทวณิช, 2542)

โดยสรุปการศึกษาจึงเป็นกระบวนการให้และรับความรู้และประสบการณ์ การปรับเปลี่ยนทัศนคติ การสร้างจิตสำนึก การเพิ่มพูนทักษะ การทำความเข้าใจให้กระจ่าง การอบรมปลูกฝังค่านิยม การถ่ายทอด ศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมของสังคม การพัฒนาความคิด โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะให้บุคคลมีความเจริญงอกงามทางปัญญา มีความรู้ความสามารถที่เหมาะสมสำหรับการประกอบอาชีพ สามารถดำรงชีวิตได้อย่างเหมาะสม มีค่านิยมที่ดีและอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข ดังที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 20 สิงหาคม 2542 ได้กำหนดให้จัดการศึกษาในทุกระดับ ทุกประเภท ต้องดำเนินการจัดการศึกษาโดยยึดพระราชบัญญัติการศึกษาฉบับนี้เป็นหลัก โดยในมาตรา 22 การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติของตนเองอย่างเต็มตามศักยภาพ และในมาตรา 23 ได้กล่าวถึงการจัดการศึกษา ทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย ต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้และบูรณาการตามความเหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษา (สำนักบริหารงานมัธยมศึกษาตอนปลาย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2558)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยแบ่งออกเป็น 5 สาระการเรียนรู้ ได้แก่ สาระที่ 1 การอ่าน สาระที่ 2 การเขียน สาระที่ 3 การฟัง ดู และพูด สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย และสาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม ซึ่งสาระที่ 1 การอ่าน เป็นทักษะที่สำคัญทักษะหนึ่ง เพราะเป็นทักษะที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถแสวงหาความรู้จากสิ่งต่าง ๆ ได้ ช่วยให้เข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่านได้ ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของการเรียนรู้ ผู้ที่เข้าใจในสิ่งที่อ่านและจับประเด็นในเรื่องที่อ่านได้อย่างรวดเร็วย่อมเป็นผู้ที่ประสบความสำเร็จในการรับสารจากการอ่านและเป็นผู้ที่ทันต่อเหตุการณ์ ความสำเร็จในชีวิตการเรียน การศึกษา และได้กำหนดคุณภาพของผู้เรียนภาษาไทยไว้ว่า ผู้เรียนภาษาไทยจะต้องเรียนรู้เกี่ยวกับการอ่านออกเสียงคำ ประโยค การอ่าน บทร้อยแก้ว คำประพันธ์ชนิดต่าง ๆ การอ่านในใจ เพื่อสร้างความเข้าใจและการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ความรู้จากสิ่งที่อ่าน เพื่อนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยผู้สอนจะต้องสอนให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาในทุก ๆ ทักษะ ไม่ว่าจะเป็น ทักษะการฟังและดู การพูด การอ่านและการเขียน แต่ทักษะที่จะนำไปสู่การพัฒนาในทุกทักษะนั้นคือ การอ่าน เพราะการอ่านเป็นทักษะที่มีความสำคัญยิ่งในการแสวงหาความรู้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2545) ดังที่ วาสนา บุญสม (2542) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านว่า การอ่านจะช่วยปรับและขยายประสบการณ์ของมนุษย์ ทั้งยังช่วยพัฒนาผู้อ่าน ทั้งทางร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ สังคม โดยนำความรู้ที่ได้จากการอ่านมาพัฒนาชีวิตของคนให้ดีขึ้น ช่วยให้เกิดความเพลิดเพลินและผ่อนคลายอารมณ์ได้เป็นอย่างดี เนื่องจากการอ่านเป็นรากฐานสำคัญของการศึกษาเล่าเรียน ให้มีความรอบรู้ในสรรพวิทยา มีความเจริญงอกงามทางสติปัญญา ดังนั้นนักเรียนจึงต้องได้รับการพัฒนาทักษะการอ่านโดยการฝึกฝนให้เกิดความชำนาญ เพราะการอ่านไม่ใช่ทักษะที่ติดตัวมาแต่กำเนิดจำต้องได้รับการพัฒนาทักษะอย่างถูกต้อง จากจุดประสงค์ของหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาไทยมีความมุ่งหมายให้ผู้เรียนได้มีโอกาสพัฒนาภาษาในด้านการฟัง พูด อ่าน เขียน การเรียนภาษาไทยควรเน้นผลสัมฤทธิ์ของทักษะการเข้าใจทางภาษา

กระบวนการอ่านจะช่วยสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) การจัดกระบวนการเรียนรู้ภาษาไทยจึงต้องส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้ ด้วยสมอง ด้วยกายและด้วยใจ เพื่อให้นักเรียนเป็นผู้สร้างความรู้ผ่านกระบวนการคิดด้วยตนเอง โดยให้มีการเชื่อมโยงกับธรรมชาติ จินตนาการ ความงาม ปัญญา และฐานความจริงของนักเรียนที่พึงปรารถนาในอนาคต สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2542 มาตราที่ 24 ข้อ 3 ได้กำหนดแนวการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไว้ว่า ครูจะต้องจัดให้นักเรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่าน และให้เกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2545) ดังนั้นกล่าวได้ว่า การอ่านจึงมีความสำคัญต่อมนุษย์ ทำให้เรารู้จักคำ เข้าใจความหมายของสารและมีปฏิกริยา ตอบสนองต่อสาร

สามารถนำมาบูรณาการทางความคิดได้ (ดนิตา ดวงวิไล, 2562) การอ่านทำให้รู้ข่าวสารข้อมูลต่าง ๆ ทั่วโลก ทำให้ผู้อ่านมีความสุข มีความหวัง และมีความอยากรู้อยากเห็น อันเป็นความต้องการของมนุษย์ทุกคน และยังมีประโยชน์ในการพัฒนาตนเอง คือ พัฒนาการศึกษา พัฒนาอาชีพ พัฒนาคุณภาพชีวิต ทำให้เป็นคนทันสมัย ทนต่อเหตุการณ์ การที่จะพัฒนาประเทศให้เจริญรุ่งเรืองก้าวหน้าได้ต้องอาศัยประชาชนที่มีความรู้ ความสามารถ ซึ่งความรู้ต่าง ๆ ก็ได้มาจากการอ่านนั่นเอง สำหรับการสอนอ่านภาษาไทยสำหรับเด็กเริ่มเรียนที่ใช้ โดยทั่วไปนั้นคือการสอนแจกลูกสะกดคำ ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการ (2551) ได้กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ให้นำไปใช้ในวงชั้นที่นักเรียนยังอ่านหนังสือไม่แตกฉาน หรือในวงชั้นที่ 1 เพื่อให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง และข้อความสั้น ๆ ได้ ซึ่งตรงกับที่ บันลือ พลฤกษ์วัน (2532) ได้กล่าวไว้ว่า แนวทางการสอนอ่านภาษาไทยเริ่มจากการเรียนรู้อุปกรณ์ประกอบย่อยของภาษา ได้แก่ พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกด เพื่อให้เด็กนักเรียนสามารถอ่านสะกดคำได้ก่อน หรือ ที่เรียกว่าอ่านออก (ถอดสัญลักษณ์ออกเป็นเสียงที่ถูกต้อง) จากนั้นจึงสอนให้อ่านได้ คือ การอ่านเพื่อเข้าใจความหมาย และอ่านเป็น คือ การใช้ประโยชน์จากการอ่าน อย่างไรก็ตามปัญหาการอ่านไม่ออกนับเป็นปัญหาสำคัญของการจัดการศึกษาในประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก รวมทั้งประเทศไทย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งสอดคล้องกับ ประเทิน มหาจันทร์ (2558) กล่าวว่า การฝึกทักษะในการโยงความหมายสัญลักษณ์ที่เป็นตัวอักษรเข้าด้วยกัน เป็นการเชื่อมโยงความหมายของคำกับสัญลักษณ์หรือตัวอักษรเป็นทักษะ เบื้องต้นในการอ่าน

จากประสบการณ์ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนพระกุมารมหาสารคาม พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ขาดทักษะด้านการอ่านสะกดคำ จากการสอบวัดความรู้ในรายวิชาภาษาไทยอยู่ในเกณฑ์ที่ต่ำกว่าเกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนด จะเห็นได้จากผลการประเมินความสามารถด้านการอ่านของผู้เรียน (Reading Test : RT) เปรียบเทียบผลการทดสอบความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2563-2565 ที่ผ่านมาระดับคะแนนความสามารถด้านการอ่าน มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 63.13/74.64 /76.20 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาจากผลการประเมินความสามารถด้านการอ่านของผู้เรียน (Reading Test : RT) แล้วนั้นจึงได้ให้นักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 ได้เข้าทำการทดสอบความสามารถด้านการอ่านอีกครั้ง เพื่อคัดเลือกนักเรียนกลุ่มที่ขาดทักษะในด้านการอ่านภาษาไทย เข้าร่วมโครงการคลินิกภาษาพัฒนาด้านการอ่านที่โรงเรียนจัดตั้งขึ้น ซึ่งปัญหาสำคัญที่ทำให้การเรียนการสอนไม่บรรลุตามจุดประสงค์คือ โดยจากรายงานสถิติผลการทดสอบการอ่านของนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการ ปีการศึกษา 2565 มีนักเรียนกลุ่มเป้าหมายที่ต้องพัฒนาความสามารถด้านการอ่าน และความเข้าใจในการอ่าน โดยมีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด จำนวน 33 คน จากนักเรียนทั้งหมด 691 คน คิดเป็นร้อยละ 4.77 และในรายงานผลการทดสอบการอ่านของนักเรียน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 ปีการศึกษา 2566 ที่ผ่านมามีพบว่า มีนักเรียนกลุ่มเป้าหมายที่ต้องพัฒนาความสามารถด้านการอ่าน และความเข้าใจในการอ่าน โดยมีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดอยู่ จำนวน 23 คน จากจำนวนนักเรียนทั้งหมด 699 คน คิดเป็นร้อยละ 3.29 นักเรียนทั้งหมด 23 คนนี้ จึงเป็นนักเรียนกลุ่มเป้าหมายที่เข้าร่วมโครงการคลินิกภาษาเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่าน และความเข้าใจในการอ่าน โดยมีผู้วิจัยเป็นผู้รับผิดชอบโครงการดังกล่าว

การจัดการเรียนการสอนผู้วิจัยพบว่า นักเรียนมีปัญหาในการอ่านหลายอย่าง เช่น ไม่สามารถอ่านออกเสียงคำ และบอกความหมายของคำ คำคล่องจอง ข้อความและบทร้อยกรองต่าง ๆ ในหนังสือแบบเรียน รวมถึงการอ่านสะกดคำที่ประกอบด้วยคำพื้นฐานตามบัญชีคำพื้นฐานของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 เนื่องจากนักเรียนไม่มีความรู้ความเข้าใจในหลักเกณฑ์การอ่านสะกดคำ จากข้อมูลปัญหาดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยทำวิจัยเกี่ยวกับเรื่องการอ่านสะกดคำ เพราะการอ่านเป็นพื้นฐานสำคัญสำหรับการเรียนรู้ของนักเรียน เพราะหากนักเรียนไม่ได้รับการส่งเสริมด้านการอ่านสะกดคำย่อมจะเป็นอุปสรรคและส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้ของนักเรียน เพราะความสามารถในการอ่านในรายวิชาภาษาไทยจะเป็นพื้นฐานและเครื่องมือที่สำคัญในการเรียนรู้ เมื่อนักเรียนประสบปัญหาเหล่านี้ก็อาจส่งผลให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายต่อการเรียน เรียนไม่เข้าใจ และทำให้ไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนในทุก ๆ รายวิชา ซึ่งวิธีการอ่านสะกดคำที่ผู้วิจัยสนใจนำมาใช้ศึกษา คือ วิธีการอ่านสะกดคำตามรูปคำ ซึ่งประกอบไปด้วยคำในมาตราตัวสะกด 8 มาตรา ได้แก่ แม่กง แม่กม แม่เกย แม่เกว แม่กก แม่กบ แม่กน แม่กด

จากการจัดการเรียนการสอนในโครงการคลินิกภาษาที่ผ่านมา ได้มีการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านการอ่านสะกดให้กับนักเรียนด้วยวิธีการอ่านสะกดคำด้วยวิธีการแจกลูกคำตามปกติ ซึ่งวิธีนี้เป็นการสอนที่ใช้มานาน โดยการนำพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์มาประสมกัน แล้วฝึกอ่านแบบแจกลูกสะกดคำ เช่น กา แจกลูกคำได้ว่า กอ-อา-กา โดยวิธีการอ่านสะกดคำแบบนี้จากการจัดการเรียนการสอนที่ผ่านมาพบว่ายังไม่บรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ ดังนั้นเพื่อเป็นการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านสะกดคำของนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการคลินิกภาษา โรงเรียนพระกุมารมหาสารคามนั้น จึงได้พัฒนานวัตกรรม เพื่อแก้ไขปัญหการอ่านสะกด ผู้วิจัยจึงได้นำรูปแบบการเรียนรู้การอ่าน Picture Word Inductive Model (PWIM) ที่เป็นรูปแบบหนึ่งที่ช่วยแก้ไขปัญหการอ่านและการเขียนได้ โดยมีขั้นตอนการจัดการเรียนการสอน 4 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 เลือกและระบุคำศัพท์จากภาพ (select picture and identify words) ขั้นที่ 2 เชื่อมโยงคำศัพท์ (linking words) ขั้นที่ 3 จัดกลุ่มคำศัพท์ (classify words) และขั้นที่ 4 ประยุกต์ใช้คำศัพท์ (applied words) การจัดการเรียนการสอนตามขั้นตอนดังกล่าวจะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ อันจะเป็นพื้นฐานในการสร้างความเข้าใจคำศัพท์จากรูปภาพ โดยใช้ทักษะการอ่าน ทักษะการเขียน

และทักษะการเรียนรู้คำศัพท์ การแต่งประโยค และการเขียน ข้อความ นับว่า PWIM เป็นแนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาแบบองค์รวม (whole language) ซึ่งเหมาะสำหรับนำไปใช้สื่อสารในชีวิตประจำวัน รูปแบบการสอนดังกล่าวจะประสบผลสำเร็จได้ขึ้นอยู่กับผู้สอนที่จะต้องเลือกรูปภาพให้เหมาะสมกับความสามารถและความแตกต่างของผู้เรียน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเองผ่านกระบวนการอ่าน การเขียน และการคิดเชิงอุปนัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ (สง่า วงศ์ไชย, 2562)

จากเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยจึงได้ตระหนักในความสำคัญของปัญหาดังกล่าว จึงได้ศึกษาหาวิธีการแก้ปัญหาให้กับนักเรียนที่มีปัญหาด้านการอ่าน เพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดมุ่งหมายการจัดการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทย จึงมีความสนใจที่จะจัดการเรียนรู้ภาษาไทยตามรูปแบบการอ่านจากภาพ (Picture Word Inductive Mode, PWIM) เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่าน ซึ่งผลการวิจัยจะเป็นผลประโยชน์ต่อผู้เรียนและผู้สอนต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75
2. เพื่อหาดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา

ความสำคัญของการวิจัย

1. ได้แผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ Picture Word Inductive Model เพื่อนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมด้านการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ที่มีปัญหาในการอ่านภาษาไทย
2. เป็นแนวทางในการนำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยรูปแบบ Picture Word Inductive Model ที่ส่งเสริมด้านการอ่านให้ผู้ที่เกี่ยวข้องหรือสนใจสามารถนำไปเป็นแนวทางหรือพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาหรือระดับชั้นอื่น ๆ

ขอบเขตการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษา โรงเรียนพระกุมารมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 23 คน โดยแบ่งเป็น นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 11 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 9 คน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 3 คน ได้มาจากการคัดกรองโครงการคลินิกภาษา โดยการประเมินการทดสอบความสามารถพื้นฐานด้านการอ่านสะกดคำ ปีการศึกษา 2566

2. ตัวแปรในการวิจัย

2.1 ตัวแปรต้น คือ การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model

2.2 ตัวแปรตาม คือ ความสามารถด้านการอ่านสะกดคำ

3. ขอบเขตเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยได้แก่

ผู้วิจัยได้ใช้เนื้อหาสาระจากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สาระ การเรียนรู้ภาษาไทย มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน ผ่านการอ่านมาตราตัวสะกด จำนวน 8 หน่วย หน่วยละ 2 ชั่วโมง รวมเป็น 16 ชั่วโมง ประกอบด้วย

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง มาตราตัวสะกดแม่ก

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง มาตราตัวสะกดแม่กม

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง มาตราตัวสะกดแม่เกย

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง มาตราตัวสะกดแม่เกอว

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง มาตราตัวสะกดแม่กก

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง มาตราตัวสะกดแม่กบ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง มาตราตัวสะกดแม่กน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 เรื่อง มาตราตัวสะกดแม่กด

4. ระยะเวลาในการวิจัย

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566

นิยามศัพท์เฉพาะ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นิยามศัพท์เฉพาะไว้ดังนี้

1. ความสามารถในการอ่านสะกดคำ หมายถึง การอ่านโดยนำพยัญชนะต้น สระวรรณยุกต์ และตัวสะกด มาประสมเป็นคำอ่าน ถือเป็นเครื่องมือการอ่านคำใหม่ ซึ่งต้องให้นักเรียนสังเกตรูปคำพร้อมกับการหัด อ่าน เมื่อสะกดจนจำคำอ่านได้แล้ว ต่อไปก็ต้องใช้วิธีการสะกดคำนั้นให้อ่านเป็นคำได้เลย ซึ่งวิธีการสะกดคำที่ผู้วิจัยสนใจนำมาใช้ศึกษา คือ วิธีการสะกดคำตามรูปคำ ซึ่งประกอบไปด้วยมาตราตัวสะกด แม่กง แม่กม แม่เกย และแม่เกอว แม่กก แม่กน แม่กบ และแม่กด เครื่องมือที่ใช้วัดแบ่งออกเป็น 2 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 เป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ตอนที่ 2 แบบทดสอบการอ่านสะกดคำคำศัพท์มาตราตัวสะกด จำนวน 40 ข้อ

2. การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านจากภาพ (Picture Word Inductive Model, PWIM) หมายถึง การจัดการเรียนรู้ที่ใช้ภาพในการสอนในการฝึกทักษะการอ่านและการเขียน โดยเรียนรู้ผ่านทางสายตาการมองเห็นรูปภาพ และการได้ยินผ่านทางหูแล้วเชื่อมโยงสิ่งที่ได้เห็นและได้ยินจากข้อความรูปภาพ ก่อนนำไปสู่การสร้างข้อความ ประโยค โดยขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนเป็นกระบวนการเรียนการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของรูปแบบการสอนที่กำหนดไว้ มีทั้งหมด 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 เลือกและระบุคำศัพท์จากภาพ (select picture and identify words) เป็นขั้นที่ช่วยฝึกทักษะการสังเกตสิ่งที่ปรากฏในรูปภาพ รูปภาพที่นำมาใช้จะเป็นรูปภาพที่นักเรียนมีความคุ้นเคย ชัดเจน เข้าใจง่าย เป็นรูปภาพที่น่าสนใจ ตรงกับเนื้อหาที่สอน สามารถดึงดูดให้นักเรียนร่วมกิจกรรมได้ และฝึกการอ่านสะกดคำ ซึ่งในขั้นตอนนี้ผู้สอนจะตรวจสอบพื้นฐานความรู้ทางหลักภาษาไทยได้ โดยเฉพาะการออกเสียงพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์

ขั้นที่ 2 เชื่อมโยงคำศัพท์ (linking words) เชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ผู้เรียนจะต้องมีคลังคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับรูปภาพนั้น ๆ เป็นอย่างดี ซึ่งผู้เรียนจะแสดงออกโดยการยกตัวอย่าง หรือจับคู่บัตรคำกับรูปภาพให้ตรงกัน ในขั้นนี้ผู้สอนจะตรวจสอบความถูกต้องในการจับคู่และการออกเสียงการอ่านสะกดคำคำศัพท์ของผู้เรียนแต่ละคนมีความบกพร่องในด้านใด

ขั้นที่ 3 จัดกลุ่มคำศัพท์ (classify words) เป็นการกระตุ้นและส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการคิดเชิงอุปนัย คือ การฝึกคิดและค้นหาความหมายจากการสังเกต โดยผู้เรียนจะใช้กระบวนการคิดในการจัดกลุ่มหรือจำแนกคำศัพท์จากการสังเกตสถานการณ์/เหตุการณ์/พฤติกรรมต่าง ๆ ที่ปรากฏในแผนภูมิรูปภาพ โดยอาจจะจำแนกตามเสียงพยัญชนะต้นหรือท้าย หรือจำแนกตามประเภทหรือชนิดของคำ เป็นต้น ซึ่งในขั้นตอนนี้ผู้เรียนจะต้องใช้กระบวนการปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนร่วม

ชั้นเรียน ในการแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ อภิปรายเพื่อแสดงความคิดเห็น และสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง เพื่อให้ได้ข้อสรุปและนำไปใช้ในการอ่านและการเขียนได้อย่างถูกต้อง มีขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 4 ประยุกต์ใช้คำศัพท์ (applied words) เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้นำความรู้ (คำศัพท์) ไปใช้แต่งประโยค เขียนย่อหน้า เขียนเรื่องราวหรือเขียนนิทาน เป็นต้น โดยในขั้นตอนนี้ จะช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกการคิดสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นการเชื่อมโยงความรู้ที่ได้จากการอ่าน การเขียน และกระบวนการคิดให้สัมพันธ์กัน

3. แผนการจัดการเรียนรู้หมายถึง การเตรียมการสอนของครู ซึ่งจัดทำเป็นลายลักษณ์อักษร และมีการเตรียมการสอนไว้อย่างเป็นระบบ เป็นการนำวิชาหรือกลุ่มประสบการณ์ที่ต้องทำการสอนตลอดภาคเรียนมาสร้างเป็นแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้สอนได้นำไปใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอน สามารถนำผู้เรียนไปสู่จุดมุ่งหมายของการศึกษาตามหลักสูตรที่กำหนดไว้ โดยแผนการจัดการเรียนรู้มีทั้งหมด 8 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 16 ชั่วโมง แบ่งเป็น แผนมาตราแม่กม แผนมาตราแม่กม แผนมาตราแม่เกย แผนมาตราแม่เกอว แผนมาตราแม่กก แผนมาตราแม่กบ แผนมาตราแม่กน และแผนมาตราแม่กด

4. ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง คุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้ด้าน กระบวนการและผลลัพธ์ของการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model ของผู้เรียนชั้นประถมศึกษา ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75

75 ตัวแรก หมายถึง ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของผู้เรียนทุกคนที่ได้จากการประเมินคะแนนระหว่างเรียน ได้แก่ คะแนนจากแบบทดสอบปรนัย คะแนนจากแบบทดสอบการอ่าน คะแนนใบงาน และแบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ร้อยละ 75 ขึ้นไป

75 ตัวหลัง หมายถึง ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของผู้เรียนทุกคนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านสะกดคำ ซึ่งต้องได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 75 ขึ้นไป

5. ดัชนีประสิทธิผล หมายถึง คะแนนความก้าวหน้าในการเรียนของผู้เรียนที่เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model โดยเปรียบเทียบคะแนนที่เพิ่มขึ้นจากการทดสอบก่อนเรียน กับคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษา โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
2. การอ่าน
 - 2.1 ความหมายของการอ่าน
 - 2.2 ความสำคัญของการอ่าน
 - 2.3 การอ่านสะกดคำ
 - 2.4 จุดมุ่งหมายของการอ่าน
 - 2.5 ประเภทของการอ่าน
 - 2.6 ประโยชน์ของการอ่าน
 - 2.7 การวัดและประเมินความสามารถในการอ่าน
 - 2.8 มาตรฐานตัวสะกด
3. การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model
 - 3.1 ความหมายของการจัดการเรียนรู้ Picture Word Inductive Model
 - 3.2 วัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนรู้ Picture Word Inductive Model
 - 3.3 องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้ Picture Word Inductive Model
 - 3.4 ลักษณะสำคัญของการจัดการเรียนรู้ Picture Word Inductive Model
 - 3.5 รูปแบบและขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้ Picture Word Inductive Model
 - 3.6 ประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้ Picture Word Inductive Model
 - 3.7 แนวทางการนำไปใช้
4. แผนการจัดการเรียนรู้
 - 4.1 ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้
 - 4.2 ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้
 - 4.3 องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้
 - 4.4 ลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้

- 4.5 ขั้นตอนและการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้
5. ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้
6. ดัชนีประสิทธิผล
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 7.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 7.2 งานวิจัยต่างประเทศ
8. กรอบแนวคิดในการวิจัย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551

วิสัยทัศน์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุล ทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทย และเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้ง เจตคติ ที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ

หลักการ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2560 มีหลักการที่สำคัญ ดังนี้

1. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มีจุดหมายและมาตรฐานการเรียนรู้ เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณธรรมบนพื้นฐานของความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชนที่ประชาชนทุกคนมีโอกาสดำเนินการศึกษาอย่างเสมอภาคและมีคุณภาพ
2. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชน ที่ประชาชนทุกคนมีโอกาสดำเนินการศึกษาอย่างเสมอภาค และมีคุณภาพ
3. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สนองการกระจายอำนาจให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น
4. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้ เวลา และการจัดการเรียนรู้
5. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

6. เป็นหลักสูตรการศึกษาสำหรับการศึกษาในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัย ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้ และประสบการณ์ เปรียบเทียบกับผู้อื่น ถ้าผู้เรียนยังทำไม่ได้ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้จะต้องมีการสอนซ่อมเสริม เพื่อช่วยให้ทำได้ตามเกณฑ์หรือตามจุดประสงค์นั้น ๆ

จุดมุ่งหมาย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นจุดหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียน เมื่อจบการศึกษาตามหลักสูตรดังนี้

1. มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัย และปฏิบัติตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
2. มีความรู้ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต
3. มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกาย
4. มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิต และการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
5. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ดังนี้

1. ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์ อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผล และความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม
2. ความสามารถในการคิดเป็น ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศ เพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

3. ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม บนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา และมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคม และสิ่งแวดล้อม

4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงาน และการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม สภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือกและใช้เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคมในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้อง เหมาะสม และมีคุณธรรม

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ในฐานะเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ดังนี้

1. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
2. ซื่อสัตย์สุจริต
3. มีวินัย
4. ใฝ่เรียนรู้
5. อยู่อย่างพอเพียง
6. มุ่งมั่นในการทำงาน
7. รักความเป็นไทย
8. มีจิตสาธารณะ

หลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐานมุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลเมืองโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อการประกอบอาชีพ และการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มศักยภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

มาตรฐานการเรียนรู้

การพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความสมดุล ต้องคำนึงถึงหลักพัฒนาการทางสมองและพหุปัญญา หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงกำหนดให้ผู้เรียนเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ดังนี้

1. ภาษาไทย
2. คณิตศาสตร์
3. วิทยาศาสตร์
4. สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
5. สุขศึกษาและพลศึกษา
6. ศิลปะ
7. การงานอาชีพและเทคโนโลยี
8. ภาษาต่างประเทศ

ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำคัญของการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน มาตรฐานการเรียนรู้ระบุสิ่งที่ผู้เรียนพึงรู้ ปฏิบัติได้ มีคุณธรรมจริยธรรม 10 และค่านิยมที่พึงประสงค์เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน นอกจากนี้มาตรฐานการเรียนรู้ยังเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนพัฒนาการศึกษาทั้งระบบ เพราะมาตรฐานการเรียนรู้จะสะท้อนให้ทราบว่าต้องการอะไร จะสอนอย่างไร และประเมินอย่างไร รวมทั้งเป็นเครื่องมือในการตรวจสอบเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา โดยใช้ระบบการประเมินคุณภาพภายในและการประเมินคุณภาพภายนอก ซึ่งรวมถึงการทดสอบระดับเขตพื้นที่การศึกษาและการทดสอบระดับชาติ ระบบการตรวจสอบเพื่อประกันคุณภาพดังกล่าวเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยสะท้อนภาพการจัดการศึกษาว่า สามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามที่มาตรฐานการเรียนรู้กำหนดเพียงใด

ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดระบุสิ่งที่นักเรียนพึงรู้และปฏิบัติได้ รวมทั้งคุณลักษณะของผู้เรียนในแต่ละระดับชั้น ซึ่งสะท้อนถึงมาตรฐานการเรียนรู้ มีความเฉพาะเจาะจงและมีความเป็นรูปธรรม นำไปใช้ในการกำหนดเนื้อหา จัดทำหน่วยการเรียนรู้ จัดการเรียนการสอน และเป็นเกณฑ์สำคัญ สำหรับการวัดประเมินผลเพื่อตรวจสอบคุณภาพผู้เรียน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

1. ตัวชี้วัดชั้นปี เป็นเป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียนแต่ละชั้นปีในระดับการศึกษาภาคบังคับ (ประถมศึกษาปีที่ 1-มัธยมศึกษาปีที่ 3)
2. ตัวชี้วัดช่วงชั้น เป็นเป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (มัธยมศึกษาปีที่ 4-6)

การวัดและประเมินผล

การวัดประเมินผลการเรียนรู้เป็นกระบวนการเก็บรวบรวม วิเคราะห์ ตีความ บันทึก ข้อมูล ที่ได้จากการวัดและประเมินทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ โดยการดำเนินการดังกล่าว เกิดขึ้นตลอดระยะเวลาของการจัดการเรียนการสอน นับตั้งแต่ก่อนการเรียนการสอน ระหว่าง การเรียนการสอน และหลังการเรียนการสอน โดยใช้เครื่องมือที่หลากหลาย เหมาะสมกับวัยของ ผู้เรียน มีความสอดคล้องและเหมาะสมกับพฤติกรรมที่ต้องการวัด นำผลที่ได้มาตีค่าเปรียบเทียบกับ เกณฑ์ที่กำหนดในตัวชี้วัดของมาตรฐานสาระการเรียนรู้ของหลักสูตร ข้อมูลที่ได้นำไปใช้ในการให้ ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับความก้าวหน้า จุดเด่น จุดที่ต้องปรับปรุงให้แก่ผู้เรียน การตัดสินผลการเรียนรู้ รวบรวมในเรื่องหรือหน่วยการเรียนรู้หรือในรายวิชาและการวางแผนออกแบบการจัดการเรียน การสอนของครู โดยผลที่ได้จากการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียนจะทราบถึงผลการจัดการ เรียนการสอนของตนและพัฒนาการของผู้เรียน

หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยในกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทยในประเด็นต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. ความสำคัญของภาษาไทย

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความ เป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการ ติดต่อสื่อสาร เพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจธุระ การงาน และดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ พัฒนากระบวนการคิดวิเคราะห์ วิจาร์ณ และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อ แสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรมประเพณี และสุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การ เรียนรู้ อนุรักษ์ และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดสาระและ มาตรฐานการเรียนรู้เป็นการกำหนดคุณภาพผู้เรียนเมื่อเรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาษาไทย เป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้อย่างมี ประสิทธิภาพและเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง ซึ่งมีสาระของหลักสูตรและคุณภาพผู้เรียน

2. วิสัยทัศน์การเรียนการสอนภาษาไทย ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิด ความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อนำไปใช้ใน ชีวิตจริง อันได้แก่

2.1 การอ่าน การอ่านออกเสียงคำ ประโยค การอ่านบทร้อยแก้วบทร้อยกรอง คำประพันธ์ชนิดต่าง ๆ การอ่านในใจเพื่อสร้างความเข้าใจ และการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ความรู้จากสิ่งที่อ่าน เพื่อนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

2.2 การเขียน การเขียนสะกดตามอักขรวิธี การเขียนสื่อสาร โดยใช้ถ้อยคำ และรูปแบบต่าง ๆ ของการเขียน ซึ่งรวมถึงการเขียนเรียงความ ย่อความ รายงานชนิดต่าง ๆ การเขียนตามจินตนาการ วิเคราะห์วิจารณ์ และเขียนเชิงสร้างสรรค์

2.3 การฟัง การดู และการพูด การฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ การพูด แสดงความคิดเห็น ความรู้สึก พูดลำดับเรื่องราวต่าง ๆ อย่างเป็นเหตุเป็นผล การพูดในโอกาสต่าง ๆ ทั้งเป็นทางการและไม่เป็นทางการ และการพูดเพื่อโน้มน้าวใจ

2.4 หลักการใช้ภาษาไทย ธรรมชาติและกฎเกณฑ์ของภาษาไทย การใช้ภาษาให้ถูกต้องเหมาะสมกับโอกาสและบุคคล การแต่งบทประพันธ์ประเภทต่าง ๆ และอิทธิพลของภาษาต่างประเทศในภาษาไทย

2.5 วรรณคดีและวรรณกรรม วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อศึกษา ข้อมูล แนวความคิด คุณค่าของงานประพันธ์ และความเพลิดเพลิน การเรียนรู้และทำความเข้าใจ บทเห่ บทร้องเล่นของเด็ก เพลงพื้นบ้านที่เป็นภูมิปัญญาที่มีคุณค่าของไทย ซึ่งได้ถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ค่านิยม ขนบธรรมเนียมประเพณี เรื่องราวของสังคมในอดีต และความงดงามของภาษา เพื่อให้เกิดความซาบซึ้งและภูมิใจในบรรพบุรุษที่ได้สั่งสมสืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน

3. สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และ ความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

4. คุณภาพผู้เรียน

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

1. อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ เรื่องสั้น ๆ และบทร้อยกรองง่าย ๆ ได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว เข้าใจความหมายของคำและข้อความที่อ่าน ตั้งคำถามเชิงเหตุผล ลำดับเหตุการณ์ คาดคะเนเหตุการณ์ สรุปความรู้ข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน ปฏิบัติตามคำสั่ง คำอธิบาย จากเรื่องที่อ่านได้ เข้าใจความหมายของข้อมูลจากแผนภาพ แผนที่ และแผนภูมิ อ่านหนังสืออย่างสม่ำเสมอ และมีการยาทในการอ่าน

2. มีทักษะในการคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด เขียนบรรยาย บันทึกประจำวัน เขียนจดหมายลาครู เขียนเรื่องเกี่ยวกับประสบการณ์ เขียนเรื่องตามจินตนาการ และมีการยาทในการเขียน

3. เล่ารายละเอียดและบอกสาระสำคัญ ตั้งคำถาม ตอบคำถาม รวมทั้งพูดแสดงความคิดเห็นความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู พูดสื่อสารเล่าประสบการณ์และพูดแนะนำหรือพูดเชิญชวนให้ผู้อื่นปฏิบัติตาม และมีการยาทในการฟัง ดู และพูด

4. สกศคำและเข้าใจความหมายของคำ ความแตกต่างของคำและพยางค์หน้าที่ของคำในประโยค มีทักษะการใช้พจนานุกรมในการค้นหาความหมายของคำ แต่งประโยคง่าย ๆ แต่งคำคล้องจอง แต่งคำขวัญ และเลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่นได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

5. เข้าใจและสามารถสรุปข้อคิดที่ได้จากการอ่านวรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน แสดงความคิดเห็นจากวรรณคดีที่อ่าน รู้จักเพลงพื้นบ้าน เพลงกล่อมเด็กซึ่งเป็นวัฒนธรรมของท้องถิ่น ร้องบทท่องเล่นสำหรับเด็กในท้องถิ่น ท่องจำบทอาขยานและบทร้อยกรอง ที่มีคุณค่าตามความสนใจได้

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดตัวชี้วัดของผู้เรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ดังนี้

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

สาระที่ 1 การอ่าน

ตาราง 1 การอ่าน

กลุ่มที่	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน		
1	-	ท 1.1 ป.1/1 อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง และข้อความสั้น ๆ
2	ท 1.1 ป.1/3 ตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ท 1.1 ป.1/4 เล่าเรื่องย่อจากเรื่องที่อ่าน ท 1.1 ป.1/5 คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน ท 1.1 ป.1/6 อ่านหนังสือตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอ และนำเสนอเรื่องที่อ่าน ท 1.1 ป.1/8 มีมารยาทในการอ่าน	ท 1.1 ป.1/2 บอกความหมายของคำ และข้อความที่อ่าน ท 1.1 ป.1/7 บอกความหมายของเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ สำคัญที่มักพบเห็นในชีวิตประจำวัน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

สาระที่ 1 การอ่าน

ตาราง 2 สาระที่ 1 การอ่าน

กลุ่มที่	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน		
1	-	ท 1.1 ป.2/1 อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ และบท ร้อยกรองง่าย ๆ ได้ถูกต้อง
2	ท 1.1 ป.2/2 อธิบายความหมายของคำ และข้อความที่อ่าน	ท 1.1 ป.2/4 ระบุใจความสำคัญ และรายละเอียดจากเรื่องที่อ่าน

ตาราง 2 (ต่อ)

กลุ่มที่	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน		
	ท 1.1 ป.2/3 ตั้งคำถามและตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ท 1.1 ป.2/6 อ่านหนังสือตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอและ นำเสนอเรื่องที่อ่าน ท 1.1 ป.2/7 อ่านข้อเขียนเชิงอธิบายและปฏิบัติตามคำสั่ง หรือข้อเสนอแนะ ท 1.1 ป.2/8 มีมารยาทในการอ่าน	
3	-	ท 1. ป.2/5 แสดงความคิดเห็น และคาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

สาระที่ 1 การอ่าน

ตาราง 3 สาระที่ 1 การอ่าน

กลุ่มที่	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมา ประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง		
1	-	ท 1.1 ป.3/1 อ่านออกเสียงคำ ข้อความเรื่องสั้น ๆ และบท ร้อยกรองง่าย ๆ ได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว

ตาราง 3 (ต่อ)

กลุ่มที่	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
	มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่า และนำมา ประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง	
2	ท 1.1 ป.3/2 อธิบายความหมายของคำและข้อความที่อ่าน ท 1.1 ป.3/3 ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ท 1.1 ป.3/4 ลำดับเหตุการณ์และคาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน โดยระบุเหตุผลประกอบ ท 1.1 ป.3/6 อ่านหนังสือตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอและนำเสนอเรื่องที่อ่าน ท 1.1 ป.3/7 อ่านข้อเขียนเชิงอธิบาย และปฏิบัติตามคำสั่ง หรือข้อแนะนำ ท 1.1 ป.3/8 อธิบายความหมายของข้อมูลจากแผนภาพ แผนที่ และแผนภูมิ ท 1.1 ป.3/9 มีมารยาทในการอ่าน ท 4.1 ป.3/3 ใช้พจนานุกรมค้นหาความหมายของคำ ท 5.1 ป.3/1 ระบุข้อคิดที่ได้จากการอ่านวรรณกรรมเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน	ท 1.1 ป.3/5 สรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ท 5.1 ป.3/3 แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับวรรณคดีที่อ่าน

การอ่าน

การอ่านถือเป็นทักษะที่สำคัญของการรู้หลักภาษาที่เกิดจากการทักษะการฝึกฝนและการเรียนรู้ ซึ่งมีความจำเป็นมากในการดำรงชีวิตของมนุษย์ในชีวิตประจำวันที่ต้องอาศัยการอ่านจึงจะเข้าใจและสามารถสื่อสารความหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ความหมายของการอ่าน

นิรันดร์ สุขปรีดี (2540) ให้ความหมายของการอ่านว่า การอ่าน คือ การเข้าใจความหมายของตัวละคร หรือสัญลักษณ์ ซึ่งจะต้องอาศัยความสามารถในการแปลความ การตีความ การขยายความ การจับใจความสำคัญและการสรุปความ

เรวดี อาษานาม (2537) ได้ให้ความหมายของการอ่าน ดังนี้ การอ่าน หมายถึง กระบวนการในการแบ่งความหมายของตัวอักษร หรือสัญลักษณ์ที่มีการจัดบันทึกอย่างมีเหตุผลและเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่าน ตลอดจนการพิจารณาเลือกความหมายที่ดีที่สุดขึ้นไปใช้เป็นประโยชน์ด้วย จะเห็นได้ว่าการอ่านไม่ใช่การรับเอาความคิดจากหนังสือที่อ่านเฉย ๆ ผู้อ่านไม่ใช่ผู้รับแต่เป็นผู้กระทำ สรุปได้ว่า เป็นผู้ใช้ความคิดไตร่ตรองเรื่องราวที่ตนเองอ่านเสียก่อน แล้วจึงรับเอาใจความของเรื่องที่ตนอ่านไปเก็บไว้หรือนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อไป ดังนั้นหัวใจของการอ่านจึงอยู่ที่การเข้าใจความหมายของคำ

ประทีป วาทิกทินกร (2542) ได้ให้ความหมายของการอ่าน คือ การรับรู้ข้อความในข้อเขียนของตนเอง และของผู้อื่น รวมทั้งการรับรู้เครื่องหมายสื่อสารต่าง ๆ เช่น เครื่องหมายจราจร และเครื่องหมายที่แสดงในแผนภูมิต่างๆ

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2544) ได้ให้ความหมายของการอ่านว่า การอ่านเป็นลำดับขั้นที่เกี่ยวข้องกับการทำความเข้าใจความหมายของคำ กลุ่มคำ ประโยค ข้อความและเรื่องราวของ สารที่ผู้อื่นสามารถบอกความหมายได้

วรรณิ โสมประยูร (2544) ได้ให้ความหมายของการอ่านว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางสมองที่ใช้สายตาสัมผัสตัวอักษรหรือสิ่งพิมพ์อื่น ๆ รับรู้และเข้าใจความหมายของคำหรือสัญลักษณ์ โดยแปลออกเป็นความหมายที่ใช้สื่อความคิดและความรู้ระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่านให้เข้าใจตรงกันและผู้อ่านสามารถนำความหมายนั้น ๆ ไปใช้ประโยชน์ได้

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2552) ได้ให้ความหมายของการอ่าน คือ ความเข้าใจในสัญลักษณ์ เครื่องหมาย รูปภาพ ตัวอักษร คำและข้อความที่พิมพ์หรือเขียนขึ้นมา

อมรรัตน์ ชำนาญรักษา (2559) การอ่าน หมายถึง การแปลความหมายของตัวอักษรที่อ่านออกมาเป็นความรู้ความคิด และเกิดความเข้าใจเรื่องราวที่อ่านตรงกับเรื่องราวที่ผู้เขียนเขียน

ผู้อ่านสามารถนำความรู้ ความคิด หรือสาระจากเรื่องราวที่อ่านไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ การอ่านจึงมีความสำคัญ ดังนี้

1. การอ่านเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ โดยเฉพาะผู้ที่อยู่ในวัยศึกษาเล่าเรียนจำเป็นต้องอ่านหนังสือเพื่อการศึกษาหาความรู้ด้านต่าง ๆ
2. การอ่านเป็นเครื่องมือช่วยให้ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพ เพราะสามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปพัฒนางานของตนได้
3. การอ่านเป็นเครื่องมือสืบทอดทางวัฒนธรรมของคนรุ่นต่อ ๆ ไป
4. การอ่านเป็นวิธีการส่งเสริมให้คนมีความคิดความอ่านและฉลาดรอบรู้ เพราะประสบการณ์ที่ได้จากการอ่าน เมื่อเก็บสะสมเพิ่มพูนนานวันเข้าก็จะทำให้เกิดความคิดเกิดสติปัญญาเป็นคนฉลาดรอบรู้ได้
5. การอ่านเป็นกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความเพลิดเพลินบันเทิงใจ เป็นวิธีหนึ่งในการแสวงหาความสุขให้กับตนเองที่ง่ายที่สุด และได้ประโยชน์คุ้มค่าที่สุด
6. การอ่านเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิต ทำให้เป็นคนที่มีสมบูรณ์ทั้งด้านจิตใจและบุคลิกภาพ เพราะเมื่ออ่านมากย่อมรู้มาก สามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข
7. การอ่านเป็นเครื่องมือในการพัฒนาระบบการเมือง การปกครอง ศาสนา ประวัติศาสตร์และสังคม
8. การอ่านเป็นวิธีการหนึ่งในการพัฒนาระบบการสื่อสารและการใช้เครื่องมือทางอิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2549) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้หลายส่วน ดังนี้

1. ส่วนที่เกี่ยวข้องกับลักษณะของกระบวนการ หมายถึง ลำดับขั้นที่เกี่ยวข้องกับการทำความเข้าใจความหมายของคำ กลุ่มคำ ประโยค ข้อความและเรื่องราวข่าวสารที่ผู้อ่านสามารถบอกความหมายได้
2. ส่วนที่เกี่ยวข้องกับจิตวิทยาพัฒนาการ หมายถึง การสอนอ่านจะต้องเข้าใจหลักจิตวิทยาพัฒนาการทางภาษาของเด็กแต่ละวัย จัดสื่อการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของเด็ก
3. ส่วนที่เกี่ยวข้องกับภาษาศาสตร์ หมายถึง การสอนอ่านจะต้องเข้าใจเสียงฐานที่เกิดเสียงของพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ เข้าใจหลักภาษาและการใช้ภาษา เพื่อนำหลักการเหล่านั้นมาสอนอ่านและเข้าใจความหมายได้ถูกต้อง
4. ส่วนที่เกี่ยวข้องกับจิตวิทยาทางการศึกษา หมายถึง การนำหลักจิตวิทยามาใช้ทางการศึกษา เช่น ความพร้อมของการอ่าน ความสนใจ แรงจูงใจ การเสริมแรง และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นพื้นฐานในการพิจารณาการจัดกิจกรรมการอ่าน

5. ส่วนที่เกี่ยวข้องกับวิชาการศึกษา หมายถึง การรู้จักเลือกวิธีสอนอ่านที่เหมาะสมกับวัย และระดับความสามารถในการอ่านของนักเรียน ทั้งนี้ให้เป็นไปตามขั้นพัฒนาการเพื่อให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการอ่าน

6. ส่วนที่เกี่ยวข้องกับจิตวิทยาด้านการจำและการลืม หมายถึง การที่ผู้อ่านสามารถจำเรื่องและเก็บไว้ในสมอง ถ้ามีโอกาสเล่าให้ผู้อื่นฟังก็สามารถเล่าได้ถูกต้อง แต่การที่ผู้อ่านจะจำข้อความที่อ่านได้ก็ต้องเข้าใจความหมายของคำ รู้หน้าที่ของคำ อีกทั้งสามารถแยกพยัญชนะ สระ ตัวสะกด และวรรณยุกต์ ออกจากกันได้ อีกประการหนึ่งการที่ผู้อ่านจะจำเรื่องได้มากหรือน้อยนั้นยังขึ้นอยู่กับความสนใจของผู้อ่านที่มีต่อเรื่องนั้นอีกด้วย

จากที่กล่าวมาทั้งหมดสรุปได้ว่า การอ่าน หมายถึง กระบวนการตีความหมายลายลักษณ์อักษรจากการที่ผู้เขียนได้มีการถ่ายทอดมาให้แล้วนำมาแปรเป็นความคิด ทำให้มีความเข้าใจ มีความรู้จากการอ่าน และสามารถนำประโยชน์ที่ได้จากการอ่านมาใช้ในการดำรงชีวิต

ความสำคัญของการอ่าน

วรรณ โสมประยูร (2544) ได้อธิบายถึงความสำคัญของการอ่านหนังสือ มีผลต่อผู้อ่าน 2 ประการ คือ ประการแรก อ่านแล้วได้ “อรรถ” ประการที่สอง อ่านแล้วได้ “รส” ถ้าผู้อ่านสำนึกอยู่ตลอดเวลาถึงผลสำคัญของสองประการนี้ย่อมจะได้รับประโยชน์อย่างเต็มที่จากหนังสือ ตรงตามเจตนารมณ์ของผู้เขียนเสมอ การอ่านมีความสำคัญต่อทุกคนทุกเพศทุกวัยและทุกสาขาอาชีพ ซึ่งพอสรุปได้ดังนี้

1. การอ่านเป็นเครื่องมือที่สำคัญยิ่งในการศึกษาเล่าเรียนทุกระดับ ผู้เรียนจำเป็นต้องอาศัยทักษะการอ่านทำความเข้าใจเนื้อหาสาระของวิชาการต่างๆ เพื่อให้ตนเองได้รับความรู้ และประสบการณ์ตามที่ต้องการ
2. ในชีวิตประจำวันโดยทั่วไป คนเราต้องอาศัยการอ่านติดต่อสื่อสาร เพื่อทำความเข้าใจกับบุคคลอื่นร่วมไปกับทักษะการฟัง การพูด การเขียน ทั้งในด้านการกิจส่วนตัวและการประกอบอาชีพการทำงานต่างๆ ในสังคม
3. การอ่านสามารถช่วยให้บุคคลสามารถนำความรู้และประสบการณ์จากสิ่งที่อ่านไปปรับปรุง และพัฒนาอาชีพหรือธุรกิจการทำงานที่ตัวเองกระทำอยู่ให้เจริญก้าวหน้าและประสบความสำเร็จได้ในที่สุด
4. การอ่านสามารถสนองความต้องการพื้นฐานของบุคคลในด้านต่างๆ ได้เป็นอย่างดี เช่น ช่วยให้ความมั่นคงปลอดภัย ช่วยให้ได้รับประสบการณ์ใหม่ ช่วยให้เป็นที่ยอมรับของสังคม ช่วยให้มีเกียรติยศและชื่อเสียง ฯลฯ

5. การอ่านทั้งหลายจะส่งเสริมให้บุคคลได้ขยายความรู้และประสบการณ์ เพิ่มขึ้นอย่างลึกซึ้งและกว้างขวาง ทำให้เป็นผู้รอบรู้ เกิดความมั่นใจในการพูดปราศรัย การบรรยายหรืออภิปรายปัญหาต่างๆ นับว่าเป็นการเพิ่มบุคลิกภาพและความน่าเชื่อถือให้แก่ตัวเอง

6. การอ่านหนังสือหรือสิ่งพิมพ์หลายชนิดนับว่าเป็นกิจกรรมนันทนาการที่น่าสนใจมาก เช่น อ่านหนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสาร นวนิยาย การ์ตูน ฯลฯ เป็นการช่วยให้บุคคลรู้จัก ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ และเกิดความเพลิดเพลินสนุกสนานได้เป็นอย่างดี

7. การอ่านเรื่องราวต่างๆ ในอดีต เช่น อ่านศิลาจารึก ประวัติศาสตร์ เอกสารสำคัญ วรรณคดี ฯลฯ จะช่วยให้อนุชนรุ่นหลังรู้จักอนุรักษมรดกทางวัฒนธรรมของคนไทยเอาไว้ และสามารถพัฒนาให้เจริญรุ่งเรืองต่อไปได้

กรณีการ พัฒนาศึกษา (2550) การอ่านมีความสำคัญที่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต เป็นทักษะของการเข้าใจภาษา และเครื่องมือสำคัญในการแสวงหาความรู้ โดยมีตัวอักษรเป็นสื่อกลาง ในสังคมสารสนเทศ ปริมาณการเพิ่มขึ้นของข้อมูลข่าวสารมีมากขึ้นและเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน การอ่านจึงเป็นพฤติกรรมการรับสารอย่างหนึ่ง กล่าวคือ เป็นการรับรู้เรื่องราวโดยใช้สายตามองดูตัวอักษร แล้วสมองก็จะลำดับเป็นถ้อยคำ ประโยค และข้อความต่าง ๆ เกิดขึ้นเป็นเรื่องราวตามความรู้และประสบการณ์ของผู้อ่านแต่ละคน การอ่านช่วยให้เราสามารถติดตามความเคลื่อนไหว ความก้าวหน้า และความเปลี่ยนแปลงทั้งหลายให้ทันต่อเหตุการณ์ ฉะนั้นการอ่านจึงมีความจำเป็นต่อชีวิตของทุกคนในปัจจุบัน กล่าวคือ การอ่านมีความจำเป็นต่อตนเอง เพราะการอ่านทำให้เราได้รับรู้ ความเพลิดเพลิน ทันโลกทันเหตุการณ์ และเข้าใจสังคมได้ดี

มัลลิกา ผ่องแผ้ว (2563) ความสำคัญของการอ่าน ชีวิตของแต่ละคนย่อมต้องเกี่ยวข้องกับผูกพันกับสังคม คือ กลุ่มคนอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ไม่มีใครที่จะอยู่ได้โดยปราศจากสังคมและการอยู่ร่วมกับคนอื่น ซึ่งจะต้องมีความเข้าใจซึ่งกันและกัน มีการแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดความสนใจ เพื่อให้สังคมเกิดความสงบสุขและพัฒนาไปข้างหน้าอย่างแท้จริง การอ่านจึงมีความสำคัญ ดังนี้

1. การอ่านเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ โดยเฉพาะผู้ที่อยู่ในวัยศึกษาเล่าเรียนจำเป็นต้องอ่านหนังสือเพื่อการศึกษาหาความรู้ด้านต่าง ๆ

2. การอ่านเป็นเครื่องมือช่วยให้ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพ เพราะสามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปพัฒนางานของตนได้

3. การอ่านเป็นเครื่องมือสืบทอดทางวัฒนธรรมของคนรุ่นต่อ ๆ ไป

4. การอ่านเป็นวิธีการส่งเสริมให้คนมีความคิดอ่านและฉลาดรอบรู้ เพราะประสบการณ์ที่ได้จากการอ่านเมื่อเก็บสะสมเพิ่มพูนนานวันเข้าก็จะทำให้เกิดความคิดเกิดสติปัญญา เป็นคนฉลาดรอบรู้ได้

5. การอ่านเป็นกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความเพลิดเพลินบันเทิงใจ เป็นวิธีหนึ่งในการแสวงหาความสุขให้กับตนเองที่ง่ายที่สุด และได้ประโยชน์คุ้มค่าที่สุด

6. การอ่านเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิต ทำให้เป็นคนที่มีบุคลิกทั้งด้านจิตใจและบุคลิกภาพ เพราะเมื่ออ่านมากย่อมรู้มาก สามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข

7. การอ่านเป็นเครื่องมือในการพัฒนาระบบการเมือง การปกครอง ศาสนาและสังคม

8. การอ่านเป็นวิธีการหนึ่งในการพัฒนาระบบการสื่อสารและการใช้เครื่องมือทางอิเล็กทรอนิกส์

สรุปความสำคัญของการอ่านว่าเป็นเครื่องมือที่สำคัญยิ่งในการแสวงหาความรู้ การเรียนรู้ และพัฒนาสติปัญญาของคนในสังคม พัฒนาไปสู่สิ่งที่ดีที่สุดในชีวิต การอ่านเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการแสวงหาความรู้ของทุกคน ดังนั้น การฝึกอ่านอย่างสม่ำเสมอจะช่วยให้มีพื้นฐานการอ่านที่ดี ทั้งจะช่วยให้เกิดความชำนาญและมีความรู้ กว้างขวาง เป็นคนที่มีความรอบรู้ทันโลกทันเหตุการณ์

การอ่านสะกดคำ

1. ความหมายของการอ่านสะกดคำ

การอ่านสะกดคำเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการเรียนรู้ของผู้เรียน และคุณภาพของการอ่านสะกดคำของผู้เรียนย่อมส่งผลกระทบต่อคุณภาพของการจัดการศึกษา นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของการอ่านสะกดคำไว้ดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติ (2540) เสนอไว้ว่า การอ่านสะกดคำ หมายถึง การอ่านออกเสียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ตัวสะกด แต่เน้นออกเสียงเฉพาะคำ ๆ หนึ่ง และเน้นการเขียนให้ถูกต้อง

กรมวิชาการ (2554) การอ่านสะกดคำ หมายถึง การอ่านโดยนำเสียงพยัญชนะต้น สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกดมาประสมเป็นคำอ่าน การอ่านสะกดคำจะต้องให้นักเรียนสังเกตรูปแบบคำพร้อม ๆ กับการอ่าน และสอนอ่านสะกดคำพร้อมกับการเขียน ครูจะต้องให้อ่านสะกดคำ เมื่อสะกดคำจนจำได้แล้วต่อไปจะต้องไม่ใช้วิธีการสะกดคำ เพราะการสะกดคำจะเป็นเครื่องมือการอ่านคำใหม่ จึงให้อ่านเป็นคำโดยไม่สะกดคำ

บันลือ พฤษะวัน (2532) ได้ให้ความหมายของการอ่านสะกดคำไว้ว่า การอ่านสะกดคำเป็นการเปล่งเสียงออกมาเป็นคำพูด โดยการผสมผสานเสียงเพื่อใช้ในการอ่านออกเสียงให้ตรงกับคำพูด

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า การสะกดคำ คือ การอ่านโดยนำพยัญชนะต้น สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกดมาประสมเป็นคำอ่าน ถือเป็นเครื่องมือการอ่านคำใหม่ ซึ่งต้องให้

นักเรียนสังเกตรูปคำพร้อมกับการอ่าน เมื่อสะกดคำจนจำคำอ่านได้แล้ว ต่อไปก็ไม่ต้องใช้วิธีการสะกดคำนั้น ให้อ่านเป็นคำได้เลย จะทำให้นักเรียนอ่านจับใจความได้และอ่านได้เร็วมากยิ่งขึ้น

2. ความสำคัญของการอ่านสะกดคำ

การสะกดคำ เป็นพื้นฐานของการอ่านที่มีความสำคัญและจำเป็นที่จะต้องฝึกฝนให้ผู้เรียนอ่านให้ถูกต้องตามอักขรวิธี ซึ่งจะต้องเริ่มฝึกทักษะตั้งแต่เริ่มเรียน เพื่อเป็นพื้นฐานในการเรียนกลุ่มสาระภาษาไทยและกลุ่มสาระอื่น ๆ ช่วยให้อ่านได้อย่างถูกต้อง นำไปใช้ในการศึกษาเล่าเรียนและชีวิตประจำวัน มีนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านสะกดคำไว้ดังนี้

วรรณิ โสมประยูร (2544) ได้กล่าวไว้ว่า การสะกดคำ เป็นพื้นฐานที่จำเป็นของการเรียนรู้อย่างหนึ่ง เพราะผู้เรียนต้องรู้จักการสะกดคำได้อย่างถูกต้องก่อน จึงจะสามารถเขียนเป็นประโยคและเรื่องราวได้ ถ้าผู้เขียนสะกดคำไม่ได้ ผู้เรียนจะไม่สามารถเข้าใจเรื่องราวได้ ดังนั้น การอ่านสะกดคำให้ถูกต้องนับว่าเป็นสิ่งสำคัญมากในการอ่านเขียน

เนาวรัตน์ ชื่นมณี (2540) ได้กล่าวว่า การสะกดคำมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตประจำวัน และความเป็นอยู่ของบุคคลในปัจจุบัน เพราะการสะกดคำจะช่วยให้อ่านและเขียนหนังสือได้อย่างถูกต้อง สื่อความหมายได้อย่างชัดเจน ผู้เรียนรู้จักคำต่าง ๆ ที่จำเป็นในชีวิตประจำวัน และช่วยให้ผู้เรียนใช้คำต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2544) กล่าวว่า การสอนแจกลูกสะกดคำเป็นเรื่องจำเป็นมากสำหรับผู้เริ่มเรียน หากครูไม่ได้สอนแจกลูกสะกดคำแก่ผู้เรียนในระยะเริ่มเรียน การอ่านผู้เรียนจะขาดหลักเกณฑ์การประสมคำ ทำให้เมื่ออ่านหนังสือมากขึ้นจะสับสน อ่านหนังสือไม่ออก เขียนหนังสือผิด ซึ่งเป็นปัญหามากของเด็กผู้เรียนไทยในปัจจุบัน ผลจากการอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ ย่อมส่งผลกระทบต่อการเรียนวิชาอื่น ๆ ด้วย เพราะการอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญของการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง การสอนอ่านแจกลูกสะกดคำ ครูควรเริ่มเมื่อผู้เรียนอ่านเป็นคำไปได้สักระยะหนึ่งแล้ว ซึ่งในระยะเริ่มแรกนี้อาจอยู่ในช่วงปฐมวัยหรือก่อนประถมศึกษา เด็กเรียนการอ่านโดยการจำรูปคำที่เป็นคำพื้นฐาน กล่าวคือ เป็นคำที่ใช้ในชีวิตประจำวัน และเป็นคำใกล้ตัวเด็ก แต่เมื่อขึ้นชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวนคำที่ต้องเรียนเพิ่มจำนวนมากขึ้น ผู้เรียนไม่สามารถจำรูปคำได้ทั้งหมด การอ่านแบบแจกลูกสะกดคำจะช่วยให้ผู้เรียนประสมคำอ่าน และสามารถอ่านหนังสือได้ด้วยตัวเอง การสอนอ่านแจกลูกสะกดคำควรสอนในช่วงชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 หากผู้เรียนอ่านได้แล้ว การแจกลูกสะกดคำก็ไม่จำเป็นอีกต่อไป ครูจึงสังเกตการอ่านของผู้เรียนด้วยว่าควรสอนแจกลูกสะกดคำมากน้อยเพียงใด ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับความสามารถในการอ่านของผู้เรียนแต่ละคนเป็นประการสำคัญ

จากความสำคัญของการอ่านสะกดคำดังกล่าว สรุปได้ว่า การสะกดคำมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตประจำวัน และความเป็นอยู่ของบุคคลในปัจจุบัน เพราะการสะกดคำที่ถูกจะช่วยให้อ่านและเขียนหนังสือได้ถูกต้อง เพราะผู้เรียนต้องรู้จักสะกดคำได้ถูกต้องก่อน จึงจะสามารถเขียนเป็นประโยค และเรื่องราวได้ ถ้าผู้เรียนเขียนสะกดคำไม่ได้ ผู้เรียนจะไม่สามารถเข้าใจเรื่องราวจากผู้อื่นและแสดงให้เห็นผู้อื่นเข้าใจความคิดของตนเองไม่ได้ กล่าวคือ สื่อสารกันไม่ได้นั่นเอง

3. การสอนอ่านสะกดคำ

การสอนอ่านสะกดคำ เป็นเรื่องจำเป็นมากสำหรับผู้เริ่มเรียน การสะกดคำทำให้อ่านหนังสือออก เครื่องมือสำคัญของการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง การสอนอ่านสะกดคำให้ได้ตามวัตถุประสงค์นั้นจะต้องศึกษาการสอนอ่านสะกดคำให้เข้าใจ มีนักวิชาการกล่าวไว้ดังนี้

ประเทิน มหาจันทร์ (2533) กล่าวถึงการเรียนรู้การอ่านสะกดคำและคำศัพท์ว่า ควรต้องทราบความหมายของคำเสียก่อน ความหมายของคำแบ่งไว้ 3 อย่าง คือ

1. ความหมายที่แทนรูป เป็นความหมายของสิ่งที่เป็นรูปธรรม เช่น วัตถุ สิ่งของ สัตว์ ฯลฯ ซึ่งมีตัวตนและเห็นได้
2. ความหมายที่แทนนามธรรม เป็นความหมายที่แทนความรู้สึนึกคิด
3. ความหมายของคำที่มีบริบทหรือตำแหน่งเป็นตัวบังคับ คำประเภทนี้มีอยู่คำเดียวโดด ๆ จะบอกความหมายไม่ได้จนกว่าจะนำเข้าประโยคจึงจะทราบความที่แท้จริง

สรุปได้ว่า การสอนสะกดคำเป็นพื้นฐานที่สำคัญมากในการเรียนภาษาไทย การสะกดคำเป็นการอ่านโดยนำเสียงพยัญชนะต้น สระ วรรณยุกต์และตัวสะกด มาประสมเป็นคำอ่าน การอ่านสะกดคำจะต้องให้ผู้เรียนสังเกตรูปคำพร้อม ๆ กับการสอนสะกดคำ การสอนสะกดคำมีหลายวิธี ผู้สอนภาษาไทยทุกคนควรได้ฝึกฝนให้ผู้เรียนได้ฝึกแจกลูกสะกดคำให้ถูกต้อง จนเกิดทักษะส่งผลให้ผู้เรียนอ่านหนังสือได้

4. วิธีการอ่านสะกดคำ

การสอนแจกลูกสะกดคำเป็นเรื่องจำเป็นมากสำหรับผู้เริ่มเรียน การสะกดคำทำให้อ่านหนังสือออก เป็นเครื่องมือสำคัญของการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง การสอนอ่านสะกดคำให้ได้ตามวัตถุประสงค์นั้นจะต้องศึกษาการสอนอ่านสะกดคำให้เข้าใจ มีนักการศึกษากล่าวไว้ดังนี้

กรมวิชาการ (2554) กล่าวว่า วิธีการสะกดคำ มีหลายวิธี ถ้าสะกดเพื่ออ่านจะสะกดคำตามเสียง ถ้าสะกดคำเพื่อเขียนจะสะกดคำตามรูป การสะกดคำเฉพาะคำที่เป็นคำไทยตัวสะกดตรงตามรูป คือ แม่กง ใ้ ง สะกด แม่กน ใ้ น สะกด มีวิธีการสะกดคำ ดังนี้

1. วิธีการสะกดคำตามรูปคำ กา สะกดว่า กอ-อา-กา ขา สะกดว่า ขอ-อา -ขา คาง สะกดว่า คอ-อา-งอ-คาง ค้าง สะกดว่า คอ-อา-งอ-คาง-ไม้โท-ค้าง

2. วิธีการสะกดคำโดยสะกดแม่ ก กา ก่อน แล้วจึงสะกดมาตรา ตัวสะกด
คาง สะกดว่า คอ-อา-คา-คา-งอ-คาง ค้าง สะกดว่า คอ-อา-คา-คา-งอ-คาง-โท-ค้าง

3. วิธีสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด คำที่สะกดไม่ตรง
ตามมาตราตัวสะกดจะเป็นคำที่มาจากภาษาต่างประเทศ เช่น คำที่มาจากภาษาบาลี สันสกฤต เขมร
ภาษาอังกฤษ เป็นต้น วิธีสอนอ่านมีวิธีการ ดังนี้

3.1 เห็นรูปคำและอ่านออกเสียงให้ถูกต้อง

3.2 จำรูปคำและรู้ความหมายของคำ

3.3 รู้หลักการสะกดคำ เช่น แม่กง ใช้ ง สะกด แม่กน ใช้ น ร ล พ ญ
ณ และแม่กบ ใช้ บ ภ พ ป ฟ คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดจะไม่สะกดคำ แต่ใช้หลักการ
สังเกตรูปคำ จำคำ ให้ได้โดยอ่านและเขียนคำนั้นเสมอ รู้ความหมายของคำและรู้หลักการสะกดคำ
เช่น เหตุ ให้รู้ว่า ตู ออกเสียง ด เป็นเสียงท้าย

4. วิธีสะกดคำอักษรควบ มีการสะกดคำ 2 วิธี คือ สะกดคำเพื่ออ่านจะมุ่ง
เสียงของคำ ด้วย การอ่านอักษรควบก่อน เช่น กร ออกเสียง กรอ ปล ออกเสียง ปลอ แล้วนำเสียง
กรอ ปลอ สะกดคำ กรอ-ออ-งอ-กรอง ออกเสียงพยัญชนะต้นเป็นเสียงควบกล้ำก่อน วิธีนี้นักเรียน
จะออกเสียงควบกล้ำชัดเจน อีกวิธีหนึ่งเป็นการสะกดคำแบบเรียงพยัญชนะต้น วิธีนี้ใช้ในการสะกดคำ
เพื่อเขียน เช่น กรอ-อา-บอ-กราบ ถ้าสะกดคำแบบเรียงพยัญชนะต้นนักเรียนจะออกเสียงเฉพาะ
พยัญชนะตัวแรก และทิ้งเสียงพยัญชนะตัวที่สอง ทำให้ออกเสียงควบไม่ชัด

5. วิธีการสะกดคำอักษรนำ มีวิธีการสะกดคำ ดังนี้

5.1 ห นำ ย ให้ออกเสียงพยัญชนะนำก่อน หน ออกเสียง หนอ หย
ออกเสียง หยอ เป็นต้น แล้วจึงสะกดคำ เช่น หยา สะกดว่า หยอ-อา-หยา หนุ สะกดว่า หนอ-อุ-หนู
ให้เห็นว่า อักษรตัวแรกมีอิทธิพลต่อตัวที่สอง บางคนจะให้อ่านแบบเทียบเสียง เช่น ลา-หลา มา-หมา
ลาด-ตลาด เพื่อสังเกตเสียงอ่าน ส่วนสะกดเพื่อมุ่งเขียนสะกดคำถูกต้องจะสะกดคำแบบเรียงพยัญชนะ
ก็ได้ มุ่งการจำรูปคำ เช่น หอ-ยอ- อา-หยา หอ-นอ-อุ-หนู ก็ได้

5.2 อ นำ ย ให้ออกเสียง ออ เป็นเสียง ย แล้วสะกดคำ อย่า สะกดว่า
ยอ-อา-ยาเอก-อย่า (ออกเสียงอย่าเพราะอิทธิพลของเสียง อ ที่เป็นอักษรนำ) หรือ ออ-ยอ-อา-ยา-
ไม้เอก-อย่า อีกวิธีหนึ่งไม่สะกดให้จำเป็นรูปคำทั้ง 4 คำ คือ อย่า อยู่ อย่าง อยาก

5.3 การสะกดคำที่อักษรสูงนำอักษรต่ำเดี่ยว หรืออักษรกลางนำอักษร
ต่ำเดี่ยว เช่น สง-สน-สม-ผล-กล-ถง-ตล เป็นต้น ให้ออกเสียงนำก่อน เช่น สน ออกเสียง สะ-หนอ สม
ออกเสียง สะหมอ ผล ออกเสียง พะ-หลอ ตล ออกเสียง ตะ-หลอ แล้วจึงสะกดคำเพื่อออกเสียงให้
ถูกต้องเสมอ สะกดว่า สะหมอ-เออ-สะ-หมอ สนอง สะกดว่า สะหนอ-ออ-งอ-สะหนอง (วิธีนี้ครูมักจะ
ไม่คุ้น) หรือจะสะกดคำแบบเรียงตัวพยัญชนะก็ได้ แต่มุ่งการเขียนคำให้ถูก เช่น สนอง สะกดว่า

สอ-นอ-ออ-งอ-สะ-หนอง เสมอ สะกดว่า สอ-มอ-เออ-สะ-เหมอ นักเรียนจะไม่ได้หลักการออกเสียง แต่ถ้าอ่านบ่อย และอ่านมาก จะทำให้อ่านได้ถูกต้อง การสอนอ่านอักขรนาครควรให้นักเรียนทราบวาคำใดเป็นอักขรนาคร เสียงจะตามตัวหน้า

6. วิธีการสะกดคำที่สระเปลี่ยนและลดรูป มีสระบางตัว เมื่อมีตัวสะกด จะเปลี่ยนรูปคำ เช่น สระโอะ มีตัวสะกด จะลดรูป ลด สะกดว่า ลอ-โอะ-ดอ-ลด สระอะ มีตัวสะกด จะเปลี่ยนรูปเป็นไม้หันอากาศ วัน สะกดว่า วอ-อะ-นอ-วัน สระเอะ มีตัวสะกด จะเปลี่ยนรูปใช้ไม้ไต่คู้ เป็ด สะกดว่า ปอ-เอะ-ดอ-เป็ด สระเออ มีตัวสะกด จะเปลี่ยนรูป เเดิน สะกดว่า ดอ-เออ-นอ-เดิน สระแอะ มีตัวสะกด จะเปลี่ยนรูป แแข็ง สะกดว่า ขอ-เอะ-งอ-แข็ง สระอัว มีตัวสะกด จะเปลี่ยนรูป ลวด สะกดว่า ลอ-อัว-ดอ-ลวด การสอนคำที่มีสระเปลี่ยนรูปให้นักเรียนสังเกตรูปคำ และเข้าใจว่าใช้สระใดเป็นสระประสมคำ และรู้ ความหมายของคำ รูปคำ มีวิธีเขียนอย่างไร การฝึกอ่านและเขียน อยู่เสมอจะทำให้นักเรียนจำคำได้ดี

7. วิธีสะกดคำที่มีตัวการันต์เป็นคำมาจากภาษาอื่น คำที่มาจากภาษาอื่น เช่น ภาษาบาลี ภาษาสันสกฤต จะมีตัวสะกดไม่ตรงมาตราตัวสะกด การสะกดคำที่มีตัวการันต์จะทำให้ อ่านเป็นคำแล้ว สังเกตรูปคำ แล้วรู้กฎเกณฑ์ตามหลักภาษา คำที่มีตัวการันต์พยัญชนะการันต์จะไม่ ออกเสียงเหมือนวิธี สะกดคำอักษรควบ ทักษิณ คุณพิภาค (2561) กล่าวว่า วิธีการสะกดคำสามารถ ทำได้หลากหลายวิธี ได้แก่ วิธีการสะกดคำตามรูปคำ วิธีการสะกดคำโดยสะกดแม่ ก กา ก่อนแล้วจึง สะกดมาตราตัวสะกด วิธีสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตราตัวสะกด วิธีการสะกดคำที่สระเปลี่ยนและ ลดรูป วิธีสะกดคำที่มีตัวการันต์เป็นคำมาจากภาษาอื่น คำที่มาจากภาษาอื่น เช่น ภาษาสันสกฤต ภาษาอังกฤษ และภาษาจีน เป็นต้น จากวิธีการอ่านสะกดคำดังกล่าวสรุปได้ว่า วิธีการสะกดคำ สามารถทำได้หลากหลายวิธี ได้แก่ วิธีการสะกดคำตามรูปคำ วิธีสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ตัวสะกด วิธีการสะกดคำที่สระเปลี่ยน และลดรูป และวิธีสะกดคำที่มีตัวการันต์เป็นคำมาจาก ภาษาอื่น ซึ่งวิธีการสะกดคำที่ผู้วิจัยสนใจนำมาใช้ศึกษา คือ วิธีการสะกดคำตามรูปคำ หรือตรงตาม มาตราตัวสะกด ซึ่งประกอบไปด้วยมาตรา ตัวสะกด แม่กง แม่กม แม่เกย และแม่เกอว

จุดมุ่งหมายของการอ่าน

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2544) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการอ่าน ดังต่อไปนี้

1. อ่านเพื่อความรู้ ได้แก่ การอ่านจากหนังสือตำราทางวิชาการ สารคดีทาง วิชาการ การวิจัยประเภทต่าง ๆ หรือการอ่านผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ควรอ่านอย่างหลากหลาย เพราะความรู้ในวิชาหนึ่งอาจนำไปช่วยเสริมในอีกวิชาหนึ่งได้

2. อ่านเพื่อความบันเทิง ได้แก่ การอ่านจากหนังสือประเภทสารคดีท่องเที่ยว นวนิยาย เรื่องสั้น เรื่องแปล การ์ตูน บทประพันธ์ บทเพลง แม้จะเป็นการอ่านเพื่อความบันเทิง แต่ผู้อ่านจะได้ความรู้ที่สอดแทรกอยู่ในเรื่องด้วย

3. อ่านเพื่อทราบข่าวสารความคิด ได้แก่ การอ่านจากหนังสือประเภทบทความ บทวิจารณ์ ข่าว รายงานการประชุม ถ้าจะให้เกิดประโยชน์อย่างแท้จริง ต้องเลือกอ่านให้หลากหลาย ไม่เจาะจงอ่านเฉพาะสื่อที่นำเสนอตรงกับความคิดของตน เพราะจะทำให้ได้มุมมองที่กว้างขึ้นช่วยให้มีเหตุผลอื่น ๆ มาประกอบการวิจารณ์ วิเคราะห์ได้หลายมุมมองมากขึ้น

4. อ่านเพื่อจุดประสงค์เฉพาะทางแต่ละครั้ง ได้แก่ การอ่านที่ไม่ได้เจาะจง แต่เป็นการอ่านในเรื่องที่ตนสนใจ หรืออยากรู้ เช่น การอ่านประกาศต่าง ๆ การอ่านโฆษณา แผ่นพับ ประชาสัมพันธ์ สลากยา ข่าวสังคม ข่าวบันเทิง ข่าวกีฬา การอ่านประเภทนี้มักใช้เวลาไม่นานส่วนใหญ่เป็นการอ่านเพื่อให้ได้ความรู้และนำไปใช้ หรือนำไปเป็นหัวข้อสนทนา เชื่อมโยงการอ่านสู่การวิเคราะห์ และคิดวิเคราะห์ บางครั้งก็อ่านเพื่อใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์

ดนิตา ดวงวิไล (2562) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการอ่านดังต่อไปนี้

1. อ่านเพื่อความรู้
2. อ่านเพื่อหาคำตอบ
3. อ่านเพื่อปฏิบัติตาม
4. อ่านเพื่อความเพลิดเพลิน
5. อ่านเพื่อการเขียน
6. อ่านเพื่อฆ่าเวลา

อภิรดี เสนาวิน (2555) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายในการอ่านไว้ดังนี้

1. อ่านเพื่อศึกษาแนวคิดสำคัญของเรื่อง
2. อ่านเพื่อบอกรายละเอียดของเรื่องที่อ่านได้ว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร
3. อ่านเพื่อจับใจความสำคัญของเรื่อง
4. อ่านเพื่อบอกลำดับเหตุการณ์ของเรื่องที่อ่านได้
5. อ่านเพื่อสรุปความและย่อเรื่องที่อ่านได้

สมุทร เชนะพานิช (2530) กล่าวว่า จุดมุ่งหมายของการอ่านมีอยู่ 2 ประการ

1. อ่านเพื่อการศึกษา (Work-study type Reading)
2. อ่านเพื่อการพักผ่อน และการบันเทิง (Recreatory Reading)

ชูลี อินม้น (2533) ได้แบ่งจุดมุ่งหมายในการอ่านไว้ 4 ประการ คือ

1. อ่านเพื่อความรู้ การอ่านจะเน้นถึงความรู้ในวิทยาการแขนงต่าง ๆ

2. อ่านเพื่อให้เกิดความคิด การอ่านในลักษณะนี้เป็นการอ่านเพื่อความเข้าใจ แนวคิดที่สำคัญ การจัดลำดับชั้น แนวความคิดของผู้เขียน พร้อมทั้งพิจารณาหาเหตุผล และแรงจูงใจ ในการเขียนเรื่องนั้นขึ้นมา

3. อ่านเพื่อความบันเทิง เป็นการอ่านที่ช่วยให้เกิดความบันเทิง ควบคู่ไปกับ ความคิดหนังสือ ที่อ่านเป็นประเภท นิยายเรื่องสั้น วรรณคดี ซึ่งอ่านแล้วช่วยให้เกิดความสนุกสนาน ช่วยผ่อนคลาย ความตึงเครียด

4. อ่านเพื่อสนองความต้องการอื่น ๆ เช่น ความต้องการความมั่นคงในชีวิต ต้องการเป็นที่ ยอมรับในกลุ่มเพื่อน ฯลฯ โดยผู้อ่านใช้หนังสือในการแก้ปัญหาของตนเอง เพื่อขยาย ขอบเขตของ ความสนใจในสิ่งใหม่ ๆ

เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (2534) กล่าวว่า จุดมุ่งหมายหลักในการอ่านมีอยู่ 3 ประการ คือ

1. อ่านเพื่อความบันเทิง เช่น นิทาน นิยาย
2. อ่านเพื่อรู้วิชาการ เช่น ตำราอาหาร ฉลากยา คู่มือต่าง ๆ เป็นต้น
3. อ่านเพื่อค้นคว้า เช่น เรื่องราว สารคดีโดยทั่ว ๆ ไป

สายสุนีย์ สกกุลแก้ว (2534) ได้แบ่งจุดมุ่งหมายของการอ่านจับใจความออกเป็น 6 ประการ ดังนี้

1. อ่านเพื่อจับใจความคร่าว ๆ
2. อ่านเพื่อจับใจความสำคัญ
3. อ่านเพื่อสำรวจรายละเอียดและใจความสำคัญโดยทั่ว ๆ ไป
4. อ่านเพื่อความเข้าใจอย่างถ่องแท้
5. อ่านเพื่อใช้วิจารณ์ตามติดตามข้อความที่อ่าน
6. อ่านเพื่อการวิเคราะห์ข้อความหรือแนวคิดในเรื่องที่อ่าน

สมพร มั่นตะสูตร แพ่งพิพัฒน์ (2534) ได้แบ่งจุดมุ่งหมายในการอ่านออกเป็น 4 ประเภท คือ

1. การอ่านเพื่อความรู้ การอ่านเพื่อให้ได้ความรู้ที่แน่นอนจะแบ่งวัตถุประสงค์ย่อย ออกเป็น 5 ประเด็น คือ

1.1 เพื่อหาคำตอบในสิ่งที่ต้องการ ได้แก่ การอ่านคำแนะนำ การอ่าน เพื่อตอบปัญหาที่ยังข้องใจอยู่

1.2 การอ่านเพื่อศึกษาหาความรู้ต่าง ๆ ทั้งโดยละเอียด และโดยย่อ

1.3 การอ่านเพื่อรับรู้ข่าวสาร ข้อเท็จจริง

1.4 การอ่านเพื่อศึกษาค้นคว้าเป็นพิเศษ เพื่อนำไปใช้ประโยชน์เรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือเพื่อเขียนตำราวิชาการ

1.5 อ่านเพื่อรวบรวมข้อมูล เอามาทำรายงาน หรือทำวิจัยเผยแพร่ในหมู่นักวิชาการ ผู้สนใจทั่วไป อันเป็นประโยชน์แก่ส่วนรวม

2. การอ่านเพื่อความบันเทิง เป็นการอ่านหนังสือเพื่อพักผ่อน ผ่อนคลายอารมณ์ หลังงานประจำ ได้แก่ การอ่านหนังสือประเภท เรื่องสั้น นิทาน นิยาย นวนิยาย บทละคร ทั้งระดับที่เป็นวรรณกรรมหรือวรรณคดี โดยมีจุดมุ่งหมายในการอ่านเพื่อความรื่นรมย์เป็นสำคัญ

3. การอ่านเพื่อหาความคิดแปลกใหม่ ในกระบวนการอ่านที่สำคัญนั้นความรู้ก็เป็นองค์ประกอบสำคัญอย่างหนึ่ง แต่ความคิดยิ่งสำคัญกว่า โดยเฉพาะความคิดแปลกใหม่ ซึ่งจะเป็นชนวนให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ในตัวผู้อ่านด้วย เช่น การอ่านผลการทดลอง การค้นคว้าวิจัยและการเสนอความคิดใหม่ในหนังสือต่าง ๆ ซึ่งอาจหาได้ทั้งจากหนังสือ สารคดี และบันเทิงคดี

4. การอ่านเพื่อปรับปรุงบุคลิกภาพ เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่า การอ่านเป็นการพัฒนาความรู้ ความคิด และทัศนคติได้ดียิ่ง ผู้รักการอ่านจึงเป็นคนทันสมัย น่าคบ สามารถที่จะเข้าร่วมสนทนาได้กับทุกคนทุกชั้น เพราะรับรู้ข่าวสารและที่จะแลกเปลี่ยนด้วยกันได้ และการอ่านมากย่อมทำให้บุคคลเป็นที่ยอมรับในสังคม เนื้อหาข่าวสารบางประการในหนังสือจะทำให้ผู้อ่านนำมาปรับปรุง บุคลิกภาพของตนได้เป็นอย่างดี การอ่านจึงสามารถช่วยพัฒนาบุคลิกภาพได้เป็นอย่างดี

สรุปได้ว่า จุดมุ่งหมายของการอ่านของแต่ละคนนั้นไม่เหมือนกันขึ้นอยู่กับว่าคนที่อ่านมีจุดประสงค์ที่จะอ่านเกี่ยวกับอะไร เช่น อ่านเพื่อความรู้ อ่านเพื่อความบันเทิง หรือการอ่านเพื่อความคิด แนวความคิดทางปรัชญา วัฒนธรรม จริยธรรม และความคิดเห็นทั่วไป

ประเภทของการอ่าน

วิลล จีโรจพันธุ์ และคณะ (2546) ได้แบ่งประเภทการอ่านเป็น 3 ประเภท คือ

1. การอ่านออกเสียง เป็นการถ่ายทอดตัวอักษรที่จะนำไปสู่ความรู้ ความเข้าใจ และความคิดออกมาเป็นเสียงได้ถูกต้องตามอักขรนั้น ๆ โดยมุ่งการได้ยินได้ฟังเสียงนอกเหนือจากจะมุ่งเอาใจความหรือเนื้อหาสาระ ผู้อ่านออกเสียงให้ถูกต้องตามอักขระ วรรณยุกต์ ตัวสะกด ควบกล้ำ จังหวะลีลาและวรรคตอน เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจแก่ผู้ฟังมากยิ่งขึ้น

2. การอ่านในใจ เป็นการแปลตัวอักษรออกมาเป็นความรู้ความเข้าใจและความคิด แล้วนำไปใช้อีกทอดหนึ่งอย่างไม่ผิดพลาด โดยทั่วไปไม่อ่านเพื่อความรู้และความบันเทิง

3. การอ่านทำนองเสนาะ เป็นการอ่านออกเสียงประเภทหนึ่งที่มีจังหวะและทำนอง เพื่อให้เกิดความไพเราะ เพลิตรเพลินและผู้ฟังพึงพอใจ โดยผู้อ่านต้องรู้ลักษณะบังคับของคำประพันธ์แต่ละชนิดด้วยจึงจะอ่านได้ถูกต้องและน่าฟัง

ไพพรรณ อินทนิล (2546) ใช้วิธีการแบ่งประเภทการอ่าน 3 วิธี คือ

1. แบ่งตามวัตถุประสงค์ของการอ่าน
 - 1.1 อ่านเพื่อเก็บใจความสำคัญ
 - 1.2 อ่านเพื่อทดสอบความเข้าใจ
 - 1.3 อ่านเพื่อแสดงความคิดเห็น
 - 1.4 อ่านเพื่อปฏิบัติตามคำแนะนำ
 - 1.5 อ่านเพื่อคลายเครียด หรือค่าเวลา
2. แบ่งตามลักษณะของวัสดุการอ่าน
 - 2.1 การอ่านวัสดุตีพิมพ์เป็นฉบับ
 - 2.2 การอ่านป้าย
 - 2.3 การอ่านกระดาษที่ทำเป็นแผ่นขนาดย่อย
 - 2.4 การอ่านข้อความที่พิมพ์ไว้บนบรรจุภัณฑ์และยา
3. แบ่งตามวิธีการประพันธ์
 - 3.1 ประเภทร้อยแก้ว แบ่งได้ เป็น 3 ประเภท คือ
 - 3.1.1 การอ่านหนังสือประเภทข่าวสาร
 - 3.1.2 การอ่านหนังสือประเภทผ่อนคลายเป็นอารมณ์
 - 3.1.3 การอ่านหนังสือประเภทเกี่ยวกับการเรียนการสอน
 - 3.2 ประเภทร้อยกรองหรือคำประพันธ์
 - 3.2.1 การอ่านวรรณคดี
 - 3.2.2 การอ่านรูปประโยคของคำประพันธ์
 - 3.2.3 การอ่านออกเสียงบทร้อยกรอง

ลาวัลย์ สังขพันธ์ (2555) ได้จำแนกประเภทของการอ่านไว้ดังนี้

1. การจำแนกประเภทตามลักษณะการอ่าน
 - 1.1 การอ่านออกเสียง หมายถึง การอ่านโดยวิธีการเปล่งเสียงออกมาเป็นถ้อยคำหรือเสียง แล้วถ่ายทอดเสียงออกมาเป็นความคิด การอ่านออกเสียงถือว่าเป็นการอ่านที่ยุ่งยากเนื่องจะต้องคำนึงถึงผู้ฟังเป็นสำคัญ
 - 1.2 การอ่านในใจ หมายถึง การอ่านที่ถ่ายทอดตัวอักษรออกมาเป็นความคิดโดยตรง ซึ่งในชีวิตประจำวันของคนเราการอ่านในใจนับว่าเป็นสิ่งที่จำเป็นมากกว่าการอ่านออกเสียง โดยเฉพาะที่กำลังศึกษาหาความรู้ในระดับต่าง ๆ

2. การจำแนกประเภทตามวิธีการอ่าน

2.1 การอ่านอย่างคร่าว ๆ เป็นวิธีการอ่านที่จะใช้เมื่อต้องการสำรวจว่าจะอ่านหนังสือนั้นต่อไปโดยละเอียดหรือไม่ว่าจะตัดสินใจยืม ชื้อ หรือสำเนาเอกสารตอนที่ต้องการอ่านอย่างคร่าว ๆ นั้นจะอ่านเพียงชื่อเรื่อง ชื่อผู้แต่ง สารบัญ คำนำ การอ่านคร่าว ๆ อาจเป็นการอ่านเพียงบางตอน เพื่อดูจำนวนการอ่าน เพื่อสังเกตเนื้อหา หรือการอ่าน เพื่อดูตรรกะในการค้นหาหัวข้อที่ต้องการค้นคว้าว่ามีหรือไม่

2.2 การอ่านแบบตรวจตรา เป็นวิธีการอ่านละเอียดในข้อความที่ต้องการรู้ส่วนในตอนใดที่ไม่ต้องการรายละเอียดก็ให้อ่านข้าม เป็นการอ่านเพื่อเก็บข้อมูล หมายถึง การอ่านหนังสือในข้อหัวเรื่องเดียวกันจากหนังสือหลาย ๆ เล่ม เพื่อเปรียบเทียบและคัดเลือก ก่อนจะสรุปและนำส่วนที่ตนเองต้องการมาใช้ วิธีการอ่านแบบเก็บข้อมูลนี้นิยมใช้กันมากในการอ่านเพื่อการทำรายงาน การทำวิจัย การค้นคว้า หรือการทำวิทยานิพนธ์

2.3 การอ่านแบบศึกษาค้นคว้า เป็นการอ่านอย่างละเอียดถี่ถ้วนตั้งแต่หน้าแรกจนถึงหน้าสุดท้าย ซึ่งผู้อ่านอาจใช้วิธีการอ่านอย่างคร่าว ๆ ก่อนทั้งเล่ม แล้วย้อนกลับมาอ่านอย่างละเอียดถี่ถ้วนอีกครั้งหนึ่ง เป็นวิธีการอ่านเพื่อให้รู้เนื้อหาอย่างละเอียดลึกซึ้งทุกขั้นตอน

2.4 การอ่านเชิงวิเคราะห์หรือการอ่านตีความ เป็นวิธีการอ่านที่ต่อเนื่องมาจากวิธีการอ่านแบบค้นคว้า นั่นคือ การอ่านอย่างละเอียดให้ได้ใจความครบถ้วน แล้วจึงแยกแยะส่วนประกอบออกให้ได้ว่าส่วนต่าง ๆ นั้นมีความหมายและความสำคัญอย่างไรบ้าง

2.5 การอ่านอย่างใช้วิจารณ์ญาณ คือ การอ่านโดยสอดแทรกการวิพากษ์วิจารณ์ของผู้อ่านไปด้วย โดยผู้อ่านจะต้องมีความรู้พื้นฐานมาก แล้วจึงเกิดการสรุปประมวลผลเป็นความคิดรวบยอด สามารถวิพากษ์วิจารณ์อย่างมีเหตุผลและถูกต้อง

สันติวัฒน์ จันทรโต (2562) ได้แบ่งประเภทของการอ่านออกเป็น การอ่านเก็บความรู้ การอ่านเอาเรื่อง การอ่านวิเคราะห์ การอ่านตีความ ไว้ดังนี้

1. การอ่านเก็บความรู้ มีลักษณะการอ่าน คือ แยกใจความสำคัญออกจากข้อความ ขยายได้และเรียงลำดับข้อมูลได้ เช่น ตำราเรียน สารคดี สารานุกรม เป็นต้น

2. การอ่านเอาเรื่อง มีลักษณะการอ่าน คือ มุ่งตอบคำถามว่าใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ อย่างไร ลำดับความจากเนื้อเรื่องได้ เช่น เรื่องสั้น นวนิยาย วรรณคดี

3. การอ่านวิเคราะห์ มีลักษณะการอ่าน คือ แยกแยะเรื่องออกเป็นส่วน ๆ แล้วพิจารณาโดยละเอียด พิจารณาความสัมพันธ์ของเรื่องที่แยกออกเป็นส่วน ๆ มุ่งตอบคำถามเพราะเหตุใด ส่งผลอย่างไรตามมา เช่น บทความ เรื่องสั้น นวนิยาย วรรณคดี กวีนิพนธ์

4. การอ่านตีความ มีลักษณะการอ่าน คือ ระบุสาระสำคัญของเรื่อง ระบุเจตนาของผู้แต่ง เช่น บทความ เรื่องสั้น นวนิยาย วรรณคดี กวีนิพนธ์

สรุปได้ว่า ประเภทของการอ่านโดยทั่วไปแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ การอ่านออกเสียง เป็นการอ่านโดยวิธีการเปล่งเสียงออกมาเป็นถ้อยคำ หรือเสียงแล้วถ่ายทอดเสียงออกมาเป็นความคิดและการอ่านในใจเป็นการอ่านที่ถ่ายทอดตัวอักษรออกมาเป็นความคิดโดยตรง

ประโยชน์ในการอ่าน

กาญจนา เชื้อมศรีจันทร์ (2552) ประโยชน์ของการอ่าน คือ

1. ทำให้มีความรู้ในวิชาการด้านต่าง ๆ อาจเป็นความรู้ทั่วไป หรือความรู้เฉพาะด้านก็ได้ เช่น การอ่านตำราแขนงต่าง ๆ หนังสือคู่มือ หนังสืออ่านประกอบในแขนงวิชาต่าง ๆ เป็นต้น
2. ทำให้รอบรู้ทันโลก ทันเหตุการณ์ การอ่านหนังสือพิมพ์การอ่านจากสื่อสารสนเทศต่าง ๆ ในสังคมทั้งภายในและภายนอกประเทศแล้ว ยังจะได้ทราบข่าวกีฬา ข่าวบันเทิง บทความวิจารณ์ ตลอดจนการโฆษณาสินค้าต่าง ๆ อีกด้วย ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการปรับความ เป็นอยู่ให้เหมาะสมสอดคล้องกับสภาพสังคมของตนในขณะนั้น ๆ
3. ทำให้ค้นหาคำตอบที่ต้องการได้ การอ่านหนังสือจะช่วยตอบคำถามที่เรา ช่างใจ สงสัย
4. ต้องการรู้ได้ เช่น อ่านพจนานุกรมเพื่อหาความหมายของคำ อ่านหนังสือกฎหมายเมื่อต้องการรู้ข้อปฏิบัติ อ่านหนังสือคู่มือแนะวิธีเรียนเพื่อต้องการประสบความสำเร็จ ในการเรียน เป็นต้น
5. ให้เกิดความเพลิดเพลิน การอ่านหนังสือที่มีเนื้อหาดี น่าอ่าน น่าสนใจ ทำให้ ผู้อ่านมีความสุข ความเพลิดเพลิน เกิดอารมณ์คล้อยตามอารมณ์ของเรื่องนั้น ๆ ผ่อนคลาย ความตึงเครียด ได้ข้อคิด และยังเป็นการยกระดับจิตใจผู้อ่านให้สูงขึ้นได้อีกด้วย
6. ทำให้เกิดทักษะและพัฒนาการในการอ่าน ผู้ที่อ่านหนังสือสม่ำเสมอเกิด ความชำนาญในการอ่าน สามารถอ่านได้เร็ว เข้าใจเรื่องราวที่อ่านได้ง่าย จับใจความได้ถูกต้องเข้าใจ ประเด็นสำคัญของเรื่อง และสามารถประเมินคุณค่าเรื่องที่อ่านได้อย่างสมเหตุสมผล
7. ทำให้เป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์ดีและเสริมสร้างบุคลิกภาพ ผ่านมากย่อมรอบรู้ มากมีข้อมูลต่าง ๆ สั่งสมไว้มาก เมื่อสนทนากับผู้อื่นย่อมมีความมั่นใจไม่ขัดเขินเพราะมีภูมิรู้ สามารถ ถ่ายทอดความรู้ให้คำแนะนำแก่ผู้อื่นในทางที่ก่อให้เกิดประโยชน์ได้ ผู้รอบรู้จึงมักได้รับการยอมรับและ เป็นที่เชื่อถือจากผู้อื่น

สรุปได้ว่า ประโยชน์ของการอ่านทำให้เป็นคนรอบรู้ทันโลก ทันเหตุการณ์ ทำให้เป็น ผู้มีมนุษยสัมพันธ์ดีและเสริมสร้างบุคลิกภาพ เมื่อสนทนากับผู้อื่นย่อมมีความมั่นใจไม่ขัดเขิน เพราะมี ภูมิรู้สามารถถ่ายทอดความรู้ให้คำแนะนำแก่ผู้อื่นในทางที่ก่อให้เกิดประโยชน์ได้ ผู้รอบรู้จึงมักได้รับ การยอมรับและเป็นที่เชื่อถือจากผู้อื่น

การวัดและประเมินความสามารถในการอ่าน

เนื่องจากการสอนอ่านในปัจจุบันเน้นการทำความเข้าใจต่อเรื่องที่อ่านเป็นหลักการวัดและการประเมินผล จึงออกมาในรูปของการทดสอบความเข้าใจในการอ่าน มีนักวิชาการได้กล่าวถึง วิธีวัดความเข้าใจในการอ่าน ไว้ดังนี้

โกวิท ประวาลพุกษ์และสมศักดิ์ สิ้นธุระเวชญ์ (2527) กล่าวถึงการประเมินผลความสามารถในการอ่านไว้ 2 รูปแบบ ดังนี้

1. การประเมินผลการออกเสียง ได้แก่ การกำหนดข้อความให้นักเรียนส่วนการดูว่านักเรียนมีปัญหาในการอ่านออกเสียงอย่างไรนั้นสามารถปฏิบัติได้ดังนี้

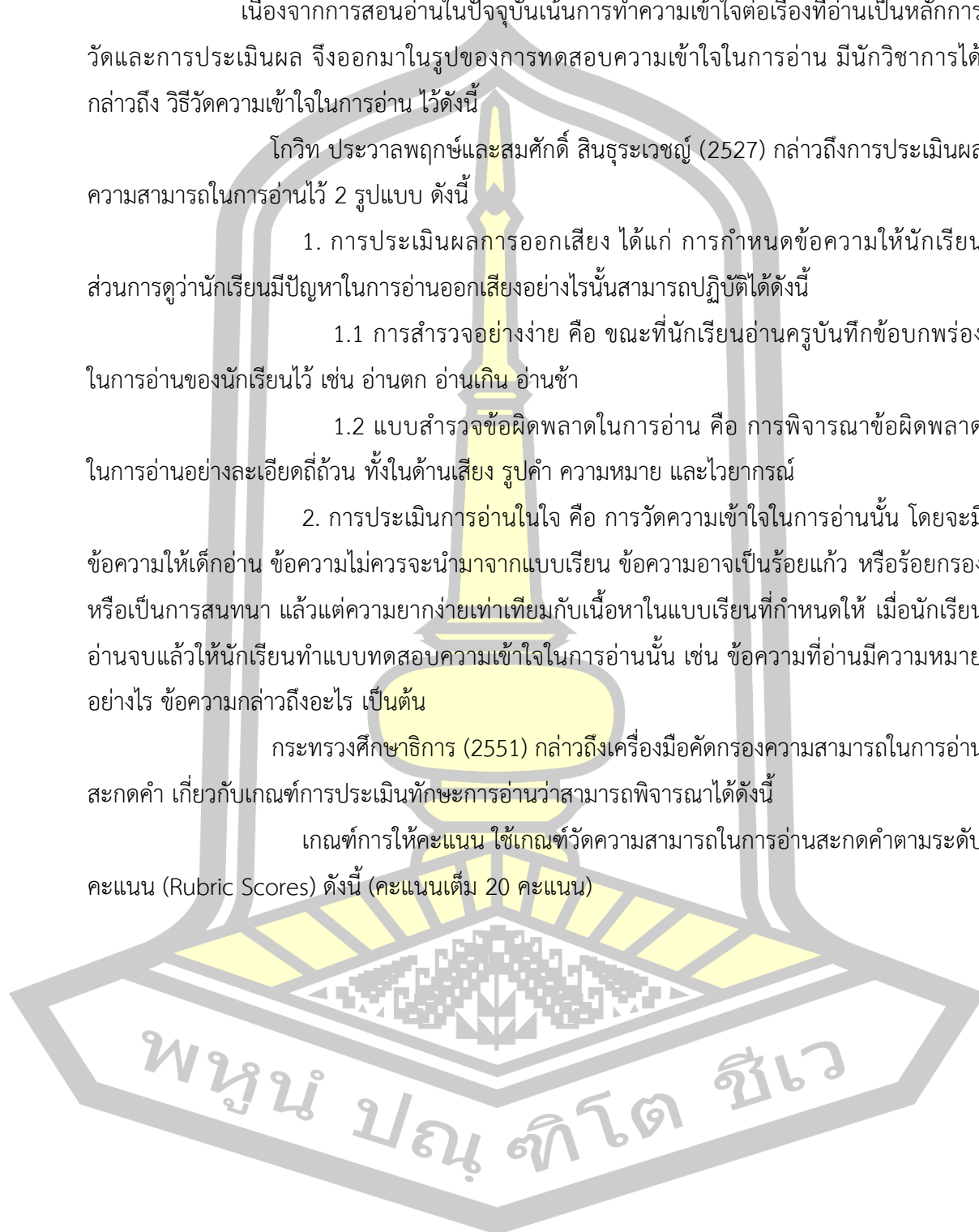
1.1 การสำรวจอย่างง่าย คือ ขณะที่นักเรียนอ่านครูบันทึกข้อบกพร่องในการอ่านของนักเรียนไว้ เช่น อ่านตก อ่านเกิน อ่านซ้ำ

1.2 แบบสำรวจข้อผิดพลาดในการอ่าน คือ การพิจารณาข้อผิดพลาดในการอ่านอย่างละเอียดถี่ถ้วน ทั้งในด้านเสียง รูปคำ ความหมาย และไวยากรณ์

2. การประเมินการอ่านในใจ คือ การวัดความเข้าใจในการอ่านนั้น โดยจะมีข้อความให้เด็กอ่าน ข้อความไม่ควรจะนำมาจากแบบเรียน ข้อความอาจเป็นร้อยแก้ว หรือร้อยกรอง หรือเป็นการสนทนา แล้วแต่ความยากง่ายเท่าเทียมกับเนื้อหาในแบบเรียนที่กำหนดให้ เมื่อนักเรียนอ่านจบแล้วให้นักเรียนทำแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านนั้น เช่น ข้อความที่อ่านมีความหมายอย่างไร ข้อความกล่าวถึงอะไร เป็นต้น

กระทรวงศึกษาธิการ (2551) กล่าวถึงเครื่องมือคัดกรองความสามารถในการอ่าน สะกิดคำ เกี่ยวกับเกณฑ์การประเมินทักษะการอ่านว่าสามารถพิจารณาได้ดังนี้

เกณฑ์การให้คะแนน ใช้เกณฑ์วัดความสามารถในการอ่านสะกิดคำตามระดับคะแนน (Rubric Scores) ดังนี้ (คะแนนเต็ม 20 คะแนน)

ตาราง 4 เกณฑ์การให้คะแนนเกณฑ์วัดความสามารถในการอ่านสะกดคำ

รายการประเมิน	ระดับคะแนน				
	5	4	3	2	1
1. การอ่านถูกต้องตามอักขรวิธี	อ่านสะกดคำถูกต้องตามอักขรวิธีทุกคำ	อ่านสะกดคำไม่ถูกต้องตามอักขรวิธี 3-4 คำ	อ่านสะกดคำไม่ถูกต้องตามอักขรวิธี 5-6 คำ	อ่านสะกดคำไม่ถูกต้องตามอักขรวิธี 7-8 คำ	อ่านสะกดคำไม่ถูกต้องตามอักขรวิธี 9 คำขึ้นไป
2. การอ่านเพิ่มคำหรือเปลี่ยนคำ	ไม่อ่านเพิ่มคำหรือเปลี่ยนคำ	อ่านเพิ่มคำหรือเปลี่ยนคำ 3-4 คำ	อ่านเพิ่มคำหรือเปลี่ยนคำ 5-6	อ่านเพิ่มคำหรือเปลี่ยนคำ 7-8 คำ	อ่านเพิ่มคำหรือเปลี่ยนคำ 9 คำขึ้นไป
3. ความชัดเจนในการอ่าน 3.1 อ่านชัดถ้อยชัดคำ	ความชัดเจนในการอ่าน อ่านชัดถ้อยชัดคำ	ความชัดเจนในการอ่าน อ่านสะกดคำบกพร่อง 3-4 คำ	ความชัดเจนในการอ่าน อ่านสะกดคำบกพร่อง 5-6 คำ	ความชัดเจนในการอ่าน อ่านสะกดคำบกพร่อง 7-8 คำ	ความชัดเจนในการอ่าน อ่านสะกดคำบกพร่อง 9 คำขึ้นไป
4. การอ่านในเวลาที่กำหนด	อ่านได้ในเวลาที่กำหนด และอ่านครบทุกคำ	อ่านไม่ทันเวลาที่กำหนด 3-4 คำ	อ่านไม่ทันเวลาที่กำหนด 5-6 คำ	อ่านไม่ทันเวลาที่กำหนด 7-8 คำ	อ่านไม่ทันเวลาที่กำหนด 9 คำขึ้นไป

สรุปได้ว่า การวัดและประเมินผลการอ่านจะต้องมีวิธีการและเครื่องมือที่ครอบคลุม เช่น การอ่านถูกต้องตามอักขรวิธีเว้นวรรคตอนได้ถูกต้อง การอ่านได้ตามเวลาที่กำหนด ดังนั้นครูควรเลือกวิธีการวัดและประเมินผลให้ตรงกับพฤติกรรมที่ต้องการวัดที่สุด

มาตราตัวสะกด

สาคร บุญเลิศ (2538) ได้ให้ความหมายและอธิบายเรื่องตัวสะกดว่า การนำอักษรมาประสมกันเข้าเป็นพยางค์หรือคำนั้น แบ่งเป็นพวกได้ 9 จำพวก หรือ 9 มาตรา ด้วยกัน และใน 9 มาตรา นี้แบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ มาตราแม่ ก กา กับ มาตราตัวสะกด

1. มาตรา ก กา หรือ แม่ ก กา คือ พยางค์ที่ไม่มีตัวสะกด มีเฉพาะพยัญชนะต้นสระ และวรรณยุกต์เท่านั้น เช่น ตา ปู เสือ กลัว ถือ ฯลฯ

2. มาตราตัวสะกด คือ พยัญชนะที่ประสมอยู่ข้างหลังพยางค์ในแม่ ก กา ทำให้แม่ ก กา มี ตัวสะกด เช่น “ตา” เมื่อประสมกับ “ก” เปลี่ยนเป็น ตาก เป็นต้น มาตราตัวสะกด คือ การประสมคำโดยมีพยัญชนะเป็นตัวสะกด มีทั้งหมด 8 แม่ ดังนี้

- 2.1 มาตราตัวสะกด แม่กก ซึ่งได้แก่ เสียง ก สะกด
- 2.2 มาตราตัวสะกด แม่กด ซึ่งได้แก่ เสียง ด สะกด
- 2.3 มาตราตัวสะกด แม่กบ ซึ่งได้แก่ เสียง บ สะกด
- 2.4 มาตราตัวสะกด แม่กง ซึ่งได้แก่ เสียง ง สะกด
- 2.5 มาตราตัวสะกด แม่กน ซึ่งได้แก่ เสียง น สะกด
- 2.6 มาตราตัวสะกด แม่กม ซึ่งได้แก่ เสียง ม สะกด
- 2.7 มาตราตัวสะกด แม่เกย ซึ่งได้แก่ เสียง ย สะกด
- 2.8 มาตราตัวสะกด แม่เกอว ซึ่งได้แก่ เสียง ว สะกด

มาตราตัวสะกดทั้ง 8 แม่ แยกออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. มาตราตัวสะกดที่ใช้ตัวสะกดตัวเดียวที่มีรูปและเสียงพยัญชนะที่เป็นตัวสะกดนั้นเป็นตัวเดียวกัน ซึ่งเป็นตัวสะกดที่ตรงแม่ มีอยู่ 4 มาตรา ได้แก่ แม่กง แม่กม แม่เกย แม่เกอว

2. มาตราตัวสะกดที่มีตัวสะกดในมาตราเดียวกันหลายตัว คือ มีรูปพยัญชนะที่เป็นตัวสะกด มากกว่า 1 รูป แต่อ่านออกเสียงอยู่ในมาตราเดียวกัน ซึ่งเรียกว่า ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา มีอยู่ 4 มาตรา ได้แก่ แม่กน แม่กบ แม่กก แม่กด

2.1 แม่กน ได้แก่คำที่มี น สะกด หรือตัวอื่นที่ออกเสียงเหมือน “น” สะกด รวมเป็น 6 ตัว คือ ญ ณ น ร ล ฟ เช่น เขิญ คุณ ละคร ฯลฯ

2.2 แม่กบ ได้แก่คำที่มี บ สะกด หรือตัวอื่นที่ออกเสียงเหมือน “บ” สะกด รวมเป็น 5 ตัว คือ บ ป พ ฟ ภ เช่น รูป ภาพ ยีราฟ ฯลฯ

2.3 แม่กด ได้แก่คำที่มี ด สะกด หรือตัวอื่นที่ออกเสียงเหมือน “ด” สะกด รวมเป็น 16 ตัว คือ จ ช ซ ฎ ฐ ฑ ฒ ต ถ ท ธ ศ ษ ส เช่น เก่งกาจ เดช กฎ ยาพิษ อากาศ ฯลฯ และ ตัวสะกดที่มีสระ อี อุ กำกับ เช่น พยาริ ชาติ ธาตุ เหตุ ฯลฯ รวมทั้งตัวสะกดที่เป็นอักษรควบบางตัว เช่น สามารถ (รณ) มิตร (ตร) เพชร (ชร) ฯลฯ 2.4 แม่กน ได้แก่คำที่มี น สะกด หรือตัวอื่นที่ออกเสียงเหมือน “น” สะกด รวมเป็น 6 ตัว คือ ญ ณ น ร ล ฟ เช่น เขิญ คุณ ละคร ฯลฯ

วิณา วงศ์ศรีเผือก และคณะ (2546) ได้กล่าวถึงความหมายของมาตราตัวสะกดว่า หมายถึง หมวดหมู่ของพยัญชนะที่ทำหน้าที่เป็นพยัญชนะท้าย หรือ ตัวสะกด

ปัทมา ราชบุรุษดุขฎี (2545) ได้กล่าวว่า มาตราตัวสะกด หมายถึง การสะกดคำ คือ ความสามารถในการอ่านสะกดคำ โดยเรียงลำดับพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกดการันต์ได้

ถูกต้องตามหลักภาษา และการสื่อความหมายได้ถูกต้อง เพื่อจะได้ออกเสียงได้ชัดเจน เนื่องจากตัวสะกดในคำไทยปัจจุบันมีทั้งที่เป็นพยัญชนะตัวเดียวโดด ๆ และที่เป็นพยัญชนะหลายตัวเป็นตัวสะกดและมีเด็กที่มีปัญหาทางด้านการออกเสียงอยู่มาก

กระทรวงศึกษาธิการ (2545) กล่าวว่า หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยได้กล่าวถึงตัวสะกดว่า หมายถึง พยัญชนะที่ประกอบอยู่ท้ายสระ และมีเสียงประสมเข้ากับสระทำให้เสียงของคำแตกต่างกันตามตัวพยัญชนะที่นำมาประกอบ จำแนกตัวสะกดในภาษาไทยได้เป็น 2 ประเภท คือ

1. ตัวสะกดตรงตามมาตรา เช่น กาน กาม กาย กาก กาด กาบ
2. ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา เช่น กาล ขวัญ ศาล เหตุ ผล มาตราตัวสะกด

ของไทย มี 8 มาตรา ดังนี้

1. มาตราแม่กก ใช้ ก ข ค ฆ เป็นตัวสะกด ออกเสียงเหมือน ก สะกด เช่น มาก สุข โชค เมฆ
2. มาตราแม่กง ใช้ ง เป็นตัวสะกด เช่น ลิง ของ กลาง ผุง
3. มาตราแม่กด ใช้ จ ช ซ ฎ ฏ ฐ ฑ ฒ ท ด ต ถ ทธ ศ ษ ส เป็นตัวสะกด อ่านออกเสียงเหมือน ด สะกด เช่น อาจ ราชการ ถ้ำซ มงกุฏ อุฐ ครุฑ พัฒนา ปิด สังเกต รถ บทบาท อาวุธ อากาศ โทษ โอกาส
4. มาตราแม่กน ใช้ น ร ล ญ ณ พ เป็นตัวสะกด อ่านออกเสียงเหมือน น สะกด เช่น คน สงสาร น้ำตาล สัญญา บุญคุณ
5. มาตราแม่กบ บ ป พ ฟ และ ภ อ่านออกเสียงเหมือน บ สะกด เช่น หีบ รูป ภาพ ยีราฟ ลาก
6. มาตราแม่กม ใช้ ม เป็นตัวสะกด เช่น ชิม เต็ม เสื่อม
7. มาตราแม่เกย ใ้ยเป็นตัวสะกด เช่น สาย โดย ชัย
8. มาตราแม่เกอว ใ้วเป็นตัวสะกด เช่น คาว หิว แว่ววาว

ข้อสังเกต

1. ตัวสะกดตรงตามมาตรา ได้แก่ แม่กง แม่กม แม่เกย แม่เกอว ที่สะกดเพียงตัวเดียว และตัวนสะกดในมาตราแม่ กน ตัวบสะกดในมาตราตัว ก สะกดในมาตรา แม่กก ตัว ด สะกด ในมาตรา แม่ กด มีตัวพยัญชนะอื่นเป็นตัวสะกดร่วม

2. พยัญชนะที่ไม่ใช่เป็นตัวสะกด ได้แก่ ข ค ณ ญ ณ ฬ ห อ ฮ

ดารณี ศักดิ์ศิริผล (2551) กล่าวถึงมาตราตัวสะกดว่า มาตราตัวสะกด มี 8 มาตรา ได้แก่ มาตราแม่ กก กด กบ กง กน กม เกย และเกอว สำหรับคำที่ไม่มีตัวสะกดจัดอยู่ในมาตรา แม่ ก กา โดย มาตราแม่ กก คือ คำที่มี ก เป็นตัวสะกด รวมถึงคำที่สะกดด้วย ข ค ฆ ซึ่งออกเสียง

เหมือน ก สะกด มาตราแม่ กด คือ คำที่มี ด เป็นตัวสะกด รวมถึงคำที่สะกดด้วย จ ช ซ ฎ ฏ ท ผ ม ต
 ถ ฑ ศ ษ ส ซึ่งอ่านออกเสียงเหมือน ด สะกด มาตราแม่ กน คือคำที่มี น เป็นตัวสะกด รวมถึงคำที่
 สะกดด้วย ณ ญ ร ล พ ซึ่งอ่านออกเสียงเหมือน น สะกด มาตราแม่ กบ คือคำที่มี บ เป็นตัวสะกด
 รวมถึงคำที่สะกดด้วย ป ภ พ ฟ ซึ่งอ่านออกเสียงเหมือน บ สะกด มาตราแม่ กม คือคำที่มี ม
 เป็นตัวสะกด ซึ่งอ่านออกเสียง ม สะกด มาตราแม่ เกย คือ คำที่มี ย เป็นตัวสะกด มาตราแม่เกว คือ
 คำที่มี ว เป็นตัวสะกด

จากความหมายของมาตราตัวสะกดสรุปได้ว่า มาตราตัวสะกด คือ พยัญชนะที่ผสม
 อยู่ข้างหลังคำหรือพยางค์ ทำหน้าที่บังคับเสียงให้เป็นไปตามมาตราต่าง ๆ แบ่งออกเป็น 2 ประเภท
 คือ

1. มาตราตัวสะกดตรงมาตราหรือตรงแม่ คือ มาตราที่มีพยัญชนะเพียงตัวเดียว
 เป็นตัวสะกด โดยมีอยู่ 4 มาตรา ได้แก่ แม่ก แม่กม แม่เกย และแม่เกว
2. มาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราหรือไม่ตรงแม่ คือ มาตราที่มีพยัญชนะ
 หลายตัวเป็นตัวสะกด ซึ่งต่างก็ออกเสียงเหมือนตัวสะกดเดียวกัน โดยมีอยู่ 4 มีมาตรา ได้แก่ แม่กก
 แม่กต แม่กน และแม่กบ

การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model

ความหมายของรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model

รูปแบบการสอนเป็นกระบวนการจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบภายใต้แนวคิด
 ทฤษฎี หรือหลักการต่าง ๆ ที่นำมาใช้เป็นพื้นฐานรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (Word
 Inductive Model, PWIM) เป็นรูปแบบการสอนที่ Calhoun พัฒนาขึ้นสรุปหลักการจัดการเรียนรู้
 ได้ 4 ประการ (Joyce, Weil and Calhoun, 2015) ดังนี้

1. การจัดการเรียนรู้ที่เน้นกระบวนการแบบธรรมชาติของสังคม (A Natural Social
 Process) การจัดการเรียนรู้ตามกระบวนการแบบธรรมชาติของสังคม เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้น
 กระบวนการสื่อสารแบบธรรมชาติ (Whole Language) คือ การใช้ทักษะภาษา ได้แก่ การฟัง การพูด
 การอ่าน และการเขียนในชีวิตประจำวัน รวมทั้งสิ่งของ สิ่งประดิษฐ์ รูปภาพในการสอน คำศัพท์และ
 โครงสร้างของประโยค การเรียนรู้ตามหลักการข้อนี้ผู้สอนจะต้องกระตุ้นและส่งเสริมทักษะทางภาษา
 ฝึกการใช้ภาษาในทุกขั้นตอนที่สัมพันธ์กับการสื่อสาร ซึ่งขั้นตอนของ PWIM จึงเริ่มจากการให้ผู้เรียน
 ได้สังเกตรูปภาพ พูดชื่อคำศัพท์จากภาพ อ่านบททวนชื่อคำศัพท์ ฟังการอ่าน ออกเสียงและ
 การสะกดคำ และนำคำศัพท์ที่ได้ไปสร้างเป็นข้อความหรือแต่งประโยคต่อไป ซึ่งกระบวนการดังกล่าว

จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้คำศัพท์ผ่านกระบวนการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ซึ่งเป็นกระบวนการสื่อสารทางสังคมที่มนุษย์ทุกคนใช้ในชีวิตประจำวัน

2. การจัดการเรียนรู้ที่เน้นความต่อเนื่องของสมอง (The Concept-wired Brain) การจัดการเรียนรู้ที่เน้นความต่อเนื่องของสมอง เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นกระบวนการคิดเชิงอุปนัย ซึ่งจะช่วยส่งเสริมพัฒนาการทางสมองของผู้เรียนในการสร้างองค์ความรู้ และสามารถแยกแยะข้อมูลได้ การจัดการเรียนรู้ตามหลักการข้อนี้ ผู้สอนจะต้องสังเกตจัดกลุ่มคำศัพท์ตามประเภทหรือชนิดของคำที่ระบุได้จากภาพ ซึ่งขั้นตอนดังกล่าวผู้เรียนจะต้องใช้กระบวนการคิดเชิงอุปนัยในการตีความและแยกแยะประเภทของข้อมูลให้สัมพันธ์กันมากที่สุด ดังนั้นในขั้นตอนดังกล่าวจึงเป็นกระบวนการที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนทักษะการคิดที่สำคัญ

3. การจัดการเรียนรู้ที่เน้นการทำความเข้าใจจากความต้องการของผู้เรียน (A Need to Understand) การจัดการเรียนรู้ที่เน้นการทำความเข้าใจจากความต้องการของผู้เรียน เป็นการให้ผู้เรียนค้นหาความหมาย โดยการรับรู้และสร้างความเข้าใจคำศัพท์ เพื่อนำไปสู่ข้อมูลในการอธิบายความหมาย แนวคิดดังกล่าวจะช่วยให้ผู้เรียนสืบค้นหาความหมายของคำศัพท์ เพื่อนำไปสู่การสร้าง ความเข้าใจความหมาย และเนื้อหาของคำศัพท์ผ่านกระบวนการคิด กระบวนการอ่านและการเขียน และในขั้นตอนนี้ผู้เขียนเห็นว่า ครูจะต้องส่งเสริมและกระตุ้นโดยการหาสื่อการเรียนรู้ เช่น ของจริง เพื่อกระตุ้นและเชื่อมโยงความรู้ของนักเรียนให้สามารถค้นหาความหมายของคำศัพท์ได้ และช่วยทำให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการเรียนได้

4. การจัดการเรียนรู้ที่เน้นการปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม (The Interactive Environment) การจัดการเรียนรู้ที่เน้นการปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม เป็นการปฏิสัมพันธ์กับผู้สอนและเพื่อนร่วมชั้นเรียน เพื่อช่วยขยายองค์ความรู้ในการอ่านระหว่างการเล่นการเรียนรู้ในห้องเรียน ทั้งกลุ่มย่อยและกลุ่มใหญ่อันเป็นสำคัญต่อความสามารถในการคิดเชิงอุปนัย แนวคิดดังกล่าว ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมชั้นและผู้สอน เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถแสดงศักยภาพในการอ่านและการเขียนได้อย่างเต็มที่โดยเฉพาะการอ่านออกเสียง การอ่านสะกดคำ

สง่า วงศ์ไชย (2562) กล่าวว่า Picture Word Inductive Model (PWIM) เป็นรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นเพื่อใช้แก้ไขปัญหาการอ่านการเขียน และการเรียนการสอนภาษาของผู้เรียนตั้งแต่ระดับพื้นฐาน โดยใช้รูปภาพเป็นสื่อกลางกระตุ้นให้ผู้เรียนเรียนรู้คำศัพท์โดยใช้ทักษะการอ่านและการเขียนซึ่งเป็นทักษะการสื่อสารที่ผู้เรียนใช้ในชีวิตประจำวันอยู่แล้ว เพื่อให้ผู้เรียนสร้างความเข้าใจความหมายและรูปคำศัพท์แล้วก่อนไปสู่การสร้าง ข้อความ ประโยค และย่อหน้า นอกจากนี้ยังช่วยให้ผู้เรียนสามารถสร้างความเข้าใจโครงสร้างทางภาษาของเด็กที่เริ่มหัดอ่านและหัดเขียนอันเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ภาษาในระดับสูงขึ้นไป ทั้งนี้ยังเผยแพร่รูปแบบดังกล่าวให้ครู และผู้ที่สนใจเพื่อเป็น

แนวทางในการนำไปใช้พัฒนาทักษะการอ่าน ทักษะการเขียน และการเรียนภาษาให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น

Calhoun (2017) กล่าวว่า PWIM หรือ Picture Word Inductive Model เป็นวิธีสอนหรือวิธีการจัดการเรียนรู้วิธีหนึ่งที่ยกแบบขึ้นมาเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ด้านการอ่าน การเขียนคำศัพท์ วลี ประโยค ข้อความ และ 36 เรื่องราวต่าง ๆ รวมทั้งทักษะการคิด โดยใช้รูปภาพ นำไปสู่การรู้จักคำ ข้อความ ความคิด รวบรวมที่มีความสลับซับซ้อนยิ่งขึ้นร่วมกับการใช้การคิดเชิงอุปนัย (Calhoun, 2017) ซึ่งการจัดการเรียนรู้แบบ PWIM สามารถใช้กับนักเรียนเป็นรายบุคคล กลุ่มขนาดเล็ก หรือทั้งชั้น ซึ่งการจัดการเรียนรู้แบบ PWIM สามารถช่วยให้นักเรียนสังเกตหลักการในการออกเสียงของคำ และนักเรียนสามารถเพิ่มคำศัพท์ได้มากยิ่งขึ้นจากรูปภาพที่นักเรียนสังเกตเห็นผ่านทางสายตา ซึ่งปกติตามธรรมชาตินักเรียนจะเรียนรู้คำศัพท์ผ่านการพูดและการฟัง การจัดการเรียนรู้แบบ PWIM เป็นกลยุทธ์หนึ่งในการเรียนรู้คำศัพท์ในการพัฒนาการเขียนและการอ่านคำศัพท์ โดยอาศัยการสังเกตรูปภาพผ่านทางสายตา การพูดและการฟังและวิธีการสอน PWIM สามารถประยุกต์ใช้ได้กับทุกเนื้อหาได้อย่างง่าย

Altieri (2013) การจัดการเรียนรู้แบบ PWIM เป็นการสอนการอ่านและการเขียนที่ใช้รูปภาพที่นักเรียนรู้จัก และคุ้นเคยเป็นสื่อในการเรียนรู้ รูปภาพที่ใช้มักเป็นรูปภาพเกี่ยวกับวัตถุของการแสดงอาการหรือกิริยา รูปภาพเกี่ยวกับเหตุการณ์ หรือสิ่งแวดล้อมรอบตัวนักเรียน (วัชร เล่าเรียนดี, 2556) ซึ่งสอดคล้องกับ (อิสเรศ พิพัฒน์มงคลพร และวิไล พิพัฒน์มงคลพร, 2558) ที่กล่าวว่า รูปภาพเหล่านี้จะเป็นสิ่งที่ช่วยเชื่อมโยงบรรดาคำศัพท์ที่ได้จากประสบการณ์เดิมของเด็กที่เคยพูด เคยได้ยิน จากการดำเนินชีวิตประจำวันและการปฏิสัมพันธ์กับคนรอบข้าง มีความเชื่อในคำกล่าวที่ว่า “A Picture is Worth a Thousand Words” ซึ่งหมายถึง ภาพ 1 ภาพมีค่ามากกว่าคำพันคำ

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบ PWIM คือ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้รูปภาพเป็นหัวใจสำคัญในการเรียนรู้ โดยอาศัยการทำงานของสมองที่เรียนรู้ผ่านทางสายตา และการฟัง ในการแปลงข้อมูลจากรูปภาพเป็นตัวอักษรทำให้นักเรียนเกิดความคงทนในการเรียนรู้มากขึ้น

วัตถุประสงค์การใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model

Word Inductive Model, PWIM พัฒนาขึ้นเพื่อช่วยแก้ปัญหาการอ่าน การเขียน การเรียนรู้คำศัพท์ และโครงสร้างทางภาษาของผู้เรียนระดับพื้นฐาน (Calhoun, 1999)

วัชร เล่าเรียนดี (2556) เชื่อว่า ครูสามารถสอนให้เด็กมีจิตสำนึกและเกิดความใส่ใจได้ หากใช้กระบวนการสื่อสาร ได้แก่ ทักษะการอ่านและการเขียน ซึ่งเป็นกระบวนการรับสารและส่งสาร ที่ผู้เรียนสามารถทำได้ด้วยการใช้ทักษะการอ่าน (อ่านสะกดคำ อ่านออกเสียง อ่านจับใจความ ฯลฯ)

เพื่อพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ ความคิดรวบยอด การสร้างประโยค หลักไวยากรณ์ ฝึกการเขียนย่อหน้า และเขียนเรื่องโดยใช้รูปภาพที่เหมาะสมเป็นสื่อการเรียนรู้ และเห็นผลได้ด้วยการใช้ทักษะการเขียน (เขียนสื่อความ เขียนเรียงความ หรือเขียนสรุปความ ฯลฯ) จึงช่วยให้การเรียนการสอนภาษาเป็นแบบธรรมชาติ และสามารถนำไปใช้ชีวิตประจำวันได้

สง่า วงศ์ไชย (2562) กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model ไว้ 3 ข้อ ดังนี้

1. เพื่อเป็นรูปแบบการสอนอ่านและเขียนให้ผู้เรียนระดับพื้นฐาน
2. เพื่อช่วยส่งเสริมและพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนให้แก่ผู้เรียน
3. เพื่อติดตามผลการใช้ PWIM จากผู้เรียนและผู้สอน หรือผู้นำไปใช้

สรุปได้ว่า การสอนแบบ PWIM มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ทางบทบาทของเด็กประถมที่มีปัญหาด้านการอ่านการเขียน ได้แก่ การใช้คำศัพท์ความคิดรวบยอดในการอ่านและการเขียน โดยการสร้างประโยคหลักไวยากรณ์ฝึกการเขียนย่อหน้า และเขียนเรื่องโดยใช้รูปภาพที่เหมาะสมเป็น สื่อในการจัดกิจกรรม

องค์ประกอบของรูปแบบ Picture Word Inductive Model

อิสเรศ พิพัฒน์มงคลพร และวิไล พิพัฒน์มงคลพร (2558) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของรูปแบบ (PWIM) ไว้ดังนี้

1. ใช้ภาพเป็นสื่อในการเรียนรู้
2. สอนหลักภาษาผ่านการอ่าน การสร้างกฎ/หลักการด้วยตนเอง
3. ทำให้เกิดความเข้าใจร่วมกัน
4. ความสัมพันธ์ระหว่างภาพกับคำ
5. อาศัยการเชื่อมโยงระหว่างเสียงกับสัญลักษณ์
6. รูปแบบภาษาสำคัญกับสิ่งที่เห็น
7. สอนจากสิ่งที่รู้ไปหาสิ่งที่ไม่รู้ (สอนจากรูปภาพไปหาคำศัพท์)
8. เป็นเครื่องมือสำคัญตลอดการเรียนรู้

ลักษณะสำคัญของการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model

อิสเรศ พิพัฒน์มงคลพร และวิไล พิพัฒน์มงคลพร (2558) ได้กล่าวถึงลักษณะของการการสอนแบบ Picture Word Inductive Model: PWIM ไว้ว่า มีลักษณะเฉพาะและแตกต่างจากวิธีอื่น ๆ โดยลักษณะเด่นของวิธีการนี้มีดังนี้

1. เป็นวิธีการสอนที่สามารถใช้สอนผู้เรียนที่เริ่มต้นเรียนภาษาได้ทุกกลุ่มอายุ
2. ช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากสิ่งที่รู้แล้ว (รูปภาพ) ไปหาสิ่งที่ไม่รู้ (คำศัพท์)

3. ช่วยให้ผู้เรียนฟังการอ่านออกเสียงอย่างถูกต้องและได้เห็นรูปแบบคำศัพท์ ทำให้เกิดความเชื่อมโยงระหว่างรูปภาพ การอ่านออกเสียงและสัญลักษณ์ (คำศัพท์)

4. ช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ภาษาอย่างรวดเร็ว

5. ช่วยให้ผู้เรียนได้ประสบการณ์ในการอ่านและการเขียนคำศัพท์ที่ชัดเจนขึ้น

6. ช่วยให้ผู้เรียนสามารถจำแนกประเภทคำและประโยคได้

7. เน้นให้ผู้เรียนเกิดทักษะการคิดแบบอุปนัย (Think Inductively) สร้างกฎและหลักการจากตัวอย่างหลาย ๆ ตัวอย่าง

8. ส่งเสริมให้ผู้เรียนคิดตั้งชื่อเรื่องประโยคและข้อความสั้น ๆ

9. ช่วยสร้างความเข้าใจในความหมายของคำให้นักเรียน

10. เป็นวิธีสอนที่เปิดโอกาสให้นักเรียนเชื่อมโยงจากรูปภาพไปสู่สัญลักษณ์และสามารถทบทวนความรู้จากการใช้สัญลักษณ์มาเชื่อมโยงกับรูปภาพได้

นอกจากนี้ อิศเรศ พิพัฒน์มงคลพร และวิไล พิพัฒน์มงคลพร (2558) ยังได้กล่าวต่อถึงลักษณะเฉพาะของการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model ไว้ดังนี้

1. การสอนแบบนี้เป็นการสอนภาษาที่อาศัยกลยุทธ์ทางการสืบเสาะความรู้ โดยใช้รูปภาพของวัตถุ (Objects) ทำทาง (Actions) ที่คุ้นเคยดึงเอาคำศัพท์ต่าง ๆ จากการที่ผู้เรียนเคยมีประสบการณ์ได้ยินหรือได้ออกเสียงนั้นมาก่อนเป็นการสร้างความเชื่อมโยงระหว่างการออกเสียงกับสัญลักษณ์

2. การสอนแบบ Picture Word Inductive Model เป็นศิลปะการสอนภาษาที่เน้นกระบวนการอุปนัย โดยการสร้างกลุ่มหรือประเภทของคำศัพท์ที่มีลักษณะร่วมกันสร้างเป็นองค์ความรู้ด้วยตนเอง

3. เป็นวิธีการสอนที่สามารถใช้กับผู้เรียนทุกระดับและสามารถใช้สอนผู้เรียนทั้งกลุ่มเล็กกลุ่มใหญ่ หรือใช้สอนรายบุคคลและเป็นวิธีที่ให้ความสำคัญต่อความสามารถในการคิดแบบอุปนัยของผู้เรียน

4. เป็นวิธีสอนที่สอนจากสิ่งที่นักเรียนรู้มาแล้วโดยใช้แผนภูมิรูปภาพ (Picture Word Chart) เป็นเครื่องมือสำคัญในการกระตุ้นเชื่อมโยงประสบการณ์ที่มีอยู่ โดยใช้ภาพทำให้เกิดภาษาเป็นวิธีการที่เน้นการอ่านออกเสียงมีกระบวนการเชื่อมโยงระหว่างภาพคำศัพท์และการอ่านออกเสียง นักเรียนทำกิจกรรมตามขั้นตอนการสอน โดยใช้ภาพ Picture Word Chart ซึ่งมีรายละเอียดเป็นเรื่องราวที่นักเรียนคุ้นเคย ตั้งแต่ขั้นแรกจนจบกระบวนการในทุกแผนการจัดการเรียนรู้ นักเรียนดูภาพสร้างคำอ่านจากคำศัพท์นำไปสู่โครงสร้างหลักทางภาษาอื่น ๆ ช่วยพัฒนามโนคติ พัฒนาทักษะทางภาษาผ่านการอ่านกิจกรรม พัฒนาทางภาษาเกิดจากการสร้างคำของนักเรียน เช่น นำคำศัพท์ไปสู่การสร้างพจนานุกรมคำหรือธนาคารคำศัพท์ นำไปสู่การแต่งประโยคคำศัพท์ คำศัพท์นำไปสู่

การจำแนกกลุ่มคุณลักษณะตามหลักการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบพิกเจอร์เวิร์ด ภาษา คำศัพท์นำไปสู่การวิเคราะห์โครงสร้างของคำ คำศัพท์นำไปสู่การเขียนการเขียนข้อความต่อเนื่อง เรื่องสั้น ๆ และการแต่งเรียงความ

5. หลักการสำคัญของวิธีการสอนแบบนี้ คือ นักเรียนจะต้องมีความสามารถในการวางหลักเกณฑ์ที่ช่วยให้นักเรียนเป็นผู้รอบรู้ในเรื่องรูปแบบทางภาษาได้ต่อไป

ลักษณะเด่นของการจัดการเรียนรู้แบบ PWIM มีลักษณะเด่นในการพัฒนาการอ่านและการเขียน โดยเน้นให้ผู้เรียนฝึกสะกดอ่านและสะกดเขียนอย่างถูกต้อง โดยอาศัยการเรียนรู้จากการค้นหาคำศัพท์ จากการมองรูปภาพและการคิดต่อยอดจากรูปภาพ ลักษณะเด่นของการจัดการเรียนรู้แบบ PWIM (Calhoun, 2017) ได้กล่าวถึง ดังนี้

1. เป็นวิธีการสอนที่สามารถใช้สอนผู้เรียนที่เริ่มต้นเรียนภาษาไทยได้ทุกกลุ่มอายุ
2. ช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากสิ่งที่รู้แล้ว (รูปภาพ) ไปหาสิ่งที่ไม่รู้ (คำศัพท์)
3. ช่วยให้ผู้เรียนฟังการอ่านออกเสียงอย่างถูกต้อง และได้เห็นรูปแบบคำศัพท์ ทำให้เกิดความเชื่อมโยงระหว่าง รูปภาพ การอ่านออกเสียง และ สัญลักษณ์ (คำศัพท์)
4. ช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ภาษาอย่างรวดเร็ว
5. ช่วยให้ผู้เรียนได้ประสบการณ์ในการอ่าน และการเขียนคำศัพท์ที่ชัดเจนขึ้น
6. ช่วยให้ผู้เรียนสามารถจำแนกประเภทคำ และประโยคได้
7. เน้นให้ผู้เรียนเกิดทักษะการคิดแบบอุปนัย (Think Inductively) สร้างกฎและหลักการจากตัวอย่างหลาย ๆ ตัวอย่าง
8. ส่งเสริมให้ผู้เรียนคิดตั้งชื่อเรื่อง ประโยค และขอความสั้น ๆ
9. ช่วยสร้างความเข้าใจในความหมายของคำให้แก่ผู้เรียน
10. เป็นวิธีสอนที่เปิดโอกาสให้นักเรียนเชื่อมโยงจากรูปภาพไปสู่สัญลักษณ์และภาษา คำศัพท์นำไปสู่การวิเคราะห์โครงสร้างของคำ คำศัพท์นำไปสู่การเขียนการเขียนข้อความต่อเนื่อง เรื่องสั้น ๆ และการแต่งเรียงความ

จากข้อมูลข้างต้นจะเห็นได้ว่า จุดเด่นและข้อจำกัดของ PWIM ก็คือ รูปภาพ หากผู้สอนเลือกภาพได้เหมาะสมกับความสามารถและระดับขั้นของผู้เรียน ก็จะช่วยทำให้การเรียนการสอนอ่านและเขียนมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น ในทางกลับกันหากผู้สอนเลือกภาพไม่ชัดเจน มีเรื่องราวคลุมเครือ และรายละเอียดในภาพซับซ้อนและยากกว่าระดับขั้นของผู้เรียน ก็จะช่วยเพิ่มปัญหาการอ่านและการเขียน และปัญหาการจัดชั้นเรียนที่จะตามด้วยเช่นกัน

รูปแบบและขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model

ขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้ วิธีการสอน PWIM (อิศเรศ พิพัฒน์มงคลพร และวิไล พิพัฒน์มงคลพร, 2558) ได้กล่าวถึง ดังนี้

1. เริ่มต้นด้วยการใช้แผนภูมิรูปภาพ (Picture Word Chart) ที่ประกอบด้วยภาพ วัตถุ สิ่งของ ฉากเหตุการณ์ สถานการณ์ที่นักเรียนรู้จักคุ้นเคย ให้นักเรียนสังเกต ช่วยกันระบุคำต่าง ๆ หรือเหตุการณ์ หรือการปฏิบัติที่ปรากฏในรูปภาพ (Words and Action)
2. ครูโยงภาพกับคำศัพท์หรือคำที่นักเรียนเสนอ (วาดเส้นจากวัตถุที่นักเรียนระบุ) แล้วให้นักเรียนพูดออกเสียงคำศัพท์ และสะกดคำศัพท์นั้น โดยครูคอยแนะนำแก้ไขให้ออกเสียงให้ถูกต้อง
3. อ่านและทบทวนคำศัพท์จากแผนภูมิรูปภาพ (Picture Word Chart)
4. ให้นักเรียนช่วยกันจัดกลุ่มคำ หรือจัดประเภทคำ เช่น พยัญชนะต้น คำนาม คำกริยา คำคุณศัพท์ หรือคำศัพท์ที่ระบุจากภาพ ความคิดรวบยอด การจำแนก การจัดกลุ่มขึ้นอยู่กับวัย และระดับประสบการณ์ของนักเรียน) ขั้นนี้เป็นรูปแบบการสอนที่ใช้วิธีการของการอุปนัย
5. ให้นักเรียนฝึกเขียนวลี แต่งประโยคจากคำศัพท์ต่าง ๆ
6. ให้นักเรียนฝึกเขียนข้อความ ย่อหน้า และเขียนเรื่องจากภาพ
7. เพิ่มคำศัพท์อื่น ๆ (ถ้าต้องการ) ลงในแผนภูมิรูปภาพ (Picture Word Chart) และจัดทำธนาคารคำศัพท์
8. ให้นักเรียนตั้งชื่อแผนภูมิรูปภาพ (Picture Word Chart) ให้นักเรียนพิจารณารายละเอียดในแผนภูมิรูปภาพ และให้นักเรียนบรรยายเกี่ยวกับสิ่งที่ปรากฏในแผนภูมิรูปภาพนั้น
9. ให้นักเรียนเขียนประโยคหรือข้อความที่เกี่ยวกับคำในแผนภูมิรูปภาพ (Picture Word Chart) และจัดประเภทของประโยค
10. อ่านและทบทวนประโยคและข้อความที่นักเรียนสร้างขึ้นอีกครั้ง

ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนเป็นกระบวนการเรียนการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของรูปแบบการสอนที่กำหนดไว้ โดย (Word Inductive Model, PWIM) มีขั้นตอน (สง่า วงศ์ไชย, 2562) ดังนี้

ขั้นที่ 1 เลือกและระบุคำศัพท์จากภาพ (Select Picture and Identify Words)

- 1.1 ผู้สอนเลือกรูปภาพที่ประกอบด้วย ภาพวัตถุสิ่งของ ฉากเหตุการณ์หรือสถานการณ์ที่นักเรียนรู้จักคุ้นเคย จากนั้นนำเสนอแผนภูมิรูปภาพ (Picture Word Chart)

1.2 ผู้สอนกระตุ้นด้วยกลวิธีต่าง ๆ เพื่อให้นักเรียนสังเกต และช่วยกันระบุสิ่งที่ปรากฏในแผนภูมิภาพ หรือเหตุการณ์สถานการณ์ หรือการปฏิบัติที่ปรากฏในรูปภาพ (Words and Action)

1.3 ผู้เรียนอ่านออกเสียงคำศัพท์เพื่อให้ผู้เรียนได้สังเกตและฝึกการออกเสียงรูป และเสียงของคำให้ถูกต้อง และนำไปใช้ในการสะกดคำในขั้นตอนต่อไป

ขั้นที่ 2 เชื่อมโยงคำศัพท์ (Linking Words)

2.1 ผู้สอนกระตุ้นโดยใช้กลวิธีต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนเชื่อมโยงความรู้เดิมกับ ความรู้ใหม่ เพื่อสามารถติดบัตร์คำศัพท์ที่ผู้เรียนระบุให้ตรงกับสิ่งที่ปรากฏในแผนภูมิภาพ

2.2 ผู้เรียนอ่านสะกดคำศัพท์ เพื่อให้ผู้เรียนสังเกตรูปและเสียงของคำศัพท์ เมื่อสะกดคำจะได้จดจำคำศัพท์นั้นได้

ขั้นที่ 3 จัดกลุ่มคำศัพท์ (classify words)

3.1 ผู้สอนกระตุ้นโดยใช้กลวิธีต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนช่วยกันจัดกลุ่มคำศัพท์ หรือจัดประเภทของคำศัพท์ที่ระบุไว้จากแผนภูมิภาพในการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยอาจจำแนก ได้ ดังนี้

3.1.1 จำแนกตามเสียงพยัญชนะต้น (นอน, กาล, พิน) หรือพยัญชนะท้าย (กิง, มอง, คาง)

3.1.2 จำแนกตามไตรยางศ์ (อักษรสูง อักษรกลาง และอักษรต่ำ)

3.1.3 จำแนกตามชนิดของคำ (นาม สรรพนาม กริยา วิเศษณ์ บุพบท สันธาน และอุทาน) ในการจัดกลุ่มคำศัพท์ ผู้สอนจะต้องคำนึงถึงความสามารถและวัยของผู้เรียน เพื่อเป็น ประโยชน์สำหรับให้ผู้เรียนได้ฝึกคิดเชิงอุปนัย (Inductive Thinking) โดยจัดกลุ่มคำศัพท์ไปหา กฎเกณฑ์หรือหลักการได้

3.2 ผู้เรียนอ่านออกเสียงและอ่านสะกดคำศัพท์เพื่อทบทวนอีกครั้ง

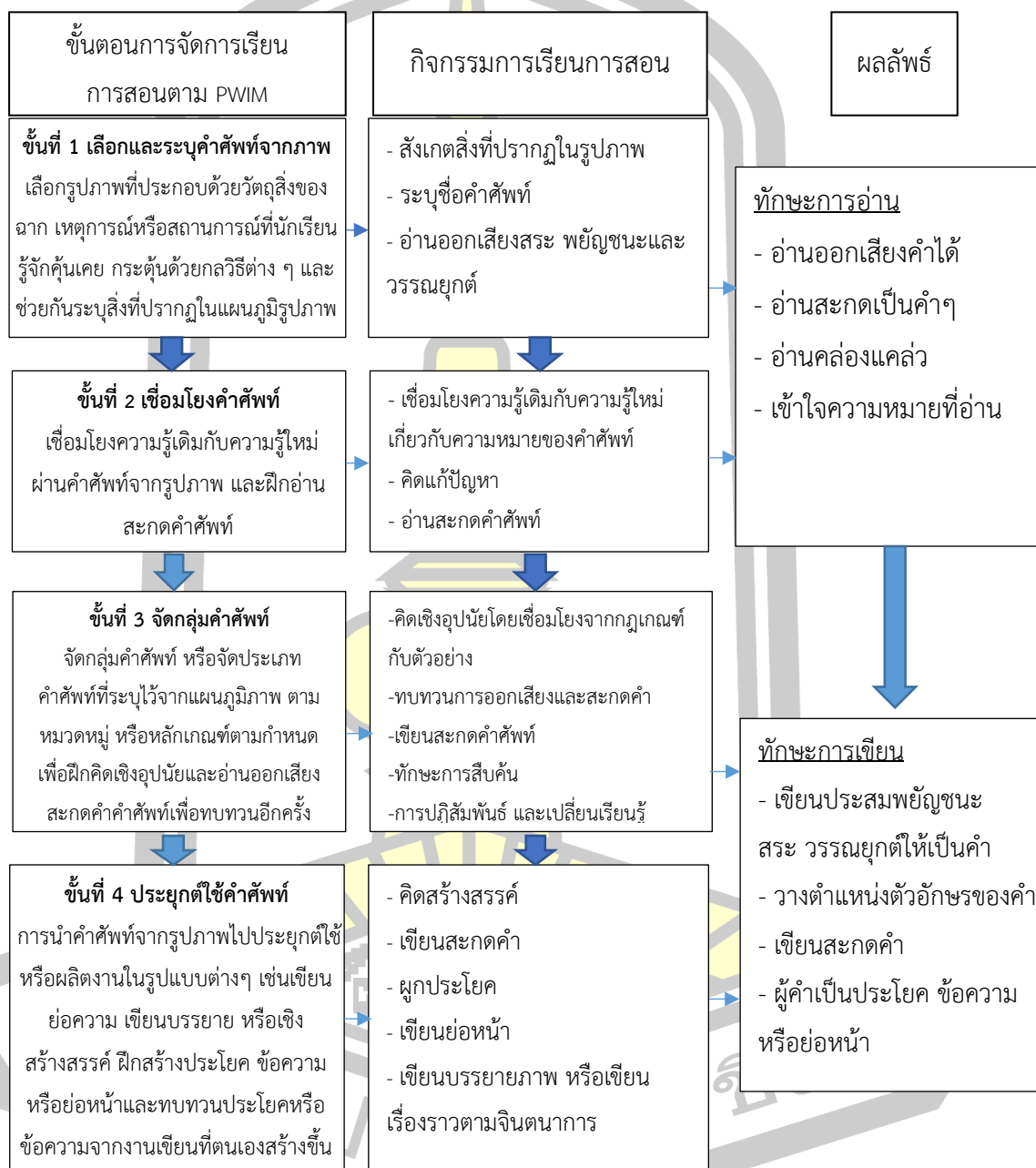
ขั้นที่ 4 ประยุกต์ใช้คำศัพท์ (applied words)

4.1 ผู้สอนเพิ่มคำศัพท์เพื่อให้สอดคล้องกับวัยของผู้เรียนในแผนภูมิภาพ

4.2 ผู้สอนกระตุ้นโดยใช้กลวิธีต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนตั้งชื่อแผนภูมิภาพ โดยพิจารณาจากรายละเอียดของสิ่งที่ปรากฏในแผนภูมิภาพ และบรรยายเกี่ยวกับสิ่งที่ปรากฏใน แผนภูมิภาพ

4.3 ผู้เรียนนำคำศัพท์ที่ระบุไว้มาสร้างเป็นประโยค (ผู้สอนจะต้องคำนึงถึง ความสามารถและวัยของผู้เรียน) และจัดประเภทของประโยค เพื่อนำไปสู่การเขียนข้อความหรือ ย่อหน้า

4.4 ผู้เรียนอ่านทบทวนประโยคหรือข้อความจากงานเขียนที่ตนเองสร้างขึ้น เพื่อตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนของคำศัพท์ที่ได้รับรู้อย่างก่อนหน้า ผู้เขียนจึงสรุปขั้นตอนที่นำเสนอข้างต้นโดยมีรายละเอียดดังภาพประกอบ 1 ดังนี้

ที่มา : สง่า วงศ์ไชย (2562)

ภาพประกอบ 1 รูปแบบและขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model

Calhoun (2017) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model ดังนี้

1. เลือกรูปภาพ
2. นักเรียนสังเกตรูปภาพแล้วระบุสิ่งที่นักเรียนเห็นในรูปภาพ
3. ครูโยงภาพกับคำศัพท์หรือคำที่นักเรียนเสนอ นักเรียนพูดออกเสียงคำและสะกดคำที่ได้จากภาพ โดยครูคอยแนะนำแก้ไขให้ออกเสียงให้ถูกต้อง
4. นักเรียนอ่านและสะกดทบทวนคำศัพท์ที่อยู่บนกระดานดำ
5. นักเรียนช่วยกันจัดกลุ่มคำ หรือจัดประเภทคำหรือคำศัพท์ที่ระบุจากภาพ (ความคิดรวบยอด มีการจำแนก จัดกลุ่มขึ้นอยู่กับวัย และระดับประสบการณ์ของนักเรียน)
6. นักเรียนอ่านและสะกดทบทวนคำศัพท์
7. ครูและนักเรียนร่วมกันเพิ่มคำศัพท์ที่ต้องการตามการจัดประเภทคำศัพท์ที่ระบุจากภาพ
8. ให้นักเรียนตั้งชื่อแผนภูมิรูปภาพ (Picture Word Chart) ให้นักเรียนพิจารณารายละเอียดในแผนภูมิรูปภาพ และให้นักเรียนบรรยายเกี่ยวกับสิ่งที่ปรากฏในแผนภูมิรูปภาพนั้น
9. ให้นักเรียนเขียนประโยคหรือข้อความที่เกี่ยวกับคำในแผนภูมิรูปภาพ (Picture Word Chart) และจัดประเภทของประโยค
10. อ่านและทบทวนประโยคและข้อความที่นักเรียนสร้างขึ้นอีกครั้ง

ขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้แบบ PWIM (Colon, 2013) ได้กล่าวถึง ดังนี้

1. เลือกรูปภาพจากหนังสือเล่มใหญ่ นิตยสาร หรือจาก google รูปภาพ
2. นักเรียนสังเกตรูปภาพแล้วระบุสิ่งที่นักเรียนเห็นในรูปภาพ
3. ครูโยงภาพกับคำศัพท์หรือคำที่นักเรียนเสนอ นักเรียนพูดออกเสียงคำและสะกดคำที่ได้จากภาพ โดยครูคอยแนะนำแก้ไขให้ออกเสียงให้ถูกต้อง 40
4. นักเรียนอ่านและสะกดทบทวนคำศัพท์ที่อยู่บนกระดานดำ
5. นักเรียนช่วยกันจัดกลุ่มคำ หรือจัดประเภทคำหรือคำศัพท์ที่ระบุจากภาพ (ความคิดรวบยอด มีการจำแนก จัดกลุ่มขึ้นอยู่กับวัย และระดับประสบการณ์ของนักเรียน)
6. นักเรียนอ่านและสะกดทบทวนคำศัพท์
7. ครูและนักเรียนร่วมกันเพิ่มคำศัพท์ที่ต้องการตามการจัดประเภทคำศัพท์ที่ระบุจากภาพ
8. ให้นักเรียนตั้งชื่อภาพ
9. ให้นักเรียนแต่งและเขียนประโยคหรือข้อความที่เกี่ยวกับคำในภาพ
10. อ่านและทบทวนประโยคและข้อความที่นักเรียนสร้างขึ้นอีกครั้ง

11. นักเรียนนำประโยคที่ช่วยกันแตงนำมาเขียนเป็นบทความหรือเนื้อเรื่องต่าง ๆ

12. นักเรียนอ่านบทความหรือเนื้อเรื่องต่าง ๆ ที่ตนเองเขียน

วิชา เล่าเรียนดี (2556) ได้กล่าวถึง ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model ดังนี้

1. เริ่มต้นด้วยการใช้รูปภาพที่ประกอบด้วย วัตถุ สิ่งของ ฉาก เหตุการณ์ สถานการณ์ที่เป็นไป (ที่นักเรียนรู้จักคุ้นเคย) ให้นักเรียนสังเกต ช่วยกันระบุคำต่าง ๆ เหตุการณ์ การปฏิบัติที่ปรากฏในรูปภาพ (Words and Action)

2. ครูโยงภาพกับคำศัพท์หรือคำที่นักเรียนเสนอ นักเรียนพูดออกเสียงคำและสะกดคำที่ได้จากภาพ โดยครูคอยแนะนำแก้ไขให้ออกเสียงให้ถูกต้อง

3. นักเรียนช่วยกันจัดกลุ่มคำ หรือจัดประเภทคำหรือคำศัพท์ที่ระบุจากภาพ (ความคิดรวบยอด มีการจำแนก จัดกลุ่มขึ้นอยู่กับวัย และระดับประสบการณ์ของนักเรียน)

4. นักเรียนฝึกเขียนวลี แต่งประโยคจากคำศัพท์ต่าง ๆ

5. นักเรียนฝึกเขียนข้อความ ย่อหน้า และเขียนเรื่องจากภาพ (ใช้การฝึกอย่างน้อย 20 ครั้ง/เรื่อง)

ประโยชน์ของรูปแบบ Picture Word Inductive Model

อิศเรศ พิพัฒน์มงคลพร และวิไล พิพัฒน์มงคลพร (2558) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ PWIM มีประโยชน์ต่อนักเรียนที่มีปัญหาด้านการอ่าน ดังนี้

1. ช่วยในการพัฒนาผลการเรียนรู้ด้านภาษา การอ่าน และการเขียนคำศัพท์ได้ดี
2. ช่วยให้นักเรียนจดจำ และรู้ความหมายของคำศัพท์ได้มากขึ้น จากการที่นักเรียนได้ฟัง ได้อ่านออกเสียงสะกดคำซ้ำ ๆ หลายครั้ง

3. ช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้และเข้าใจความคิดรวบยอดของคำศัพท์ รวมถึงหลักการทางด้านภาษาอย่างแท้จริง อันจะส่งผลให้นักเรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในโอกาสต่อไป

4. ทำให้เกิดการเรียนรู้โดยผู้เรียนโดยตรง นักเรียนได้เห็นคำ ได้ออกเสียง ได้เขียนคำศัพท์อย่างถูกต้องหลาย ๆ ครั้ง

5. นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้มากขึ้นจากการร่วมกันสืบเสาะหาคำศัพท์ด้วยตนเอง

6. สามารถนำไปใช้ได้กับนักเรียนทุกระดับชั้น ใช้ทำกิจกรรมได้หลายลักษณะ อาทิ จัดกิจกรรมรายบุคคล กิจกรรมกลุ่มเล็ก หรือใช้กับนักเรียนทั้งชั้นเรียน

7. สามารถประยุกต์ใช้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เช่น สังคมศึกษา วิทยาศาสตร์

8. นำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิดสร้างสรรค์ และเสริมสร้างจินตนาการได้

9. ในการสอนเขียนประโยค ครูสามารถสอนการเขียนภาษาเขียนที่ถูกต้อง โดยปรับปรุงจากประโยคที่นักเรียนเขียนมา รวมทั้งสามารถแก้ไขการใช้เครื่องหมายวรรคตอน เช่น เครื่องหมายจุลภาค (,) การใช้อักษรใหญ่-เล็ก ของนักเรียนให้ถูกต้องด้วยเช่นกันในการจัดการเรียนรู้ ภาษาไทยตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ เพื่อใช้ฝึกทักษะในการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพจำเป็นต้องนำเอาทฤษฎีหรือหลักจิตวิทยาเข้ามาเกี่ยวข้องเพื่อเสริมความเหมาะสม ให้แบบฝึกการอ่านและการเขียนมีความเหมาะสมถูกต้องและสมบูรณ์ เหมาะสมกับการที่จะนำไปใช้ กับนักเรียน ตามวัย ความสามารถและความสนใจของนักเรียน ซึ่งจะส่งผลทำให้แบบฝึกหัดนั้น มีประสิทธิภาพ เกิดความน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น

จากที่กล่าวมาข้างต้น การจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model มีประโยชน์ต่อนักเรียนที่มีปัญหาด้านการอ่านเป็นอย่างมาก ช่วยให้ผู้เรียนจดจำ คำศัพท์ผ่านภาพ นำไปสู่กระบวนการเรียนรู้และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ด้านการ อ่านในชีวิตประจำวันได้

แนวทางการนำไปใช้

Picture Word Inductive Model (PWIM) เป็นรูปแบบการสอนที่เหมาะสมสำหรับ นำไปใช้พัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยของผู้เรียนได้ เบื้องต้นผู้สอนหรือผู้สนใจควร จะต้องทำความเข้าใจประเด็นเกี่ยวกับจุดเด่นและประเด็นที่ควรคำนึงในการนำ Picture Word Inductive Model (PWIM) ไปใช้จัดการเรียนการสอนภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล ดียิ่งขึ้น (Calhoun, 1993) ดังนี้

1. การเลือกรูปภาพรูปภาพ (picture) เป็นสิ่งสำคัญของ PWIM ที่ผู้นำไปใช้จะต้อง คำนึงถึง เนื่องจากรูปภาพที่เลือกจะส่งผลต่อการเชื่อมโยงความคิดเชิงอุปนัย และความรู้เดิมของ ผู้เรียน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนมีประสิทธิภาพจะต้องคำนึงถึงประเด็น ดังต่อไปนี้-มีเรื่องราว เหตุการณ์ หรือสถานการณ์ที่นักเรียนคุ้นเคย หรือใกล้ตัว-มีความชัดเจน และ มองเห็นสิ่งที่ปรากฏในภาพได้เป็นรูปธรรม-มีความดึงดูดและสร้างจุดสนใจแก่ผู้เรียน

2. การนำรูปภาพไปใช้เมื่อผู้สอนดำเนินการเลือกภาพตามวิธีการข้างต้นแล้ว จากนั้น จะต้องนำภาพไปใช้เพื่อสร้างเป็นแผนภูมิคำศัพท์ภาพ โดยผู้สอนอาจจะต้องกระตุ้นผู้เรียนด้วยเทคนิค การใช้คำถาม เช่น จงบอกชื่อของสิ่งที่ตนเองระบุไว้ สิ่งที่เราบ่งชี้คืออะไร เขียนอย่างไร

จากที่กล่าวมาข้างต้น แนวทางการนำไปใช้ครูผู้สอนควรเลือกรูปภาพให้เหมาะสมกับวัย ของผู้เรียน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดกับผู้เรียน

แผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง แผนการหรือโครงการที่จัดทำเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อใช้ในการปฏิบัติการสอนในรายวิชาใดวิชาหนึ่ง เป็นการเตรียมการสอนอย่างมีระบบ และเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ครูพัฒนาการจัดการเรียนการสอนไปสู่จุดประสงค์การเรียนรู้และจุดมุ่งหมายของหลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้หรือแผนการเรียนรู้เป็นบันทึกกิจกรรมประจำวันที่ครูผู้จัดการเรียนรู้จัดทำขึ้นจากสาระการเรียนรู้ นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ดังนี้

สุวิทย์ มูลคำ และคณะ (2551) ได้ให้ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า แผนการเตรียมการสอนหรือการกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ล่วงหน้าอย่างเป็นระบบ และจัดทำไว้เป็นลายลักษณ์อักษร โดยมีการเก็บรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ มากำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงด้านใด (สติปัญญา/เจตคติ/ทักษะ) จะจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิธีใด ใช้สื่อการสอนหรือแหล่งการเรียนรู้ใด และจะประเมินผลอย่างไร

ทิศนา ขัมมณี (2551) ได้ให้ความหมายของการจัดการเรียนการสอน ไว้ว่า องค์ประกอบของการเรียนการสอนที่ได้รับการจัดไว้ให้มีความสัมพันธ์และส่งเสริมกันอย่างเป็นระเบียบ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ ระบบการจัดการเรียนการสอนเป็นระบบย่อยของระบบการศึกษา และอาจจัดได้ในลักษณะที่เป็นระบบใหญ่ คือ เป็นระบบที่ครอบคลุมองค์ประกอบของการเรียนการสอนโดยส่วนรวม

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2555) ได้ให้ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ คือ แผนการจัดกิจกรรมการเรียนการจัดการเรียนรู้ การใช้สื่อการจัดการเรียนรู้ การวัดผลประเมินผลให้สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ในหลักสูตร หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้เป็นแผนที่ผู้จัดการเรียนรู้จัดทำขึ้นจากคู่มือครูหรือแนวการจัดการเรียนรู้ของกรมวิชาการ ทำให้ผู้จัดการเรียนรู้ทราบว่า จะจัดการเรียนรู้เนื้อหาใด เพื่อจุดประสงค์ใด จัดการเรียนรู้อย่างไร ใช้สื่ออะไร และวัดผลประเมินผลโดยวิธีใด

ชนาธิป พรกุล (2552) ได้ให้ความหมายไว้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ เป็นแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เขียนไว้ล่วงหน้า ทำให้ผู้สอนมีความพร้อม และมั่นใจว่า สามารถสอนได้บรรลุจุดประสงค์ที่กำหนดไว้และดำเนินการสอนได้ราบรื่น

เบญจวรรณ กี่สุขพันธ์ (2551) ได้ให้ความหมายไว้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง แนวทางในการสอนที่กระทรวงศึกษาธิการจัดทำขึ้นให้ผู้สอนได้นำไปใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอน เพื่อนำผู้เรียนไปสู่จุดมุ่งหมายของการศึกษา

สรุปว่า แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยการนำวิชาที่จะต้องเรียนต้องสอนตลอดปี การศึกษามาสร้างเป็นเครื่องมือสำหรับใช้ในการสอน โดยกำหนดวิธีสอน สื่อ อุปกรณ์ การวัดผล ประเมินผล เพื่อให้นักเรียนได้บรรลุผลตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้และมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามที่หลักสูตรกำหนด

ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้

มีนักวิชาการและนักการศึกษาได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ดังนี้

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2553) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า แผนการเรียนรู้เปรียบได้กับได้พิมพ์เขียวของวิศวกรหรือสถาปนิกที่ใช้เป็นหลักในการควบคุมงานก่อสร้างวิศวกรหรือสถาปนิกจะขาดพิมพ์เขียวไม่ได้ฉันใด ผู้เป็นผู้สอนก็ขาดแผนการจัดการเรียนรู้ไม่ได้ฉันนั้น ยิ่งผู้จัดการเรียนรู้ได้ทำแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยตัวเองก็จะยิ่งให้ประโยชน์แก่ตนเองมากเพียงนั้น กล่าวถึง ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ดังนี้

1. ทำให้เกิดการวางแผนวิธีจัดการเรียนรู้วิธีเรียนที่มีความหมายยิ่งขึ้น เพราะเป็นการจัดทำอย่างมีหลักการที่ถูกต้อง
2. ช่วยให้ผู้สอนมีสื่อการจัดการเรียนรู้ที่ทำได้ด้วยตนเอง ทำให้เกิดความสะดวกในการจัดการเรียนการสอน การจัดการเรียนรู้ ทำให้จัดการเรียนรู้ได้ครบถ้วนตรงตามหลักสูตรและจัดการเรียนรู้ได้ทันเวลา
3. เป็นผลของวิชาการที่สามารถเผยแพร่เป็นตัวอย่างได้
4. ช่วยให้ความสะดวกแก่ผู้สอนผู้จัดการเรียนรู้แทนในกรณีที่ผู้จัดการเรียนรู้ไม่สามารถเข้าจัดการเรียนรู้ได้

สุนันทา สุนทรประเสริฐ (2544) ให้เหตุผลและความสำคัญในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ต่อผู้สอนผู้สอน ดังนี้

1. ผู้สอนมีโอกาสศึกษาหลักสูตร แนวการสอน การวัดผลประเมินผล รวมทั้งเอกสารอื่น ๆ ได้อย่างละเอียดทุกแห่งทุกมุม
2. ผู้สอนสามารถเตรียมกระบวนการเรียนการสอนได้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงได้มากกว่า เช่น ปัจจัยเครื่องอำนวยความสะดวกของโรงเรียน ทรัพยากร ค่านิยม และความเชื่อมั่นของท้องถิ่น

3. แผนการจัดการเรียนรู้ของผู้สอนจะเป็นคู่มือของตนเองที่มีคุณภาพสอดคล้องกับผู้เรียน ระยะเวลา จำนวนชั่วโมงที่ใช้จริงในแต่ละภาคเรียน สามารถสอนได้ครบถ้วนและทันเวลา

4. ผู้สอนผู้สอนสามารถใช้ข้อมูลที่ถูกต้อง เทียบตรง แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดหลักสูตรเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้

วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2542) ได้ให้ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ ดังนี้

1. ก่อให้เกิดการวางแผนและการเตรียมการล่วงหน้า เป็นการนำเทคนิควิธีการสอน การเรียนรู้ สื่อเทคโนโลยี และจิตวิทยาการเรียนการสอน มาผสมผสานประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมด้านต่าง ๆ

2. ส่งเสริมให้ครูผู้สอนค้นคว้าหาความรู้เกี่ยวกับหลักสูตร เทคนิคการเรียนการสอน การเลือกใช้สื่อ การวัดและประเมินผล ตลอดจนประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องจำเป็นอย่างมั่นใจ

3. เป็นคู่มือการสอนสำหรับตัวครูผู้สอนและครูที่สอนแทน นำไปใช้ปฏิบัติการสอน

4. เป็นหลักฐานแสดงข้อมูลด้านการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผลที่จะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนต่อไป

5. เป็นหลักฐานแสดงความเชี่ยวชาญของครูผู้สอน ซึ่งสามารถนำไปเสนอเป็นผลงานทางวิชาการได้

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2549) ได้สรุปความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ ดังนี้

1. เป็นแนวทางในการทำแผนการสอนของครู กล่าวคือ การจัดทำแผนการสอนจำเป็นต้องดูกำหนดการสอนเป็นหลัก

2. ทำให้ครูได้เห็นแผนการสอนระยะยาว ได้ทราบเนื้อหาที่จะต้องสอนตลอดภาคเรียน

3. เป็นประโยชน์ต่อฝ่ายวิชาการและฝ่ายบริหารของโรงเรียน ในการวางแผนบริหารงานด้านวิชาการของโรงเรียน

4. เป็นประโยชน์ต่อครูผู้สอนในการเตรียมการสอนอย่างกว้าง ๆ ในกรณีที่กำหนดการสอนมีรายละเอียดมากพอก็สามารถใช้กำหนดการสอนแทนแผนการสอนได้ ทำให้ครูผู้สอนสามารถเตรียมสื่อการสอน เตรียมห้องสมุด เตรียมห้องเรียน เตรียมการใช้อาคารสถานที่ต่าง ๆ ได้

สรุปได้ว่า ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ มีดังนี้

1. เป็นเครื่องมือประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ให้สามารถบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนด

2. เป็นเครื่องมือสำหรับผู้ปฏิบัติการสอนแทน สามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามสาระที่กำหนดได้อย่างเหมาะสม

3. เป็นเครื่องมือวัดประสิทธิภาพการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อทราบความเหมาะสมในการจัดกิจกรรมแต่ละเนื้อหา และเป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนากิจกรรมให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

4. ช่วยให้ผู้สอนมีโอกาสศึกษาค้นคว้าและเรียนรู้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อประกอบการเขียนแผนการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับเนื้อหาและผู้เรียน

5. ช่วยให้ผู้สอนสามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ ตามขั้นตอนที่กำหนดไว้

6. ช่วยให้ผู้สอนได้ทบทวนประสบการณ์การจัดกิจกรรมการเรียนรู้และเป็นหลักฐานทางวิชาการในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้แผนการจัดการเรียนรู้

การเรียนรู้มีหลายรูปแบบ ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของหน่วยงานต้นสังกัด สถานศึกษาหรือผู้สอนที่จะเลือกใช้รูปแบบที่คิดว่ามีความเหมาะสม และสะดวกต่อการนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวเกี่ยวกับการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้แผนการจัดกิจกรรมไว้ดังนี้

สุคนธ์ สินธพานนท์ และคณะ (2555) กล่าวว่า การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้มีหลายรูปแบบ การที่ผู้สอนได้ศึกษาพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และความเข้าใจเกี่ยวกับระบบประกันคุณภาพการศึกษาย่อมเห็นความจำเป็นในการจัดทำแผนการจัดกิจกรรมเรียนรู้ที่มีการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ และมีการวางแผนการจัดทำอย่างเป็นระบบ ในแผนการจัดกิจกรรมเรียนรู้ทุกรายวิชาจะมีรูปแบบที่คล้ายคลึงกัน คือ มีส่วนของแบบฟอร์ม ซึ่งจะมีรายละเอียดคือ

แผนการเรียนรู้ที่.....

รายวิชา.....

รหัสวิชา.....

เรื่อง.....

ชั้น.....

เวลา (จำนวนชั่วโมง/คาบ)

ซึ่งอาจจะมีการสับเปลี่ยนตำแหน่งกันอยู่บ้าง ในกรณีที่สถานศึกษาได้จัดทำหลักสูตรของสถานศึกษา ตามมาตรฐานหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานก็อาจมีการปรับเปลี่ยนหัวข้อสำหรับในแผนการจัดกิจกรรมเรียนรู้ได้ตามความเหมาะสม ดังนี้ ส่วนประกอบที่สำคัญของแผนการจัดกิจกรรมเรียนรู้

1. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
2. จุดประสงค์การเรียนรู้
 - 2.1 จุดประสงค์ปลายทาง
 - 2.2 จุดประสงค์นำทาง
3. เนื้อหาสาระ
4. กิจกรรมการเรียนรู้
5. สื่อการเรียนรู้/แหล่งการเรียนรู้
6. การวัดและประเมินผล
 - 6.1 วิธีการวัดและประเมินผล
 - 6.2 เครื่องมือวัดและประเมินผล
 - 6.3 เกณฑ์การวัดและประเมินผล
7. กิจกรรมเสนอแนะ (ถ้ามี)

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2549) กล่าวว่า องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ว่าเกิดขึ้นจากความพยายามตอบคำถามดังต่อไปนี้

1. จัดการเรียนรู้อะไร (หน่วย หัวเรื่อง ความคิดรวบยอด หรือสาระสำคัญ)
2. เพื่อจุดประสงค์อะไร (จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม)
3. ตัวสาระอะไร (โครงร่างเนื้อหา)
4. ใช้วิธีการใด (กิจกรรมการเรียนรู้การจัดการเรียนรู้)
5. ใช้เครื่องมืออะไร (สื่อการเรียนการจัดการเรียนรู้)
6. ทราบได้อย่างไรว่าประสบความสำเร็จหรือไม่ (วัดผลประเมินผล) เพื่อตอบ

คำถามดังกล่าว จึงกำหนดให้แผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบ ดังนี้

- 6.1 กลุ่มสาระการเรียนรู้ หน่วยที่จัดการเรียนรู้และสาระสำคัญ (ความคิดรวบยอด) ของเรื่อง
- 6.2 จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม
- 6.3 สาระการเรียนรู้
- 6.4 กิจกรรมการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้
- 6.5 สื่อการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้
- 6.6 วัดผลประเมินผล

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2540) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้ประกอบด้วยหัวข้อสำคัญ 9 หัวข้อ โดยบูรณาการของหน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงาน

คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ 7 ข้อ เพิ่มเติมจากสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา 2 หัวข้อ ดังนี้

1. สำคัญ (Important) เป็นความคิดรวบยอดหรือหลักการของเรื่องหนึ่งที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียนตามแผนการสอน
2. จุดประสงค์การเรียนรู้ (Objective) เป็นการกำหนดจุดประสงค์ที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียนเมื่อเรียนตามแผนการสอน
3. เนื้อหา (Content) เป็นเนื้อหาที่จัดกิจกรรมและต้องให้เกิดกับผู้เรียนเมื่อเรียนตามแผนการสอน
4. กิจกรรมการเรียนการสอน (Activity) เป็นการเสนอขั้นตอนหรือกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนซึ่งจะนำไปสู่จุดประสงค์ที่ตั้งไว้
5. สื่ออุปกรณ์ (Materials) เป็นสื่อและวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่กำหนดในแผนการสอน
6. การวัดและประเมินผล (Assessment) เป็นการกำหนดขั้นตอนหรือวิธีการวัดและประเมินผลว่าผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์ตามที่กำหนดไว้ในกิจกรรมการเรียนการสอน แยกการประเมินเป็นก่อนเรียน ขณะสอนและประเมินหลังสอน
7. กิจกรรมเสนอแนะ (Supplementary Exercises) เป็นกิจกรรมบันทึกเพิ่มเติมของผู้สอนผู้สอนหลังจากการได้นำแผนการสอนให้ผู้บังคับบัญชาตรวจสอบความถูกต้องเพื่อปรับปรุงแผนการสอนก่อนนำแผนการสอนไปใช้
8. ข้อเสนอแนะ (Suggestion) ของผู้บังคับบัญชาเป็นการบันทึกการตรวจแผนการสอนเพื่อเสนอแนะหลังจากที่ได้รับการตรวจสอบความถูกต้องแล้ว การกำหนดรายละเอียดในหัวข้อต่าง ๆ ในแผนการสอนมีความสมบูรณ์
9. บันทึกผลการสอน (Lesson Plan) เป็นการบันทึกของผู้สอนบันทึกหลังการนำแผนการสอนไปใช้สอนแล้ว เพื่อนำไปปรับปรุงและใช้สอนในคราวต่อไป ประกอบด้วย 3 หัวข้อ คือ
 - 9.1 ผลการเรียนรู้ เป็นการบันทึกของผู้สอนบันทึกการเรียนรู้ด้านปริมาณและคุณภาพทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านพุทธิพิสัย ด้านทักษะพิสัย ด้านจิตพิสัย และกระบวนการ ซึ่งได้กำหนดชั้นกิจกรรมการเรียนการสอนและขั้นประเมินผล
 - 9.2 ปัญหาและอุปสรรคในการบันทึกปัญหาอุปสรรคที่จะเกิดในขณะสอนก่อนหลังสอน
 - 9.3 ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไขเป็นการบันทึกข้อเสนอแนะเพื่อแก้ไขปรับปรุงการเรียนการสอนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้บรรลุจุดประสงค์ของการเรียนที่หลักสูตรกำหนดสรุปได้ว่า องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้แผนการจัดการเรียนรู้ มีดังนี้

- 9.3.1 มาตรฐานการเรียนรู้
- 9.3.2 จุดประสงค์การเรียนรู้
- 9.3.3 สาระสำคัญ
- 9.3.4 สาระการเรียนรู้
- 9.3.5 การจัดการเรียนรู้
- 9.3.6 สื่อ/แหล่งเรียนรู้
- 9.3.7 การวัดและประเมินผล
- 9.3.8 บันทึกผลหลังการสอน

จากองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ดังกล่าว สรุปได้ว่า องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้นั้นแบ่งออกเป็น 8 องค์ประกอบด้วยกัน คือ 1. ชื่อเรื่อง 2. จำนวนชั่วโมงที่ใช้สอน 3. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง 4. จุดประสงค์เขียนเป็นจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม 5. สาระการเรียนรู้ 6. กิจกรรมการเรียนการสอน 7. สื่อการเรียนการสอน และ 8. การวัดผลประเมินผล

ลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ถือเป็นเครื่องมือสำคัญของผู้สอนที่จะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสามารถสรุปลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีได้จากการศึกษา มีนักวิชาการได้อธิบายลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี ดังนี้

สุวิทย์ มูลคำ และคณะ (2551) ได้กล่าวถึงลักษณะของแผนการจัดการลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีควรมีลักษณะดังนี้

1. กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ไว้ชัดเจน ในการสอนเรื่องนั้น ๆ ต้องการให้ผู้เรียนเกิดคุณสมบัติอะไร หรือด้านใด
2. กำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนไว้ชัดเจน และนำไปสู่ผลการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ได้จริง ระบุบทบาทของครูผู้สอนและผู้เรียนไว้ชัดเจนว่าจะต้องทำอะไรจึงจะทำให้การเรียนการสอนบรรลุผล
3. กำหนดสื่ออุปกรณ์หรือแหล่งเรียนรู้ไว้ชัดเจน จะใช้สื่อ อุปกรณ์หรือแหล่งเรียนรู้อะไรช่วยบ้าง และจะใช้อย่างไร
4. กำหนดวิธีวัดและประเมินผลไว้ชัดเจน จะใช้วิธีการและเครื่องมือในการวัดและประเมินผลใด เพื่อให้บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้นั้น
5. ยืดหยุ่นและปรับเปลี่ยนได้ ในกรณีที่มีปัญหาเมื่อมีการนำไปใช้ หรือไม่สามารถกำหนดการจัดการเรียนรู้อตามแผนนั้นได้ก็สามารถปรับเปลี่ยนเป็นอย่างอื่นได้ โดยไม่กระทบต่อการเรียนการสอน และผลการเรียนรู้

6. มีความทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์ ความเคลื่อนไหวต่าง ๆ และสอดคล้องกับสภาพที่เป็นจริงที่ผู้เรียนดำเนินชีวิตอยู่

7. แปลความได้ตรงกัน แผนการจัดการเรียนรู้ที่เขียนขึ้นจะต้องสื่อความหมายได้ตรงกันเขียนให้อ่านเข้าใจง่าย กรณีมีการสอนแทนหรือเผยแพร่ ผู้นำไปใช้สามารถเข้าใจและใช้ได้ตรงตามจุดประสงค์ของผู้เขียนแผนการจัดการเรียนรู้

8. มีการบูรณาการ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีจะสะท้อนให้เห็นการบูรณาการแบบองค์รวมของเนื้อหาสาระการเรียนรู้และวิธีการจัดการเรียนรู้เข้าด้วยกัน

9. มีการเชื่อมโยงความรู้ไปใช้อย่างต่อเนื่อง เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้นำความรู้และประสบการณ์เดิมมาเชื่อมโยงกับความรู้และประสบการณ์ใหม่ และนำไปใช้ในชีวิตจริงกับการเรียนในเรื่องต่อไป

สงบ ลักษณะ (2544) ได้กล่าวถึงลักษณะของแผนการสอนที่ดีไว้ ดังนี้

1. เป็นแผนการสอนที่มีกิจกรรมให้ผู้เรียนเป็นผู้ลงมือปฏิบัติให้มากที่สุด โดยครูเป็นผู้คอยชี้แนะ ส่งเสริมหรือกระตุ้นให้กิจกรรมดำเนินไปตามความมุ่งหมาย

2. เป็นแผนการสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเป็นผู้ค้นพบคำตอบหรือทำสำเร็จด้วยตนเอง โดยครูพยายามลดบทบาทจากผู้บอกคำตอบมาเป็นผู้คอยกระตุ้นด้วยคำถามหรือปัญหาให้ผู้เรียนคิดแก้ หรือหาแนวทางไปสู่ความสำเร็จในการทำกิจกรรมเอง

3. เป็นแผนการสอนที่เน้นทักษะกระบวนการ มุ่งให้ผู้เรียนรับรู้และนำกระบวนการไปใช้ได้จริง

4. เป็นแผนการสอนที่ส่งเสริมการใช้วัสดุอุปกรณ์ที่จัดหาได้ในท้องถิ่น หลีกเลี่ยงการใช้วัสดุอุปกรณ์สำเร็จรูปราคาสูง

ชวลิต ชูกำแพง (2551) กล่าวว่า แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ดีควรมีลักษณะดังนี้

1. มีผลการเรียนรู้ที่คาดหวังอย่างชัดเจน
2. กิจกรรมการสอนชัดเจนนำไปสู่ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
3. บทบาทและพฤติกรรมของครูในการอำนวยความสะดวกในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ชัดเจน

4. สื่อที่มีความสัมพันธ์สอดคล้องกับเนื้อหา และผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

5. วิธีการประเมินการเรียนรู้ที่ชัดเจนสอดคล้องและมีความหลากหลาย

จากลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีดังกล่าว สรุปได้ว่า ลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีมีลักษณะดังต่อไปนี้

1. มีผลการเรียนรู้ที่คาดหวังอย่างชัดเจน มีความสอดคล้องกับหลักสูตร และแผนการสอนของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ
2. นำไปใช้สอนได้จริงและมีประสิทธิภาพ มีกิจกรรมการสอนชัดเจนนำไปสู่ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
3. เขียนอย่างถูกต้องตามหลักวิชา เหมาะสมกับผู้เรียนและเวลาที่กำหนด นอกจากนี้บทบาทและพฤติกรรมของครูในการอำนวยความสะดวกในการจัดกิจกรรมการเรียน การสอนต้องชัดเจน
4. มีความกระชับชัดเจน ทำให้ผู้อ่านเข้าใจง่ายและเข้าใจได้ตรงกัน สื่อต้องมีความสัมพันธ์สอดคล้องกับเนื้อหา และผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
5. มีรายละเอียดมากพอที่ทำให้ผู้อ่านสามารถนำไปใช้สอนได้
6. ทุกหัวข้อในแผนการสอนมีความสอดคล้องสัมพันธ์กัน
7. วิธีการประเมินการเรียนรู้ต้องชัดเจนสอดคล้องและมีความหลากหลาย

ขั้นตอนการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้

การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ควรเขียนเป็นขั้นตอน โดยนำมาตรฐานหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐานมาจัดการเรียนรู้ ดังนี้

วิมลรัตน์ สุนทรวโรจน์ (2549) กล่าวถึง ขั้นตอนการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

1. ศึกษามาตรฐานการเรียนรู้ และมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นของกลุ่มสาระ การเรียนรู้ที่จัดทำหลักสูตร เพื่อให้เข้าใจเป้าหมายและทิศทางของการจัดการเรียนรู้
2. วิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น เพื่อกำหนดสาระการเรียนรู้ช่วงชั้น และ กำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี รายภาค (เฉพาะระดับมัธยมศึกษาตอนปลายกำหนดสาระ การเรียนรู้เป็นรายภาคเรียน) สาระการเรียนรู้ช่วงชั้นเป็นการกำหนดเนื้อหาที่จะต้องเรียน โดย คำนึงถึงจุดเน้นของหลักสูตร ความต้องการของผู้เรียน ความต้องการของท้องถิ่นและชุมชน จำนวน เวลาที่จัดการเรียนรู้ในแต่ละสัปดาห์ วัยและระดับชั้น ส่วนการกำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี รายภาคเรียนนั้นเป็นการระบุถึงความรู้ทักษะ และคุณลักษณะของผู้เรียน ซึ่งจะเกิดขึ้นหลังจาก การเรียนรู้ในแต่ละปี/ภาค
3. วิเคราะห์สาระการเรียนรู้ช่วงชั้นและผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี/ รายภาคเรียน เพื่อกำหนดเป็นสาระการเรียนรู้รายปี รายภาค กล่าวคือ เป็นเนื้อหาที่จะต้องเรียนให้ สอดคล้องกับสภาพ และความต้องการของท้องถิ่นและชุมชน
4. นำผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี รายภาค และสาระการเรียนรู้รายปี/รายภาค มาพิจารณาเพื่อจัดทำคำอธิบายรายวิชา

5. นำคำอธิบายรายวิชามากำหนดเป็นหน่วยการเรียนรู้ ซึ่งอาจอธิบายได้ว่าเป็นหน่วยการเรียนรู้เปรียบเสมือนบทเรียนหนึ่ง ๆ ซึ่งประกอบด้วยเนื้อหาหลายเรื่องที่มีความสัมพันธ์กัน นอกจากนี้การจัดทำหน่วยอาจใช้หลักการบูรณาการหลายกลุ่มสาระการเรียนรู้เข้าด้วยกัน โดยใช้วิชาใดวิชาหนึ่ง เช่น สังคมศึกษา แล้วนำลักษณะเนื้อหาของกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นที่มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงเข้าด้วยกัน

6. นำหน่วยการเรียนรู้แต่ละหน่วยมาจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้เป็นรายหน่วย

7. นำแผนการจัดการเรียนรู้รายหน่วยมาจัดทำแผนการเรียนรู้รายชั่วโมง

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2550) ได้อธิบายไว้ว่า ขั้นตอนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน สามารถจัดทำได้ตามขั้นตอนดังนี้

1. วิเคราะห์คำอธิบายรายวิชา เพื่อนำไปใช้ในการจัดทำโครงสร้างรายวิชาที่ประกอบด้วย หน่วยการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด หรือผลการเรียนรู้ สาระสำคัญ เวลาเรียน และน้ำหนักคะแนนในแต่ละหน่วย ซึ่งจะเห็นในภาพรวมในระดับรายวิชาว่าผู้สอนจะต้องจัดการเรียนรู้ในแต่ละปีการศึกษา หรือภาคการศึกษาทั้งหมดที่หน่วยการเรียนรู้ ใช้เวลาเรียนเท่าใด

2. วิเคราะห์จุดประสงค์รายวิชา และมาตรฐานรายวิชา โดยพิจารณาจากมาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัด หรือผลการเรียนรู้ เพื่อนำมาเขียนจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยให้ครอบคลุมพฤติกรรมทั้งด้านความรู้ ทักษะ กระบวนการ เจตคติและค่านิยม

3. วิเคราะห์สาระการเรียนรู้โดยวิเคราะห์จากตัวชี้วัด หรือผลการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในแต่ละรายวิชา เพื่อนำมาใช้ในการเลือกและขยายสาระที่เรียนรู้ให้สอดคล้องกับผู้เรียน ชุมชน และท้องถิ่น รวมทั้งวิทยาการและเทคโนโลยีใหม่ ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน

4. วิเคราะห์กระบวนการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด หรือผลการเรียนรู้ ตลอดจนสาระการเรียนรู้ โดยเลือกรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ที่ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมลงมือปฏิบัติจริง มีความน่าสนใจ สอดคล้องกับวัยและธรรมชาติของผู้เรียน สามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันและชีวิตจริงได้

5. วิเคราะห์กระบวนการประเมินผล โดยเลือกใช้วิธีการวัดและประเมินผลที่หลากหลาย ใช้เครื่องมือวัดที่มีความน่าเชื่อถือ และเกณฑ์การประเมินที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

6. วิเคราะห์แหล่งการเรียนรู้ โดยคัดเลือกสื่อการเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้ทั้งในและนอก ห้องเรียนให้เหมาะสมสอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้

อ้อยทิพย์ ทองดี (2544) ได้เสนอขั้นตอนในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตร เพื่อการทำแผนการจัดการเรียนรู้ จะต้องศึกษาหลักการ โครงสร้าง จุดมุ่งหมาย หลักสูตร จุดประสงค์รายวิชา เพื่อจะวิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้ และ เป็นกรอบทิศทางในการจัดการเรียนการสอน

2. ทำความเข้าใจกับคำอธิบายรายวิชา ซึ่งโดยส่วนใหญ่แล้วจะประกอบด้วย 3 ส่วน คือ

2.1 กิจกรรม ข้อความในส่วนนี้หลักสูตรจะวางแนวทางให้ครูผู้สอนจัดกิจกรรม ให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง เพื่อนำไปสู่การเรียนรู้ตามจุดประสงค์ที่กำหนด ข้อความนี้ มักขึ้นต้นด้วยกริยาเพื่อแสดงอาการกระทำ เช่น ศึกษา ปฏิบัติ ทดลอง สังเกต รวบรวม อภิปราย บันทึก เปรียบเทียบ ฯลฯ

2.2 เนื้อหา ข้อความในส่วนนี้หลักสูตรจะวางแนวทางให้ครูผู้สอนทราบ เนื้อหาหลักหรือเรื่องที่ครูผู้สอนจะนำไปจัดการเรียนการสอนให้นักเรียนได้เรียนรู้ ซึ่งครูผู้สอนจะต้อง นำไปวิเคราะห์ร่วมกับกิจกรรม จุดประสงค์ในคำอธิบายรายวิชาเสียก่อน จึงจะทำให้ครูได้เนื้อหาย่อย ในการจัดเรียนรู้ต่อไป ส่วนมากส่วนนี้มักจะขึ้นต้นด้วยคำว่า การ หรือเรื่องราวเกี่ยวกับ หรือเขียนเป็น กิจกรรม

2.3 จุดประสงค์ ข้อความในส่วนนี้จะอยู่ท้ายสุดของคำอธิบายรายวิชา มักจะขึ้นต้นด้วยคำว่า เพื่อ ซึ่งจุดประสงค์ในคำอธิบายรายวิชาจะเป็นจุดประสงค์ปลายทางของ แผนการจัดการเรียนรู้ แต่ละแผนด้วย และจะครอบคลุมทักษะการเรียนรู้ทั้ง 3 ด้าน คือ

2.3.1 ด้านปัญญา (พุทธิพิสัย) เป็นจุดประสงค์ที่มุ่งเน้นความสามารถทาง การคิดของสมอง มักใช้คำว่า เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจ ซึ่งครูควรพัฒนาให้ครบทั้ง 6 ระดับ คือ ความรู้ ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ การประเมินค่า

2.3.2 ด้านจิตใจ (จิตพิสัย) เป็นจุดประสงค์ที่มุ่งเน้นให้นักเรียนมี คุณลักษณะทางจิตใจ มักใช้คำว่า เพื่อให้มีเจตคติที่ดี ชื่นชม เห็นคุณค่า ตระหนัก ซึ่งครูควรพัฒนา ให้ครบทั้ง 5 ระดับ คือ การรับรู้ การตอบสนอง การสร้างคุณค่า การจัดระบบคุณค่า การสร้าง ลักษณะนิสัย

2.3.3 ด้านทักษะ (ทักษะพิสัย) เป็นจุดประสงค์ที่มุ่งเน้นให้นักเรียนได้ ลงมือปฏิบัติ มักใช้คำว่า ปฏิบัติตน สาธิต ทดลอง แก้ปัญหา คิดคำนวณ เป็นต้น ซึ่งครูควรพัฒนา ให้ครบ ทั้ง 5 ระดับ คือ การเลียนแบบ การทำตามแบบ การทำอย่างถูกต้อง การทำอย่างต่อเนื่อง การทำเอง โดยเหมือนธรรมชาติ

3. วิเคราะห์จุดประสงค์ปลายทางเพื่อเขียนเป็นจุดประสงค์นำทาง เพราะจุดประสงค์นำทางจะเป็นสิ่งที่ทำให้ครูผู้สอนรู้ว่าสอนเนื้อหาอะไรบ้าง ในการกำหนด จุดประสงค์นำทางนั้นมีความสำคัญมาก เพราะจะต้องนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

และการวัดผลประเมินผล ดังนั้น เมื่อกำหนดจุดประสงค์นำทางแล้ว ครูผู้สอนต้องวิเคราะห์นำทางว่า ทำให้บรรลุถึงจุดประสงค์ปลายทางแล้วหรือยัง จุดประสงค์นำทางเป็นไปตามขั้นตอนหรือ กระบวนการเรียนรู้หรือไม่ จุดประสงค์นำทางนั้นระบุพฤติกรรมที่สามารถวัดหรือประเมินได้หรือไม่

4. กำหนดระยะเวลาที่ใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอน หมายถึง การกำหนด คาบสอนให้สอดคล้องกับเนื้อหา และจุดประสงค์ปลายทางว่า ในแต่ละจุดประสงค์จะใช้เวลาสอน กี่คาบ ทั้งนี้เพื่อจะได้วางแผนโครงการสอนได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับเนื้อหาและจุดประสงค์

5. กำหนดเทคนิคกระบวนการที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยเลือกใช้เทคนิควิธีการที่เหมาะสม สอดคล้องกับเนื้อหาวิชา สอดคล้องกับนักเรียน โดยเฉพาะ การเน้นให้นักเรียนฝึก ค้นคว้า สังเกต รวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล วิเคราะห์ตัวอย่างที่หลากหลาย สร้างสรรค์และสามารถสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง

6. การเขียนรายละเอียดหรือเนื้อหาสาระของแผนการจัดการเรียนรู้ ตามส่วนประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยมีคำแนะนำ ดังนี้

6.1 การเขียนสาระสำคัญ ต้องคำนึงถึงเรื่องที่จะนำมาให้นักเรียนนั้น คือ เรื่องอะไรดี อย่างไร หรือสำคัญอย่างไร และเรียนแล้วได้อะไร ต้องสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ และเนื้อหา สาระที่ปรากฏในแผนการจัดการเรียนรู้นั้น

6.2 จุดประสงค์การเรียนรู้ ได้แก่จุดประสงค์การเรียนรู้ปลายทาง จุดประสงค์นำทางให้นำมาจากข้อ 3 ได้เลย

6.3 เนื้อหา เพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์นำทางที่กำหนดไว้ ควรระบุว่า ควรเรียนเรื่องอะไรบ้างตามจุดประสงค์นำทาง และควรเขียนเป็นเนื้อหาโดยสรุปหรือ อาจเขียนเป็นข้อ ๆ ส่วนเนื้อหาโดยละเอียดควรเขียนไว้ในส่วนของภาคผนวก เช่น ใบความรู้ หรือเอกสารประกอบการเรียนตามความเหมาะสมเพิ่มเติมก็ได้

6.4 กิจกรรมการเรียนการสอน การที่จะมีการเรียนรู้จุดประสงค์นำทาง จะนำวิธีใดมาทำให้เกิดการเรียนรู้บ้าง และต้องเขียนลำดับขั้นตอน ตั้งแต่เริ่มต้นสอนจนกระทั่ง สิ้นสุดกระบวนการสอนในแผนนั้น ๆ เพื่อมองเห็นพฤติกรรมการสอนจริง ทั้งบทบาทของครูผู้สอน และนักเรียน โดยเน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง นักเรียนเกิดความสนใจปฏิบัติง่ายและเกิดความคิด สร้างสรรค์ของผู้จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้เอง โดยทั่วไปควรมี 3 ขั้นตอน คือ ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ขั้นดำเนินการสอน และขั้นสรุป โดยเทคนิคกระบวนการที่นำมาใช้จะแทรกอยู่ในขั้นดำเนินการสอน

6.5 สื่อการเรียนการสอน ในการเรียนการสอนที่จะทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ นั้นต้องใช้สื่ออุปกรณ์อะไรบ้าง และสื่อที่นำมาใช้ต้องให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ โดยใช้ เวลาสั้น ง่าย ประหยัดและน่าสนใจ ถูกต้องตามหลักวิชาการ เหมาะสมกับเนื้อหาและลักษณะของ นักเรียน

6.6 การวัดผลประเมินผล ในการวัดผลจะต้องรู้ก่อนว่าจะวัดอะไรด้วยเครื่องมืออะไร ควรระบุว่าเครื่องมือวัดผลจะใช้วิธีใด เมื่อใด และมีเกณฑ์การประเมินอย่างไร ตามวัตถุประสงค์นำทางข้อใด เช่น สังเกตพฤติกรรมนักเรียน การปฏิบัติงานกลุ่ม หรือการตรวจผล การปฏิบัติงาน ทดสอบผลสัมฤทธิ์ เครื่องมือวัดใช้เครื่องมืออะไร เช่น แบบสังเกตพฤติกรรม แบบทดสอบ แบบตรวจ (HAND) ผลการปฏิบัติงาน เป็นต้น เมื่อวัดผลแล้วจะนำข้อมูลนั้นไปทำอะไร โดยมีเกณฑ์การ ประเมินผลกำหนดไว้

7. การเขียนบันทึกหลังการสอน เป็นการประเมินผลการสอนว่า ครูผู้สอนนั้นสอนเป็นอย่างไร สอนแล้วนักเรียนได้รับผลอย่างไรบ้าง โดยส่วนใหญ่จะเขียนตามวิธีการวัดผล ประเมินผล นอกจากนี้การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ก็คล้ายกับการเขียนแผนที่แสดงทิศทางไปสู่ จุดประสงค์ของการสอน แผนการจัดการเรียนรู้อาจมีหลายขนาดและมีความหลากหลายความยาว หรือแบบแผน ในการเขียนที่แตกต่างกันไม่ได้ทำให้แผนใดแผนหนึ่งดีกว่าแผนอื่น ๆ แผนการจัดการเรียนรู้คือเครื่องมือซึ่งจะมีประสิทธิภาพได้ ถ้ามีการนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนจริง ครูควรเป็นผู้พัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้และใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่ถูกต้องวิธี จึงจะทำให้การเรียนการสอนเป็นไปตามเป้าหมาย

จากขั้นตอนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ ดังกล่าวสรุปได้ว่า ขั้นตอนการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ ผู้สอนจะต้องดำเนินการตามลำดับ ดังนี้ คือ ศึกษาหลักสูตร วิเคราะห์ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง สารการเรียนรู้ กระบวนการจัดการเรียนรู้ กระบวนการวัดและการประเมินผล แหล่งการเรียนรู้ ศึกษามาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ วิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น สารการเรียนรู้ตัวชี้วัดรายปี รายภาค แล้วกำหนดเป็นสารการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับสภาพบริบทและความต้องการของท้องถิ่นและชุมชน หลังจากนั้นจึงนำตัวชี้วัดชั้นปี และสารการเรียนรู้รายปี มาพิจารณาจัดทำคำอธิบายรายวิชา แล้วจึงกำหนดเป็นหน่วยการเรียนรู้และจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อใช้ในการจัดการเรียนรู้ต่อไป และทุกกระบวนการควรสอดคล้องกับสภาพนักเรียน

ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้

การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ มีนักวิชาการและนักการศึกษาได้ให้ความรู้ การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ดังนี้

ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง การนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปทดลองใช้ตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ แล้วนำไปปรับปรุงเพื่อนำไปสอนจริงให้ได้ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ การวิจัยทางหลักสูตรและการสอนนักวิจัยจะใช้การจัดการเรียนรู้เป็นนวัตกรรมเป็นเครื่องมือในการวิจัย ซึ่งต้องหาคุณภาพของนวัตกรรมที่ใช้นิยามหาค่าประสิทธิภาพ (ซึ่งไม่ใช่ค่าสถิติ)

เป็นขั้นตอนทำการทดลองจริงกับกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้แล้ว สามารถหาประสิทธิภาพของสื่อ (E_1/E_2) ในขั้นตอนการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างด้วย รายละเอียด ดังนี้ (ขวลิต ชูกาแพง, 2553)

1. ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) เป็นค่าที่บ่งบอกว่าการจัดการเรียนรู้นั้น สามารถพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องหรือไม่ภายในกิจกรรมที่กำหนดให้ โดยมีการเก็บ ข้อมูลของผลการเรียนรู้ ซึ่งสามารถสะท้อนให้เห็นถึงพัฒนาการและความงอกงามของผู้เรียนได้ โดยทั่วไปมักจะคำนวณจากคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบย่อย หรือคะแนนจากพฤติกรรมการเรียนหรือคะแนนจากกิจกรรมการเข้ากลุ่ม (ไม่ใช่คะแนนจากการทำแบบฝึกหัดหรือแบบฝึกทักษะ) ซึ่งคำนวณได้จากสูตร

$$E_1 = \frac{\sum x}{N} \times 100$$

เมื่อ E_1 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการ
 $\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนทุกส่วน
 N แทน จำนวนผู้เรียน
 A แทน คะแนนเต็มของทั้งหมด

2. ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) ค่าที่บ่งบอกว่าการจัดการเรียนรู้นั้นส่งผลให้ผู้เรียน เกิดสัมฤทธิ์ผลได้หรือไม่ บรรลุวัตถุประสงค์หรือเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในการจัดการเรียนรู้นั้น มากน้อยเพียงใด ซึ่งคำนวณจากคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ทดสอบหลังเรียน) ของผู้เรียนทุกคน ซึ่งคำนวณได้จากสูตร

$$E_2 = \frac{\sum y}{N} \times 100$$

เมื่อ E_2 แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
 $\sum y$ แทน ผลรวมของคะแนนจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 N แทน จำนวนผู้เรียน
 B แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การหาค่าประสิทธิภาพจะต้องมีการกำหนดเกณฑ์เพื่อใช้ในการพิจารณา โดยเกณฑ์ดังกล่าวนิยมใช้หลักการเรียนแบบรอบรู้คือ ตั้งเกณฑ์ไว้ที่ร้อยละ 80 และยอมรับความผิดพลาดได้ไม่เกินร้อยละ 2.5 ดังนั้นต้องมีประสิทธิภาพไม่ต่ำกว่า $80 - 2.5 = 77.5$ ส่วนการกำหนดเกณฑ์ความผิดพลาดที่ยอมรับได้คือ ไม่ควรเกินร้อยละ 5 นอกจากนั้นยังพิจารณาจากหลายปัจจัย เช่น ประเภทของสื่อวัตกรรมการสติปัญญาของกลุ่มผู้เรียน และวุฒิภาวะของกลุ่มผู้เรียน เป็นต้น โดยทั่วไปในวัตกรรมการสอนที่มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะมักจะกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพต่ำกว่าการพัฒนาการเรียนรู้ ทั้งนี้เนื่องจากการพัฒนาทักษะต้องใช้เวลามากกว่า ยกตัวอย่างเช่น วัตกรรมการเน้นการพัฒนาความรู้ อาจกำหนดเท่ากับ 80/80 ส่วนนวัตกรรมที่เน้นการพัฒนาทักษะต่าง ๆ อาจกำหนด E_1/E_2 ที่ 75/75 เป็นต้น

สรุปได้ว่า เกณฑ์ในการหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ คือ เกณฑ์ 80/80

80 ตัวแรก (E_1) คือ ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคนที่ได้จากคะแนนประเมินพฤติกรรม ผลงานระหว่างเรียน และแบบทดสอบย่อย ซึ่งต้องได้ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ร้อยละ 80 ขึ้นไป ถือเป็นประสิทธิภาพของกระบวนการ

80 ตัวหลัง (E_2) คือ นักเรียนทั้งหมดที่ทำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ขึ้นไป ถือว่าเป็นประสิทธิภาพของผลลัพธ์

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2540) ได้ให้ความหมายของเกณฑ์ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ ไว้ดังนี้

1. เกณฑ์การหาประสิทธิภาพ หมายถึง ระดับประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เป็นระดับที่ผู้จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้จะพึงพอใจว่า หากแผนการจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพถึงระดับนั้นแล้ว แผนการจัดการเรียนรู้นั้นก็มีคุณค่าที่จะนำไปสอนผู้เรียน เกณฑ์การหาประสิทธิภาพ กำหนดเป็นเกณฑ์ที่ผู้สอนคาดหวังว่าผู้เรียนจะเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้เรียนทั้งหมดต่อเปอร์เซ็นต์ของผลการทดสอบหลังเรียนของผู้เรียนทั้งหมด นั่นคือ E_1/E_2 คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ ตัวอย่าง 75/75 หมายความว่า เมื่อเรียนจบแผนการจัดการเรียนรู้แล้ว ผู้เรียนจะสามารถทำแบบฝึกหัดหรืองานได้ผลเฉลี่ย 75% และทำแบบทดสอบหลังเรียนได้ผลเฉลี่ย 75% การที่จะกำหนด E_1/E_2 ให้มีค่าเท่าใดนั้น ให้ผู้สอนพิจารณาตามความเข้าใจ โดยปกติเนื้อหาที่เป็นความรู้ความจำ มักจะตั้งไว้ 80/80, 85/85 หรือ 90/90 ส่วนเนื้อหาที่เป็นทักษะจะตั้งไว้ต่ำกว่านี้ เช่น 75/75 เป็นต้น อย่างไรก็ตามไม่ควรตั้งเกณฑ์ไว้ต่ำ

2. วิธีหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ เมื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้เป็นต้นฉบับแล้วต้องนำไปหาประสิทธิภาพเสร็จแล้วนำไปปรับปรุงแก้ไขตามขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 : 1 (แบบเดี่ยว) คือ นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปทดลองใช้กับผู้เรียน 1 คน คำนวณหาประสิทธิภาพแล้วปรับปรุงให้ดีขึ้น

ขั้นที่ 1 : 10 (แบบกลุ่ม) คือ นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปทดลองใช้กับผู้เรียน 5-10 คน คำนวณหาประสิทธิภาพแล้วปรับปรุงให้ดีขึ้น

ขั้นที่ 1 : 100 (ภาคสนามหรือกลุ่มใหญ่) คือ นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปทดลองใช้กับผู้เรียน 30-100 คน คำนวณหาประสิทธิภาพแล้วปรับปรุงให้ดีขึ้น

เผชิญ กิจระการ (2544) กล่าวว่า การหาประสิทธิภาพของสื่อการสอนใด ๆ มีกระบวนการสำคัญอยู่ 2 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนของการหาประสิทธิภาพตามวิธีการหาประสิทธิภาพเชิงเหตุผล (Rational Approach) และขั้นตอนการหาประสิทธิภาพตามวิธีการหาประสิทธิภาพเชิงประจักษ์ (Empirical Approach) ทั้งสองวิธีนี้ควรทำควบคู่กันไปจึงจะมั่นใจได้ว่าสื่อหรือเทคโนโลยีการเรียนการสอนที่ผ่านกระบวนการหาประสิทธิภาพจะเป็นที่ยอมรับได้มีรายละเอียด ดังนี้

1. วิธีการหาประสิทธิภาพเชิงเหตุผล (Rational Approach) เป็นการหาประสิทธิภาพโดยใช้หลักของความรู้และเหตุผลในการตัดสินใจตัดสินคุณค่า ซึ่งเป็นการหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และความเหมาะสมในด้านความถูกต้องของการนำไปใช้ (Usability) ผลจากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนจะนำมาหาประสิทธิภาพโดยใช้สูตร ดังนี้

$$CVR = \frac{2Ne}{N} - 1$$

เมื่อ CVR แทน ประสิทธิภาพเชิงเหตุผล

Ne แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญที่ยอมรับ (Number of Panelists Who Had Agreement)

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด (Total Number of Panelists)

ผู้เชี่ยวชาญจะประเมินสื่อการเรียนการสอนตามแบบประเมินที่สร้างขึ้น ในลักษณะของแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) (นิยมใช้มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ) นำค่าเฉลี่ยที่ได้จากแบบประเมินของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนไปแทนค่าในสูตร สำหรับค่าเฉลี่ยของผู้เชี่ยวชาญที่ยอมรับจะต้องอยู่ในระดับมากขึ้นไป คือ ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50-5.00 ค่าที่คำนวณได้ต้องสูงกว่าค่าในตารางตามจำนวนผู้เชี่ยวชาญ ถ้าค่าที่คำนวณได้ไม่ถึงเกณฑ์ที่กำหนด จะต้องปรับปรุงแก้ไขสื่อและนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาใหม่

2. วิธีการหาประสิทธิภาพเชิงประจักษ์ (Empirical Approach) วิธีการนี้จะนำไปทดลองใช้กับกลุ่มผู้เรียนเป้าหมาย การหาประสิทธิภาพของสื่อส่วนใหญ่ใช้วิธีนี้ ประสิทธิภาพส่วนใหญ่จะพิจารณาจากเปอร์เซ็นต์การทำแบบฝึกหัดหรือกระบวนการเรียนหรือแบบทดสอบย่อย โดยแสดงเป็นค่าตัวเลข 2 ตัว เช่น $E_1/E_2 = 80/80$, $E_1/E_2 = 85/85$, $E_1/E_2 = 90/90$ เป็นต้น เกณฑ์ประสิทธิภาพ (E_1/E_2) มีความหมายแตกต่างกันหลายลักษณะในที่นี้จะยกตัวอย่าง $E_1/E_2 = 80/80$ ดังนี้

2.1 เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 1 ตัวเลข 80 ตัวแรก (E_1) คือ ผู้เรียนทั้งหมดทำแบบฝึกหัดหรือแบบทดสอบย่อยได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ถือเป็นประสิทธิภาพของผลลัพธ์ส่วนการหา E_1 และ E_2 ใช้สูตร ดังนี้

$$E_1 = \frac{\frac{\sum x}{N}}{A} \times 100$$

เมื่อ E_1 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการ
 $\sum x$ แทน คะแนนของแบบฝึกหัดหรือแบบทดสอบย่อยทุกชุดรวมกัน
 A แทน คะแนนเต็มของแบบฝึกหัดทุกชุดรวมกัน
 N แทน จำนวนผู้เรียนทั้งหมด

$$E_2 = \frac{\frac{\sum y}{N}}{B} \times 100$$

เมื่อ E_2 แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
 $\sum y$ แทน คะแนนรวมของแบบทดสอบหลังเรียน
 B แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน
 N แทน จำนวนผู้เรียนทั้งหมด

2.2 เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 2 ตัวเลข 80 ตัวแรก (E_1) คือ จำนวน ผู้เรียนร้อยละ 80 ทำแบบทดสอบหลังเรียน (Posttest) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ทุกคน ส่วนตัวเลข 80 ตัวหลัง (E_2) คือ ผู้เรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียนครั้งนั้น ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80

2.3 เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 3 ตัวเลข 80 ตัวแรก (E_1) คือ จำนวนผู้เรียนร้อยละ 80 ทำแบบทดสอบหลังเรียน (Posttest) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ทุกคน ส่วนตัวเลข

80 ตัวหลัง (E_2) คือ คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ที่ผู้เรียนทำเพิ่มขึ้นจากแบบทดสอบหลังเรียน (Posttest) โดยเทียบกับคะแนนที่ทำได้อ่อนเรียน (Pretest)

2.4 เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 4 ตัวเลข 80 ตัวแรก (E_1) คือ ผู้เรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียน (Posttest) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ทุกคน ส่วนตัวเลข 80 ตัวหลัง (E_2) คือ ผู้เรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียน (Posttest) แต่ละข้อถูกมีจำนวนร้อยละ 80 ถ้าผู้เรียนทำข้อสอบข้อใดถูกมีจำนวนผู้เรียนไม่ถึงร้อยละ 80 แสดงว่า สื่อไม่มีประสิทธิภาพและชี้ให้เห็นว่า จุดประสงค์ที่ตรงกับข้อนั้นมีความบกพร่อง

สรุปได้ว่า การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง การนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปทดลองใช้ (Try-Out) ตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ แล้วนำผลที่ได้มาปรับปรุงเพื่อนำไปทดลองสอนจริง (Trial Run) ให้ได้ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

ดัชนีประสิทธิผล

ผู้ศึกษาได้ศึกษาเรื่องความหมายของดัชนีประสิทธิผลและสูตรการคำนวณดัชนีประสิทธิผล รายละเอียดดังนี้

กระทรวงศึกษาธิการ (2545) ได้กล่าวถึงดัชนีประสิทธิผลว่า ดัชนีประสิทธิผลเป็นค่าสถิติที่ใช้ในการประเมินสื่อประกอบการเรียนการสอน ซึ่งอาจเป็นบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน สื่อประสมต่าง ๆ แบบเรียนสำเร็จรูป แบบฝึกทักษะ หรือแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยกลวิธีสอนต่าง ๆ ก็ได้ ซึ่งถือว่าเป็นค่าที่แสดงความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งเรียนรู้จากสื่อหรือแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้สอนพัฒนาขึ้นมาด้วยกลวิธีสอนที่เหมาะสมและสอดคล้องกับเนื้อหา โดยมีสูตรคำนวณ ดังนี้

$$E.I. = \frac{\text{ผลรวมของคะแนนหลังเรียน} - \text{ผลรวมของคะแนนก่อนเรียน}}{(\text{จำนวนผู้เรียน} \times \text{คะแนนเต็ม}) - (\text{ผลรวมของคะแนนก่อนเรียน})}$$

ดัชนีประสิทธิผลสามารถนำมาประยุกต์ใช้เพื่อประเมินผลสื่อในการจัดการเรียนรู้ที่ผลิตขึ้น โดย Hovland เฟซิญ กิระการ (2544) ได้เสนอดัชนีประสิทธิผล ซึ่งคำนวณได้จากการหาความแตกต่างของการทดสอบก่อนการทดลอง และการทดสอบหลังการทดลอง ด้วยคะแนนสูงสุดที่สามารถทำเพิ่มขึ้นได้ เสนอค่าความสัมพันธ์ของการทดลองจะสามารถกระทำได้อย่างถูกต้องและแน่นอน จะต้องคำนึงถึงความแตกต่างของคะแนนพื้นฐาน (คะแนนก่อนเรียน) และคะแนนที่

สามารถกระทำได้สูงสุด ดัชนีประสิทธิผลจะเป็นตัวชี้ถึงขอบเขต และประสิทธิภาพสูงสุดของสื่อ ค่าดัชนีประสิทธิผลจะมีค่าอยู่ระหว่าง -1.00 ถึง 1.00 ในสภาพการเรียนรู้เพื่อรอบรู้ ซึ่งนักเรียนแต่ละคนจะต้องเรียนให้ถึงเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งในกรณีค่าดัชนีประสิทธิผลอาจจะมีค่าได้ถึง 1.00

1. การวิเคราะห์ค่าและตีความหมาย

1.1 ถ้าดัชนีประสิทธิผลมีค่าเป็นลบเกิดขึ้นเมื่อใด/มีความหมายว่าอย่างไร ดัชนีประสิทธิผลมีค่าเป็นลบจะเกิดขึ้นได้ในกรณีที่ผลรวมของคะแนนหลังเรียนทุกคน ซึ่งเป็นตัวตั้งของเศษในสูตรมีค่าน้อยกว่าผลรวมของคะแนนก่อนเรียนทุกคน หมายความว่า ก่อนเรียนผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานติดตัวมาอยู่ระดับหนึ่งตามคะแนนที่ทำได้ในการสอบก่อนเรียนและหลังจากเรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้ของเราแล้ว และสอบหลังเรียนปรากฏว่าคะแนนสอบยิ่งได้น้อยลงกว่าการสอบก่อนเรียน จึงสรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ของเราไม่มีประสิทธิภาพ เพราะทำให้ผู้เรียนสับสนและยังไปทำลายความรู้เดิมของผู้เรียนอีกด้วย ไม่มีความก้าวหน้าทางการเรียน ซึ่งในความเป็นจริงคงเป็นไปได้ยากที่คะแนนสอบหลังเรียนจะมีค่าน้อยกว่าคะแนนสอบก่อนเรียน แต่ถ้าวิเคราะห์ตามทฤษฎีก็จะเป็นดังกล่าว

1.2 ถ้าดัชนีประสิทธิผลมีค่าเป็น 0 เกิดขึ้นเมื่อใด/มีความหมายว่าอย่างไร ดัชนีประสิทธิผลมีค่าเป็น 0 จะเกิดขึ้นได้ในกรณีที่ผลรวมของคะแนนหลังเรียนทุกคน ซึ่งเป็นตัวตั้งของเศษในสูตรมีค่าเท่ากับผลรวมของคะแนนก่อนเรียนทุกคน หมายความว่า ก่อนเรียนผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานติดตัวมาอยู่ระดับหนึ่งตามคะแนนที่ทำได้ในการสอบก่อนเรียน หลังจากเรียนจากแผนการจัดการเรียนรู้ของเราแล้ว และสอบหลังเรียน ปรากฏว่าผลรวมของคะแนนสอบหลังเรียนทุกคนเท่ากับผลรวมของคะแนนสอบ ก่อนเรียนทุกคน สรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ของเราไม่มีประสิทธิภาพ เพราะความรู้ของผู้เรียนไม่มีความก้าวหน้าขึ้นเลย ถึงแม้จะไม่ทำลายความรู้เดิมของผู้เรียนเหมือนกรณีแรกก็ตาม

1.3 ถ้าดัชนีประสิทธิผลมีค่าเป็นบวกเกิดขึ้นเมื่อใด/มีความหมายว่าอย่างไร ดัชนีประสิทธิผลมีค่าเป็นบวกจะเกิดขึ้นได้ในกรณีที่ผลรวมของคะแนนหลังเรียนทุกคน ซึ่งเป็นตัวตั้งของเศษในสูตรมีค่ามากกว่าผลรวมของคะแนนก่อนเรียนทุกคน สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้จะมีประสิทธิภาพ คือ ผลการสอบหลังเรียนสูงกว่าการสอบก่อนเรียน แสดงว่าหลังจากการจัดการเรียนรู้ทำให้ผู้เรียนมีความก้าวหน้าในการเรียนตามตัวเลขบวกของดัชนีประสิทธิผลที่ออกมา นิยมแสดงค่าดัชนีประสิทธิผลในรูปทศนิยม 4 ตำแหน่ง และแสดงเป็นร้อยละ

1.4 ดัชนีประสิทธิผลจะมีค่าสูงสุด เมื่อคะแนนสอบหลังเรียนของผู้เรียนได้เต็มทุกคน ไม่ว่าคะแนนสอบก่อนเรียนของผู้เรียนแต่ละคนจะได้เท่าไรก็ตาม กรณีนี้เมื่อแทนค่าสูตรเพื่อหา ดัชนีประสิทธิผล เศษและส่วนจะมีค่าเท่ากัน ซึ่งจะทำให้ “ค่าดัชนีประสิทธิผลมีค่าเท่ากับ 1.00 หรือ คิดเป็นร้อยละ 100”

2. ขั้นตอนในการนำค่าดัชนีประสิทธิผลไปใช้ในการสอน

2.1 สร้างเครื่องมือหลัก คือ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่มีประสิทธิภาพครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมดที่เราจะทดลอง สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้หรือผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง มีอำนาจจำแนก ความยากง่ายพอเหมาะ และมีความเชื่อมั่นตามเกณฑ์

2.2 นำแบบทดสอบฯ ไปสอบนักเรียนก่อนเรียน แล้วบันทึกผลการสอบไว้

2.3 สอนนักเรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่เตรียมไว้จนจบเนื้อหาทั้งหมด

2.4 นำแบบทดสอบฯ ชุดเดิมไปสอบนักเรียนอีกครั้งหลังเรียน

2.5 นำผลการสอบก่อนเรียน และผลการสอบหลังเรียนไปคำนวณหาค่าดัชนีประสิทธิผล แล้ววิเคราะห์ และรายงานผล

เผชิญ กิจระการ และสมนึก ภัททิยธนี (2545) ได้เสนอการคำนวณหาค่าแบบ t-test (แบบ Dependent Samples) หรือหาค่าดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index :E.I.) มีรายละเอียดดังนี้

1. การหาพัฒนาการที่เพิ่มขึ้นของผู้เรียนโดยอาศัยการหาค่า t-test (แบบ Dependent Samples) เป็นการพิจารณาว่านักเรียนมีพัฒนาการเพิ่มขึ้นอย่างเชื่อถือได้หรือไม่ โดยทำการทดสอบนักเรียนทุกคนก่อนเรียน (Pretest) และหลังเรียน (Posttest) แล้วนำมาหาค่า t-test (แบบ Dependent Samples) หากมีนัยสำคัญทางสถิติก็ถือว่านักเรียนกลุ่มที่ผู้วิจัยกำลังศึกษามีพัฒนาการเพิ่มขึ้นอย่างเชื่อถือได้

2. การหาพัฒนาการที่เพิ่มขึ้นของผู้เรียนโดยอาศัยการหาค่าดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index: E.I.) มีสูตรดังนี้

$$E.I. = \frac{P_2 - P_1}{\text{total} - P_1}$$

เมื่อ P_1 แทน ผลรวมของคะแนนก่อนเรียนทุกคน

P_2 แทน ผลรวมของคะแนนหลังเรียนทุกคน

total แทน ผลคูณของจำนวนนักเรียนกับคะแนนเต็ม

ข้อสังเกตบางประการเกี่ยวกับค่า E.I.

1. E.I. เป็นเรื่องอัตราส่วนของผลต่าง จะมีค่าสูงสุดเป็น 1.00 ส่วนค่าต่ำสุดไม่สามารถกำหนดได้เพราะมีค่าต่ำกว่า -1.00 ก็ได้ และถ้าเป็นค่าลบแสดงว่าคะแนนผลสอบก่อนเรียนมากกว่าหลังเรียน ซึ่งมีความหมายว่าระบบการเรียนการสอนหรือสื่อที่ใช้ไม่มีคุณภาพ

2. การแปลผล ถ้า E.I. ในตารางในบทที่ 4 (ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของวิทยานิพนธ์) (Thesis) หรือการค้นคว้าอิสระ (Independent Study) มักจะใช้ข้อความไม่เหมาะสม ทำให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายของ E.I. ผิดจากความเป็นจริง เช่น E.I. มีค่าเท่ากับ 0.6240 ก็มักจะกล่าวว่า “ค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.6240 ซึ่งแสดงว่านักเรียนมีคะแนนเพิ่มขึ้น ร้อยละ 62.40” ซึ่งในความเป็นจริงค่า E.I. เท่ากับ 0.6240 เพราะคิดเทียบจากค่า E.I. จะมีค่า 62.40 จึงควรใช้ข้อความว่า “ค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.6240 แสดงว่านักเรียนมีคะแนนเพิ่มขึ้น 0.6240 หรือคิดเป็นร้อยละ 62.40” (ไม่ใช่แสดงว่า นักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 62.40)

3. ถ้าค่าของ E_1/E_2 ของแผนการเรียนรู้สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด และเมื่อหา E.I. พบว่ามีพัฒนาการเพิ่มขึ้นถึงระดับหนึ่งที่ผู้วิจัยพอใจ หากคำนวณค่าความคงทนด้วยโดยใช้สูตร t-test (แบบ Dependent Samples) ก็ไม่ได้แปลว่าจะมีนัยสำคัญ (เพราะผู้วิจัยคาดหวังว่าหากสื่อหรือแผนการเรียนรู้มีคุณภาพ ผลการเรียนรู้หลังสอนเมื่อผ่านไประยะหนึ่ง เช่น ผ่านไป 2 สัปดาห์กับผลการเรียนรู้หลังเรียนจบจะต้องไม่แตกต่างกัน) จากการศึกษาค้นคว้า

สรุปได้ว่า ดัชนีประสิทธิผล หมายถึง ตัวเลขแสดงความก้าวหน้าในการเรียนของผู้เรียน โดยเปรียบเทียบจากคะแนนที่เพิ่มขึ้นจากคะแนนการทดสอบก่อนเรียนกับคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียน และคะแนนเต็มหรือคะแนนสูงสุดกับคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

1. งานวิจัยการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยตามรูปแบบการอ่านจากภาพ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่าน พบงานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวข้องสรุปได้ดังนี้

สุรีพรรณ ฉันทจิตร (2557) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้วิธีการสอนแบบ PWIM (Picture Word Inductive model) วัตถุประสงค์การวิจัย คือ 1) เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ และ 2) ศึกษาความพึงพอใจจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ด้านการเขียนคำศัพท์ ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยวิธีการสอนแบบ PWIM กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนเทศบาล 3 สามัคคีวิทยาคาร จำนวน 33 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1) แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเขียน คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบ PWIM จำนวน 10 แผน

แผนละ 2 ชั่วโมง 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ และ 3) แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษตามแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบ PWIM ได้คะแนนเฉลี่ย 21.60 คิดเป็น ร้อยละ 72.02 และจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์เฉลี่ยร้อยละ 70 มีจำนวน 24 คน ของจำนวนนักเรียน ทั้งหมด 33 คน คิดเป็นร้อยละ 72.72 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และนักเรียนมีความพึงพอใจหลังจัดการเรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบ PWIM อยู่ในระดับมาก

ธารีรัตน์ อรุณศรี (2561) การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้รูปแบบการสอนแบบอุปนัยโดยใช้ภาพ-คำ (PWIM) เรื่อง Learning English vocabulary is fun and ผลการศึกษาพบว่า 1. แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้รูปแบบการสอนแบบอุปนัยโดยใช้ภาพ-คำ (PWIM) เรื่อง Learning English vocabulary is fun and easy สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านเหล่าป่าสา มีค่าประสิทธิภาพรวมเท่ากับ 82.81/81.21 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ 2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านเหล่าป่าสา ที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้รูปแบบการสอนแบบอุปนัยโดยใช้ภาพ-คำ (PWIM) เรื่อง Learning English vocabulary is fun and easy สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านเหล่าป่าสา มีคะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียน 3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านเหล่าป่าสา ที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้รูปแบบการสอนแบบอุปนัยโดยใช้ภาพ-คำ (PWIM) เรื่อง Learning English vocabulary is fun and easy สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านเหล่าป่าสา นักเรียนมีความพึงพอใจโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

สุพัตรา ศรีธรรมมา และอุบลวรรณ ส่งเสริม (2562) ได้ทำการศึกษาการพัฒนาความสามารถในการอ่านและการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้แบบ PWIM ร่วมกับแผนผังความคิด การวิจัยในครั้งนี้มีจุดประสงค์การวิจัย 1) เปรียบเทียบความสามารถการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบ PWIM ร่วมกับแผนผังความคิด 2) เปรียบเทียบความสามารถการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบ PWIM ร่วมกับแผนผังความคิด และ 3) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ PWIM ร่วมกับแผนผังความคิด กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/2 จำนวน 22 คน โรงเรียนวัดเทพประสิทธิ์คณาวาส เครื่องมือที่ใช้ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้ 2) แบบประเมินความสามารถการอ่าน สะกดคำ 3) แบบประเมินความสามารถการเขียนสะกดคำ และ

4) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ PWIM ร่วมกับแผนผังความคิด สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และสถิติทดสอบที (t-test) ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการ ประเมินความสามารถการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบ PWIM ร่วมกับแผนผังความคิดหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ผลการประเมินความสามารถการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบ PWIM ร่วมกับแผนผังความคิดหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ PWIM ร่วมกับแผนผังความคิดโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

สุนิสา มามีสุข (2563) ได้ทำการการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์ ภาษาอังกฤษโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ PICTURE WORD INDUCTIVE MODEL ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองโสน อำเภอเลาขวัญ จังหวัดกาญจนบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 4 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีดังต่อไปนี้ 1) แผนภูมิรูปภาพ จำนวน 2 แผนภูมิซึ่งประกอบไปด้วย 1.1) ชุดรูปภาพที่ใช้เป็นสื่อในการจัดการเรียนรู้ จำนวน 2 ชุด 2) แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้คำศัพท์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนรู้คำศัพท์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 4) แบบสังเกตพฤติกรรม การเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 3 ที่ใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model 5) แบบสอบถามความพึงพอใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และการทดสอบ ค่าสถิติที (t-test) แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน ผลการวิจัยพบว่า 1. ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2. นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน เมื่อมีรูปภาพ กล้าแสดงออก ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม สามารถออกเสียงคำศัพท์และ สะกดคำได้อย่างถูกต้อง เมื่อเห็นรูปภาพ เขียนวลีหรือแต่งประโยคสั้น ๆ ทบทวนประโยคและคำศัพท์ โดยใช้แผนภูมิรูปภาพได้ 3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

2. วิจัยที่เกี่ยวกับการอ่านสะกดคำ

มีผู้สนใจทำการวิจัยเกี่ยวกับการสะกดคำ ซึ่งสรุปได้ดังนี้

ชูลิพร มณีนิล (2549) ศึกษา เรื่องการพัฒนาแผนการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การอ่านสะกดคำยาก และการใช้คำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้วยแบบฝึกทักษะ ผลการวิจัย

พบว่า แผนการสอนเรื่องการสะกดคำยาก และการใช้คำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้วยแบบฝึกทักษะ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 90.93/85.20 ดัชนีประสิทธิผลของแผนการสอน มีค่าเท่ากับ 0.6845 คิดเป็นร้อยละ 68.45 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อแบบฝึกทักษะ มีค่าเท่ากับ 4.75 หมายความว่า มีความเหมาะสมมากที่สุด

อัมพวรรณ โคโตลี (2550) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ และแบบฝึกทักษะการสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลศรีวิไล สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 3 โดยมีความมุ่งหมายเพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพแผนการจัดการเรียนรู้ และแบบฝึกทักษะการสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 หาค่าดัชนีประสิทธิผลแผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะการสะกดคำ เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างคะแนนสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนและศึกษาความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนที่เรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะการสะกดคำ อยู่ในระดับมาก

ไพรินทร์ พึ่งพงษ์ (2556) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและการเขียนสะกดคำที่มีสระประสมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้ยุทธวิธีพหุปัญญา แผนที่ความคิดและแบบฝึกเสริมทักษะ วัตถุประสงค์การวิจัย คือ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านและเขียนสะกดคำที่มีสระประสม และ 2) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ยุทธวิธีพหุปัญญา แผนผังความคิดและแบบฝึกเสริมทักษะ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ห้องลีลาวดี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร (ปฐมวัยและ ประถมศึกษา) จำนวน 33 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1) แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านและการเขียนสะกดคำที่มีสระประสมโดยใช้ยุทธวิธีพหุปัญญา แผนผังความคิดและแบบฝึกเสริมทักษะ 2) แบบฝึกเสริมทักษะการเขียนสะกดคำที่มีสระประสม 3) แบบฝึกอ่านสะกดคำที่มีสระประสม 4) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านและการเขียนสะกดคำที่มีสระประสม และ 5) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ยุทธวิธีพหุปัญญา แผนผังความคิดและแบบฝึกเสริมทักษะ จากการศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและการเขียนสะกดคำที่มีสระประสมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้ยุทธวิธีพหุปัญญา แผนผังความคิดและแบบฝึกเสริมทักษะหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ขวัญณา บุญนิธิ (2564) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาทักษะด้านการอ่านสะกดคำนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกวินิจฉัยเป็นรายบุคคล ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาทักษะด้านการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกวินิจฉัยเป็นรายบุคคล ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาทักษะด้านการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษา

ปีที่ 1 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 11.00 คะแนน และ 16.40 คะแนนตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า คะแนนทดสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่า ทักษะการอ่านสะกดคำมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 16.40 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 82.00 คะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ณริณัฐพัชร คงแสงจันทร์ (2565) ได้ศึกษาเรื่อง การเปรียบเทียบความสามารถการอ่านและเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบ Picture Word Inductive Model (PWIM) กับวิธีการสอนปกติ ผลการศึกษาพบว่า ความสามารถอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนแบบ PWIM สูงกว่านักเรียนที่เรียนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความสามารถเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนแบบ PWIM สูงกว่านักเรียนที่เรียนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความสามารถอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนแบบ PWIM หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความสามารถเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนแบบ PWIM หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

งานวิจัยต่างประเทศ

Bouhard (2002) ได้ศึกษาความรู้เรื่อง คำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีความสำคัญอย่างมากระหว่างการอ่านและการสะกดคำ แต่การปฏิบัติงานการอ่านและการสะกดคำของนักเรียนก็มักจะแสดงให้เห็นความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในความถูกต้องและความผิดพลาดของคำ การวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษาการสะกดคำตามความรู้เรื่องคำเชิงพัฒนาใน 4 ด้าน ผลการศึกษาพบว่า การปฏิบัติงานการอ่านของนักเรียนดีกว่าการปฏิบัติงานการสะกดคำอย่างมีนัยสำคัญ และพบว่ามีผลของงานอย่างมีนัยสำคัญต่อระดับความรู้เรื่องคำของนักเรียน การวิเคราะห์เชิงคุณภาพในความผิดด้านการอ่านพบว่า ความผิดเกี่ยวข้องกับลักษณะทางอักษรวิธีที่เหมือนกันในทุกงาน ในที่สุดได้ศึกษาการให้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการสะกดคำ และความรู้เรื่องคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

Loh (2010) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการเปรียบเทียบทักษะการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนเชิงบรรยายและการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบ PWIM วัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อเปรียบเทียบทักษะการเขียนโดยการสอนเชิงบรรยายกับการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบ PWIM ในการศึกษาครั้งนี้มีกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ประเทศอินโดนีเซีย พบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีการสอน PWIM มีพัฒนาทักษะการเขียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีการสอนเชิงบรรยาย

Perkins (2013) ที่ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ในรายวิชาภาษาอังกฤษระหว่างวิธีการสอน PWIM กับวิธีปกติ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของประเทศสวีเดน พบว่า นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่เรียนด้วยวิธีการสอน PWIM มีผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ในวิชาภาษาอังกฤษมากกว่าวิธีการสอนปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

Nasution และ Murni (2013) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการปรับปรุงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้คำถามด้วยรูปแบบ Picture Word Inductive Model ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อปรับปรุงผลสัมฤทธิ์ในการใช้คำถามของนักศึกษาโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model ในรายวิชาเอก SMA เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ การทดสอบเชิงปริมาณและบันทึกประจำวัน/การสัมภาษณ์/รายการสังเกต/และแบบสอบถาม ข้อมูลเชิงคุณภาพ พบว่า คะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาในรอบแรกหลังจากการทดลองมีค่าเฉลี่ย 68.10 ซึ่งคะแนนเฉลี่ยในรอบที่สองมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 80.63 ซึ่งจะเห็นได้ว่าการจัดการเรียนรู้แบบ PWIM สามารถช่วยปรับปรุงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้โดยใช้คำถามของนักศึกษาให้สูงขึ้น

Ferlazzo และ Sypnieski (2017) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาการสอนคำศัพท์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองโดยใช้วิธีการสอน PWIM ในการศึกษาครั้งนี้มีกลุ่มตัวอย่าง คือ ครูที่สอนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 2 ในโรงเรียนประถมศึกษา ประเทศฝรั่งเศส พบว่า ครูที่ใช้วิธีการสอน PWIM ในการพัฒนาการสอนคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพในการสอนคำศัพท์มากขึ้น

จากการศึกษางานวิจัยและเอกสารทางวิชาการที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ เกี่ยวกับการเรียนรู้การอ่านและการเขียนมาใช้ในการเรียนการสอน สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้ภาษาไทยตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านและการเขียนนั้นช่วยให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น นักเรียนมีความกระตือรือร้น สนุกสนาน มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน ส่งผลให้นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำอ่าน สะกดคำและสามารถเขียนคำและเขียนสะกดคำได้เพิ่มมากขึ้น ทำให้มีพัฒนาการด้านการอ่านและการเขียนที่สูงขึ้น

กรอบแนวคิดในการวิจัย

1. การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านจากภาพ (Picture Word Inductive Model, PWIM) หมายถึง การจัดการเรียนรู้ที่ใช้ภาพในการสอนในการฝึกทักษะการอ่านและการเขียน โดยเรียนรู้ผ่านทางสายตาการมองเห็นรูปภาพและการได้ยินผ่านทางหู แล้วเชื่อมโยงสิ่งที่ได้เห็นและได้ยินจากข้อความรูปภาพ ก่อนนำไปสู่การสร้างข้อความ ประโยค โดยขั้นตอนการจัดการเรียน

การสอนเป็นกระบวนการเรียนการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของรูปแบบการสอนที่กำหนดไว้ มีทั้งหมด 4 ขั้นตอน ดังนี้ (สง่า วงศ์ไชย, 2562)

ขั้นที่ 1 เลือกและระบุคำศัพท์จากภาพ (select picture and identify words)

ขั้นที่ 2 เชื่อมโยงคำศัพท์ (linking words)

ขั้นที่ 3 จัดกลุ่มคำศัพท์ (classify words)

ขั้นที่ 4 ประยุกต์ใช้คำศัพท์ (applied words)

ผู้วิจัยจึงนำมากำหนดกรอบแนวคิด ปรัชญาภาพประกอบ 2

ตัวแปรต้น

ตัวแปรตาม

ขั้นที่ 1 เลือกและระบุคำศัพท์จากภาพ

(select picture and identify words)

ขั้นที่ 2 เชื่อมโยงคำศัพท์ (linking words)

ขั้นที่ 3 จัดกลุ่มคำศัพท์ (classify words)

ขั้นที่ 4 ประยุกต์ใช้คำศัพท์ (applied words)

การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านสะกด

คำของนักเรียนชั้นประถมศึกษา

โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word
Inductive Model

ภาพประกอบ 2 กรอบแนวคิดในการวิจัย

พูน ปณ จิตโต ชีเว

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษา โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model การดำเนินการวิจัยนำเสนอตามลำดับดังนี้

1. กลุ่มเป้าหมาย
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษา โรงเรียนพระกุมารมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 23 คน ได้มาจากการคัดกรองโครงการคลินิกภาษา โดยการประเมินการทดสอบความสามารถพื้นฐานด้านการอ่านสะกดคำ ปีการศึกษา 2566

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลมีดังนี้ เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าประกอบด้วย 2 ชนิด ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ที่จัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 8 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 16 ชั่วโมง

2. แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเพื่อจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา เป็นแบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษา

ซึ่งวิธีการสะกดคำที่ผู้วิจัยสนใจนำมาใช้ศึกษา คือ วิธีการสะกดคำตามรูปคำ โดยแบบประเมินความสามารถการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษา แบ่งเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 45 ข้อ ใช้จริงจำนวน 30 ข้อ (30 คะแนน) ใช้เวลา 45 นาที

ตอนที่ 2 สร้างแบบทดสอบการอ่านสะกดคำ คำศัพท์มาตราตัวสะกด จำนวน 40 ข้อ (20 คะแนน)

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

1. แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย

แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ที่จัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

1.1 ศึกษารายละเอียดและวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 1 การอ่าน

1.2 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการการอ่าน ตามแนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model

1.3 ศึกษารายละเอียดและวิเคราะห์รูปแบบของแผนการจัดการเรียนรู้แล้วกำหนดรูปแบบของแผนการจัดการเรียนรู้โดยแต่ละแผน มีองค์ประกอบดังนี้

1.3.1 มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

1.3.2 จุดประสงค์การเรียนรู้

1.3.3 สาระสำคัญ

1.3.4 คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1.3.5 ชิ้นงาน/ภาระงาน

1.3.6 กิจกรรมการเรียนรู้

1.3.7 สื่อและแหล่งการเรียนรู้

1.3.8 การวัดและประเมินผล

1.3.9 การบันทึก หลังสอน

1.4 กำหนดเนื้อหาและระยะเวลาในการทดลอง เพื่อสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ การอ่านสะกดคำที่จัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model แผนการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model นี้ได้กำหนดขั้นตอนตามรูปแบบของ สง่า วงศ์ไชย (2562) มีทั้งหมด 4 ขั้นตอน ขั้นที่ 1 เลือกและระบุคำศัพท์จากภาพ (select picture and identify words)

ขั้นที่ 2 เชื่อมโยงคำศัพท์ (linking words) ขั้นที่ 3 จัดกลุ่มคำศัพท์ (classify words) ขั้นที่ 4 ประยุกต์ใช้คำศัพท์ (applied words) และศึกษาคำศัพท์จากคำศัพท์พื้นฐาน นำมาสร้างเป็นรูปภาพที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง

1.5 เสนอแผนการจัดการเรียนรู้ต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องทางด้านเนื้อหา การใช้ถ้อยคำภาษา และปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้อง

1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างเสร็จแล้วเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความเหมาะสม ความถูกต้อง ความเที่ยงตรงของจุดประสงค์และเนื้อหา ตลอดจนความสอดคล้องของกิจกรรมการจัดการเรียนการสอน สื่อ การวัดประเมินผลของแผนการจัดการเรียนรู้ พิจารณาให้คำแนะนำในส่วนที่บกพร่อง เพื่อให้ข้อเสนอแนะแล้วนำมาปรับปรุง

1.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้พร้อมด้วยแบบประเมิน เสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบและเสนอแนะในด้านผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง เนื้อหาสาระการเรียนรู้รูปแบบการเขียนแผนการเรียนรู้ กิจกรรมการจัดกระบวนการเรียนรู้ และการวัดผลประเมินผลผู้เชี่ยวชาญประกอบด้วย

1.7.1 รองศาสตราจารย์ ดร.อพนันท์ พูนพุกธา อาจารย์ภาควิชาวิจัยและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

1.7.2 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทัศนศิริพันธ์ สว่างบุญ อาจารย์ภาควิชาวิจัยและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

1.7.3 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิทยา วรพันธุ์ อาจารย์ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

1.7.4 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สินธะวา คามดิษฐ์ อาจารย์ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

1.7.5 อาจารย์ ดร.อารีรัตน์ โนนสุวรรณ อาจารย์ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

1.8 นำผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนมาหาค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์ระดับคุณภาพ โดยใช้เกณฑ์ (ขวลิต ชูกำแพง, 2553) ดังนี้

4.51 - 5.00 แปลความหมายว่า เหมาะสมมากที่สุด

3.51 - 4.50 แปลความหมายว่า เหมาะสมมาก

2.51 - 3.50 แปลความหมายว่า เหมาะสมปานกลาง

1.51 - 2.50 แปลความหมายว่า เหมาะสมน้อย

1.00 - 1.50 แปลความหมายว่า เหมาะสมน้อยที่สุด

1.9 นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้เชี่ยวชาญทำการประเมินค่าเฉลี่ยได้ค่าคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 4.08 ถึง 4.82 โดยมีค่าเฉลี่ยผลรวม เท่ากับ 4.68 หมายความว่า แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านสะกดคำ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model มีความเหมาะสมระดับมากที่สุด และผู้ศึกษาได้ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

1.10 ผลการ Try Out แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีดังนี้

1.10.1 กิจกรรมการเรียนรู้ มีจำนวนที่มากเกินไปต่อจำนวนชั่วโมงและต่อนักเรียน วิธีการแก้ไขคือลดกิจกรรมและปรับให้เหมาะสมกับตัวนักเรียนและเวลาที่ใช้ในการเรียนการสอน

1.10.2 สื่อการสอนที่ใช้ มีขนาดเล็ก ส่งผลให้เด็กมองสื่อการสอนไม่ชัดเจน วิธีการแก้ไข คือปรับขนาดของสื่อการสอนให้มีขนาดใหญ่ขึ้น

1.10.3 พื้นฐานของนักเรียนแต่ละคนมีไม่เท่ากัน จึงใช้วิธีการเลือกคำให้เหมาะสม โดยเลือกจากคำศัพท์ที่ผ่านการทดลองใช้ (Try Out) ใหม่ให้เหมาะสม

1.11 จัดพิมพ์แผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา เพื่อนำไปใช้กับนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการคลินิกภาษาต่อไป

2. แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านสะกดคำ

ตอนที่ 1 แบบทดสอบชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 45 ข้อ ใช้จริง จำนวน 30 ข้อ (30 คะแนน) ใช้เวลา 45 นาที

แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเพื่อจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา เป็นแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ซึ่งวิธีการสะกดคำที่ผู้วิจัยสนใจนำมาใช้ศึกษา คือ วิธีการสะกดคำตามรูปคำ โดยแบบประเมินความสามารถการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษา

2.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษา คู่มือครู แบบเรียน มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่าน โดยศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สารที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ และบทร้อยกรองง่าย ๆ ได้ถูกต้อง

2.2 ศึกษาหลักการสร้างแบบทดสอบการอ่านสะกดคำจากตำรา และเอกสาร เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบการอ่านสะกดคำ

2.3 ศึกษาเกณฑ์การตรวจให้คะแนนการอ่านสะกดคำจากตำรา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการสร้างเกณฑ์การตรวจให้คะแนนการอ่านสะกดคำ

2.4 สร้างแบบทดสอบการอ่านสะกดจำนวน 45 ข้อ ใช้จริงจำนวน 30 ข้อ เป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก (30 คะแนน) ใช้เวลา 45 นาที และนำแบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ภาษาที่ใช้ และความสอดคล้องของข้อคำถามแล้วนำไปปรับปรุง

2.5 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านสะกดคำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อพิจารณาความถูกต้องเหมาะสม และให้ข้อเสนอแนะเรื่องความสอดคล้องระหว่างข้อสอบแต่ละข้อกับจุดประสงค์ และแก้ไขปรับปรุงให้ถูกต้อง สร้างแบบทดสอบการอ่านสะกดคำ คำศัพท์พื้นฐาน โดยแบบประเมินความสามารถการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ผู้วิจัยสร้างโดยศึกษารูปแบบการสร้างแบบประเมินความสามารถการอ่านสะกดคำ และวิเคราะห์ในคำศัพท์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา จากบัญชีคำพื้นฐาน โดยเลือกคำที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยแบบประเมินความสามารถการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษา เป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ (30 คะแนน) ใช้เวลา 45 นาที และนำแบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ภาษาที่ใช้ และความสอดคล้องของข้อคำถามแล้วนำไปปรับปรุง

2.6 นำแบบทดสอบเสนอต่อคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ เพื่อทำการตรวจสอบความถูกต้องของข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้

2.7 นำข้อคำถามมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการควบคุมสอบวิทยานิพนธ์

2.8 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านสะกดคำที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปเสนอผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเชิงเนื้อหา ภาษาที่ใช้ และความเหมาะสม โดยถือความคิดเห็นที่สอดคล้องกันของผู้เชี่ยวชาญ เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC ระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ โดยใช้เกณฑ์ผลการวิเคราะห์ค่า IOC ของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง ซึ่งมีเกณฑ์การประเมิน ความสอดคล้องดังนี้ (ไพศาล วรคำ, 2555)

+1 เมื่อแน่ใจว่ามีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์

0 เมื่อไม่แน่ใจว่ามีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์

-1 เมื่อแน่ใจว่าไม่มีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์

2.9 ผู้วิจัยนำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนพระกุมารมหาสารคาม เพื่อหาค่าความยากง่าย (p) ค่าความเชื่อมั่น (r) และค่าอำนาจจำแนกของ

แบบทดสอบ พิจารณาข้อสอบที่ค่าความยากง่ายระหว่าง 0.20-0.80 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป จำนวน 30 ข้อ เป็นข้อสอบที่มีคุณภาพ จากนั้นจึงเลือกแบบทดสอบจำนวน 30 ข้อ ที่มีค่าเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

ผู้วิจัยได้นำเครื่องมือดังกล่าวไปทดลองใช้ (Try Out) เพื่อวิเคราะห์คุณภาพแบบทดสอบ แบบทดสอบแบบ 4 ตัวเลือกที่เข้าเกณฑ์ จำนวน 30 ข้อ ได้ค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.37-0.80 มีค่าความเชื่อมั่น (r) เท่ากับ 0.87 และค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.20-0.60 มีค่าเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

จากการวิเคราะห์หาคุณภาพแบบทดสอบของแบบทดสอบแสดงให้เห็นว่าแบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านสะกดคำมีความสอดคล้อง เหมาะสม สามารถนำไปใช้ได้

2.10 นำแบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านสะกดคำพิมพ์เป็นฉบับจริงเพื่อนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายต่อไป

ตอนที่ 2 แบบทดสอบการอ่านคำศัพท์มาตราตัวสะกด จำนวน 40 ข้อ (20 คะแนน)

แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเพื่อจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา เป็นแบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ซึ่งวิธีการสะกดคำที่ผู้วิจัยสนใจนำมาใช้ศึกษา คือ วิธีการสะกดคำตามรูปคำ โดยแบบประเมินความสามารถการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษา

2.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษา คู่มือครู แบบเรียน มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่าน โดยศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สารที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ และบทร้อยกรองง่าย ๆ ได้ถูกต้อง

2.2 ศึกษาหลักการสร้างแบบทดสอบการอ่านสะกดคำจากตำรา และเอกสาร เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบการอ่านสะกดคำ

2.3 ศึกษาเกณฑ์การตรวจให้คะแนนการอ่านสะกดคำจากตำรา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการสร้างเกณฑ์การตรวจให้คะแนนการอ่านสะกดคำ

2.4 สร้างแบบทดสอบการอ่านสะกดคำ จำนวน 40 ข้อ (20 คะแนน)

2.5 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านสะกดคำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อพิจารณาความถูกต้องเหมาะสม และให้ข้อเสนอแนะเรื่องความสอดคล้องระหว่างข้อสอบแต่ละข้อกับจุดประสงค์ และแก้ไขปรับปรุงให้ถูกต้อง สร้างแบบทดสอบการอ่านสะกดคำ คำศัพท์พื้นฐาน โดยแบบประเมินความสามารถการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษา

ผู้วิจัยสร้าง โดยศึกษารูปแบบการสร้างแบบประเมินความสามารถการอ่านสะกดคำ และวิเคราะห์ ในคำศัพท์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาจากบัญชีคำพื้นฐาน โดยเลือกคำที่สอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้ โดยแบบประเมินความสามารถการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษา เป็นการทดสอบการอ่านสะกดคำ คำศัพท์มาตราตัวสะกด จำนวน 40 ข้อ (20 คะแนน) และนำ แบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาความ เทียบตรงเชิงเนื้อหา ภาษาที่ใช้ และความสอดคล้องของข้อคำถามแล้วนำไปปรับปรุง

2.6 นำแบบทดสอบเสนอต่อคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ เพื่อทำการ ตรวจสอบความถูกต้องของข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้

2.7 นำข้อคำถามมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการควบคุม สอบวิทยานิพนธ์

2.8 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านสะกดคำที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปเสนอผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเชิงเนื้อหา ภาษาที่ใช้ และความเหมาะสมโดยถือความคิดเห็นที่ สอดคล้องกันของผู้เชี่ยวชาญ เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC ระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ โดยใช้เกณฑ์ ผลการวิเคราะห์ค่า IOC ของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง ซึ่งมีเกณฑ์ การประเมิน ความสอดคล้องดังนี้ (ไพศาล วรคำ, 2555)

+1 เมื่อแน่ใจว่ามีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์

0 เมื่อไม่แน่ใจว่ามีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์

-1 เมื่อแน่ใจว่าไม่มีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์

2.9 ผู้วิจัยนำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียน พระกุมารมหาสารคาม เพื่อหาค่าความยากง่าย (p) ค่าความเชื่อมั่น (r) และค่าอำนาจจำแนกของ แบบทดสอบ พิจารณาข้อสอบที่ค่าความยากง่ายระหว่าง 0.20-0.80 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป จำนวน 30 ข้อ เป็นข้อสอบที่มีคุณภาพ จากนั้นจึงเลือกแบบทดสอบ จำนวน 30 ข้อ ที่มีค่าเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

จากการวิเคราะห์หาคุณภาพแบบทดสอบของแบบทดสอบแสดงให้เห็นว่า แบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านสะกดคำ มีความสอดคล้อง เหมาะสม สามารถนำไปใช้ได้

2.10 นำแบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านสะกดคำพิมพ์เป็นฉบับจริง เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายต่อไป

สำหรับการประเมินความสามารถด้านการอ่านสะกดคำนั้น เกณฑ์การให้ คะแนน ใช้เกณฑ์วัดความสามารถในการอ่านออกสะกดคำตามระดับคะแนน (Rubric Scores) (คะแนนเต็ม 20 คะแนน) ผู้วิจัยได้ใช้เกณฑ์การประเมิน ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2561)

ตาราง 5 เกณฑ์ให้คะแนนใช้เกณฑ์วัดความสามารถด้านการอ่านสะกดคำ

รายการประเมิน	ระดับคะแนน				
	5	4	3	2	1
1. การอ่านถูก ต้องตามอักขรวิธี	อ่านสะกดคำ ถูกต้องตาม อักขรวิธีทุกคำ	อ่านสะกดคำ ไม่ถูกต้อง ตาม อักขรวิธี 3-4 คำ	อ่านสะกดคำ ไม่ถูกต้อง ตามอักขรวิธี 5-6 คำ	อ่านสะกดคำ ไม่ถูกต้อง ตามอักขรวิธี 7-8 คำ	อ่านสะกดคำ ไม่ถูกต้อง ตามอักขรวิธี 9 คำขึ้นไป
2. การอ่าน เพิ่มคำหรือ เปลี่ยนคำ	ไม่อ่านเพิ่มคำ หรือเปลี่ยนคำ	อ่านเพิ่มคำ หรือเปลี่ยนคำ 3-4 คำ	อ่านเพิ่มคำ หรือเปลี่ยนคำ 5-6	อ่านเพิ่มคำ หรือเปลี่ยนคำ 7-8 คำ	อ่านเพิ่มคำ หรือเปลี่ยนคำ 9 คำขึ้นไป
3. ความชัดเจน ในการอ่าน 3.1 อ่านชัดถ้อย ชัดคำ	ความชัดเจน ในการอ่าน อ่านชัดถ้อยชัด คำ	ความชัดเจน ในการอ่าน อ่านสะกดคำ บกพร่อง 3-4 คำ	ความชัดเจน ในการอ่าน อ่านสะกดคำ บกพร่อง 5-6 คำ	ความชัดเจน ในการอ่าน อ่านสะกดคำ บกพร่อง 7-8 คำ	ความชัดเจน ในการอ่าน อ่านสะกดคำ บกพร่อง 9 คำขึ้นไป
4. การอ่าน ในเวลาที่กำหนด	อ่านได้ในเวลา ที่กำหนด และ อ่านครบทุกคำ	อ่านไม่ทันเวลา ที่กำหนด 3-4 คำ	อ่านไม่ทันเวลา ที่กำหนด 5-6 คำ	อ่านไม่ทันเวลา ที่กำหนด 7-8 คำ	อ่านไม่ทันเวลา ที่กำหนด 9 คำขึ้นไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการรวบรวมข้อมูลการวิจัย เรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษา โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model โดยผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยตามขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยติดต่อภาควิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อทำหนังสือขออนุญาตดำเนินการวิจัย ไปยังผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนพระกุมารมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม
2. ผู้วิจัยขอเข้าพบผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนพระกุมารมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ตลอดจนขอความร่วมมือในการวิจัย
3. การดำเนินการทดลองกับกลุ่มเป้าหมาย โดยมีขั้นตอน ดังนี้

3.1 ก่อนการทดลอง ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบก่อนเรียน โดยให้กลุ่มเป้าหมายได้ทำแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านสะกดคำ โดยถือเอาคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบนั้นเป็นคะแนนก่อนการทดลอง

3.2 ทำการทดลอง โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรู้แบบการอ่านสะกดคำ

3.3 หลังการทดลอง ผู้วิจัยทำการทดสอบหลังเรียน โดยให้นักเรียนกลุ่มเป้าหมายทดลองทำแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านสะกดคำ โดยถือเอาคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบนั้นเป็นคะแนนหลังการทดลอง

3.4 นำข้อมูลที่ได้จากการทดลองไปทำการวิเคราะห์หาค่าทางสถิติและแปลผลตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. สถิติพื้นฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1.1 ร้อยละ (Percentage) คำนวณจากสูตร ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556)

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ P แทน ร้อยละ

f แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงเป็นร้อยละ

N แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean) ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนโดยคำนวณจากสูตร (ขวลิต ชูกำแหง, 2553)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ยเลขคณิต

$\sum X$ แทน ผลรวมของข้อมูลทุกค่า

n แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

1.3 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คำนวณจากสูตร (บุญชม ศรีสะอาด, 2556)

$$S.D. = \frac{\sqrt{N \sum x^2 - (\sum x)^2}}{N(N-1)}$$

เมื่อ S.D. แทน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

X แทน คะแนนแต่ละคน

N แทน จำนวนนักเรียน

$\sum$ แทน ผลรวม

2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

2.1 สถิติที่ใช้หาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา แบบทดสอบการอ่าน โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยใช้สูตร IOC (สมนึก ภัททิยธนี, 2553)

$$IOC = \frac{\sum R}{n}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องของข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้

$\sum R$ แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

2.2 สถิติที่ใช้หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านสะกดคำโดยใช้สูตรของโลเวทท์ (Lovett) ดังนี้ (สมบัติ ท้ายเรือคำ, 2551)

$$r_{cc} = 1 - \frac{k \sum x_i - \sum x_i^2}{(k-1) \sum (X_i - C)^2}$$

เมื่อ r_{cc} แทน ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

k แทน จำนวนข้อสอบ

x_i แทน คะแนนของแต่ละคน

$\sum X_i$ แทน ผลรวมของคะแนนทุกคน

$\sum X_i^2$ แทน ผลรวมทั้งหมดของคะแนนแต่ละคนยกกำลังสอง

c แทน คะแนนเกณฑ์หรือจุดตัดของแบบทดสอบ

2.3 สถิติที่ใช้หาค่าความยาก (P) ของแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านสะกดคำ โดยใช้สูตร ดังนี้ (ชาลิต ชูกำแพง, 2553)

$$p = \frac{H + L}{2N}$$

เมื่อ P แทน ค่าความยากของข้อสอบ

H แทน จำนวนคนในกลุ่มสูงตอบถูก

L แทน จำนวนคนในกลุ่มต่ำตอบถูก

N แทน จำนวนคนทั้งหมดในกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง

2.4 การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านสะกดคำ วิเคราะห์ โดยใช้สูตร ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556)

$$E_1 = \frac{\frac{\sum x}{N}}{A} \times 100$$

เมื่อ E_1 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการ ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของผู้เรียนทุกคนที่ได้จากการประเมินคะแนนระหว่างเรียนที่มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ร้อยละ 75 ขึ้นไป

$\sum X$ แทน คะแนนของแบบฝึกหัดหรือแบบทดสอบย่อยทุกชุดรวมกัน

A แทน คะแนนเต็มของแบบฝึกหัดทุกชุดรวมกัน

N แทน จำนวนผู้เรียนทั้งหมด

$$E_2 = \frac{\frac{\sum x}{N}}{A} \times 100$$

เมื่อ E_2 แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของผู้เรียน
ทุกคนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่าน
หลังเรียนซึ่งต้องได้คะแนนเฉลี่ย ร้อยละ 75 ขึ้นไป

$\sum X$ แทน คะแนนรวมของแบบทดสอบหลังเรียน B แทน คะแนนเต็ม
ของแบบทดสอบหลังเรียน

N แทน จำนวนผู้เรียนทั้ง

2.5 ค่าดัชนีประสิทธิผล (The Effectiveness Index : E.I.) ของการจัดการเรียนรู้
โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model เพื่อส่งเสริมความสามารถด้าน
การอ่านสะกดคำ โดยใช้สูตร ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2545)

$$E.I. = \frac{\text{ผลรวมของคะแนนหลังเรียน} - \text{ผลรวมของคะแนนก่อนเรียน}}{(\text{จำนวนผู้เรียน} \times \text{คะแนนเต็ม}) - (\text{ผลรวมของคะแนนก่อนเรียน})}$$

พูน ปณ จิโต ชีเว

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษา โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดความหมายของสัญลักษณ์ที่จะใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อให้เกิดความเข้าใจในการแปลความหมาย และเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลให้ถูกต้อง ตลอดจนการสื่อความหมายของข้อมูลที่ตรงกัน ดังนี้

N	แทน	จำนวนนักเรียน
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
T	แทน	ค่าสถิติทดสอบที่ใช้ในการพิจารณา T-test
E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการ
E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
E.I.	แทน	ดัชนีประสิทธิผลการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา

พูน ปณ จิต ชีเว

ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษา โรงเรียนพระกุมารมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 23 คน โดยแบ่งเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 11 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 9 คน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 3 คน ได้มาจากการคัดกรองโครงการคลินิกภาษา โดยการประเมินการทดสอบความสามารถพื้นฐานด้านการอ่านสะกดคำ ปีการศึกษา 2566

ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพด้านการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษา จัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 (E_1/E_2)

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์หาค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพด้านการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษา โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 (E_1/E_2)

75 ตัวแรก หมายถึง ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) ซึ่งสามารถหาได้จากร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคน ที่ได้จากแบบทดสอบย่อยด้านการอ่านสะกดคำของแผนการจัดการเรียนรู้ในระหว่างการเรียนรู้ ได้แก่ คะแนนจากแบบทดสอบปรนัย 20 คะแนน คะแนนจากแบบทดสอบการอ่านสะกดคำ 20 คะแนน คะแนนจากใบงานประสมตัวอักษรแทนภาพ 10 คะแนน และแบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 15 คะแนน ที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 75

75 ตัวหลัง หมายถึง ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) ซึ่งสามารถหาได้จากร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านสะกดคำ ซึ่งต้องได้คะแนนเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 75

[illegible]

ตาราง 6 (ต่อ)

คนที่	คะแนน ก่อนเรียน (50)	คะแนนระหว่างการเรียนรู้ของแผนการจัดการเรียนรู้									คะแนน หลังเรียน (50)
		แผนที่ 1 (65)	แผนที่ 2 (65)	แผนที่ 3 (65)	แผนที่ 4 (65)	แผนที่ 5 (65)	แผนที่ 6 (65)	แผนที่ 7 (65)	แผนที่ 8 (65)	รวม คะแนน (520)	
รวม	560	1332	1311	1366	1322	1316	1337	1363	1356	10703	962
S.D.	3.28	3.95	2.97	2.98	3.25	2.73	2.47	2.63	2.95	9.02	2.10
$\bar{X}$	24.35	57.91	57.00	59.39	57.48	57.22	58.13	59.26	58.96	465.35	41.83
ร้อยละ	48.70	89.09	87.69	91.36	88.43	88.03	89.43	91.16	90.70	89.49	83.66
ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้ $E_1 / E_2 = 89.49/83.66$											

จากตาราง 6 แสดงให้เห็นว่า การจัดการเรียนรู้การอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษา โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model มีประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) เท่ากับ 89.49 และมีประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) เท่ากับ 83.66 แสดงให้เห็นว่า การจัดการเรียนรู้การอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษา โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพของผลลัพธ์สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 75/75

ตาราง 7 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) ของการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษา โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model

รายการ	คะแนน เต็ม	คะแนน รวม	คะแนน เฉลี่ย	ร้อยละ	เกณฑ์ มาตรฐาน	E_1/E_2
คะแนนทดสอบระหว่างเรียน	520	10703	465.35	89.49	75	89.49
คะแนนทดสอบหลังเรียน	50	962	41.83	83.66	75	83.66
E_1/E_2						89.49/83.66

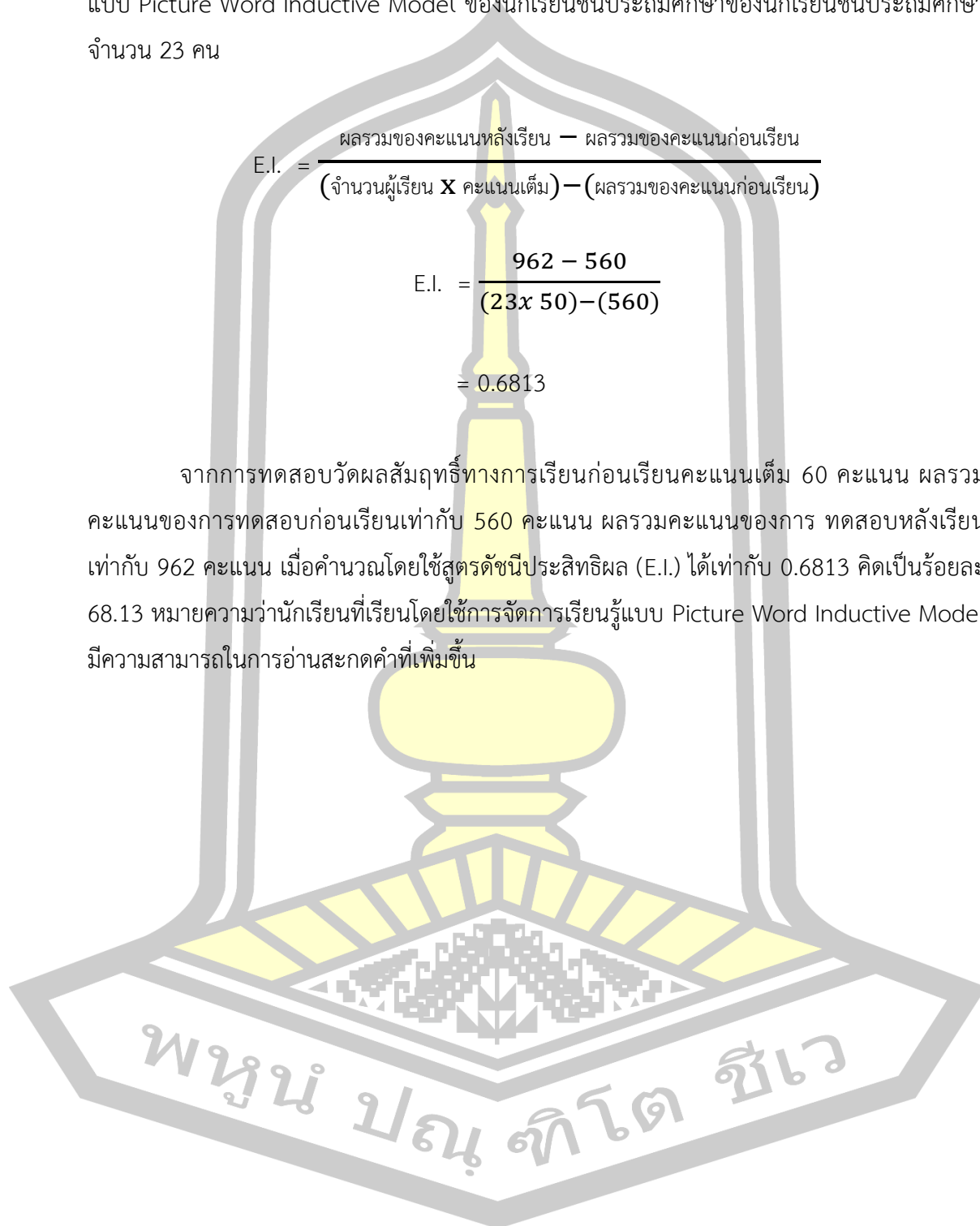
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์หาดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาจำนวน 23 คน

$$E.I. = \frac{\text{ผลรวมของคะแนนหลังเรียน} - \text{ผลรวมของคะแนนก่อนเรียน}}{(\text{จำนวนผู้เรียน} \times \text{คะแนนเต็ม}) - (\text{ผลรวมของคะแนนก่อนเรียน})}$$

$$E.I. = \frac{962 - 560}{(23 \times 50) - (560)}$$

$$= 0.6813$$

จากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนคะแนนเต็ม 60 คะแนน ผลรวมคะแนนของการทดสอบก่อนเรียนเท่ากับ 560 คะแนน ผลรวมคะแนนของการทดสอบหลังเรียนเท่ากับ 962 คะแนน เมื่อดำเนินการโดยใช้สูตรดัชนีประสิทธิผล (E.I.) ได้เท่ากับ 0.6813 คิดเป็นร้อยละ 68.13 หมายความว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model มีความสามารถในการอ่านสะกดคำที่เพิ่มขึ้น

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษา โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model ซึ่งมีขั้นตอนในการดำเนินการวิจัยที่ผู้วิจัยดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. สรุปผล
4. อภิปรายผล
5. ข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75
2. เพื่อหาดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลมี 2 อย่าง ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ที่จัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 8 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 16 ชั่วโมง
2. แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเพื่อจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา เป็นแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษา

ซึ่งวิธีการสะกดคำที่ผู้วิจัยสนใจนำมาใช้ศึกษา คือ วิธีการสะกดคำตามรูปคำ โดยแบบประเมินความสามารถการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษา แบ่งเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

ตอนที่ 2 สร้างแบบทดสอบการอ่านสะกดคำคำศัพท์มาตราตัวสะกด จำนวน 40 ข้อ

สรุปผล

1. ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษา มีประสิทธิภาพ $(E_1/E_2) = 89.49/83.66$ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 75/75

2. ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา มีค่าดัชนีประสิทธิผลในการเรียนรู้เท่ากับ 0.6813 หมายความว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model ทำให้นักเรียนมีความรู้ด้านการอ่านสะกดคำเพิ่มขึ้น 0.6813 คิดเป็นร้อยละ 68.13

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษา โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model พบว่ามีประเด็นที่ควรอภิปราย ดังนี้

1. การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ ด้านการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษา โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 จากผลการวิจัยพบว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model มีค่าประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) เท่ากับ 89.49 และมีประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) เท่ากับ 83.66 ดังนั้นแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 89.49/83.66 แสดงว่าแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 75/75 ที่ตั้งไว้ เนื่องมาจากแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนั้น ได้ผ่านกระบวนการ ขั้นตอนของการสร้างอย่างเป็นระบบ และมีวิธีการที่เหมาะสม คือ ได้มีการศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ศึกษาคู่มือครู เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อผู้วิจัยที่พัฒนาทำการจัดการเรียนรู้ และนำเสนอผู้เชี่ยวชาญประเมิน จึงทำให้การจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ

ส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านสะกดคำสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด และเป็นผลมาจากการจัดกิจกรรมโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model ตามที่ สง่า วงศ์ไชย (2562) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านจากภาพ (Picture Word Inductive Model, PWIM) คือ การจัดการเรียนรู้ที่ใช้ภาพในการสอนในการฝึกทักษะการอ่านและการเขียน โดยเรียนรู้ผ่านทางสายตาการมองเห็นรูปภาพและการได้ยินผ่านทางหู แล้วเชื่อมโยงสิ่งที่ได้เห็นและได้ยินจากข้อความรูปภาพ ก่อนนำไปสู่การสร้างข้อความ ประโยค โดยขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนเป็นกระบวนการเรียนการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของรูปแบบการสอนที่กำหนดไว้ มีทั้งหมด 4 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นที่ 1 เลือกและระบุคำศัพท์จากภาพ (select picture and identify words) ขั้นที่ 2 เชื่อมโยงคำศัพท์ (linking words) ขั้นที่ 3 จัดกลุ่มคำศัพท์ (classify words) และขั้นที่ 4 ประยุกต์ใช้คำศัพท์ (applied words) ซึ่งกระบวนการเหล่านี้ผู้วิจัยได้นำมาปรับใช้ในกระบวนการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ โดยปรับใช้ให้เหมาะสมกับเนื้อหาและผู้เรียน ทำให้นักเรียนได้รับความรู้ ความเพลิดเพลินควบคู่ไปด้วย ดังที่ ฉัตรกมล ประจวบลาภ (2559) กล่าวว่า เมื่อนักเรียนเกิดความสนใจในกิจกรรม ทำให้นักเรียนเกิดการวิเคราะห์ และได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับกลุ่มเพื่อน ทำให้นักเรียนเกิดความสนุกสนานระหว่างการเรียน ไม่รู้สึกเบื่อหน่าย

2. การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ ด้านการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษา โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model มีค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้เท่ากับ 0.6813 หมายความว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model ทำให้นักเรียนมีความรู้ด้านการอ่านสะกดคำเพิ่มขึ้น 0.6813 คิดเป็นร้อยละ 68.13 ทั้งนี้เนื่องจากในการจัดกระบวนการเรียนรู้ ครูได้ชี้แจงรายละเอียดและจุดมุ่งหมายในแต่ละขั้นตอนของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model โดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตั้งแต่เริ่มฟัง อ่าน พูด และเขียน โดยใช้สื่อการเรียนรู้จากภาพโดยให้นักเรียนประกอบกิจกรรมด้วยตนเอง เข้าใจการเรียนรู้ และเนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนมีความเหมาะสม ส่งผลให้นักเรียนเกิดความเข้าใจสนุกสนาน มีความกระตือรือร้นที่จะทำกิจกรรม เนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ใช้รูปภาพในการสอนในการฝึกทักษะการอ่านและการเขียนและอาศัยกลไกการทำงานของสมองในการเรียนรู้คำศัพท์ต่าง ๆ จากรูปภาพ โดยเรียนรู้ผ่านทางสายตา การมองเห็นรูปภาพ และการได้ยินผ่านทางหู แล้วเชื่อมโยงสิ่งที่ได้เห็นและได้ยินจากข้อความรูปภาพ ลักษณะเด่นของการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model มีลักษณะเด่นในการพัฒนาการอ่านและการเขียน โดยเน้นให้ผู้เรียนฝึกอ่านสะกดคำอย่างถูกต้อง โดยอาศัยการเรียนรู้จากการค้นหาคำศัพท์จากการมองรูปภาพและการคิดต่อยอดจากรูปภาพ (Calhoun, 2017) และการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model มีลักษณะที่สำคัญ

ในการพัฒนาในด้านภาษาและความรู้ เนื่องจากการสร้างคลังคำศัพท์ของเด็ก จากคำพูดและความเข้าใจและรูปแบบประโยคและอำนวยความสะดวก ในการเปลี่ยนแปลงการเขียนและการอ่าน เด็กส่วนใหญ่ต้องการทำความเข้าใจกับภาษาที่อยู่รอบตัว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณริณัฐพัชร คงแสงจันทร์ (2566) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้รูปแบบ Picture Word Inductive Model ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า ผลการประเมินความสามารถการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้รูปแบบ Picture Word Inductive Model หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถการอ่านสะกดคำหลังการจัดการเรียนรู้มีค่าเท่ากับ $M = 33.23$, $S.D. = 3.49$ และค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนได้รับการจัดการเรียนรู้ เท่ากับ $M = 22.30$, $S.D. = 2.74$ สรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านสะกดคำที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสามารถส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาได้

จากผลการวิจัย แสดงให้เห็นว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจ และความสามารถในการอ่านสะกดคำดีขึ้นกว่าเดิม ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้น สนุกสนาน โดยผู้วิจัยได้เสริมแรงด้วยคำชมเชย ให้กำลังใจนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ ทำให้นักเรียนมีความมุ่งมั่น เพียรพยายามพัฒนาตนเองมากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านสะกดคำโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านสะกดคำนั้น ครูควรศึกษากระบวนการจัดการเรียนรู้ให้เข้าใจ เพื่อที่จะได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 ครูควรสร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้เหมาะสม เพื่อนักเรียนจะได้เรียนรู้จากสิ่งรอบตัว โดยมีทั้งภาพและคำให้นักเรียนได้เห็นและได้อ่าน

1.3 ในช่วงแรกของกิจกรรมการเรียนการสอน ครูควรชี้แจงขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้นักเรียนเข้าใจถึงแนวปฏิบัติ และควรสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนด้วยการร้อง เล่น เต้น เพื่อเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจก่อนทำการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

1.4 ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ครูควรดูแลนักเรียนอย่างใกล้ชิด เพื่อให้ได้ให้คำแนะนำกับนักเรียนได้

1.5 เมื่อมีแบบฝึกทักษะให้นักเรียนทำ ครูควรแจ้งคะแนนให้นักเรียนทราบในชั่วโมง พร้อมบอกเหตุผลของการให้คะแนน เพื่อที่นักเรียนจะได้ทราบความก้าวหน้าของตน

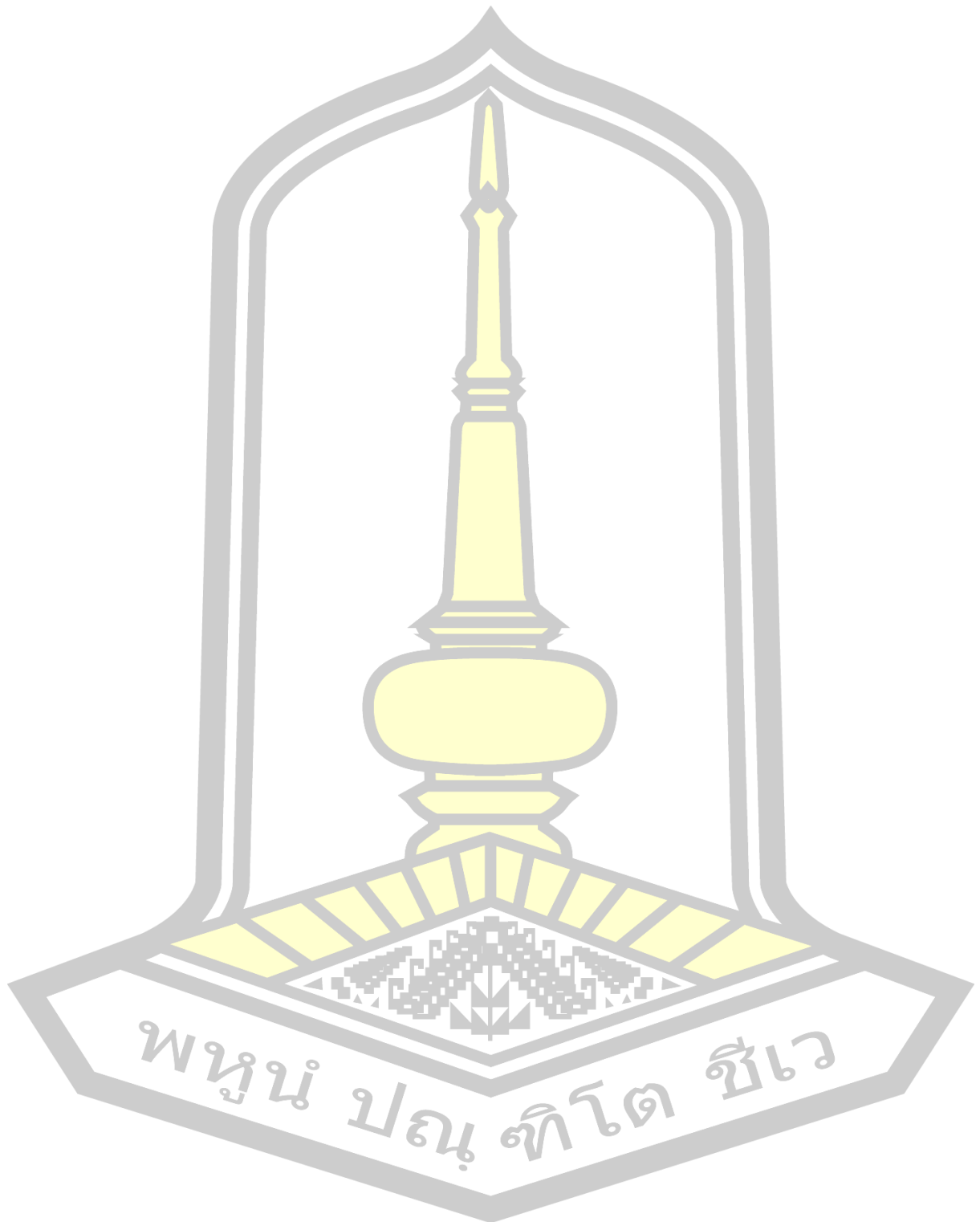
2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ในการศึกษาการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model สามารถนำไปพัฒนาใช้ในการจัดการเรียนการสอนเรื่องอื่น ๆ ได้ เช่น การอ่านจับใจความ การอ่านเป็นคำ และการอ่านออกเสียง

2.2 ควรศึกษาการจัดการเรียนการสอน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model ในการจัดการเรียนการสอนในกลุ่มสาระอื่น ๆ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2544). *หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544*. กรุงเทพฯ : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กรมวิชาการ. (2554). *กิจกรรมส่งเสริมการอ่าน*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544*. กรุงเทพฯ : บริษัท อักษรเจริญทัศน์ อจท.จำกัด
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2561). *เอกสารประกอบหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 แนวปฏิบัติการวัดผล ประเมินผลการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์แห่งประเทศไทย.
- กาญจนา เชื้อมศรีจันทร์. (2552). *ประโยชน์ของการอ่านหนังสือ*. [ออนไลน์]. ได้จาก : <http://www.thaigoodview.com>. [สืบค้นเมื่อ วันที่ 22 มีนาคม 2566].
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2561). *เครื่องมือวัดและประเมินผล “ความสามารถในการอ่าน และการเขียน”*. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.
- โกวิท ประวาลพุกษ์ และสมศักดิ์ สินธุระเวช. (2527). *การประเมินในชั้นเรียน*. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช.
- ขวัญณา บุญนิจ. (2564). *การพัฒนาทักษะด้านการอ่านสะกดคำ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกวินิจัยเป็นรายบุคคล. การค้นคว้าอิสระปริญญาศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชา ภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร*.
- ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. (2552). *การอ่านและการส่งเสริมการอ่าน (Reading and Reading Promotion)*. กรุงเทพฯ : ศิลปาบรรณาการ.
- ฉัตรกมล ประจวบลาภ. (2559). Game-Based Learning กับพัฒนาการเรียนการสอนทางการพยาบาล. *วารสารกองการพยาบาล*, 43(2), 127-136.
- ชนาธิป พรกุล. (2552). *การออกแบบการสอน การบูรณาการ การอ่าน การคิดวิเคราะห์และการเรียนรู้*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : บริษัท วี. พรินท์ (1991) จำกัด.
- ชวลิต ชูกำแพง. (2551). *การพัฒนาหลักสูตร*. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ชวลิต ชูกำแพง. (2553). *การวิจัยหลักสูตรและการสอน*. มหาสารคาม : ภาควิชาหลักสูตร และการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

- ชัยอนันต์ สมุทวณิช. (2542) รายงานการวิจัยระบบบริหารจัดการเพื่อการจัดสรรทรัพยากรสำหรับ
การศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปีที่สอดคล้องกับ พ.ร.บ.การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ :
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- ชูลี อินม้น. (2533). การอ่านสู่การพัฒนาคุณภาพชีวิต. กรุงเทพฯ : กรมการศึกษานอกโรงเรียน
กระทรวงศึกษาธิการ
- ชูลีพร มณีนิล. (2549). การพัฒนาแผนการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การอ่านสะกดคำยาก และการใช้คำ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้วยแบบฝึกทักษะ. การค้นคว้าอิสระปริญญาการศึกษา
มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- ณริษฐ์พัชร คงแสงจันทร์. (2566). การเปรียบเทียบความสามารถการอ่านและเขียนสะกดคำของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบ *Picture Word
Inductive Model (PWIM)* กับวิธีการสอนปกติ. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร
มหาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ดนิตา ดวงวิไล. (2562). ภาษาและวัฒนธรรมสำหรับครู. มหาสารคาม : ภาควิชาหลักสูตร
และการสอน คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ดารณี ศักดิ์ศิริผล. (2551). แบบฝึกอ่านเขียนเรียนรู้กับนกฮูก. กรุงเทพฯ : โกลบอล เอ็ด.
- ทักษิณ คุณพิภาค. (2561). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำภาษาไทย โดยใช้
การเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับเทคนิคแผนผังความคิดที่ส่งผลต่อทักษะการอ่าน และ
การเขียนสะกดคำ ความพึงพอใจต่อการเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและ
พัฒนาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ทิตนา แยมมณี. (2551). ศาสตร์การสอน:องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ.
กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธารีรัตน์ อรุณศรี. (2561). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
โดยใช้รูปแบบการสอนแบบอุปนัยโดยใช้ภาพ-คำ (PWIM) เรื่อง *Learning English
vocabulary is fun and easy* สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. อดิเรก :
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาอุดรธานี เขต 1.
- นิรันดร์ สุขปรีดี. (2540). การศึกษาอัตราความเร็วและความเข้าใจในการอ่านของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา
มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

- เนาวรัตน์ ชื่นมณี. (2540). การพัฒนาแบบฝึกการเขียนสะกดคำยาก เรื่อง เป็ดหอย สำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและ
การสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- บันลือ พฤกษ์วัน. (2532). มิติใหม่ในการสอนอ่าน. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2556). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- เบญจวรรณ กี่สุขพันธ์. (2551). หลักสูตรกับการจัดการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- ประทีป วาทิกทินกร. (2542). ลักษณะและการใช้ภาษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ : ภาควิชา
ภาษาไทยและภาษาตะวันตก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ประเทิน มหาจันทร์. (2533). หลักการสอนภาษาไทยในชั้นประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา
ลาดพร้าว.
- ประเทิน มหาจันทร์. (2558). การสอนอ่านเบื้องต้น. ชลบุรี : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตบางแสน.
- ปัทมา ราชฤทธิ์ดุขดี. (2545). การใช้เกมพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชลประทานสงเคราะห์ จังหวัดนนทบุรี. การค้นคว้าอิสระ
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- เผชญ์ กิจระการ และสมนึก ภัททิยธนี. (2545). ดัชนีประสิทธิผล. วารสารวัดผลการศึกษา
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 8, 30-36.
- เผชญ์ กิจระการ. (2544). การวิเคราะห์ประสิทธิภาพสื่อและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา E₁/E₂. วารสาร
การวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 7(1), 45-51.
- ไพพรรณ อินทนิล. (2546). การส่งเสริมการอ่าน. ชลบุรี : ชลบุรีการพิมพ์.
- ไพรินทร์ พิงพงษ์. (2556) การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและเขียนสะกดคำที่มีสระประสมของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้ยุทธวิธีพหุปัญญา แผนผังความคิด และแบบฝึกเสริม
ทักษะ. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ไพศาล วรคำ. (2555). การวิจัยทางการศึกษา (Educational research). พิมพ์ครั้งที่ 5.
มหาสารคาม : ตักสิลาการพิมพ์.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช. (2540). ทฤษฎีและแนวปฏิบัติในการบริหารการศึกษา. นนทบุรี :
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช.
- เรวดี อาษานาม. (2537). พฤติกรรมการสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษาภาควิชาหลักสูตรและ
การสอน. มหาสารคาม : สถาบันราชภัฏมหาสารคาม.

- ลาวัญย์ สังขพันธ์. (2555). *การอ่านเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต สหบรรณานุกรมห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาไทย*. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วรรณ โสมประยูร. (2544). *การสอนภาษาไทย ระดับประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- วรรณ โสมประยูร. (2553). *เทคนิคการสอนภาษาไทย*. กรุงเทพฯ : ดอกหญ้าวิชาการ.
- วัชร เล่าเรียนดี. (2556). *ศาสตร์การนิเทศการสอน และการโค้ช การพัฒนาวิชาชีพ : ทฤษฎีกลยุทธ์สู่การปฏิบัติ*. พิมพ์ครั้งที่ 12. นครปฐม : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์
- วัฒนา ระงับทุกข์. (2542). *แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช.
- วาสนา บุญสม. (2542). “*การส่งเสริมการอ่านบทประพันธ์ประเภทร้อยแก้ว ระดับประถมศึกษา*”. มหาสารคาม : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วิมล จิโรจน์พันธุ์ และคณะ. (2546). *กรอบมาตรฐานการเรียนรู้และสาระการเรียนรู้ หมวดวิชาภาษาไทย*. กรุงเทพฯ : บรรณกิจ 1991.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2549). *เอกสารประกอบการสอนวิชา 0506703 การพัฒนาการเรียนการสอน*. มหาสารคาม : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2553). *นวัตกรรมตามแนวคิดแบบ Backward Design*. มหาสารคาม : ภาควิชาหลักสูตรและการสอนคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2555). *นวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้*. มหาสารคาม : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วิณา วงศ์ศรีเผือก และคณะ. (2546). *หนังสือเรียนภาษาไทย*. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.
- สงบ ลักษณะ. (2544). *แนวการทำแผนการสอน*. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- สง่า วงศ์ไชย. (2562). *Picture Word Inductive Model: รูปแบบการสอนอ่านและเขียนสำหรับเด็ก*. กรุงเทพฯ : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- สถาบันภาษาไทย. (2559). *คู่มือการสอนอ่านเขียนโดยการแจกลูกสะกดคำ*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- สมนึก ภัททิยธนี. (2553). *พื้นฐานการวิจัยการศึกษา*. กทม. : ประสานการพิมพ์.
- สมบัติ ท้ายเรือคำ. (2551). *วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย*. มหาสารคาม : ภาควิชาวัดผลและวิจัยการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สมพร มั่นตะสูตร แพงพิพัฒน์. (2534). *การอ่านทั่วไป*. เพชรบูรณ์ : โอเดียนสโตร์.

สมุทร เชนเชาวนิช. (2530). เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สันติวัฒน์ จันทโร. (2562). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวการสอนประสบการณ์ การอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ และการเรียนรู้แบบกำกับตนเองเพื่อส่งเสริมการรู้ เรื่อง การอ่านของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎี บัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สาคร บุญเลิศ. (2538). ภาษาไทยสำหรับครูประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา.

สายสุนีย์ สกุลแก้ว. (2534). การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยเพื่อจับใจความของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา ประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สาลินี ภูติกนิษฐ์. การศึกษาผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่โรงเรียนโดยใช้เกมและไม่ใช้เกม. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

สำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2540). ระบบการประเมินคุณภาพและมาตรฐาน การศึกษาแห่งชาติ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชวนพิมพ์.

สำนักบริหารงานมัธยมศึกษาตอนปลาย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2558). แนวทางการจัดทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ที่เน้นสมรรถนะสาขาวิชาชีพ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

สุคนธ์ สิ้นพานนท์ และคณะ. (2555). พัฒนาทักษะการคิดตามแนวปฏิรูปการศึกษา. กรุงเทพฯ : เทคนิคพรินต์

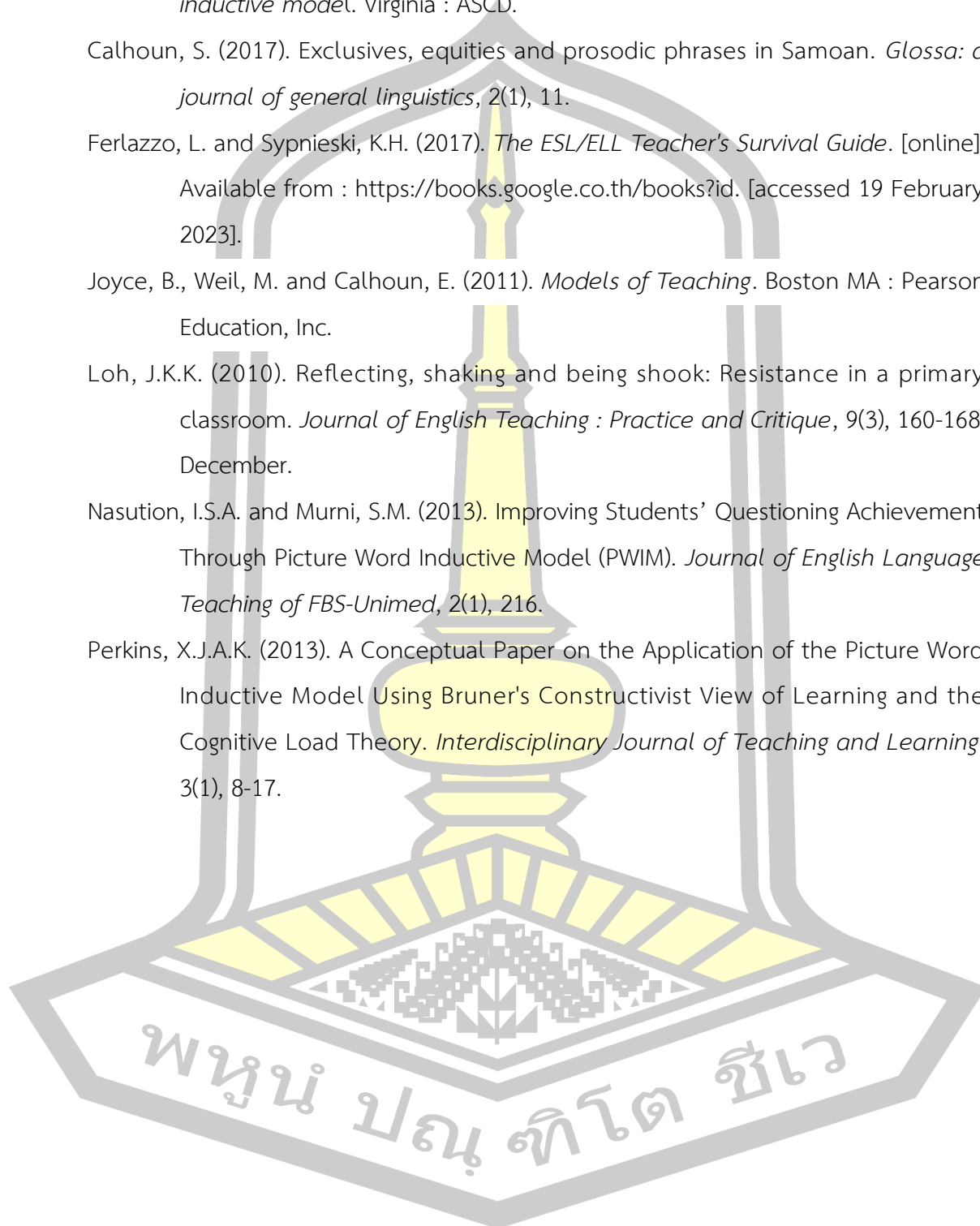
สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2544). หลักการและวิธีการสอนอ่านภาษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : ไทย วัฒนาพานิชย์.

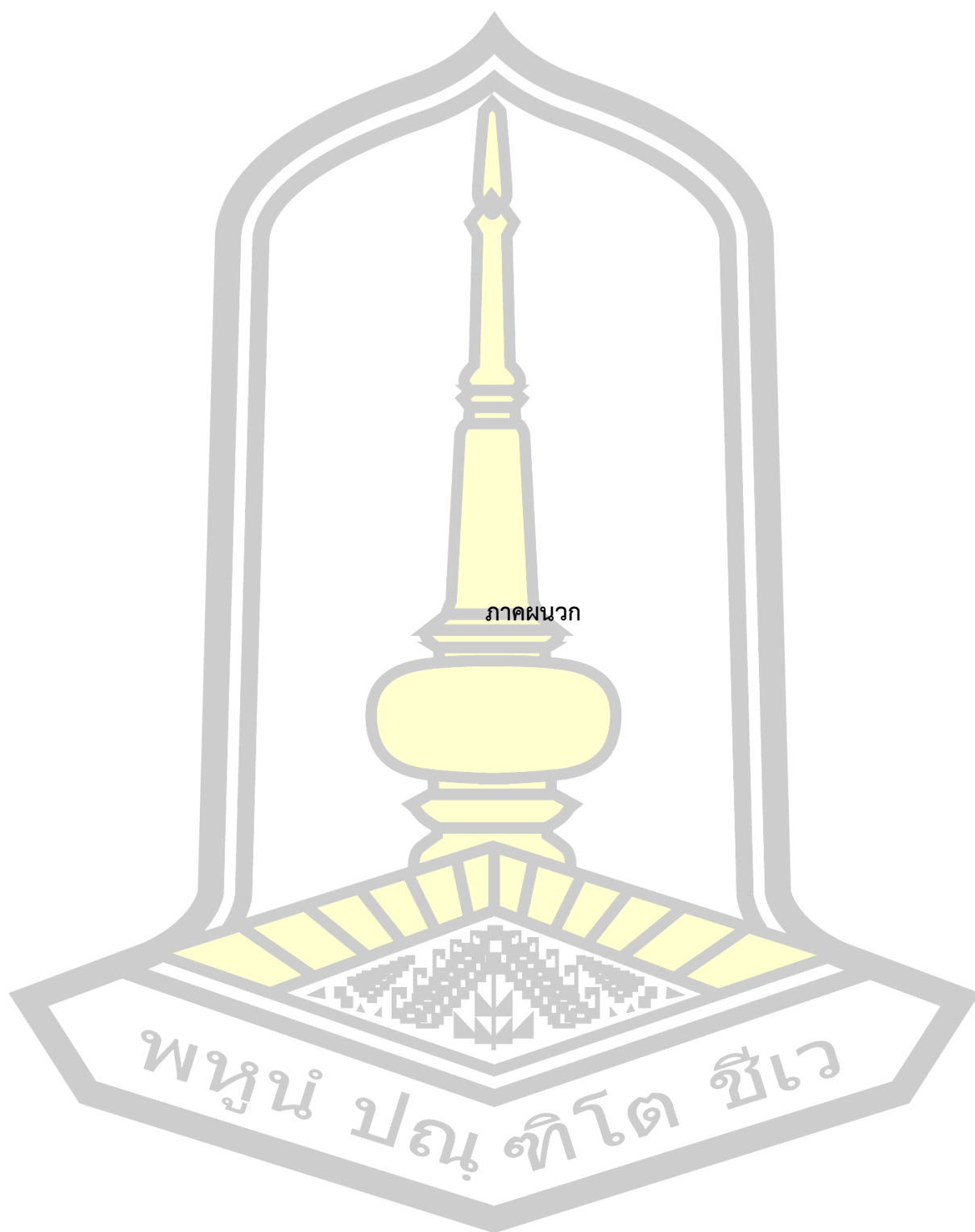
สุนิสา มามีสุข. (2563). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้การจัดการ เรียนรู้แบบ PICTURE WORD INDUCTIVE MODEL ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิต วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

สุพัตรา ศรีธรรมมา และอุบลวรรณ ส่งเสริม. (2562). การพัฒนาความสามารถในการอ่าน และ การเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- สุริพรณ ฉันทวิจิตร(2557). การพัฒนาทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้วิธีการสอนแบบ PWIM : Picture Word Inductive model.
[ออนไลน์]. ได้จาก : www.t3samakkee.ac.th/news_detail_12553. [สืบค้นเมื่อ วันที่
1 กุมภาพันธ์ 2567].
- สุวิทย์ มูลคำ และคณะ. (2551). การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการคิด. พิมพ์ครั้งที่ 3.
กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัดภาพพิมพ์
- เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. (2534). การพัฒนาการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา เล่ม 2.
กรุงเทพฯ : ประยูรวงศ์จำกัด.
- อภิรดี เสนาวิน. (2555). ผลการสอนอ่านแบบพาโนรามาที่มีต่อความสามารถในการอ่านจับใจความ
และความสนใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์
ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- อมรรัตน์ ชำนาญรักษา. (2559). ความหมายของการอ่าน. [ออนไลน์]. ได้จาก :
<https://sites.google.com/site/madoobook/home/khwam-hmay-khxng-kar-xan>. [สืบค้นเมื่อ วันที่ 23 มีนาคม 2566].
- อ้อยทิพย์ ทองดี. (2544). แนวการจัดทำแผนการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง. เชียงใหม่ :
โรงเรียนพร้าววิทยาคม.
- อัมพวรรณ โคโคสี. (2550).การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะการสะกดคำ
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลศรีวิไล สำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 3. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
การวิจัยและพัฒนาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2550).หลักการสอน. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- อิสเรศ พิพัฒน์มงคลพร และวิไล พิพัฒน์มงคลพร. (2558). การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
แบบพิกเจอร์เวิร์ด Picture Word Inductive Model. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ศิลปากร, 13(1), 17-22.
- Altieri, J.L. (2013). *Powerful Content Connections: Nurturing Readers, Writers, and
Thinkers in Grades K-3*. [online]. Available from : [https://books.google.co.th
/books?id=QorvjgEACAAJ&dq=powerful+content&hl=th&sa=X&ved=0ahUKEw
iw2dyjnYzYAhUHvY8KHXMpCEwQ6AEILjAB](https://books.google.co.th/books?id=QorvjgEACAAJ&dq=powerful+content&hl=th&sa=X&ved=0ahUKEw iw2dyjnYzYAhUHvY8KHXMpCEwQ6AEILjAB). [accessed March 2023].
- Bouchard, M.P. (2002). An Investigation of Students' Word Knowledge as
Demonstrated by Their Reading and Spelling Errors. *Dissertation Abstracts
International*, 63(2), 37-50.

- Calhoun, E.F. (1999). *Teaching beginning reading and writing with the picture word inductive model*. Virginia : ASCD.
- Calhoun, S. (2017). Exclusives, equities and prosodic phrases in Samoan. *Glossa: a journal of general linguistics*, 2(1), 11.
- Ferlazzo, L. and Sypniewski, K.H. (2017). *The ESL/ELL Teacher's Survival Guide*. [online]. Available from : <https://books.google.co.th/books?id>. [accessed 19 February 2023].
- Joyce, B., Weil, M. and Calhoun, E. (2011). *Models of Teaching*. Boston MA : Pearson Education, Inc.
- Loh, J.K.K. (2010). Reflecting, shaking and being shook: Resistance in a primary classroom. *Journal of English Teaching : Practice and Critique*, 9(3), 160-168, December.
- Nasution, I.S.A. and Murni, S.M. (2013). Improving Students' Questioning Achievement Through Picture Word Inductive Model (PWIM). *Journal of English Language Teaching of FBS-Unimed*, 2(1), 216.
- Perkins, X.J.A.K. (2013). A Conceptual Paper on the Application of the Picture Word Inductive Model Using Bruner's Constructivist View of Learning and the Cognitive Load Theory. *Interdisciplinary Journal of Teaching and Learning*, 3(1), 8-17.

ภาคผนวก

พูนํ ปณํ จิตฺ ชีเว

ภาคผนวก ก

ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านสะกดคำของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษา โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model

พูน ปณ จิต ชีวะ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ภาคเรียนที่ 2/2566

หน่วยที่ 1 การอ่านผ่านมาตราตัวสะกด

เวลาเรียนรวม 16 ชั่วโมง

เรื่อง มาตราตัวสะกดแม่ก

เวลาเรียน 2 ชั่วโมง

ครูผู้สอนนางสาวกันยารีย์ ธิรคุณนิชนันท์

แผนที่ 1/8

1. มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้ สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ
แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด

ท 1.1 ป.1/1 อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง และข้อความสั้น ๆ

2. สาระสำคัญ

มาตราแม่ก คือ คำที่มีตัว “ง” เป็นตัวสะกดเพียงตัวเดียว และอ่านออกเสียง “ง” ตัวอย่าง
คำในมาตราแม่ก เช่น กางเกง กุ้ง ทอง แป้ง งง ช้าง ข้างล่าง กาง ลิง

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

- 3.1 นักเรียนสามารถบอกหลักการอ่านการสะกดคำมาตราแม่กได้ (K)
- 3.2 นักเรียนอ่านสะกดคำมาตราแม่กได้อย่างถูกต้อง (P)
- 3.3 นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (A)

4. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- 4.1 มีวินัย รับผิดชอบ
- 4.2 ใฝ่เรียนรู้
- 4.3 มุ่งมั่นในการทำงาน

5. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

- 5.1 ความสามารถในการสื่อสาร
- 5.2 ความสามารถในการคิด

6. สาระการเรียนรู้

การอ่านสะกดคำศัพท์มาตราตัวสะกดแม่ก

7. กิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model

ชั่วโมงที่ 1

ขั้นที่ 1 เลือกและระบุคำศัพท์จากภาพ (select picture and identify words)

(30 นาที)

1. ครูสนทนาและทักทายนักเรียน จากนั้นอธิบายกิจกรรมก่อนเรียนให้นักเรียนฟัง
2. ครูผู้สอนเริ่มเข้าสู่บทเรียน โดยนำภาพไปติดไว้บนกระดานให้ผู้เรียนดูทีละรูปภาพจำนวน 2 ภาพ โดยให้นักเรียนช่วยกันตอบว่าเห็นรูปอะไรในภาพและคิดว่ารูปนั้นมีคำศัพท์ที่เป็นมาตราตัวสะกดแม่ กง ไหม พร้อมทั้งอธิบายว่ามาตราตัวสะกดแม่กงคืออะไร มีวิธีการวิธีสังเกตอย่างไร เพื่อเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในการร่วมกิจกรรม

แนวทางของคำถาม

ถาม : ในภาพนี้นักเรียนคิดว่าเป็นรูปเกี่ยวกับอะไร

ถาม : นักเรียนได้คำศัพท์คำว่าอะไรบ้างจากภาพ

ถาม : นักเรียนคิดว่ามีคำศัพท์คำไหนบ้างที่เป็นมาตราตัวสะกดแม่ กง

3. ครูแจ้งกิจกรรมและข้อตกลงที่นักเรียนต้องปฏิบัติในระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model

4. ครูทบทวนความรู้เรื่องมาตราตัวสะกดจากบัตรภาพที่ติดอยู่ด้านหน้ากระดานจากรูปภาพที่กำหนดให้

5. ครูอธิบายชี้แจงเพิ่มเติมเรื่องการค้นหาคำศัพท์มาตราแม่กง จากภาพให้นักเรียนฟังลงในกระดาน กิจกรรมการค้นหาคำศัพท์จะจัดเป็นกลุ่ม โดยตัวแทนของกลุ่มออกมาจับฉลากเลือกรูปภาพ

6. นักเรียนแต่ละกลุ่มจะต้องช่วยกันหาคำศัพท์มาตราแม่กงในรูปภาพว่าได้คำว่าอะไรบ้าง เมื่อแต่ละกลุ่มค้นคว้าเสร็จแล้ว จะให้แต่ละกลุ่มมีการนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน

ขั้นที่ 2 เชื่อมโยงคำศัพท์ (linking words) (30 นาที)

1. ครูเชื่อมโยงคำศัพท์ โดยให้นักเรียนอ่านออกเสียงและสะกดคำคำศัพท์ในรูปภาพ โดยครูผู้สอนเป็นผู้อ่านนำ และให้นักเรียนอ่านสะกดคำตาม เริ่มจากการอ่านโดยนำพยัญชนะต้นสระ วรรณยุกต์และตัวสะกดมาประสมเป็นคำอ่าน ซึ่งต้องให้นักเรียนสังเกตรูปคำพร้อมกับการหัดอ่าน

2. หลังจากที่คุณครูสอนพานักเรียนอ่านสะกดคำ จากนั้นให้นักเรียนอ่านสะกดคำศัพท์ด้วยตนเอง เพื่อให้นักเรียนสังเกตรูปและเสียงของคำศัพท์ เมื่อสะกดคำจะได้จดจำคำศัพท์นั้นได้อย่าง

ถูกต้อง เมื่อสะกดจนจำคำอ่านได้แล้วครูผู้สอนจะตรวจสอบและแนะนำวิธีการอ่านออกสะกดคำที่ถูกต้องให้กับนักเรียน

ชั่วโมงที่ 2

ขั้นที่ 3 จัดกลุ่มคำศัพท์ (classify words) (25 นาที)

1. ครูผู้สอนกล่าวทบทวนเรื่องมาตราตัวสะกดแม่กง และครูผู้สอนให้นักเรียนนำบัตรภาพคำศัพท์ตัวสะกดมาตราแม่กง ที่แต่ละกลุ่มได้หามาจากรูปภาพที่ได้รับมอบหมาย มาติดแยกหมวดหมู่หน้ากระดาน เช่น หมวดหมู่อาหาร หมวดหมู่เครื่องใช้ หมวดหมู่สัตว์ เป็นต้น
2. นักเรียนอ่านออกเสียงและอ่านสะกดคำศัพท์บนหน้ากระดาน เพื่อทบทวนอีกครั้ง

ขั้นที่ 4 ประยุกต์ใช้คำศัพท์ (applied words) (35 นาที)

1. ครูผู้สอนเพิ่มคำศัพท์เพื่อให้สอดคล้องกับวัยของผู้เรียนในแผนภูมิภาพ
2. ครูผู้สอนกระตุ้นโดยใช้กลวิธีต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนตั้งชื่อแผนภูมิภาพ โดยพิจารณาจากรายละเอียดของสิ่งที่ปรากฏในแผนภูมิภาพ และบรรยายเกี่ยวกับสิ่งที่ปรากฏในแผนภูมิภาพ
3. นักเรียนทำแบบฝึกหัดประสมตัวอักษรแทนภาพคำศัพท์มาตราตัวสะกดแม่กง
4. นักเรียนอ่านสะกดคำทบทวนคำศัพท์จากงานเขียน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและครบถ้วนของคำศัพท์ที่ได้ระบุไว้ก่อนหน้านี้
5. นักเรียนร่วมกันอภิปรายความหมาย และร่วมกันตอบคำถามคำศัพท์มาตราแม่กง
6. นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนวัดความสามารถด้านการอ่านสะกดคำตอนที่ 1 แบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ
7. นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนวัดความสามารถด้านการอ่านสะกดคำตอนที่ 2 แบบอ่านสะกดคำจำนวน 20 คำ

8. สื่อและแหล่งการเรียนรู้

- ใบความรู้เรื่องมาตราแม่กง
- บัตรภาพมาตราตัวแม่กง
- บัตรคำศัพท์มาตราแม่กง
- แบบฝึกทักษะที่ 1 “อ่านคำศัพท์”
- แบบฝึกทักษะที่ 2 “ประสมตัวอักษรแทนภาพ”

9. การวัดผลและประเมินผล

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการวัด	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การประเมินผล
1. นักเรียนสามารถบอกหลักการอ่านการสะกดคำมาตราแม่งได้ (K)	การทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านสะกดคำมาตราแม่ง	แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านสะกดคำแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ	ผ่านเกณฑ์การทำแบบฝึกทักษะ ร้อยละ 75
2. นักเรียนอ่านสะกดคำมาตราแม่งได้อย่างถูกต้อง (P)	การทำแบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำมาตราแม่ง	แบบฝึกทักษะวัดความสามารถในการอ่านสะกดคำ จำนวน 20 คำ	ผ่านเกณฑ์การทำแบบฝึกทักษะ ร้อยละ 75
3. นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (A)	การสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้	แบบสังเกตการณ์มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	ผ่านเกณฑ์การประเมินการทำแบบฝึกทักษะได้ระดับคุณภาพ 2 ขึ้นไป
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ 1. มีวินัย รับผิดชอบ 2. ใฝ่เรียนรู้ 3. มุ่งมั่นในการทำงาน	การสังเกตพฤติกรรมคุณลักษณะอันพึงประสงค์	แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียน	ผ่านเกณฑ์การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ได้ระดับคุณภาพ 2 ขึ้นไป
สมรรถนะสำคัญของนักเรียน 1. ความสามารถในการสื่อสาร 2. ความสามารถในการคิด	การสังเกตสมรรถนะสำคัญของนักเรียน	แบบประเมินสมรรถนะสำคัญของนักเรียน	ผ่านเกณฑ์การประเมินสมรรถนะสำคัญของนักเรียน ได้ระดับคุณภาพ 2 ขึ้นไป

บันทึกหลังสอนแผนการสอนที่ 1

1. ผลที่เกิดกับนักเรียน

1) การประเมินผลความรู้ (K) หลังการเรียนรู้ โดยใช้บัตรภาพมาตราตัวสะกด แม่กง พบว่านักเรียนผ่านการประเมินคิดเป็นร้อยละ 91.30

ไม่ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำที่กำหนดไว้คิดเป็นร้อยละ 8.69

เนื่องจาก..... นักเรียนบางคนยังเกิด ความสับสนระหว่างภาพ และคำศัพท์ และยังคงสับสนให้ครูทำแบบทดสอบตัวสะกดแทนที่กำหนด แต่นักเรียนส่วนใหญ่ เข้าใจ และ สามารถนำหลักทฤษฎีมาอธิบายได้ โดยใช้สื่ออย่างถูกต้อง

2) การประเมินด้านทักษะกระบวนการ (P) โดยใช้ผลงานกลุ่มการจำแนกมาตรา ตัวสะกด จากคำศัพท์มาตราตัวสะกดแม่กง พบว่านักเรียนผ่านการประเมินคิดเป็นร้อยละ 96.69

ไม่ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำที่กำหนดไว้คิดเป็นร้อยละ 3.34

เนื่องจาก..... นักเรียนสามารถอ่านคำในมาตราตัวสะกดได้ และสามารถ จำแนกคำได้อย่างถูกต้อง จะให้นักเรียนบางคนช่วยเกิดความสับสน

3) การประเมินด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ (A) โดยใช้แบบฝึกทักษะที่ 1 “อ่าน คำศัพท์” 2 “ประสมคำจากภาพ” พบว่านักเรียนผ่านการประเมินคิดเป็นร้อยละ 86.95

ไม่ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำที่กำหนดไว้คิดเป็นร้อยละ 13.04

เนื่องจาก..... นักเรียนสามารถทำแบบฝึกหัด และมีส่วนร่วมใน การ จัดกิจกรรมรวมทบทวน เป็นอย่างดี

2. ปัญหาและอุปสรรค ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

☐ กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ ไม่เหมาะสมกับเวลา

☒ มีนักเรียนทำใบงาน/ใบกิจกรรมไม่ทันตามกำหนดเวลา

☐ มีนักเรียนที่ไม่สนใจเรียน

☐ อื่น ๆ

3. ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

ควรปรับเวลาในการสอนให้เหมาะสม และเพิ่มจำนวนสื่อการสอน
ที่เป็นภาพให้หลากหลายมากขึ้น

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(นางสาวกันยาวิร์ ธิรคุณิชนันท์)

นิเทศหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ความคิดเห็นของหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้

☒ จัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้ดี

☐ ควรปรับปรุงเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้

ข้อเสนอแนะอื่นๆ

มีแผนการจัดการจัดการองค์รวมหน้าสนใจ แต่มีเทคนิค
สอนที่หลากหลาย ดูก่อนจะบอกให้หาของคำศัพท์ในเอกสาร
ให้หัดเรียนฝึกอ่านเองตามหรือดูก่อนเรียนจะได้ผลสัมฤทธิ์ได้สูง

ลงชื่อ..... จพ. จอมทอง

(นางสาวจุฬารัตน์ จอมทอง)

ความคิดเห็นของผ่านบริหารงานวิชาการ

☒ จัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้ดี

☐ ควรปรับปรุงเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้

ข้อเสนอแนะอื่นๆ

มีการใช้สื่อการสอน และผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม และมีการประเมิน
การก่อน

ลงชื่อ..... จพ.

(นางสาววรารณ์ สุขโต)

ความคิดเห็นของผู้อำนวยการโรงเรียน

☒ จัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้ดี

☐ ควรปรับปรุงเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้

ข้อเสนอแนะอื่นๆ

จัดกิจกรรมที่หลากหลายเพื่อเสริมทักษะให้เด็ก

ลงชื่อ..... จพ.

(นางสาวละออ ปันทอง)

แบบประเมินการตรวจแบบฝึกทักษะของผู้เรียน

เลขที่	ชื่อ-สกุล	รายการประเมิน		รวม	สรุปผลการประเมิน	หมายเหตุ
		1	2			
		แบบฝึกทักษะที่ 1	แบบฝึกทักษะที่ 2			
		10	10	20		

เกณฑ์การตัดสิน ผู้เรียนต้องผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ 75 ขึ้นไป

รายละเอียดเกณฑ์การให้คะแนนการประเมินใบงาน

ประเด็นการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน
แบบฝึกที่ 1 “อ่านคำศัพท์”	ให้ผู้เรียนอ่านออกเสียงคำในมาตราตัวสะกดแม่ก ให้ถูกต้อง เป็นแบบทดสอบที่มีเกณฑ์การประเมินคือ 1) การอ่านถูกต้อง ตามอักขรวิธี (คะแนนเต็ม 5 คะแนน) 2) ความชัดเจนในการ อ่าน (คะแนนเต็ม 3 คะแนน) 3) การอ่านในเวลาที่กำหนด (คะแนนเต็ม 2 คะแนน) รวมเป็น 10 คะแนน
แบบฝึกที่ 2 “ประสมตัวอักษร แทนภาพคำศัพท์มาตราตัวสะกด แม่ก”	ให้ผู้เรียนประสมตัวอักษรแทนภาพ คำศัพท์มาตราตัวสะกดแม่ก จำนวน 10 ข้อ โดยประสมอักษร เป็นคำศัพท์ที่ถูกต้องจะได้ข้อละ 1 คะแนน และหากประสม อักษรเป็นคำศัพท์ที่ไม่ถูกต้องจะได้ข้อละ 0 คะแนน (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)

แบบประเมินนักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้

หน่วยการเรียนรู้ที่.....

เรื่อง.....

เลขที่	ชื่อ-สกุล	เกณฑ์การประเมิน			ระดับ คุณภาพ	สรุปผลการ ประเมิน
		3	2	1		

เกณฑ์การประเมินคุณภาพ

ระดับคุณภาพ 3 หมายถึง ดีเยี่ยม

ระดับคุณภาพ 2 หมายถึง ดี

ระดับคุณภาพ 1 หมายถึง พอใช้

เกณฑ์การตัดสิน ได้ระดับคุณภาพ 2 ขึ้นไปถือว่าผ่าน

รายละเอียดเกณฑ์แบบประเมินนักเรียนมีความรับผิดชอบ และมีส่วนร่วมในกิจกรรม

ประเด็นการประเมิน	ระดับคุณภาพ		
	3	2	1
มีส่วนร่วมในกิจกรรม	มีความสนใจในการทำกิจกรรม มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น การตอบคำถาม การยอมรับฟังความคิดเห็นผู้อื่น ทำงานตามที่ได้รับมอบหมายอย่างสม่ำเสมอ	มีความสนใจในการทำกิจกรรม มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น การตอบคำถาม การยอมรับฟังความคิดเห็นผู้อื่น ทำงานตามที่ได้รับมอบหมายในบ่อยครั้ง	มีความสนใจในการทำกิจกรรม มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น การตอบคำถาม การยอมรับฟังความคิดเห็นผู้อื่น ทำงานตามที่ได้รับมอบหมายในบางครั้ง

แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

คุณลักษณะ อันพึงประสงค์ด้าน	รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
		3	2	1
1. มีวินัย รับผิดชอบ	1.1 ปฏิบัติตามข้อตกลง กฎเกณฑ์ ระเบียบ ข้อบังคับของ ครอบครัวและโรงเรียน มีความตรงต่อเวลาในการปฏิบัติ กิจกรรมต่างๆ ในชีวิตประจำวันมีความรับผิดชอบ			
2. ใฝ่เรียนรู้	2.1 ตั้งใจเรียน เอาใจใส่ในการเรียน และมีความเพียร พยายามในการเรียน			
	2.2 บันทึกความรู้ วิเคราะห์ ตรวจสอบบางสิ่งที่เรียนรู้ สรุปเป็นองค์ความรู้			
3. มุ่งมั่นในการ ทำงาน	3.1 มีความตั้งใจและพยายามในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย			
	3.2 มีความอดทนและไม่ท้อแท้ต่ออุปสรรคเพื่อให้งานสำเร็จ			

เกณฑ์การประเมินคุณภาพ

ระดับคุณภาพ 3 หมายถึง ดีเยี่ยม

ระดับคุณภาพ 2 หมายถึง ดี

ระดับคุณภาพ 1 หมายถึง พอใช้

เกณฑ์การตัดสิน ได้ระดับคุณภาพ 2 ขึ้นไปถือว่าผ่าน

รายละเอียดเกณฑ์แบบประเมินแบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ประเด็นการประเมิน	ระดับคุณภาพ		
	3	2	1
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ 1. มีวินัย รับผิดชอบ 2. ใฝ่เรียนรู้ 3. มุ่งมั่นในการทำงาน	พฤติกรรมที่ปฏิบัติ ชัดเจนและสม่ำเสมอ	พฤติกรรมที่ปฏิบัติ ชัดเจนและบ่อยครั้ง	พฤติกรรมที่ปฏิบัติ บางครั้ง

แบบประเมินสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน ด้านความสามารถในการสื่อสาร

สมรรถนะที่ประเมิน	ระดับคะแนน		
	3	2	1
1. ความสามารถในการสื่อสาร			
1.1 มีความสามารถในการรับ – ส่งสาร			
1.2 มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความเข้าใจของตนเอง โดยใช้ภาษาอย่างเหมาะสม			
1.3 ใช้วิธีการสื่อสารที่เหมาะสม			
2. ความสามารถในการคิด			
2.1 มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์เพื่อการสร้างองค์ความรู้			
2.2 มีความสามารถในการคิดเป็นระบบ เพื่อการสร้างองค์ความรู้			

เกณฑ์การประเมินคุณภาพ

ระดับคุณภาพ 3 หมายถึง ดีเยี่ยม

ระดับคุณภาพ 2 หมายถึง ดี

ระดับคุณภาพ 1 หมายถึง พอใช้

เกณฑ์การตัดสิน ได้ระดับคุณภาพ 2 ขึ้นไปถือว่าผ่าน

รายละเอียดเกณฑ์แบบประเมินแบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ประเด็นการประเมิน	ระดับคุณภาพ		
	3	2	1
ความสามารถในการสื่อสาร	มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ ความคิดความเข้าใจ ของตนเองโดยใช้ ภาษา ที่เหมาะสม เป็นประจำสม่ำเสมอ	มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ ความคิดความเข้าใจ ของตนเองโดยใช้ ภาษา ที่เหมาะสม เป็นส่วนใหญ่	มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ ความคิดความเข้าใจ ของตนเองโดยใช้ ภาษา ที่เหมาะสมใน บางครั้ง
ความสามารถในการคิด	มีความสามารถในการ คิดวิเคราะห์เพื่อการ สร้างองค์ความรู้ และ การคิดเป็นระบบ เพื่อการสร้างองค์ ความรู้เป็นประจำ สม่ำเสมอ	มีความสามารถในการ คิดวิเคราะห์เพื่อการ สร้างองค์ความรู้ และ การคิดเป็นระบบ เพื่อการสร้างองค์ ความรู้เป็นส่วนใหญ่	มีความสามารถในการ คิดวิเคราะห์เพื่อการ สร้างองค์ความรู้ และ การคิดเป็นระบบ เพื่อการสร้างองค์ ความรู้เป็นบางครั้ง

ใบความรู้มาตราตัวสะกด แม่กง

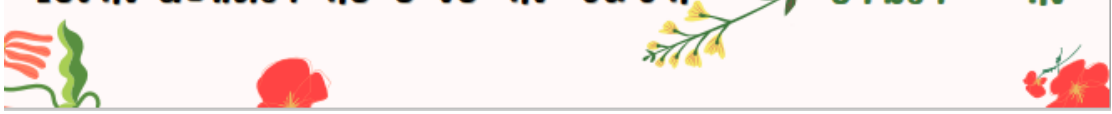
ใบความรู้มาตราตัวสะกด

มาตราแม่กง

มาตราแม่กง คือ คำที่มีตัว กู เป็นตัวสะกด
เพื่ยงตัวเดียว จะอยู่ตัวสุดท้ายของคำ
และอ่านออกเสียง “กง”

ฝึกอ่านสะกดคำ

1. ของ สะกดว่า ขอ-อ-งอ	อ่านว่า	ของ
2. จิง สะกดว่า จอ-อิ-งอ	อ่านว่า	จิง
3. ฟิง สะกดว่า ฟอ-อะ-งอ	อ่านว่า	ฟิง
4. ดิง สะกดว่า ดอ-อิ-งอ	อ่านว่า	ดิง
5. แ่ง สะกดว่า ขอ-แอ-งอ-แ่ง-ไม้เอก	อ่านว่า	แ่ง
6. เที้ยง สะกดว่า ทอ-เอี้ย-งอ-เที้ยง-ไม้เอก	อ่านว่า	เที้ยง
7. เก่ง สะกดว่า กอ-เอ-งอ-เก่ง-ไม้เอก	อ่านว่า	เก่ง
8. ช้าง สะกดว่า ขอ-อา-งอ-งอ-ช้าง-ไม้โท	อ่านว่า	ช้าง
9. ต้อง สะกดว่า ตอ-อ-งอ-ตอง-ไม้โท	อ่านว่า	ตอง
10. ทิ้ง สะกดว่า ทอ-อิ-งอ-ทิ้ง-ไม้โท	อ่านว่า	ทิ้ง

บัตรภาพมาตราแม่ง

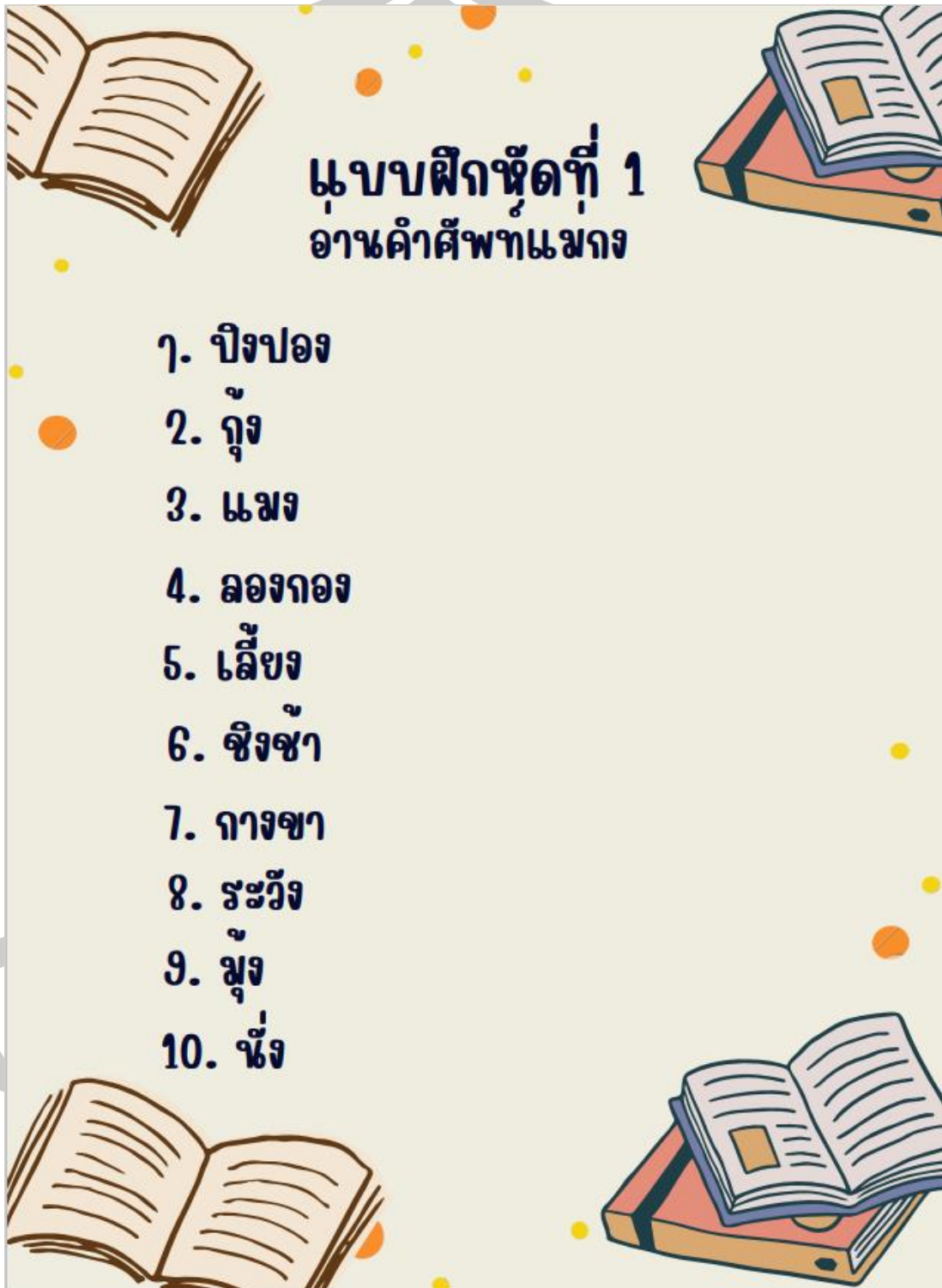

บัตรภาพมาตราแม่ง (ต่อ)

แบบฝึกหัดที่ 1 อ่านคำศัพท์มาตราแม่กง

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านสะกดคำในมาตราตัวสะกด แม่กงให้ถูกต้อง (10 คะแนน)

แบบฝึกหัดที่ 1
อ่านคำศัพท์แม่กง

๑. ปิงปอง
๒. กุ้ง
๓. แผลง
๔. ลองกอง
๕. เลี้ยง
๖. ชิงช้า
๗. กางขา
๘. ระว่าง
๙. ชุง
๑๐. ฝรั่ง

แบบฝึกหัดที่ 2 ประสมตัวอักษรแทนภาพ มาตราแม่ง

แบบฝึกหัดที่ 2

ประสมตัวอักษรแทนภาพ

คำชี้แจง จงประสมตัวอักษรแทนภาพ มาตราแม่งให้ถูกต้อง

1 + -อ + = _____

2 + -า + = _____

3 + + = _____

4 + -อ + = _____

5 + -เ + = _____

6 + -า + = _____

7 + -เ + = _____

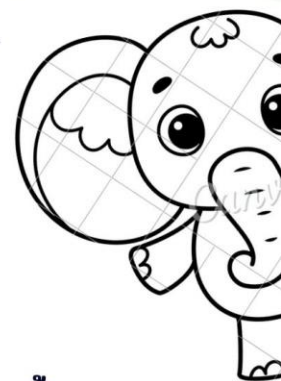
8 + -า + + = _____

9 + -า + = _____

10 + -เ + = _____

คะแนน

____/10

ชื่อ..... ชั้น.....

เฉลยแบบฝึกหัดที่ 2
ประสมตัวอักษรแทนภาพ มาตราแม่กง

ข้อ	คำ
1	ปอง
2	กาง
3	ปิง
4	ชอง
5	เกง
6	ลุง
7	ชง
8	ล้าง
9	หุง
10	ฟ้ง

พหุบัน ปณ จิต ชีเว

รายละเอียดเกณฑ์การให้คะแนนการประเมินใบงาน
แบบฝึกทักษะที่ 1 การอ่านคำศัพท์

รายการประเมิน	ระดับคะแนน				
	5	4	3	2	1
1. การอ่านถูกต้องตามอักขรวิธี	อ่านสะกดคำถูกต้องตามอักขรวิธีทุกคำ	อ่านสะกดคำไม่ถูกต้องตามอักขรวิธี 3-4 คำ	อ่านสะกดคำไม่ถูกต้องตามอักขรวิธี 5-6 คำ	อ่านสะกดคำไม่ถูกต้องตามอักขรวิธี 7 - 8 คำ	อ่านสะกดคำไม่ถูกต้องตามอักขรวิธี 9 คำขึ้นไป
2. การอ่านเพิ่มคำหรือเปลี่ยนคำ	ไม่อ่านเพิ่มคำหรือเปลี่ยนคำ	อ่านเพิ่มคำหรือเปลี่ยนคำ 3-4 คำ	อ่านเพิ่มคำหรือเปลี่ยนคำ 5-6	อ่านเพิ่มคำหรือเปลี่ยนคำ 7-8 คำ	อ่านเพิ่มคำหรือเปลี่ยนคำ 9 คำขึ้นไป
3. ความชัดเจนในการอ่าน 3.1 อ่านชัดถ้อยชัดคำ	ความชัดเจนในการอ่าน อ่านชัดถ้อยชัดคำ	ความชัดเจนในการอ่าน อ่านสะกดคำบกพร่อง 3-4 คำ	ความชัดเจนในการอ่าน อ่านสะกดคำบกพร่อง 5-6 คำ	ความชัดเจนในการอ่าน อ่านสะกดคำบกพร่อง 7-8 คำ	ความชัดเจนในการอ่าน อ่านสะกดคำบกพร่อง 9 คำขึ้นไป
4. การอ่านในเวลาที่กำหนด	อ่านได้ในเวลาที่กำหนด และอ่านครบทุกคำ	อ่านไม่ทันเวลาที่กำหนด 3-4 คำ	อ่านไม่ทันเวลาที่กำหนด 5-6 คำ	อ่านไม่ทันเวลาที่กำหนด 7-8 คำ	อ่านไม่ทันเวลาที่กำหนด 9 คำขึ้นไป

รายละเอียดเกณฑ์การให้คะแนนการประเมินใบงาน
แบบฝึกทักษะที่ 2 ประสมตัวอักษรแทนภาพ

ที่	รายการประเมิน	ประสมอักษรเป็น คำได้ถูกต้อง	ประสมอักษรเป็น คำไม่ถูกต้อง
		1	0
1			
2			
3			
4			
5			
6			
7			
8			
9			
10			

ประเด็นการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน
แบบฝึกที่ 2 “ประสมตัวอักษรแทนภาพ คำศัพท์มาตราตัวสะกดแม่กง”	ให้ผู้เรียนประสมตัวอักษรแทนภาพ คำศัพท์มาตราตัวสะกดแม่กง จำนวน 10 ข้อ โดยประสมอักษรเป็นคำศัพท์ที่ถูกต้องจะได้ข้อละ 1 คะแนน และหากประสมอักษรเป็นคำศัพท์ที่ ไม่ถูกต้องจะได้ข้อละ 0 คะแนน (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)

พูน ปรณ จิตโต ชีเว

แบบทดสอบหลังเรียน

แบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านสะกดคำมาตราแม่กง

ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่องมาตราแม่กง

คำชี้แจง ข้อสอบมี 2 ตอนประกอบด้วย ตอนที่ 1 ข้อสอบเป็นแบบปรนัย จำนวน 20 ข้อ (คะแนนเต็ม 20 คะแนน) ตอนที่ 2 ข้อสอบวัดการอ่านสะกดคำ จำนวน 20 คำ (คะแนนเต็ม 20 คะแนน) รวมทั้งหมดเป็น 40 คะแนน

ชื่อ.....สกุล.....ชั้น.....

ตอนที่ 1 ให้นักเรียนกากบาทข้อที่ถูกต้องที่สุดลงในกระดาษคำตอบเพียงข้อเดียว (20 คะแนน)

1. พยัญชนะในข้อใดเป็นตัวสะกดในมาตราแม่กง

ก. ง

ข. ข

ค. ค

2. ข้อใดมีตัวสะกดอยู่ในมาตราแม่ กง

ก. ปิงปอง

ข. งอแง

ค. ลูกอม

3. ข้อใดไม่ได้สะกดด้วยมาตราตัวสะกดแม่ กง

ก. กางเกง

ข. วางของ

ค. มะขาม

4. ข้อใดมีตัวสะกดอยู่ในมาตราแม่ กง

ก. กางเกง

ข. ตูมตาม

ค. มะขาม

5. ข้อใดไม่ได้สะกดด้วยมาตราตัวสะกดแม่ กง

ก. มะม่วง

ข. ทะเล

ค. วางของ

6. “เก่งกินแตงโมสีแดง” จากประโยคข้างต้น มีคำในมาตราแม่ กง กี่คำ

ก. 1 คำ

ข. 2 คำ

ค. 3 คำ

7. “น้องสาวสวมกระโปรงสีฟ้า” จากประโยคข้างต้น มีคำในมาตราแม่ กง กี่คำ

ก. 1 คำ

ข. 2 คำ

ค. 3 คำ

8. “กางเกงตัวนี้สีสวย” จากประโยคข้างต้น คำใดอยู่ในแม่กง

ก. สีสวย

ข. กางเกง

ค. ตัวนี้

9. ประโยคใดมีคำในแม่กงมากที่สุด

ก. เก่งกินแตงโมสีแดง

ข. น้องสาวสวมกระโปรงสีฟ้า

ค. กางเกงตัวนี้สีสวย

10. คำว่า “บ้าง” สะกดคำได้ตรงตามข้อใด

ก. บอ-อา-งอ-บาง-ไม้โท-บ้าง

ข. บอ-อา-งอ-บาง-ไม้เอก-บ้าง

ค. บอ-อา-งอ-บาง-ไม้จัตวา-บ้าง

11. จากรูปสัตว์ในข้อใดอยู่ในมาตราแม่ง

ก. งู

ข. ช้าง

ค. ไก่

12. คำในข้อใดตรงกับรูปภาพ

ก. เสือ

ข. สิงโต

ค. แมว

13. ข้อใดเป็นคำในมาตราแม่งทั้งหมด

ก. ปู, แกะ

ข. ลิง, กุ้ง

ค. เสือ, เต่า

14. คำในข้อใดตรงกับรูปภาพ

ก. มะม่วง

ข. ส้มโอ

ค. แตงโม

15. “เตียง” อ่านสะกดคำได้ตรงกับข้อใด

ก. ตอ-เอีย-งอ

ข. งอ-เอีย-งอ

ค. เอีย-ตอ-งอ

16. อะไรเอ่ยลูกเขียวกลมโต มีลายสีเขียว มีเนื้อสีแดง

ก. มะม่วง

ข. ส้มโอ

ค. แตงโม

17. อะไรเอ่ย ถึงเวลาตี ตีได้ตีเอา เสียงไฟเพราะจับใจ

ก. กลอง

ข. กีตาร์

ค. ฉาบ

18. คำในข้อใดหมายถึงใบกล้วย

ก. หัวปลี

ข. ใบตอง

ค. ใบมะพร้าว

19. คำว่า “กระโปรง” ควรเติมตัวสะกดใดในมาตราแม่กง

ก. ง

ข. ข

ค. ค

20. ประโยคใดมีคำในแม่กงน้อยที่สุด

ก. เก่งกินแตงโมสีแดง

ข. น้องสาวของฉันสวมกระโปรงสีฟ้า

ค. กางเกงตัวนี้สีสวย

คะแนน / 20

พูน ปณ จิต ชีเว

เฉลยแบบทดสอบหลังเรียนวัดความสามารถด้านการอ่านสะกดคำ ตอนที่ 1

ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง มาตราตัวสะกดแม่ก

ข้อ	คำตอบ
1	ก. ง
2	ก. ปึงปอง
3	ค. มะขาม
4	ก. กางเกง
5	ข. ทะเล
6	ค. 3 คำ
7	ข. 2 คำ
8	ข. กางเกง
9	ก. เก่งกินแดงโมสีแดง
10	ก. บอ-อา-งอ-บาง-ไม้โท-บ้าง
11	ข. ช้าง
12	ข. สิงโต
13	ข. ลิง, กุ้ง
14	ค. แต่งโม
15	ก. ตอ-เอี้ย-งอ
16	ค. แต่งโม
17	ก. กลอง
18	ข. ใบตอง
19	ก. ง
20	ค. กางเกงตัวนี้สีสวย

แบบทดสอบหลังเรียน

แบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านสะกดคำมาตราแม่กง

ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่องมาตราแม่กง

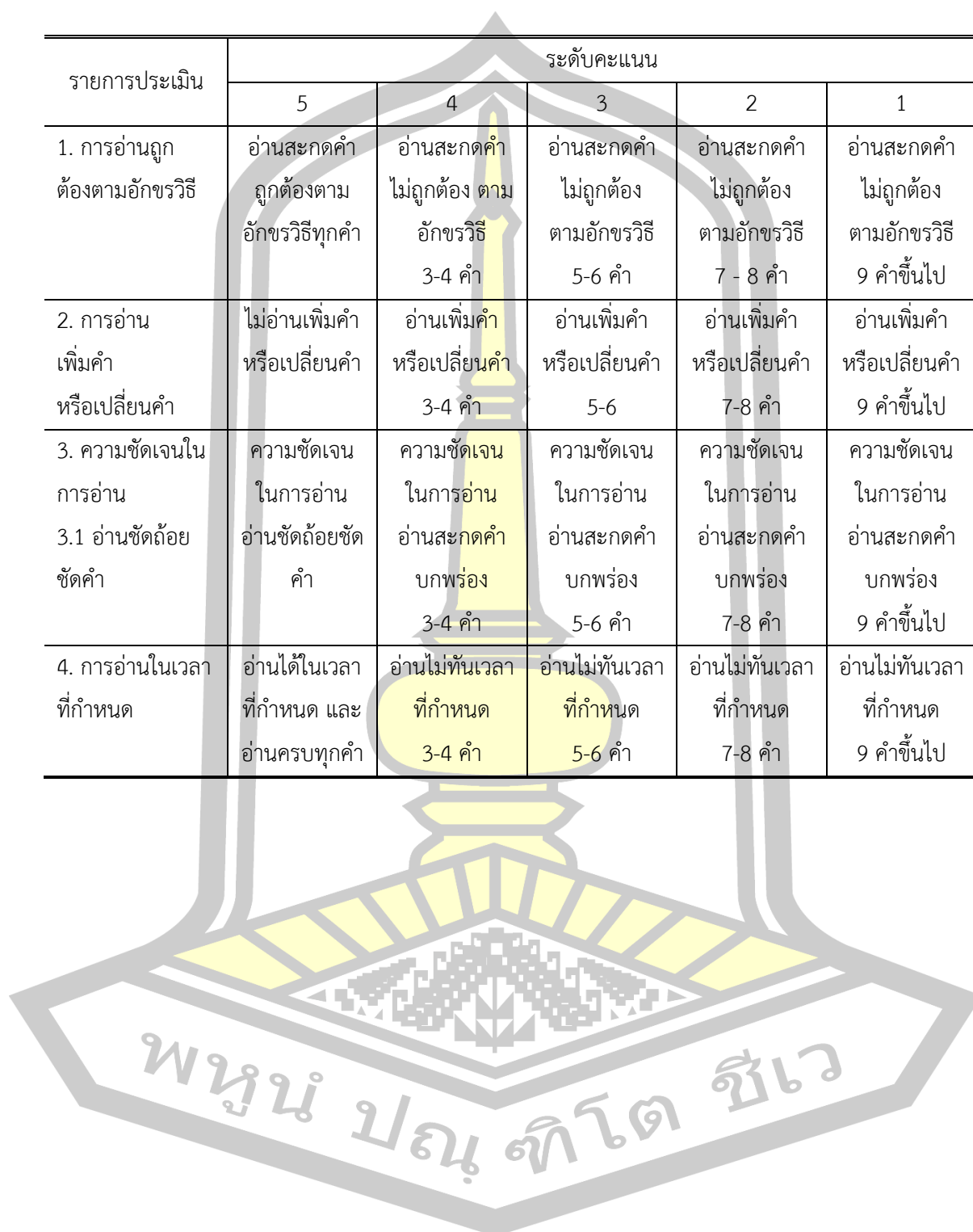
ตอนที่ 2 ข้อสอบวัดการอ่านสะกดคำ จำนวน 20 ข้อ (คะแนนเต็ม 20 คะแนน)

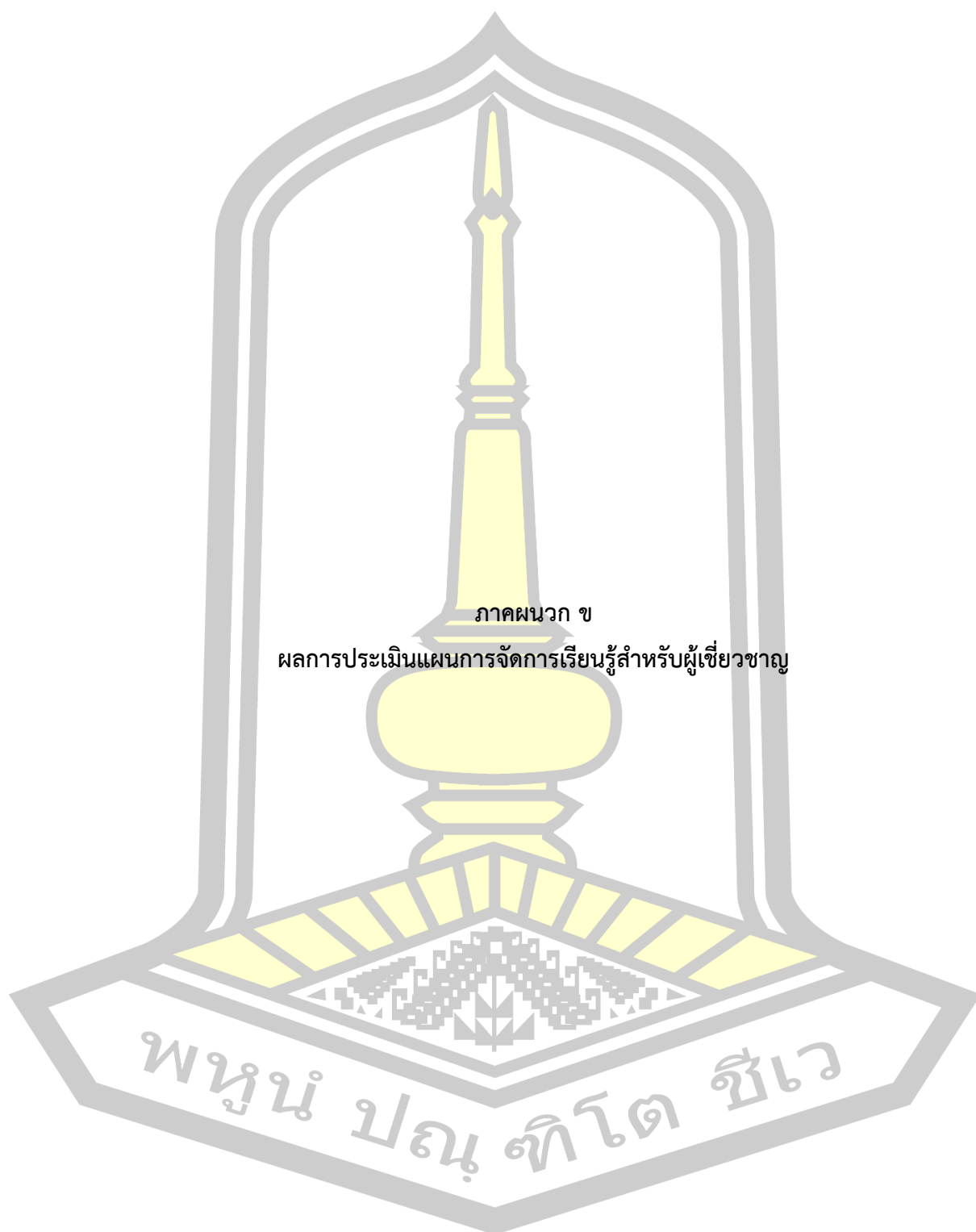
ข้อ	คำศัพท์	ข้อ	คำศัพท์
1	ของ	11	มะม่วง
2	ข้าง	12	ชิงช้า
3	ลิง	13	แก่ง
4	กางเกง	14	แดง
5	แต่งตัว	15	ถาง
6	ร้องเพลง	16	ห้อง
7	กระโปรง	17	กระเบื้อง
8	มานั่ง	18	นุ่ง
9	แข็งแรง	19	ล้าง
10	แซง	20	วิ่ง

คะแนน/20

รายละเอียดเกณฑ์การให้คะแนนแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านสะกดคำมาตราแม่กง

รายการประเมิน	ระดับคะแนน				
	5	4	3	2	1
1. การอ่านถูกต้องตามอักขรวิธี	อ่านสะกดคำถูกต้องตามอักขรวิธีทุกคำ	อ่านสะกดคำไม่ถูกต้องตามอักขรวิธี 3-4 คำ	อ่านสะกดคำไม่ถูกต้องตามอักขรวิธี 5-6 คำ	อ่านสะกดคำไม่ถูกต้องตามอักขรวิธี 7 - 8 คำ	อ่านสะกดคำไม่ถูกต้องตามอักขรวิธี 9 คำขึ้นไป
2. การอ่านเพิ่มคำหรือเปลี่ยนคำ	ไม่อ่านเพิ่มคำหรือเปลี่ยนคำ	อ่านเพิ่มคำหรือเปลี่ยนคำ 3-4 คำ	อ่านเพิ่มคำหรือเปลี่ยนคำ 5-6	อ่านเพิ่มคำหรือเปลี่ยนคำ 7-8 คำ	อ่านเพิ่มคำหรือเปลี่ยนคำ 9 คำขึ้นไป
3. ความชัดเจนในการอ่าน 3.1 อ่านชัดถ้อยชัดคำ	ความชัดเจนในการอ่าน อ่านชัดถ้อยชัดคำ	ความชัดเจนในการอ่าน อ่านสะกดคำบกพร่อง 3-4 คำ	ความชัดเจนในการอ่าน อ่านสะกดคำบกพร่อง 5-6 คำ	ความชัดเจนในการอ่าน อ่านสะกดคำบกพร่อง 7-8 คำ	ความชัดเจนในการอ่าน อ่านสะกดคำบกพร่อง 9 คำขึ้นไป
4. การอ่านในเวลาที่กำหนด	อ่านได้ในเวลาที่กำหนด และอ่านครบทุกคำ	อ่านไม่ทันเวลาที่กำหนด 3-4 คำ	อ่านไม่ทันเวลาที่กำหนด 5-6 คำ	อ่านไม่ทันเวลาที่กำหนด 7-8 คำ	อ่านไม่ทันเวลาที่กำหนด 9 คำขึ้นไป

แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ความสามารถในการอ่านสะกดคำโดยใช้การจัดการเรียนรู้

แบบ Picture Word Inductive Model

(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

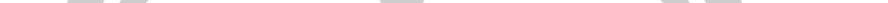
คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด โดยกำหนดระดับความคิดเห็น 5 ระดับดังนี้

5 หมายถึง	เหมาะสมมากที่สุด
4 หมายถึง	เหมาะสมมาก
3 หมายถึง	เหมาะสมปานกลาง
2 หมายถึง	เหมาะสมน้อย
1 หมายถึง	เหมาะสมน้อยที่สุด

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด					
1.1 สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลาง					
1.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้					
2. สาระสำคัญ					
2.1 ชัดเจนเข้าใจ					
2.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
3. จุดประสงค์การเรียนรู้					
3.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้					
3.2 ครอบคลุมทั้งพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย					
3.3 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้					
3.4 ระบุพฤติกรรมที่วัดและประเมินผลได้					
4. สาระการเรียนรู้					
4.1 สอดคล้องกับระดับความรู้ของผู้เรียน					
4.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
4.3 กำหนดเนื้อหาเหมาะสมกับเวลาเรียน					

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
5. กระบวนการจัดการเรียนรู้					
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
5.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้					
5.3 เหมาะสมกับเวลา					
5.4 เหมาะสมกับการพัฒนาการอ่านสะกดคำ					
5.5 เป็นไปตามขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ แบบ Picture Word Inductive Model					
5.6 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้					
6. สื่อและแหล่งการเรียนรู้					
6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
6.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้					
7. ชิ้นงานและภาระงาน					
7.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
7.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้					
7.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล การเรียนรู้					
8. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้					
8.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
8.2 เครื่องมือที่ใช้วัดและประเมินผลมีความ เหมาะสม					
8.3 มีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง					
8.4 ส่งเสริมการวัดและประเมินผลครอบคลุมทั้ง ด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย					

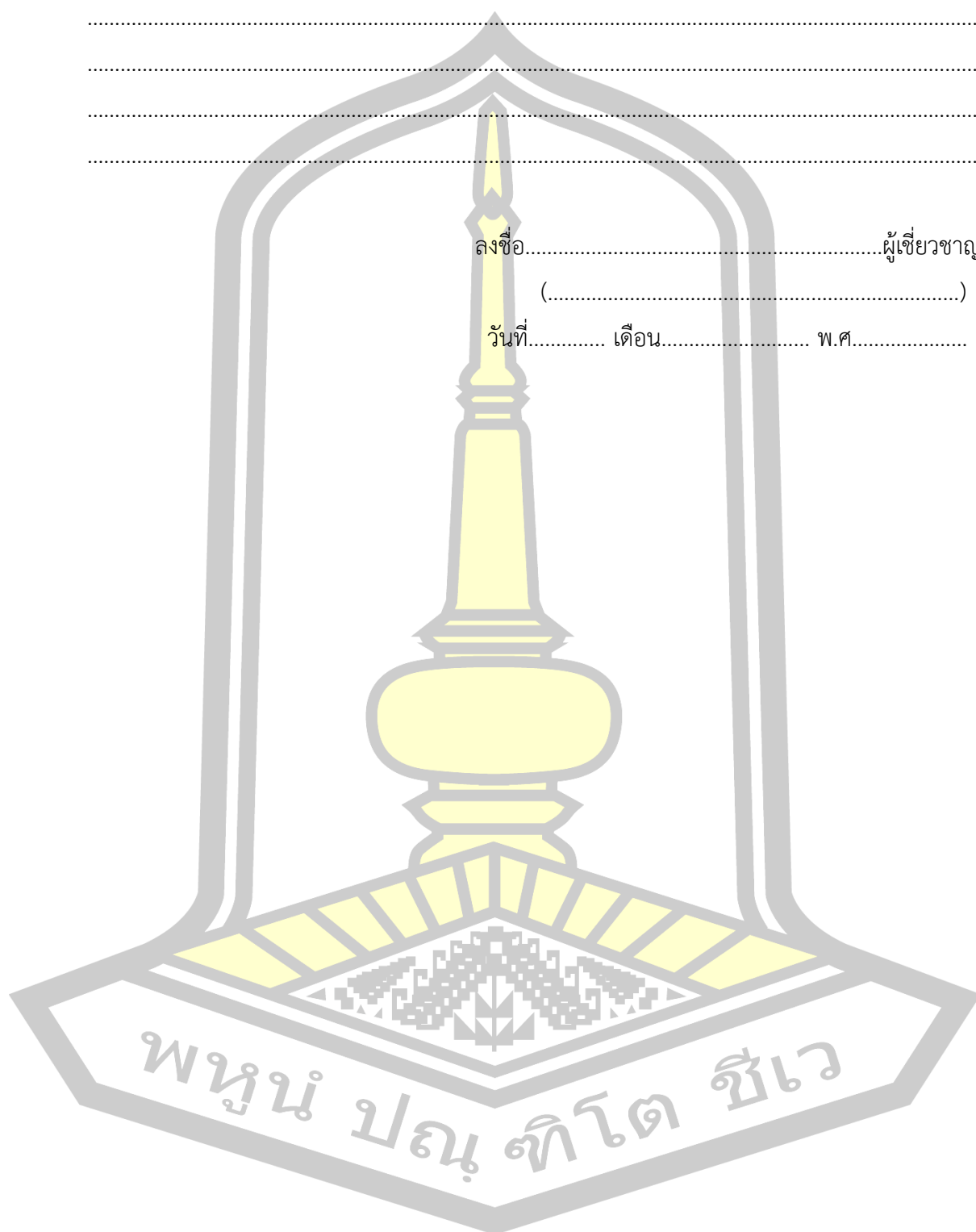
ข้อเสนอแนะ

()

२८

12345678910111213141516171819202122232425262728293031323334353637383940414243444546474849505152535455565758596061626364656667686970717273747576777879808182838485868788899091929394959697989910010110210310410510610710810911011111211311411511611711811912012112212312412512612712812913013113213313413513613713813914014114214314414514614714814915015115215315415515615715815916016116216316416516616716816917017117217317417517617717817918018118218318418518618718818919019119219319419519619719819920020120220320420520620720820921021121221321421521621721821922022122222322422522622722822923023123223323423523623723823924024124224324424524624724824925025125225325425525625725825926026126226326426526626726826927027127227327427527627727827928028128228328428528628728828929029129229329429529629729829930030130230330430530630730830931031131231331431531631731831932032132232332432532632732832933033133233333433533633733833934034134234334434534634734834935035135235335435535635735835936036136236336436536636736836937037137237337437537637737837938038138238338438538638738838939039139239339439539639739839940040140240340440540640740840941041141241341441541641741841942042142242342442542642742842943043143243343443543643743843944044144244344444544644744844945045145245345445545645745845946046146246346446546646746846947047147247347447547647747847948048148248348448548648748848949049149249349449549649749849950050150250350450550650750850951051151251351451551651751851952052152252352452552652752852953053153253353453553653753853954054154254354454554654754854955055155255355455555655755855956056156256356456556656756856957057157257357457557657757857958058158258358458558658758858959059159259359459559659759859960060160260360460560660760860961061161261361461561661761861962062162262362462562662762862963063163263363463563663763863964064164264364464564664764864965065165265365465565665765865966066166266366466566666766866967067167267367467567667767867968068168268368468568668768868969069169269369469569669769869970070170270370470570670770870971071171271371471571671771871972072172272372472572672772872973073173273373473573673773873974074174274374474574674774874975075175275375475575675775875976076176276376476576676776876977077177277377477577677777877978078178278378478578678778878979079179279379479579679779879980080180280380480580680780880981081181281381481581681781881982082182282382482582682782882983083183283383483583683783883984084184284384484584684784884985085185285385485585685785885986086186286386486586686786886987087187287387487587687787887988088188288388488588688788888989089189289389489589689789889990090190290390490590690790890991091191291391491591691791891992092192292392492592692792892993093193293393493593693793893994094194294394494594694794894995095195295395495595695795895996096196296396496596696796896997097197297397497597697797897998098198298398498598698798898999099199299399499599699799899910001001100210031004100510061007100810091010101110121013101410151016101710181019102010211022102310241025102610271028102910301031103210331034103510361037103810391040104110421043104410451046104710481049105010511052105310541055105610571058105910601061106210631064106510661067106810691070107110721073107410751076107710781079108010811082108310841085108610871088108910901091109210931094109510961097109810991100110111021103110411051106110711081109111011111112111311141115111611171118111911201121112211231124112511261127112811291130113111321133113411351136113711381139114011411142114311441145114611471148114911501151115211531154115511561157115811591160116111621163116411651166116711681169117011711172117311741175117611771178117911801181118211831184118511861187118811891190119111921193119411951196119711981199120012011202120312041205120612071208120912101211121212131214121512161217121812191220122112221223122412251226122712281229123012311232123312341235123612371238123912401241124212431244124512461247124812491250125112521253125412551256125712581259126012611262126312641265126612671268126912701271127212731274127512761277127812791280128112821283128412851286128712881289129012911292129312941295129612971298129913

ตาราง 8 แสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน ในการประเมินผลความสอดคล้องแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษา โดยการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model
แผนการสอน แผนที่ 1-8

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น							
	แผนที่ 1	แผนที่ 2	แผนที่ 3	แผนที่ 4	แผนที่ 5	แผนที่ 6	แผนที่ 7	แผนที่ 8
1.มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด								
1.1 สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลาง	4.6	4.6	4.6	4.6	5	4.6	4.6	5
1.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4.8	4.8	4.8	4.8	4.8	4.8	4.8	4.6
2.สาระสำคัญ								
2.1 ชัดเจนเข้าใจ	4.6	4.6	4.6	4.6	4.8	4.6	4.6	4.8
2.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.8	4.8	4.8	4.8	4.6	4.8	4.8	4.8
3. จุดประสงค์การเรียนรู้								
3.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4.6	4.6	4.6	4.6	4.6	4.6	4.8	4.6
3.2 ครอบคลุมทั้งพุทธิพิสัย ทักษะ พิสัย และจิตพิสัย	4.6	4.6	4.6	4.6	4.6	5	4.6	4.6
3.3 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	4.6	4.6	4.6	4.6	4.6	4.6	4.8	4.6
3.4 ระบุพฤติกรรมที่วัดและ ประเมินผลได้	4.8	4.8	4.8	4.8	4.6	4.8	4.8	4.8
4. สาระการเรียนรู้								
4.1 สอดคล้องกับระดับความรู้ของ ผู้เรียน	4.6	4.6	4.6	4.6	5	4.8	4.8	5
4.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.6	4.6	4.6	4.6	4.6	4.6	4.8	4.6
4.3 กำหนดเนื้อหาเหมาะสมกับ เวลาเรียน	4.8	4.8	4.8	4.8	4.6	4.8	4.8	4.8
5. กระบวนการจัดการเรียนรู้								
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.8	4.8	4.8	4.8	5	4.8	4.8	4.8
5.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4.6	4.6	4.6	4.6	4.6	4.4	4.6	4.6
5.3 เหมาะสมกับเวลา	4.6	4.6	4.6	4.6	4.8	4.6	4.6	4.8

ตาราง 8 (ต่อ)

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น							
	แผนที่ 1	แผนที่ 2	แผนที่ 3	แผนที่ 4	แผนที่ 5	แผนที่ 6	แผนที่ 7	แผนที่ 8
5.4 เหมาะสมกับการพัฒนาการอ่าน สะกดคำ	4.6	4.6	4.6	4.6	4.6	4.6	4.4	4.6
5.5 เป็นไปตามขั้นตอนการจัดการ เรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model	4.8	4.8	4.8	4.8	4.4	4.8	4.8	4.8
5.6 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้	4.8	4.4	4.8	4.4	4.8	4.4	4.4	4.4
6. สื่อและแหล่งการเรียนรู้								
6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.4	4.4	4.4	4.4	4.8	4.6	4.6	4.6
6.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	4.8	4.8	4.8	4.8	4.4	4.8	4.8	4.8
7. ชิ้นงานและภาระงาน								
7.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.8	4.8	4.8	4.8	4.4	4.4	4.4	4.4
7.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	4.8	4.8	4.8	4.8	4.8	4.8	4.8	4.4
7.3 สอดคล้องกับการวัดและ ประเมินผลการเรียนรู้	4.8	4.8	4.8	4.8	4.8	4.8	4.8	4.4
8. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้								
8.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.4	4.6	4.6	4.6	4.6	4.6	4.6	4.6
8.2 เครื่องมือที่ใช้วัดและประเมินผลมี ความเหมาะสม	4.6	4.4	4.4	4.4	4.4	4.4	4.4	4.4
8.3 มีการวัดและประเมินผลตาม สภาพจริง	4.6	4.6	4.6	4.6	4.6	4.6	4.6	4.4
8.4 ส่งเสริมการวัดและประเมินผล ครอบคลุมทั้งด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย	4.8	4.8	4.8	4.8	4.6	4.8	4.8	4.8

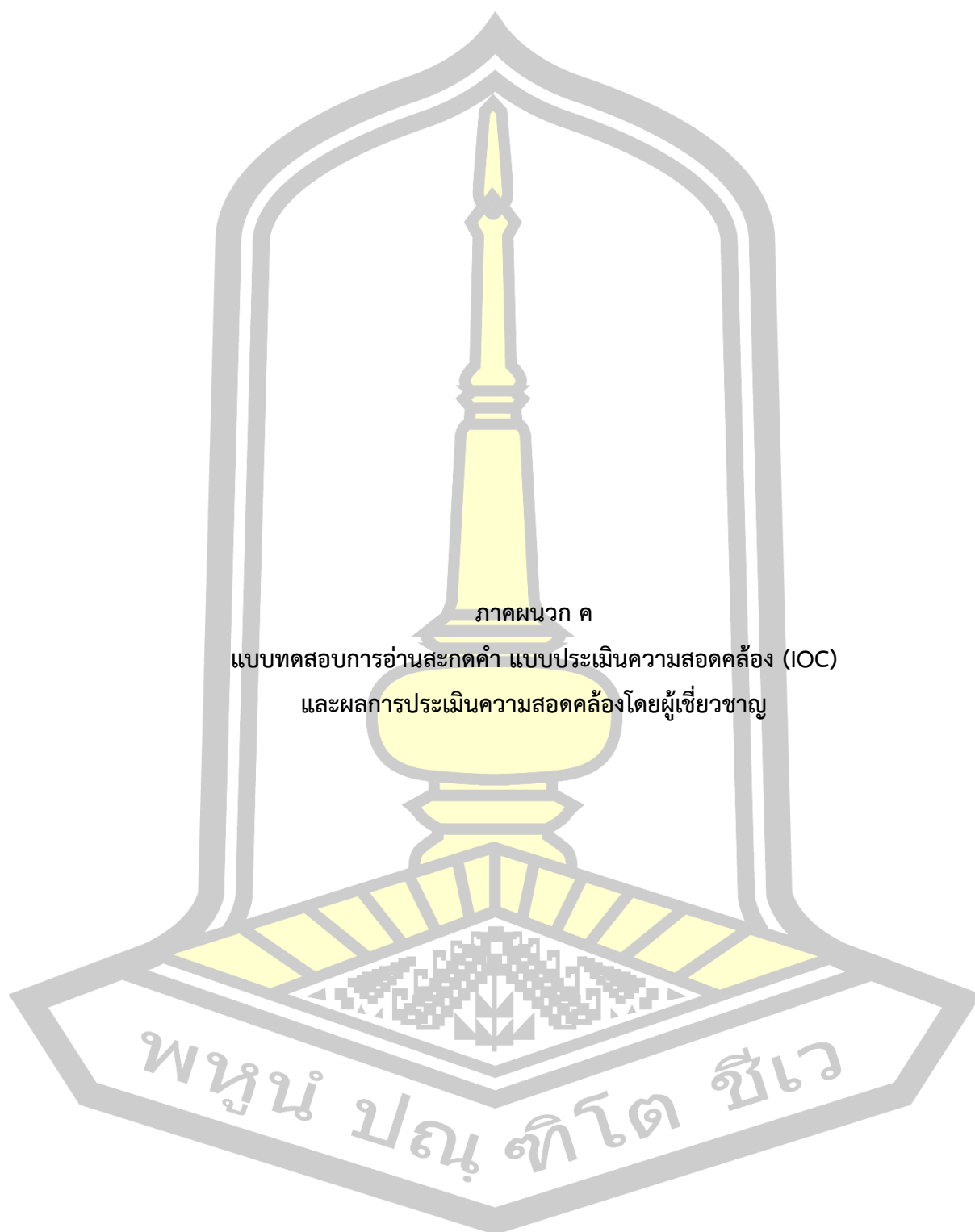
ตาราง 9 แสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน ในการประเมินผลความสอดคล้องแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อการพัฒนาความสามารถในการอ่านสะกดคำโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1. มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด			
1.1 สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลาง	4.08	0.19	เหมาะสมมาก
1.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4.78	0.07	เหมาะสมมากที่สุด
2. สาระสำคัญ			
2.1 ชัดเจนเข้าใจ	4.65	0.09	เหมาะสมมากที่สุด
2.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.77	0.07	เหมาะสมมากที่สุด
3. จุดประสงค์การเรียนรู้			
3.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4.63	0.07	เหมาะสมมากที่สุด
3.2 ครอบคลุมทั้งพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย	4.65	0.14	เหมาะสมมากที่สุด
3.3 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	4.63	0.07	เหมาะสมมากที่สุด
3.4 ระบุพฤติกรรมที่วัดและประเมินผลได้	4.77	0.07	เหมาะสมมากที่สุด
4. สาระการเรียนรู้			
4.1 สอดคล้องกับระดับความรู้ของผู้เรียน	4.75	0.18	เหมาะสมมากที่สุด
4.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.60	0.07	เหมาะสมมากที่สุด
4.3 กำหนดเนื้อหาเหมาะสมกับเวลาเรียน	4.77	0.07	เหมาะสมมากที่สุด
5. กระบวนการจัดการเรียนรู้			
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.82	0.07	เหมาะสมมากที่สุด
5.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4.58	0.07	เหมาะสมมากที่สุด
5.3 เหมาะสมกับเวลา	4.65	0.09	เหมาะสมมากที่สุด
5.4 เหมาะสมกับการพัฒนาการอ่านสะกดคำ	4.58	0.07	เหมาะสมมากที่สุด
5.5 เป็นไปตามขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model	4.75	0.14	เหมาะสมมากที่สุด
5.6 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้	4.55	0.21	เหมาะสมมากที่สุด

ตาราง 9 (ต่อ)

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
6. สื่อและแหล่งการเรียนรู้			
6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.52	0.15	เหมาะสมมากที่สุด
6.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	4.75	0.14	เหมาะสมมากที่สุด
7. ชิ้นงานและภาระงาน			
7.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.75	0.21	เหมาะสมมากที่สุด
7.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	4.75	0.14	เหมาะสมมากที่สุด
7.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผลการเรียนรู้	4.80	0.14	เหมาะสมมากที่สุด
8. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้			
8.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.57	0.09	เหมาะสมมากที่สุด
8.2 เครื่องมือที่ใช้วัดและประเมินผลมีความเหมาะสม	4.65	0.20	เหมาะสมมากที่สุด
8.3 มีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง	4.47	0.07	เหมาะสมมาก
8.4 ส่งเสริมการวัดและประเมินผลครอบคลุมทั้งด้าน พุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย	4.57	0.07	เหมาะสมมากที่สุด
รวม	4.68	0.05	เหมาะสมมากที่สุด

ภาคผนวก ค

แบบทดสอบการอ่านสะกดคำ แบบประเมินความสอดคล้อง (IOC)

และผลการประเมินความสอดคล้องโดยผู้เชี่ยวชาญ

พูน ปณ จิต ชีวะ

แบบประเมินความสอดคล้องของข้อความกับระดับพฤติกรรมด้านการอ่านสะกดคำ
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษา
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง โปรดพิจารณาว่าข้อสอบแต่ละข้อต่อไปนี้วัดได้ตรงกับระดับพฤติกรรมด้านการอ่านสะกดคำที่ระบุไว้หรือไม่ แล้วเขียนผลการพิจารณาของท่านโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนนตามความคิดเห็นของท่าน ดังนี้

ช่อง +1 = แน่ใจว่าคำถามมีความสอดคล้อง

ช่อง 0 = ไม่แน่ใจว่าคำถามมีความสอดคล้องหรือไม่

ช่อง -1 = แน่ใจว่าคำถามไม่มีความสอดคล้อง

ตอนที่ 1 ข้อสอบเป็นแบบปรนัย จำนวน 30 ข้อ (คะแนนเต็ม 30 คะแนน)

ข้อที่	รายการ	การพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
1	คำในข้อใดอยู่ในมาตราตัวสะกดแม่ กง ก. งอแง ข. มะม่วง ค. งูทะเล				
2	คำในข้อใดไม่ได้สะกดอยู่ในมาตราตัวสะกดแม่ กง ก. กางเกง ข. วางของ ค. มะขาม				
3	“เก้งสวมกระโปรงสีแดง” จากประโยคข้างต้นมีคำในมาตราแม่ กง กี่คำ ก. 1 คำ ข. 2 คำ ค. 3 คำ				

ข้อที่	รายการ	การพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
4	ประโยคในข้อใดมีคำในมาตราแม่กงมากที่สุด ก. เก่งกินแดงโมสีแดง ข. น้องสาวสวมกระโปรงสีฟ้า ค. กางเกงตัวนี้สีสวย				
5	“มะม่วง” อ่านสะกดคำได้ตรงกับข้อใด ก. มอ-อะ-มะ/มอ-อัว-งอ-มวง-ไม่เอก ข. นอ-อะ-นะ/มอ-อัว-งอ-มวง-ไม่เอก ค. มอ-อะ-มะ/มอ-วอ-งอ-มวง-ไม่เอก				
6	คำในข้อใดอยู่ในมาตราตัวสะกดแม่ กม ก. กระดุม ข. มะม่วง ค. หมูหมา				
7	“ยิ้ม” อ่านสะกดคำได้ตรงกับข้อใด ก. ยอ-อิ-มอ-ยิม-ไม้เอก ข. ยอ-อิ-มอ-ยิม-ไม้โท ค. ยอ-อิม-ยิม-ไม้โท				
8	ประโยคในข้อใดมีคำในมาตราแม่กมมากที่สุด ก. แม่ทอดไข่ชะอมให้ฉันกิน ข. พี่ลมชอบกินมะยมและมะขาม ค. ย่าให้พี่ไปซื้อมะยม มะม่วง และมะขามที่ตลาด				
9	“ข้าวต้มสามถ้วย” จากประโยคข้างต้น มีคำในมาตราแม่กม กี่คำ ก. 1 คำ ข. 2 คำ ค. 3 คำ				

ข้อที่	รายการ	การพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
10	คำในข้อใดไม่ได้อยู่ในมาตราตัวสะกดแม่กม ก. กระดุม ข. กระโปรง ค. กระเทียม				
11	คำในข้อใดอยู่ในมาตราตัวสะกดแม่เกย ก. เสียน้ำ ข. กระจุย ค. ยุ่งยาก				
12	คำในข้อใดมีตัวสะกดต่างจากพวก ก. กระดุม ข. กระเทียม ค. นิยาย				
13	คำในข้อใดมีตัวสะกดตรงกับคำว่า “เลื้อย” ก. หอย ข. ยีน ค. เปียก				
14	ข้อใดมีคำในมาตราแม่เกยมากที่สุด ก. น้อยอ่านนิยาย ข. นิดถักเปียให้น้อย ค. น้อยเป็นเพื่อนกับนิด				
15	พยัญชนะในข้อใดเป็นตัวสะกดในมาตราแม่เกย ก. ง ข. ย ค. ม				
16	คำในข้อใดอยู่ไม่ได้ในมาตราตัวสะกดแม่เกว ก. ข้าว ข. ขวา ค. หวี				

ข้อที่	รายการ	การพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
17	คำว่า “เทียว” สะกดได้ตรงกับข้อใด ก. ทอ-เอี้ยว-เทียว-ไม้เอก ข. ทอ-เอี้ยว-วอ-เทียว-ไม้เอก ค. ทอ-เอ-อี-ยอ-เทียว-ไม้เอก				
18	“แก้วไปเทียวสวนสัตว์เปิดเขาเขียว” จากประโยคข้างต้น มีคำในมาตราแม่เกอว กี่คำ ก. 2 คำ ข. 3 คำ ค. 4 คำ				
19	“ดวงดาวลอยบนท้องฟ้า” จากประโยคข้างต้น คำใดอยู่ในมาตราแม่เกอว ก. ดวง ข. ลอย ค. ดาว				
20	“หนูแก้วชอบกินแซ่ ผัดมันแกวและไข่เจียว ของหวานต้มถั่วเขียว อีกข้าวเหนียวเปียก ลำไย” จากบทกลอนข้างต้นมีคำในมาตราแม่เกอว กี่คำ ก. 6 คำ ข. 7 คำ ค. 8 คำ				
21	“หนูแก้วชวนหนูดา ลงเรือยาวไปอ่าวไทย ชาวประมงมีน้ำใจ พาไปเทียวไม่เปลี่ยวเลย” จากบทกลอนข้างต้นมีคำในมาตราแม่เกอวกี่คำ ก. 6 คำ ข. 7 คำ ค. 8 คำ				

ข้อที่	รายการ	การพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
22	ข้อใดต่อไปนี้เป็นพยัญชนะตัวสะกดในมาตราแม่ กก ก. ก ข ค ศ ข. ก ข ค ฌ ค. ก ข ฌ ต				
23	“พ่อปลูกดอกไม้ไว้สวนหลังบ้าน” จากประโยคข้างต้นมีคำที่อยู่ในมาตราแม่กก กี่คำ ก. 1 คำ ข. 2 คำ ค. 3 คำ				
24	ฉันเห็นกำลังบินในท้องฟ้า ควรเติมคำใดลงในช่องว่าง ก. ตก ข. นก ค. พก				
25	คำในข้อใดเขียนถูกต้อง ก. ความสุข ข. ความสุข ค. ความสุค				
26	คำว่า “ลูก” สะกดได้ตรงกับข้อใด ก. ลอ-อุ-กอ ข. รอ-อุ-กอ- ค. ลอ-อุ-กอ				
27	เมฆ เป็นคำที่มีตัวสะกดมาตราเดียวกับข้อใด ก. แมว ข. เปียก ค. แป้ง				

ข้อที่	รายการ	การพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
28	คำว่า “บอก” สะกดได้ตรงกับข้อใด ก. บอ-ออ-กอ ข. บอ-ออ-บอ ค. บอ-กอ-กอ				
29	ข้อใดเป็นคำในมาตราแม่กบทั้งหมด ก. จีบ พบ กบ ข. เรือใบ รีบ สาบ ค. บิน หลบ บ้าน				
30	ข้อใดเรียงประโยคได้ถูกต้อง ก. หาบ ของ แม่ ข. แม่ หาบ ของ ค. ของ แม่ หาบ				
31	ข้อใดมีความหมาย ตรงข้าม กับ “บวก” ก. เพิ่ม ข. ลบ ค. เต็ม				
32	“น้องหกล้มได้รับบาดเจ็บ _____” ควรเติมคำใดใน มาตราแม่กบ ก. เจ็ด ข. เจ็บ ค. เจิ้ง				
33	“แม่ใช้ด้ายเย็บกระโปรง” คำในข้อใดอยู่ใน มาตราแม่กบ ก. ด้าย ข. กระโปรง ค. เย็บ				

ข้อที่	รายการ	การพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
34	คำในข้อใดสะกดด้วยมาตราแม่กน ก. เรียน ข. เรือง ค. เลือด				
35	คำในข้อใดไม่ใช่คำที่สะกดด้วยมาตราแม่กน ก. บ้าน ข. นีว ค. เรียน				
36	“ฉันทคืออะไร ใช้ปรุงอาหาร ฉันทมีรสหวาน รับประทานเร็วไว” จากปริศนาข้างต้นหมายถึงข้อใด ก. น้ำตาล ข. พริก ค. มะนาว				
37	“น” ในข้อใดเป็นตัวสะกด ก. นาง ข. พัน ค. น้ำ				
38	ประโยคในข้อใดมีคำมาตราแม่กนน้อยที่สุด ก. ครูเขียนกระดาน ข. ครูปลูกต้นตาล ค. ครูทำอาหาร				
39	คำในข้อใดอยู่ในมาตราตัวสะกดแม่กน ก. นิยาย ข. นาฬิกา ค. เพื่อน				

ข้อที่	รายการ	การพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
40	คำในข้อใดมีตัวสะกดในมาตราแม่กด ก. เสียบ ข. เปียด ค. เปื่อ				
41	“ด” ในข้อใดเป็นตัวสะกด ก. ดอกไม้ ข. กระโดด ค. เด็กดี				
42	เมื่อวานวันอังคาร วันนี้นวัน..... ควรเติมคำ มาตราแม่กดใดลงในช่องว่าง ก. จันทร ข. พุธ ค. ศุกร์				
43	ประโยคในข้อใดมีคำในมาตราแม่กดน้อยที่สุด ก. ฉันขับรถไปวัด ข. มดโดนยาพิษ ค. น้องโกรธพี่				
44	คำในข้อใดเป็นคำในมาตราแม่กดทุกคำ ก. โดด โดย ได้ ข. โดด ติด แดด ค. แดง ติด โดด				
45	ข้อใดมีตัวสะกดในมาตราแม่กดมากที่สุด ก. สมใจมีเงินสิบบาท ข. สดใสชอบวิ่งเล่นตากแดด ค. สุขใจไปซื้อปลาที่ตลาด				

ลงชื่อ.....ผู้เชี่ยวชาญ

(.....)

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

แบบประเมินความสอดคล้องข้อคำถามของแบบทดสอบกับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
(IOC) เพื่อเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านสะกดคำโดยใช้การจัดการเรียนรู้

แบบ Picture Word Inductive Model

คำชี้แจง แบบประเมินความสอดคล้องข้อคำถามของแบบทดสอบกับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ (IOC) เพื่อประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อข้อคำถามเกี่ยวกับความสอดคล้องของ วัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย โดยได้กำหนด เกณฑ์ในการพิจารณา ดังนี้

ข้อ +1 = แน่ใจว่าคำถามมีความสอดคล้อง

ข้อ 0 = ไม่แน่ใจว่าคำถามมีความสอดคล้องหรือไม่

ข้อ -1 = แน่ใจว่าคำถามไม่มีความสอดคล้อง

ตอนที่ ข้อสอบแบบทดสอบการอ่านสะกดคำ

ข้อที่	รายการ	การพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
คำศัพท์มาตราแม่กง					
1	กระดิ่ง				
2	กุ่ม				
3	แซ้ง				
4	กระเบื้อง				
5	กระโปรง				
6	ซ้าง				
7	กางเกง				
8	เตี๋ยง				
9	ซ้าง				
10	แตงโม				
11	แตงกวา				
12	ทอง				

ข้อที่	รายการ	การพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
13	นุ่ง				
14	แปรง				
15	มะม่วง				
16	ย่าง				
17	เรียง				
18	เสียบ				
19	หาง				
20	เสียบ				
คำศัพท์มาตราแม่กม					
1	กระดุม				
2	กระเทียม				
3	ข้าม				
4	เข็ม				
5	ซ่อม				
6	เค็ม				
7	ขาม				
8	ดื่มน้ำ				
9	จมน้ำ				
10	เกม				
11	เต็ม				
12	ดม				
13	นึ่ง				
14	มะยม				
15	รวม				
16	ห่ม				
17	หอม				
18	อึ้ง				

ข้อที่	รายการ	การพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
19	ดีม				
20	เลม				
คำศัพท์มาตราแม่เกย					
1	กระจุก				
2	กระต่าย				
3	ขาย				
4	ค้อย				
5	ซ้าย				
6	ถ้าย				
7	ต้อย				
8	ไทย				
9	บ้อย				
10	ปุย				
11	นิยาย				
12	เรื้อย				
13	เลย				
14	หอย				
15	สวย				
16	ร้าย				
17	นิสัย				
18	ฝ้าย				
19	ต้าย				
20	ช่วย				
คำศัพท์มาตราแม่เกอว					
1	ก้าว				
2	เขี้ยว				
3	ข้าว				

ข้อที่	รายการ	การพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
4	คิ้ว				
5	ดาว				
6	เดิยว				
7	แถว				
8	นิ้ว				
9	แมว				
10	ยาว				
11	มะนาว				
12	เลี้ยว				
13	แล้ว				
14	หิว				
15	สาว				
16	เร็ว				
17	รวม				
18	เที่ยว				
19	ยาว				
20	เดิยว				
คำศัพท์มาตราแม่ก					
1	กระจก				
2	กระรอก				
3	คุก				
4	จาก				
5	ดอก				
6	จิ้งจอก				
7	แจก				
8	เงือก				
9	เขือก				

ข้อที่	รายการ	การพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
10	สุข				
11	ชก				
12	เลข				
13	ปาก				
14	ผูก				
15	เปี้ยก				
16	พวก				
17	พูก				
18	มะกอก				
19	เรี้ยก				
20	ออก				
คำศัพท์มาตราแม่กบ					
1	เก็บ				
2	ค่านับ				
3	ชอบ				
4	ทับ				
5	ถีบ				
6	ตอบ				
7	แบบ				
8	รอบ				
9	รับ				
10	เย็บ				
11	เลียบ				
12	เสียบ				
13	อาบ				
14	ลาบ				
15	สอบ				

ข้อที่	รายการ	การพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
16	สับ				
17	รีบ				
18	พบ				
19	นับ				
20	จบ				
คำศัพท์มาตราแม่กน					
1	กระถิน				
2	เขียน				
3	แขน				
4	คน				
5	ก่อน				
6	ซ็อน				
7	จาน				
8	จิ้น				
9	แจกัณ				
10	เดิน				
11	ชน				
12	โดน				
13	ถ่าน				
14	ทุเรียน				
15	ตอน				
16	ตะวัน				
17	เทียน				
18	ไต้ถุน				
19	ฝน				
20	ป็น				

ข้อที่	รายการ	การพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
คำศัพท์มาตราแม่กด					
1	กระโดด				
2	กำเนิด				
3	ขวด				
4	กั๊ด				
5	ขุด				
6	จอด				
7	เข็ด				
8	แดด				
9	ทอด				
10	ปิด				
11	มั่งคุด				
12	พุด				
13	ราด				
14	สับประรด				
15	สวด				
16	ละมุด				
17	เลือด				
18	वाद				
19	รีด				
20	พัด				

ลงชื่อ.....ผู้เชี่ยวชาญ
(.....)

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

ตาราง 10 ผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบตอนที่ 1 แบบเลือกตอบ 3 ตัวเลือกของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษา โดยผู้เชี่ยวชาญ

ข้อสอบข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	เฉลี่ย	ความหมาย
	1	2	3	4	5			
1	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
2	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
3	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
4	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
5	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
6	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
7	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
8	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
9	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
10	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
11	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
12	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
13	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
14	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
15	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
16	1	1	1	0	1	4	0.8	ใช้ได้
17	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
18	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
19	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
20	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
21	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
22	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
23	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
24	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้

ตาราง 10 (ต่อ)

ข้อสอบข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	เฉลี่ย	ความหมาย
	1	2	3	4	5			
25	1	1	1	0	1	4	0.8	ใช้ได้
26	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
27	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
28	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
29	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
30	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
31	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
32	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
33	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
34	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
35	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
36	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
37	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
38	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
39	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
40	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
41	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
42	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
43	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
44	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
45	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้

ตาราง 11 ผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบตอนที่ 2 แบบทดสอบการอ่านสะกดคำของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษา โดยผู้เชี่ยวชาญ

ข้อสอบข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	เฉลี่ย	ความหมาย
	1	2	3	4	5			
คำศัพท์มาตราแม่กง								
1	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
2	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
3	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
4	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
5	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
6	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
7	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
8	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
9	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
10	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
11	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
12	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
13	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
14	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
15	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
16	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
17	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
18	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
19	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
20	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
คำศัพท์มาตราแม่กม								
1	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
2	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้

ตาราง 11 (ต่อ)

ข้อสอบข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	เฉลี่ย	ความหมาย
	1	2	3	4	5			
3	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
4	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
5	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
6	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
7	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
8	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
9	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
10	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
11	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
12	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
13	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
14	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
15	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
16	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
17	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
18	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
19	1	1	1	-1	1	3	0.6	ใช้ได้
20	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
คำศัพท์มาตราแม่เกย								
1	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
2	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
3	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
4	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
5	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
6	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้

ตาราง 11 (ต่อ)

ข้อสอบข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	เฉลี่ย	ความหมาย
	1	2	3	4	5			
7	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
8	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
9	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
10	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
11	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
12	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
13	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
14	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
15	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
16	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
17	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
18	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
19	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
20	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
คำศัพท์มาตราแม่เกอว								
1	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
2	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
3	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
4	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
5	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
6	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
7	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
8	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
9	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
10	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้

ตาราง 11 (ต่อ)

ข้อสอบข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	เฉลี่ย	ความหมาย
	1	2	3	4	5			
11	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
12	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
13	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
14	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
15	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
16	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
17	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
18	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
19	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
20	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
คำศัพท์มาตราแม่กก								
1	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
2	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
3	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
4	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
5	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
6	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
7	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
8	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
9	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
10	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
11	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
12	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
13	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
14	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้

ตาราง 11 (ต่อ)

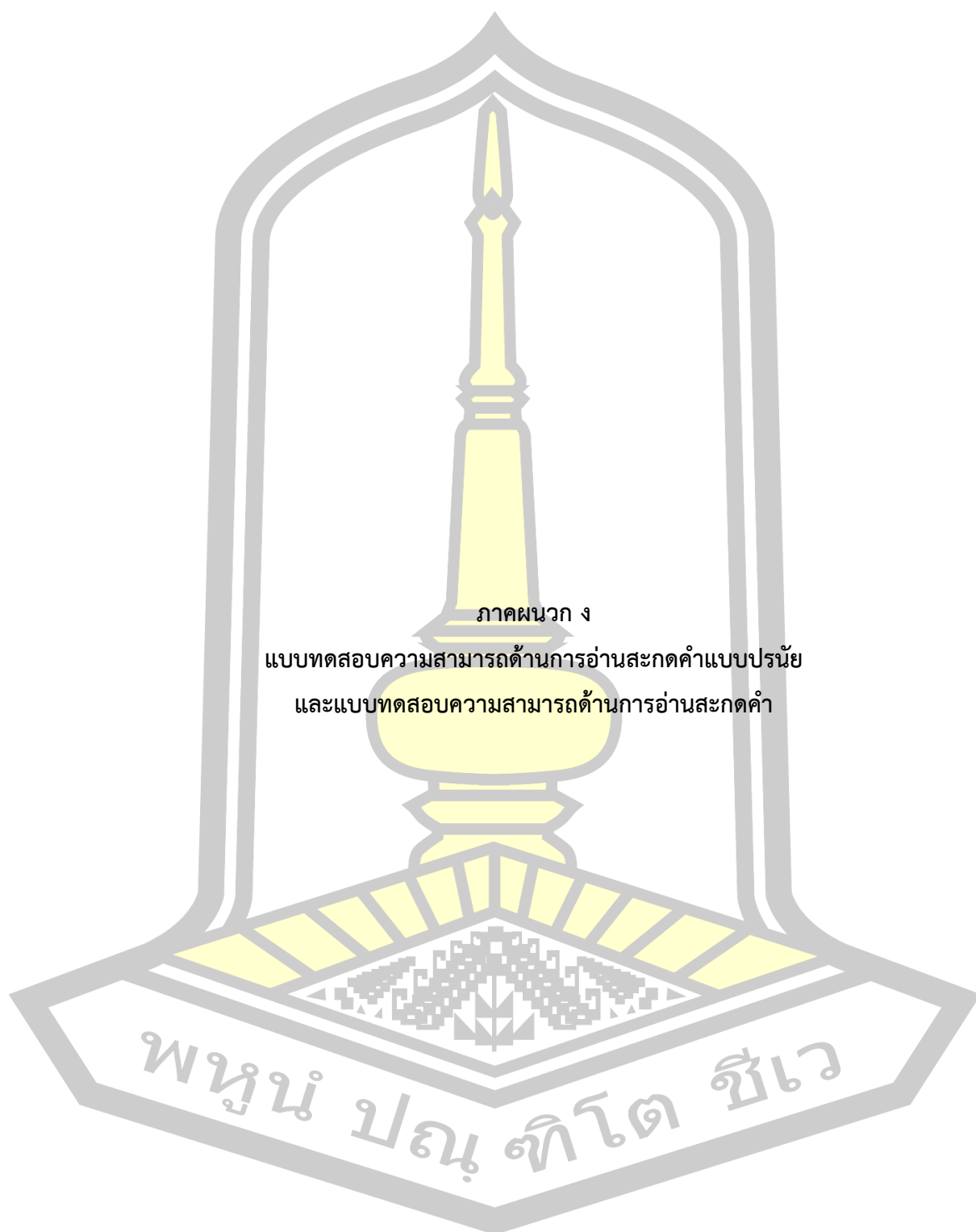
ข้อสอบข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	เฉลี่ย	ความหมาย
	1	2	3	4	5			
15	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
16	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
17	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
18	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
19	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
20	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
คำศัพท์มาตราแม่กบ								
1	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
2	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
3	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
4	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
5	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
6	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
7	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
8	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
9	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
10	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
11	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
12	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
13	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
14	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
15	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
16	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
17	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
18	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้

ตาราง 11 (ต่อ)

ข้อสอบข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	เฉลี่ย	ความหมาย
	1	2	3	4	5			
19	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
20	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
คำศัพท์มาตราแม่กน								
1	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
2	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
3	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
4	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
5	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
6	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
7	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
8	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
9	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
10	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
11	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
12	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
13	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
14	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
15	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
16	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
17	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
18	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
19	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
20	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้

ตาราง 11 (ต่อ)

ข้อสอบข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	เฉลี่ย	ความหมาย
	1	2	3	4	5			
คำศัพท์มาตราแม่กด								
1	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
2	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
3	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
4	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
5	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
6	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
7	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
8	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
9	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
10	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
11	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
12	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
13	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
14	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
15	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
16	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
17	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
18	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
19	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
20	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้

ภาคผนวก ง

แบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านสะกดคำแบบปรนัย
และแบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านสะกดคำ

พูน ปณ จิต ชีวะ

แบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านสะกดคำ

คำชี้แจง ข้อสอบมี 2 ตอนประกอบด้วย ตอนที่ 1 ข้อสอบเป็นแบบปรนัย จำนวน 30 ข้อ

(คะแนนเต็ม 30 คะแนน) ตอนที่ 2 ข้อสอบวัดการอ่านสะกดคำ จำนวน 40 คำ

(คะแนนเต็ม 20 คะแนน) รวมทั้งหมดเป็น 50 คะแนน

ชื่อ.....สกุล.....ชั้น.....

ตอนที่ 1 จงกาบาทหน้าข้อที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

ข้อ	คำถาม	ข้อ	คำถาม
1	คำในข้อใดไม่ได้สะกดอยู่ในมาตราตัวสะกดแม่ กง ก. กางเกง ข. วางของ ค. มะขาม	6	คำในข้อใดอยู่ในมาตราตัวสะกดแม่ กม ก. กระดุม ข. มะม่วง ค. หมูหมา
2	“ข้าวต้มสามถ้วย” จากประโยคข้างต้น มีคำในมาตราแม่ กม กี่คำ ก. 1 คำ ข. 2 คำ ค. 3 คำ	7	“ยิ้ม” อ่านสะกดคำได้ตรงกับข้อใด ก. ยอ-อิ-มอ-ยิม-ไม้เอก ข. ยอ-อิ-มอ-ยิม-ไม้โท ค. ยอ-อิม-ยิม-ไม้โท
3	คำในข้อใดไม่ได้อยู่ในมาตราตัวสะกดแม่ กม ก. กระดุม ข. กระโปรง ค. กระเทียม	8	ประโยคในข้อใดมีคำในมาตราแม่ กง มากที่สุด ก. เก่งกินแตงโมสีแดง ข. น้องสาวสวมกระโปรงสีฟ้า ค. กางเกงตัวสีสวย
4	คำในข้อใดอยู่ในมาตราตัวสะกดแม่ เกย ก. เสียหน้า ข. กระจุย ค. ยุ่งยาก	9	คำในข้อใดมีตัวสะกดตรงกับคำว่า “เลื้อย” ก. หอย ข. ยืน ค. เปียก
5	“มะม่วง” อ่านสะกดคำได้ตรงกับข้อใด ก. มอ-อะ-มะ/มอ-อัว-งอ-มว-ง-ไม้เอก ข. นอ-อะ-นะ/มอ-อัว-งอ-มว-ง-ไม้เอก ค. มอ-อะ-มะ/มอ-วอ-งอ-มว-ง-ไม้เอก	10	คำว่า “เที่ยว” สะกดได้ตรงกับข้อใด ก. ทอ-เอี้ยว-เที่ยว-ไม้เอก ข. ทอ-เอี้ยว-วอ-เที่ยว-ไม้เอก ค. ทอ-เอ-อี-ยอ-เที่ยว-ไม้เอก

ข้อ	คำถาม	ข้อ	คำถาม
11	“แก้วไปเที่ยวสวนสัตว์เปิดเขาเขียว” จากประโยคข้างต้น มีคำในมาตราแม่เกอว กี่คำ ก. 2 คำ ข. 3 คำ ค. 4 คำ	16	คำว่า “ลูก” สะกดได้ตรงกับข้อใด ก. ลอ-อุ-กอ ข. รอ-อุ-กอ- ค. ลอ-อุ-กอ
12	“ดวงดาวลอยบนท้องฟ้า” จากประโยคข้างต้น คำใดอยู่ในมาตราแม่เกอว ก. ดวง ข. ลอย ค. ดาว	17	ข้อใดต่อไปนี้เป็นพยัญชนะตัวสะกดในมาตราแม่ กก ก. ก ข ค ศ ข. ก ข ค ฌ ค. ก ข ฌ ต
13	ฉันทเห็นกำลังบินในท้องฟ้า ควรเติมคำใดลงในช่องว่าง ก. ตก ข. นก ค. พก	18	เมฆ เป็นคำที่มีตัวสะกดมาตราเดียวกับข้อใด ก. แมว ข. เปียก ค. แป้ง
14	“หนูแก้วชอบกินแซ่บ ผัดมันแกวและไข่เจียวของหวานต้มถั่วเขียว อีกข้าวเหนียวเปียกลำไย” จากบทกลอนมีคำในมาตราแม่เกอว กี่คำ ก. 6 คำ ข. 7 คำ ค. 8 คำ	19	“หนูแก้วชวนหนูดา ลงเรือยาวไปอ่าวไทยชาวประมงมีน้ำใจ พาไปเที่ยวไม่เปลี่ยวเอย” จากบทกลอนมีคำในมาตราแม่เกอว กี่คำ ก. 6 คำ ข. 7 คำ ค. 8 คำ
15	คำในข้อใดเขียนถูกต้อง ก. ความสุข ข. ความสุข ค. ความสุค	20	ข้อใดเป็นคำในมาตราแม่กบทั้งหมด ก. จับ พบ กบ ข. เรือใบ รับประทานอาหาร ค. บิน หลบ บ้าน

ข้อ	คำถาม	ข้อ	คำถาม
21	ข้อใดเรียงประโยคได้ถูกต้อง ก. หาบ ของ แม่ ข. แม่ หาบ ของ ค. ของ แม่ หาบ	27	ข้อใดมีตัวสะกดในมาตราแม่กดมากที่สุด ก. สมใจมีเงินสิบบาท ข. สดใสชอบวิ่งเล่นตากแดด ค. สุขใจไปซื้อปลาที่ตลาด
22	“น” ในข้อใดเป็นตัวสะกด ก. นาง ข. พัน ค. น้ำ	28	ประโยคในข้อใดมีคำในมาตราแม่กดน้อยที่สุด ก. ฉันขับรถไปวัด ข. มดโดนยาพิษ ค. น้องโกรธพี่
23	ประโยคในข้อใดมีคำมาตราแม่กนน้อยที่สุด ก. ครูเขียนกระดาน ข. ครูปลูกต้นตาล ค. ครูทำอาหาร	29	คำในข้อใดอยู่ในมาตราตัวสะกดแม่กน ก. นิยาย ข. นาฬิกา ค. เพื่อน
24	คำในข้อใดมีตัวสะกดในมาตราแม่กด ก. เสียบ ข. เปียด ค. เปื้อ	30	ประโยคในข้อใดมีคำในมาตราแม่กมมากที่สุด ก. แม่ทอดไข่ชะอมให้ฉันกิน ข. ฟีลมชอบกินมะยมและมะขาม ค. ย่าให้พี่ไปซื้อมะยม มะม่วง และมะขามที่ตลาด
25	“ด” ในข้อใดเป็นตัวสะกด ก. ดอกไม้ ข. กระโดด ค. เด็กดี		
26	คำในข้อใดเป็นคำในมาตราแม่กดทุกคำ ก. โดด โดย ได้ ข. โดด ติด แดด ค. แดง ติด โดด		

คะแนนที่ได้...../30

แบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านสะกดคำ

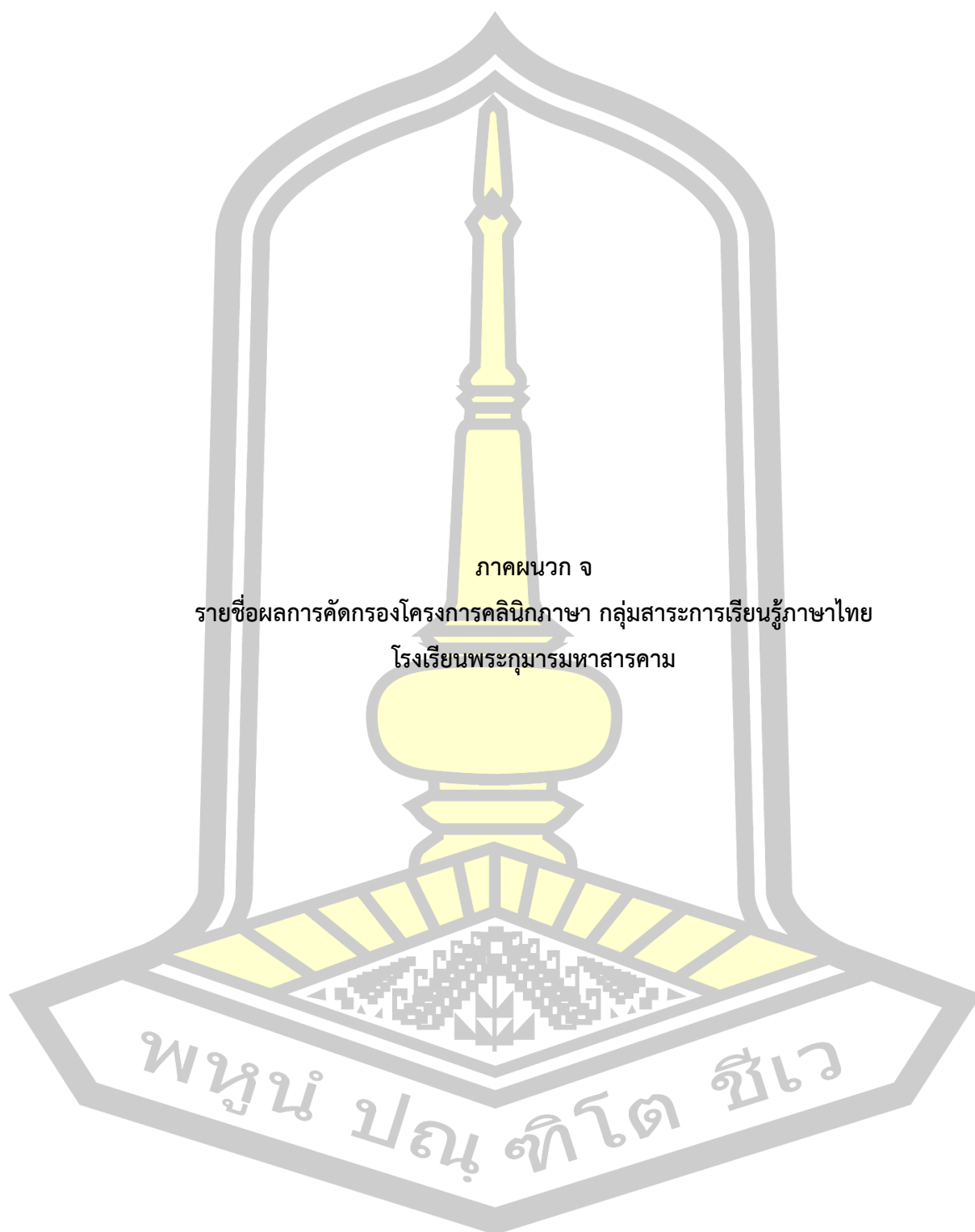
ตอนที่ 2 ข้อสอบแบบทดสอบการอ่านสะกดคำ จำนวน 40 ข้อ (คะแนนเต็ม 20 คะแนน)

ข้อ	คำศัพท์	ข้อ	คำศัพท์
1	กุ่ม	11	ถั่ว
2	กระโปรง	12	ไทย
3	กางเกง	13	นิยาย
4	แตงโม	14	หอย
5	เลี้ยง	15	กระต่าย
6	เกม	16	เขียว
7	กระเทียม	17	ดาว
8	เข็ม	18	แล้ว
9	ซ่อม	19	เร็ว
10	ดื่ม	20	นิ้ว

ข้อ	คำศัพท์	ข้อ	คำศัพท์
21	จิ้งจอก	31	เขียน
22	แจก	32	ก่อน
23	สุข	33	เดิน
24	เปียก	34	ตะวัน
25	พวก	35	ฝน
26	คำนับ	36	ชุด
27	ถือ	37	ปิด
28	ตอบ	38	สวด
29	อาบ	39	รีด
30	พบ	40	พัด

พหุ ประโยชน์ ชั่ว

คะแนนที่ได้...../20

ภาคผนวก จ

รายชื่อผลการคัดกรองโครงการคลินิกภาษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

โรงเรียนพระกุมารมหาสารคาม

พูน ปณ จิโต ชีเว

รายชื่อผลการคัดกรองโครงการคลินิกภาษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
โรงเรียนพระกุมารมหาสารคาม ปีการศึกษา 2566

รายชื่อนักเรียนเข้ารับการคัดกรองคลินิกภาษา ปีการศึกษา 2566							
ลำดับ	ชั้น	คะแนน ชุดที่ 1	คะแนนชุด ที่ 1	คะแนนชุด ที่ 1	คะแนน รวม	คะแนน เต็ม	เกณฑ์การ ประเมิน
1	ป.1/1	1	5	9	15	60	ไม่ผ่าน
2	ป.1/1	4	9	4	17	60	ไม่ผ่าน
3	ป.1/2	12	4	8	24	60	ไม่ผ่าน
4	ป.1/2	9	4	8	21	60	ไม่ผ่าน
5	ป.1/2	10	3	3	16	60	ไม่ผ่าน
6	ป.1/3	9	6	4	19	60	ไม่ผ่าน
7	ป.1/3	4	3	3	10	60	ไม่ผ่าน
8	ป.1/3	9	5	3	17	60	ไม่ผ่าน
9	ป.1/3	8	5	3	16	60	ไม่ผ่าน
10	ป.1/5	5	6	3	14	60	ไม่ผ่าน
11	ป.1/5	5	3	3	11	60	ไม่ผ่าน
12	ป.2/2	10	6	3	19	60	ไม่ผ่าน
13	ป.2/2	4	4	2	10	60	ไม่ผ่าน
14	ป.2/3	4	3	1	8	60	ไม่ผ่าน
15	ป.2/3	5	5	4	14	60	ไม่ผ่าน
16	ป.2/3	6	3	0	9	60	ไม่ผ่าน
17	ป.2/3	8	5	4	17	60	ไม่ผ่าน
18	ป.2/5	11	4	3	18	60	ไม่ผ่าน
19	ป.2/5	12	8	2	22	60	ไม่ผ่าน
20	ป.2/5	4	3	2	9	60	ไม่ผ่าน
21	ป.3/3	3	1	0	4	60	ไม่ผ่าน

รายชื่อนักเรียนเข้ารับการคัดกรองคลินิกภาษา ปีการศึกษา 2566							
ลำดับ	ชั้น	คะแนน ชุดที่ 1	คะแนนชุด ที่ 1	คะแนนชุด ที่ 1	คะแนน รวม	คะแนน เต็ม	เกณฑ์การ ประเมิน
22	ป.3/3	12	9	4	25	60	ไม่ผ่าน
23	ป.3/3	12	9	3	24	60	ไม่ผ่าน

ผลสรุป รายงานผลการทดสอบการอ่านของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 ปีการศึกษา 2566 มีกลุ่มนักเรียนที่ต้องเข้าร่วมโครงการคลินิกภาษา เนื่องจากมีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด จำนวน 23 คน จากนักเรียนทั้งหมด 699 คน คิดเป็นร้อยละ 3.29 นักเรียนทั้ง 23 คน นี้จึงเป็นนักเรียนกลุ่มเป้าหมายที่เข้าร่วมโครงการคลินิกภาษา ปีการศึกษา 2566

ลงชื่อ.....ผู้รับผิดชอบโครงการ
(นางสาวกัญยาวิรุ์ ธีรคุณนิชนันท์)

ลงชื่อ.....ผู้รับผิดชอบโครงการร่วม
(นางสาวจุฬารัตน์ จอมทอง)

ตัวอย่างผลการทดสอบคัดกรองนักเรียนเข้าร่วมโครงการคลินิกภาษา ปีการศึกษา 2567

โครงการคลินิกภาษา
แบบคัดกรองคลินิกภาษา ชุดที่ ๑
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ปีการศึกษา ๒๕๖๖

ชื่อ..... ชั้น..... เลขที่.....

ลำดับ	คำศัพท์	คะแนน	ลำดับ	คำศัพท์	คะแนน
๑.	ปาก	0	๑๑.	วิ่ง	0
๒.	ก้าว	0	๑๒.	เริ่ม	0
๓.	ขุด	0	๑๓.	เสือ	0
๔.	กิน	0	๑๔.	โต๊ะ	0
๕.	บ้าน	1	๑๕.	นก	0
๖.	เสียง	0	๑๖.	เพื่อน	0
๗.	โรค	0	๑๗.	นอน	0
๘.	กด	0	๑๘.	รัก	0
๙.	เย็น	0	๑๙.	แปรง	0
๑๐.	น้ำ	0	๒๐.	เข้า	0

กัญชาวิจิตร ธีระคุณนิพนธ์
รวม คะแนน 1 (ครูฝน)

24 พ.ค. 2566

โครงการคลินิกภาษา
แบบคัดกรองคลินิกภาษา ชุดที่ ๒
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ปีการศึกษา ๒๕๖๖

ชื่อ..... ชั้น..... เลขที่.....

ลำดับ	คำศัพท์	คะแนน	ลำดับ	คำศัพท์	คะแนน
๑.	ยี่ราฟ	1	๑๑.	ขอโทษ	0
๒.	รถไฟ	0	๑๒.	รูปภาพ	1
๓.	งดงาม	0	๑๓.	จริงจัง	0
๔.	ชนะ	0	๑๔.	ขนุน	0
๕.	อมยิ้ม	0	๑๕.	ก้อนเมฆ	0
๖.	โอกาส	0	๑๖.	กางเกง	1
๗.	จ่อมแจ่ม	0	๑๗.	ตะเกียบ	0
๘.	ตำรวจ	0	๑๘.	ไฟเราะ	0
๙.	ตลาด	0	๑๙.	หนังสือ	1
๑๐.	มะพร้าว	1	๒๐.	มินา	0

กษยาริธี อัจฉริยะ
(ครูพี่)

รวม คะแนน 5 24 พ.ค. 2566

โครงการคลินิกภาษา
แบบคัดกรองคลินิกภาษา ชุดที่ ๓
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ปีการศึกษา ๒๕๖๖

ชื่อ..... ชั้น..... ๗/๑..... เลขที่..... ๓

ลำดับ	คำศัพท์	คะแนน	ลำดับ	คำศัพท์	คะแนน
๑.	จรรยา	0	๑๑.	ภาษาไทย	0
๒.	วิทย์	0	๑๒.	กระต่ายขาว	0
๓.	มะละกอ	1	๑๓.	แมลงปอ	1
๔.	หนังสือเรียน	1	๑๔.	คำคล้องจอง	0
๕.	ราชสีห์	1	๑๕.	ราวตากผ้า	1
๖.	โทรศัพท์	1	๑๖.	วันครอบครัว	0
๗.	คอมพิวเตอร์	0	๑๗.	ประเพณี	0
๘.	วรรณยุกต์	0	๑๘.	เซนติเมตร	0
๙.	นาฬิกา	1	๑๙.	อนุญาต	0
๑๐.	ดอกมะลิ	1	๒๐.	ประชาชน	1

กัญญาวิทย์ ธีระคุณนิพนธ์
(ครูสอน)

รวม คะแนน 9

24 พ.ค. 2566

โครงการคลินิกภาษา
แบบคัดกรองคลินิกภาษา ชุดที่ ๑
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ปีการศึกษา ๒๕๖๖

ชื่อ..... ชั้น..... ๒/๒..... เลขที่..... ๖.....

ลำดับ	คำศัพท์	คะแนน	ลำดับ	คำศัพท์	คะแนน
๑.	ปาก	1	๑๑.	วิ่ง	0
๒.	ก้าว	1	๑๒.	เริ่ม	0
๓.	ขุด	1	๑๓.	เสือ	1
๔.	กิน	1	๑๔.	โต๊ะ	1
๕.	บ้าน	1	๑๕.	นก	0
๖.	เสียง	0	๑๖.	เพื่อน	0
๗.	โรค	0	๑๗.	นอน	1
๘.	กด	0	๑๘.	รัก	1
๙.	เย็น	0	๑๙.	แปรง	0
๑๐.	น้ำ	1	๒๐.	เข้า	0

ทั้งหมดมี ๑๐ คำศัพท์ (๑๐ คะแนน)
รวม คะแนน 10

24 ธค ๒๕๖๖

โครงการคลินิกภาษา
แบบคัดกรองคลินิกภาษา ชุดที่ ๒
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ปีการศึกษา ๒๕๖๖

ชื่อ..... ชั้น ป.๑/๒ เลขที่ ๖

ลำดับ	คำศัพท์	คะแนน	ลำดับ	คำศัพท์	คะแนน
๑.	ยี่ราฟ	1	๑๑.	ขอโทษ	0
๒.	รถไฟ	1	๑๒.	รูปภาพ	1
๓.	งดงาม	0	๑๓.	จริงจัง	0
๔.	ชนะ	1	๑๔.	ขนุน	0
๕.	อมยิ้ม	0	๑๕.	ก้อนเมฆ	0
๖.	โอกาส	0	๑๖.	กางเกง	0
๗.	จ๋อมแจ๋ม	0	๑๗.	ตะเกียบ	0
๘.	ตำรวจ	0	๑๘.	ไผเราะ	1
๙.	ตลาด	0	๑๙.	หนังสือ	0
๑๐.	มะพร้าว	1	๒๐.	มีนา	0

กัญญารัตน์ อัจฉริยะ
(ครูพี่)

รวม คะแนน 6 24 พ.ค. 2566

โครงการคลินิกภาษา
แบบคัดกรองคลินิกภาษา ชุดที่ ๓
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ปีการศึกษา ๒๕๖๖

ชื่อ..... ชั้น ๖/๒ เลขที่ ๖.....

ลำดับ	คำศัพท์	คะแนน	ลำดับ	คำศัพท์	คะแนน
๑.	จรรยา	๐	๑๑.	ภาษาไทย	1
๒.	วิทย์	๐	๑๒.	กระต่ายขาว	๐
๓.	มะละกอ	๐	๑๓.	แมลงปอ	๐
๔.	หนังสือเรียน	๐	๑๔.	คำคล้องจอง	๐
๕.	ราชสีห์	๐	๑๕.	ราวตากผ้า	๐
๖.	โทรศัพท์	๐	๑๖.	วันครอบครัว	๐
๗.	คอมพิวเตอร์	๐	๑๗.	ประเพณี	๐
๘.	วรรณยุกต์	๐	๑๘.	เซนติเมตร	๐
๙.	นาฬิกา	1	๑๙.	อนุญาต	๐
๑๐.	ดอกมะลิ	1	๒๐.	ประชาชน	๐

กันยารวี อัจฉริยะ
(ครูฝว)

รวม คะแนน 3

24 พ.ค. 2566

โครงการคลินิกภาษา
แบบคัดกรองคลินิกภาษา ชุดที่ ๑
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ปีการศึกษา ๒๕๖๖

ชื่อ..... ชั้น ๒.๖.๖ เลขที่ ๑๖

ลำดับ	คำศัพท์	คะแนน	ลำดับ	คำศัพท์	คะแนน
๑.	ปาก	1	๑๑.	วิ่ง	1
๒.	ก้าว	1	๑๒.	เริ่ม	0
๓.	ขุด	1	๑๓.	เสือ	1
๔.	กิน	1	๑๔.	โต๊ะ	1
๕.	บ้าน	1	๑๕.	นก	0
๖.	เสียง	1	๑๖.	เพื่อน	1
๗.	โรค	0	๑๗.	นอน	1
๘.	กด	0	๑๘.	รัก	1
๙.	เย็น	0	๑๙.	แปรง	0
๑๐.	น้ำ	0	๒๐.	เข้า	0

รวม คะแนน 12
กษณวิจิตร
(ครูพี่)

โครงการคลินิกภาษา
แบบคัดกรองคลินิกภาษา ชุดที่ ๒
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ปีการศึกษา ๒๕๖๖

ชื่อ..... ชั้น..... เลขที่.....

ลำดับ	คำศัพท์	คะแนน	ลำดับ	คำศัพท์	คะแนน
๑.	ยี่ราฟ	1	๑๑.	ขอโทษ	0
๒.	รถไฟ	1	๑๒.	รูปภาพ	1
๓.	งดงาม	0	๑๓.	จริงจัง	1
๔.	ชะนี	1	๑๔.	ขนุน	0
๕.	อมยิ้ม	0	๑๕.	ก้อนเมฆ	0
๖.	โอกาส	1	๑๖.	กางเกง	1
๗.	จ๋อมแจ๋ม	0	๑๗.	ตะเกียบ	1
๘.	ตำรวจ	0	๑๘.	ไฟเราะ	0
๙.	ตลาด	0	๑๙.	หนังสือ	0
๑๐.	มะพร้าว	1	๒๐.	มีนา	0

กษณวิรุ์ จิรคุณวิรุ์
(ครูพี่)

รวม คะแนน 9

24 พ.ค. 2566

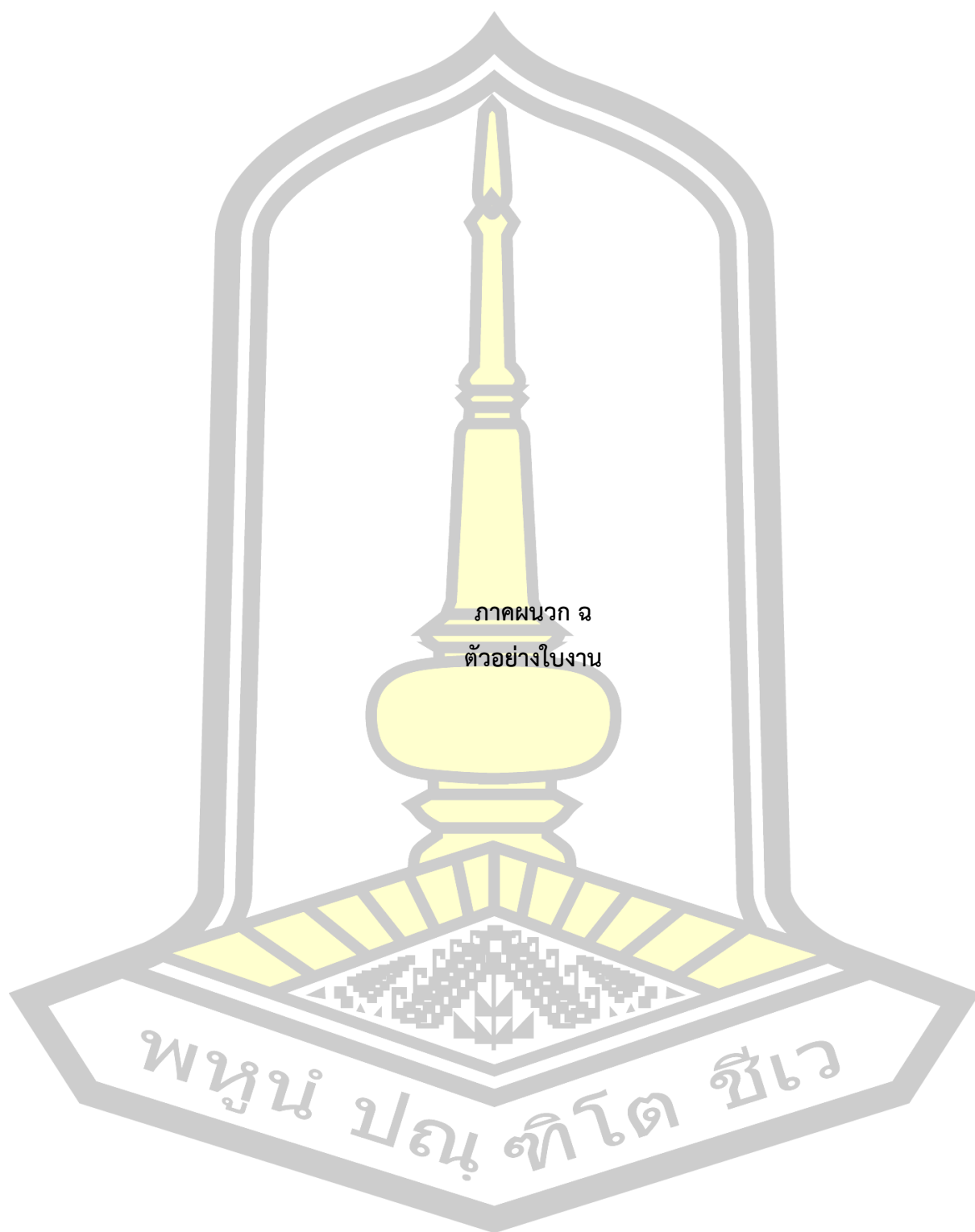

โครงการคลินิกภาษา
แบบคัดกรองคลินิกภาษา ชุดที่ ๓
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ปีการศึกษา ๒๕๖๖

ชื่อ..... ชั้น..... เลขที่.....

ลำดับ	คำศัพท์	คะแนน	ลำดับ	คำศัพท์	คะแนน
๑.	จรรยา	1	๑๑.	ภาษาไทย	0
๒.	วิทย์	0	๑๒.	กระต่ายขาว	1
๓.	มะละกอ	0	๑๓.	แมลงปอ	0
๔.	หนังสือเรียน	0	๑๔.	คำคล้องจอง	0
๕.	ราชสีห์	0	๑๕.	ราวตากผ้า	0
๖.	โทรศัพท์	0	๑๖.	วันครอบครัว	0
๗.	คอมพิวเตอร์	0	๑๗.	ประเพณี	0
๘.	วรรณยุกต์	0	๑๘.	เซนติเมตร	0
๙.	นาฬิกา	1	๑๙.	อนุญาต	0
๑๐.	ดอกมะลิ	0	๒๐.	ประชาชน	0

รวม คะแนน 3
กษณวิจิตร (ครูฝง)
24 พ.ค. 2566

ตัวอย่างใบงาน

แบบฝึกหัด ประสมตัวอักษรแทนภาพ มาตราแม่ง

คำชี้แจง จงประสมตัวอักษรแทนภาพให้ถูกต้อง 10 ข้อ (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)

ชื่อ..... ชั้น..... เลขที่.....

แบบฝึกหัดที่ 2

ประสมตัวอักษรแทนภาพ

คำชี้แจง จงประสมตัวอักษรแทนภาพ มาตราแม่งให้ถูกต้อง

- 1. + -อ + = ~~กอ~~
- 2. + -า + = ~~กา~~
- 3. + -ิ + = ~~กิ~~
- 4. + -อ + = ~~กอ~~
- 5. + -เ + = ~~เก~~
- 6. + -า + = ~~กา~~
- 7. + -ะ + = ~~เกะ~~
- 8. + -า + + = ~~กา~~
- 9. + -า + = ~~กา~~
- 10. + -ะ + = ~~เกะ~~

คะแนน
9 / 10

ชื่อ.....

ตัวอย่างใบงาน

แบบฝึกหัด ประสมตัวอักษรแทนภาพ มาตราแม่กม

คำชี้แจง จงประสมตัวอักษรแทนภาพให้ถูกต้อง 10 ข้อ (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)

ชื่อ..... ชั้น ป.2 เลขที่.....

แบบฝึกหัดที่ 2

ประสมตัวอักษรแทนภาพ

คำชี้แจง จงประสมตัวอักษรแทนภาพ มาตราแม่กมให้ถูกต้อง

๑. + -า + = สาม คะแนน 9 / 10
 ๒. + -า + = สาม
 ๓. + -อ + = สาม
 ๔. + -อ + = สาม
 ๕. + -อ + = สาม
 ๖. + -า + = สาม
 ๗. + -อ + = สาม X สาม
 ๘. + -า + + ๗ = สาม
 ๙. + -อ + = สาม
 ๑๐. + -อ + + ๗ = สาม

ชื่อ..... ชั้น.....

ตัวอย่างใบงาน

แบบฝึกหัด ประสมตัวอักษรแทนภาพ มาตราแม่เกย

คำชี้แจง จงประสมตัวอักษรแทนภาพให้ถูกต้อง 10 ข้อ (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)

ชื่อ..... ชั้น..... เลขที่.....

แบบฝึกหัดที่ 2

ประสมตัวอักษรแทนภาพ

คำชี้แจง จงประสมตัวอักษรแทนภาพ มาตราแม่เกยให้ถูกต้อง

๑. + - ๑ + = หาย คะแนน ๑ / 10
๒. + - ๑ + = ลา
๓. + - ๑ + = หาย
๔. + - ๑ + = หาย
๕. + - ๑ + = เกอย X เกย
๖. + ๑ + = หาย
๗. + - ๑ + + ๑ = หาย
๘. + - ๑ + + ๑ = หาย
๙. + - ๑ + = หาย
๑๐. + - ๑ + + ๑ = หาย

ชื่อ.....

ชั้น.....

ตัวอย่างใบงาน

แบบฝึกหัด ประสมตัวอักษรแทนภาพ มาตราแม่เกอว

คำชี้แจง จงประสมตัวอักษรแทนภาพให้ถูกต้อง 10 ข้อ (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)

ชื่อ..... ชั้น ป.2 เลขที่.....

แบบฝึกหัดที่ 2

ประสมตัวอักษรแทนภาพ

คำชี้แจง จงประสมตัวอักษรแทนภาพ มาตราแม่เกอวให้ถูกต้อง

๑. + + + = หื้อว คะแนน 10 / 10
๒. + + = ก๊ว
๓. + + = จ๊ว
๔. + + = ฮาว
๕. + + = เคียว
๖. + + = หังว
๗. + + = แหว
๘. + + = ลาว
๙. + + + = ร๊ว
๑๐. + + = เลี้ยว

ชื่อ..... ชั้น.....

ตัวอย่างใบงาน

แบบฝึกหัด ประสมตัวอักษรแทนภาพ มาตราแม็ก

คำชี้แจง จงประสมตัวอักษรแทนภาพให้ถูกต้อง 10 ข้อ (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)

ชื่อ..... ชั้น ป.2 เลขที่.....

แบบฝึกหัดที่ 2

ประสมตัวอักษรแทนภาพ

คำชี้แจง จงประสมตัวอักษรแทนภาพ มาตราแม็กให้ถูกต้อง

๑. + ก + = คก
๒. + น + = นก
๓. + บ + = บก
๔. + ด + = ดก
๕. + ค + = คก X คค
๖. + บ + = บก X บบ
๗. + ด + = ดก X ดด
๘. + ก + = กก
๙. + ร + = รก
๑๐. + ด + = ดก

คะแนน

7 / 10

ชื่อ..... ชั้น.....

ตัวอย่างใบงาน

แบบฝึกหัด ประสมตัวอักษรแทนภาพ มาตราแม่กบ

คำชี้แจง จงประสมตัวอักษรแทนภาพให้ถูกต้อง 10 ข้อ (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)

ชื่อ..... ชั้น ป.2 เลขที่.....

แบบฝึกหัดที่ 2

ประสมตัวอักษรแทนภาพ

คำชี้แจง จงประสมตัวอักษรแทนภาพ มาตราแม่กบให้ถูกต้อง

- ๑ + แม่- + = แม่แปน คะแนน
- ๒ + -า + = แมว 8 / 10
- ๓ + -อ + = ไข่
- ๔ + -ะ + = ไข่
- ๕ + -ะ + = แมว X ได้
- ๖ + -ะ + = แมว X ได้
- ๗ + -ะ + = ผึ้ง
- ๘ + -า + = แมว
- ๙ + -อ + + = เรือ
- ๑๐ + -ย + = เรือ

ชื่อ..... ชั้น.....

ตัวอย่างใบงาน

แบบฝึกหัด ประสมตัวอักษรแทนภาพ มาตราแม่กน

คำชี้แจง จงประสมตัวอักษรแทนภาพให้ถูกต้อง 10 ข้อ (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)

ชื่อ..... ชั้น..... เลขที่.....

แบบฝึกหัดที่ 2

ประสมตัวอักษรแทนภาพ

คำชี้แจง จงประสมตัวอักษรแทนภาพ มาตราแม่กนให้ถูกต้อง

๑. + แ- + = แพน

คะแนน

8 / 10

๒. + -า + = นา

๓. + -อ + + ✓ = ป้อ

๔. + -ะ + = พะ

๕. + -ะ + = จ๊ะ

๖. + -ะ + = เยะ ✗ เัย

๗. + -อ + = บอ

๘. + -า + = มา

๙. + -ะ + = เะ ✗ ะ

๑๐. + -ะ + = เะ ✗ ะ

ชื่อ..... ชั้น.....

ตัวอย่างใบงาน

แบบฝึกหัด ประสมตัวอักษรแทนภาพ มาตราแม่กด

คำชี้แจง จงประสมตัวอักษรแทนภาพให้ถูกต้อง 10 ข้อ (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)

ชื่อ..... ชั้น ป.๒ เลขที่.....

แบบฝึกหัดที่ 2

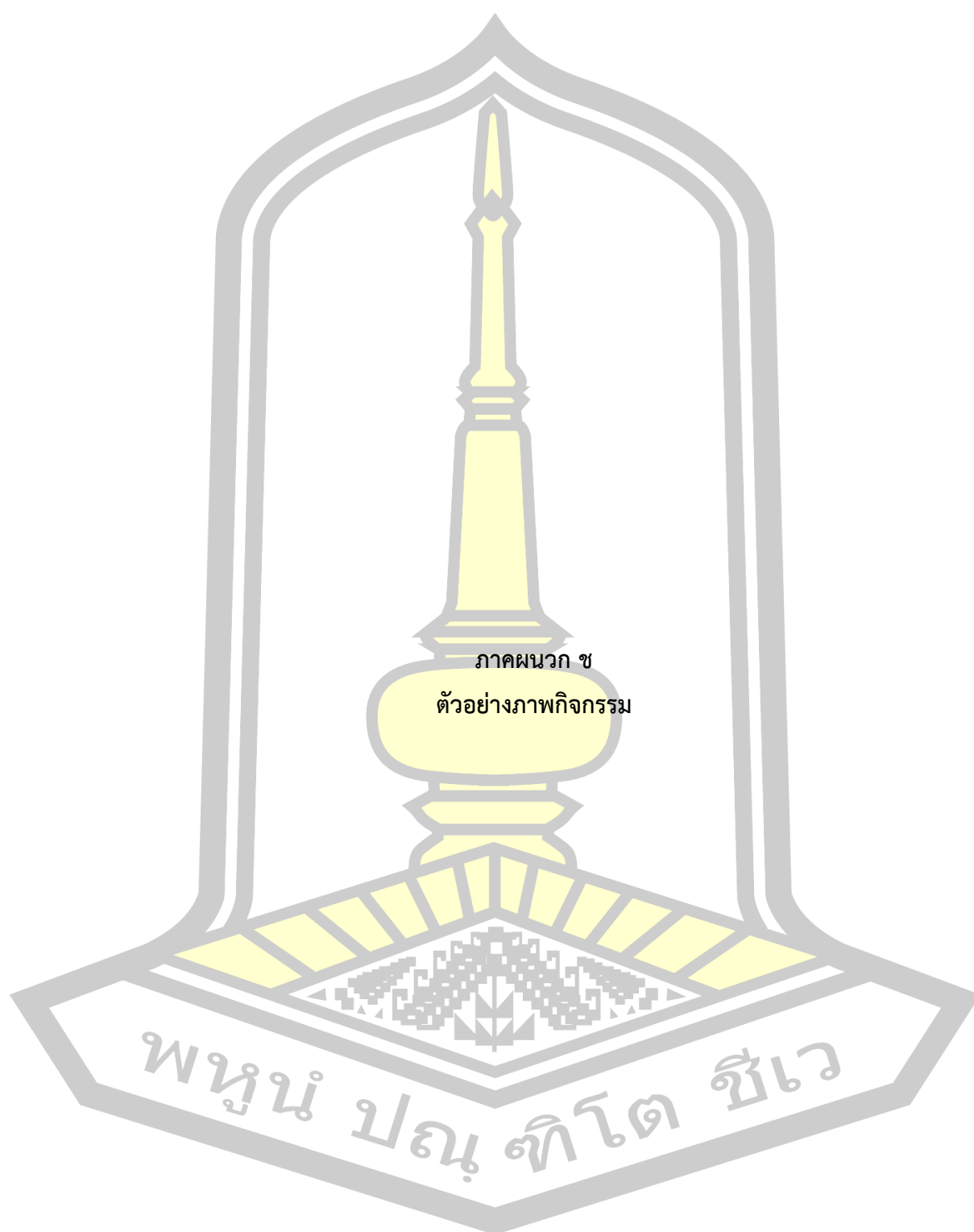
ประสมตัวอักษรแทนภาพ

คำชี้แจง จงประสมตัวอักษรแทนภาพให้ถูกต้อง

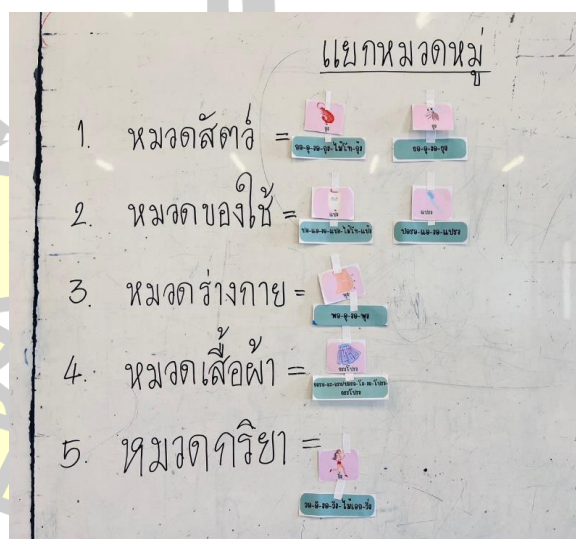
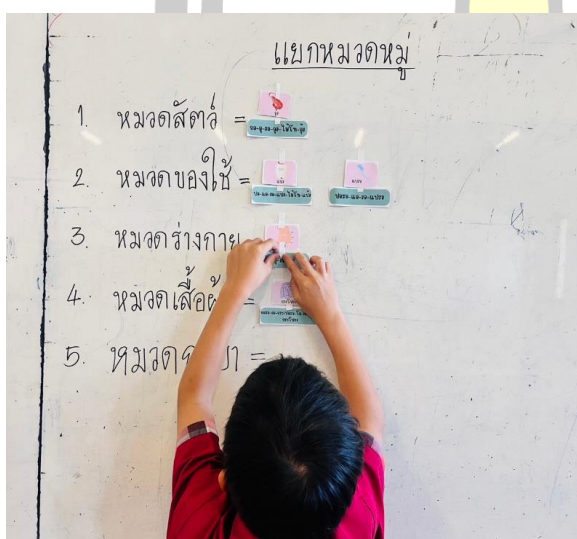
๑		+	แ-	+		=	<u>แดด</u>	คะแนน
<u>9</u> / 10
๒		+	-า	+		=	<u>นาต</u>	
๓		+	-อ	+		=	<u>วอด</u>	
๔		+	-ะ	+		=	<u>พด</u>	
๕		+	-ิ	+		=	<u>ปัด</u>	
๖		+	-ะ	+		=	<u>เพด</u>	
๗		+	-อ	+		=	<u>เรือด</u>	
๘		+	-า	+		=	<u>เรือต</u>	
๙		+	-ะ	+		=	<u>เชด</u>	
๑๐		+	-อ	+		=	<u>เจด</u> X <u>ผิด</u>	

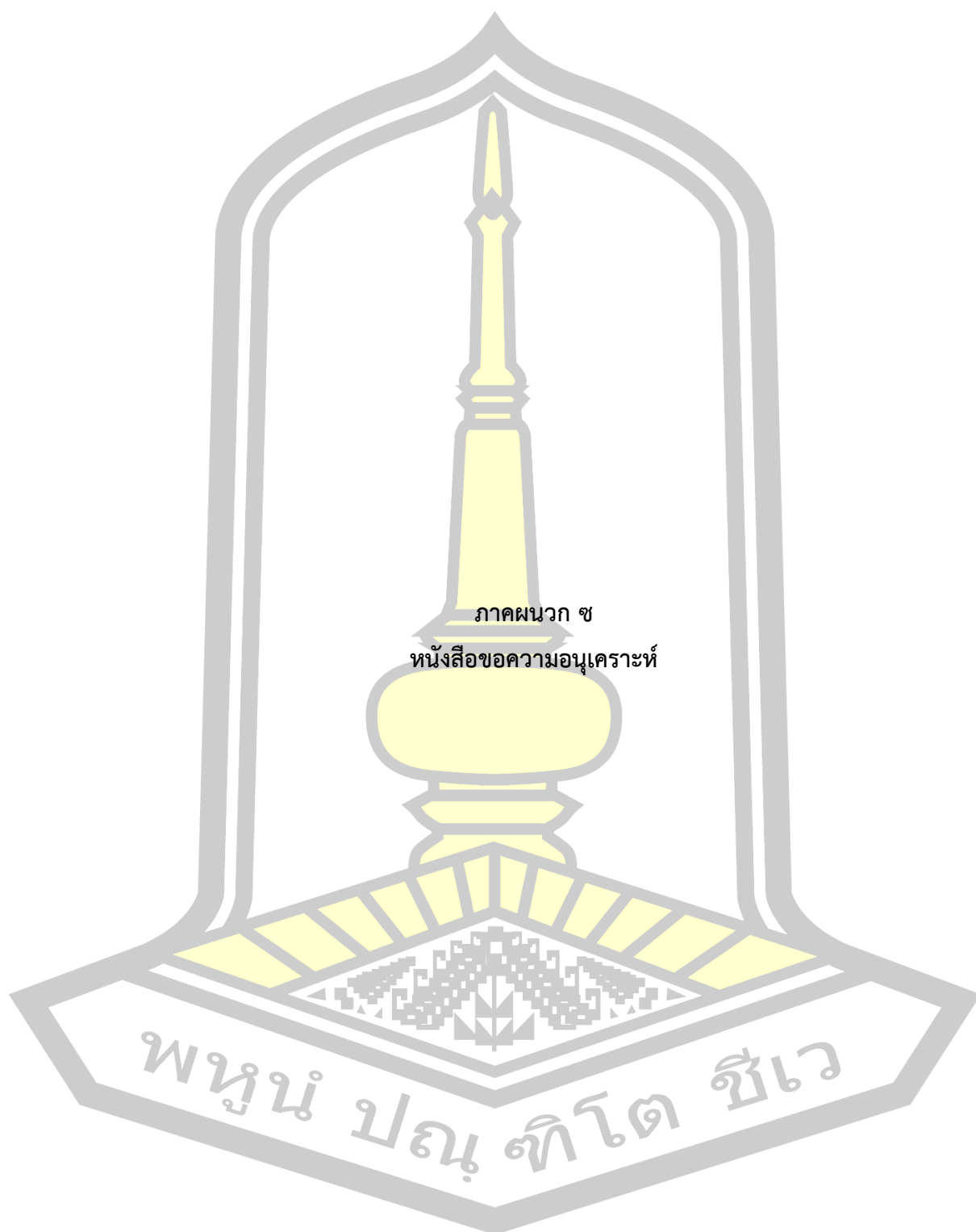
ชื่อ..... ชั้น.....

ภาพตัวอย่างกิจกรรม

พูน ปณ จิต ชีเว

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม โทร 6216

ที่ อว 0605.5(2)/ว5306

วันที่ 22 พฤศจิกายน 2566

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อาจารย์ทัศนศิริ สว่างบุญ

ด้วย นางสาวกันยาวิรี ธิรคุณนิชนันท์ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษา โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.) หลักสูตรและการสอน โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.อัฐพล อินตะเสนา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม โทร 6216

ที่ อว 0605.5(2)/ว5306

วันที่ 22 พฤศจิกายน 2566

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน อาจารย์ ดร.อารีย์รัตน์ โนนสุวรรณ

ด้วย นางสาวกันยาวิรี ธิรคุณนิชนันท์ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษา โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.) หลักสูตรและการสอน โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.อัฐพล อินตะเสนา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม โทร 6216

ที่ อว 0605.5(2)/ว5306

วันที่ 22 พฤศจิกายน 2566

เรื่อง ขออนุมัติครุภัณฑ์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.อพนันท์ พูนพุดรา

ด้วย นางสาวกันยาวิรี ธีรคุณนิพนธ์ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษา โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.) หลักสูตรและการสอน โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.อัฐพล อินตะเสนา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขออนุมัติครุภัณฑ์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

บันทึกข้อความ

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม โทร 6216

ที่ อว 0605.5(2)/ว5306

วันที่ 22 พฤศจิกายน 2566

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สินธะวา คามดิษฐ์

ด้วย นางสาวกันยารีย์ ธิรคุณนิชนันท์ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษา โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.) หลักสูตรและการสอน โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.อัฐพล อินตะเสนา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

พญนั ปณฺ ทิโต ชีเว

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม โทร 6216

ที่ อว 0605.5(2)/ว5306

วันที่ 22 พฤศจิกายน 2566

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิทยา วรพันธุ์

ด้วย นางสาวกัญยาวิร์ ธิรคุณนิชนันท์ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษา โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.) หลักสูตรและการสอน โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.อัฐพล อินตะเสนา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

พูน ปรณ จิตโต ชีเว

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ	นางสาวกันยาวิรุ์ ธีรคุณนิพนธ์
วันเกิด	วันที่ 30 กรกฎาคม พ.ศ. 2538
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษ
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 917/19 ถนนวันลูกเสือ ตำบลเมืองใต้ อำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษ รหัสไปรษณีย์ 33000
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	ครูผู้สอน
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนพระกุมารมหาสารคาม 253 ถนนริมคลองสมถวิล ตำบลตลาด อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม รหัสไปรษณีย์ 44000
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2549 ระดับประถมศึกษา โรงเรียนเทศบาล 1 วัดเจียงอี จังหวัดศรีสะเกษ พ.ศ. 2555 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัย จังหวัดศรีสะเกษ พ.ศ. 2559 ปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พ.ศ. 2567 ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

พูน ปณ ทัต ชีเว